

משכב ששלה

להצלה
עם ישראל
ולזכות
שילה מעיד
ומשפחתו
היו

יחד מפעלים תורה ומקדשים שם שמיים!

הלכות שבת לזכור עמוד 14

11

להאמין ביכולותיו
הגדולות

12

חשיבות המצוות
ה"קלות"

19

האם חייבים לשלם על
היזק שאינו ניכר?

25

קבלת התורה בבית היהודי

36

תלמוד לחנך היטב ותזכה
לילדים נפלאים ומאושרים

לזכור עמוד 14

כניסה יציאה ר"ת

י-ם	19:07*	19:57	20:48
ת"א	19:05	19:55	20:45
חיפה	19:08	19:58	20:48
ב"ש	19:06	19:56	20:46

עקב

כאשר באין מוקדש:

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין פנים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם
ויצוים מצרה לרחוקה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמן.

מפיץ יקר, ניתן להקדיש אישית את הגיליון. (ראה הסבר בעמוד 2)

אודות

- עמותת 'משכן שילה' פועלת להפצת והעצמת התורה והחסד וזיכוי הרבים ברחבי הארץ, ללא מטרת רווח.
- העמותה חרטת על דגלה עשייה תורנית באהבה ואמונה, בדרך ישראל סבא, לאחדות וקירוב לבבות בית ישראל לאבינו שבשמיים.
- העמותה מנוהלת בהכוונת גדולי ישראל ואינה מקיימת במה פוליטית או עסקית.
- התרומות המתקבלות בעמותה מהפצת הגליונות והשתתפות בזיכוי הרבים, מיועדות לכלל פעילויות המוצהרות של העמותה למימוש מטרותיה בהפצת והחזקת תורה וחסד ברחבי הארץ.
- בתקופה זו, אנו בהליך מתמשך של גיוס תרומות להקמת המרכז הרוחני - 'משכן שילה', בנן יבנה, שיהיה בעה"י משכן לשכינה ומגדלור תורני להפצת תורת ה' בעולם.

חזון

"הנה ימים באים נאם ה' והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמע את דברי ה'".
 יהא רעוא מן שמיא שנזכה לאקמא שכינתא מעפרא, לקדש את שמו יתברך בעולם כולו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ללא פניות אישיות או מטרת כבוד, על ידי הפצת תורה ומעשים טובים מתוך אחדות אמתית, אהבת ה' ואהבת ישראל.

לתרומות

- בנק לאומי (10) סניף 932
- מס' חשבון: 53090068
- מס' עמותה: 580560803
- לעמותה סעיף 46 לצורכי מס הכנסה.
- ניתן לתרום בכרטיס אשראי.
- קוד מוסד להקמת הרשאה לחיוב חשבון בבנק: 53483
- ניתן לתרום גם דרך 'נדרים פלוס'.
- כתובת למשלוח דואר: ת.ד. 8038 אשדוד, מיקוד: 70800

לקבלת קופת הצדקה של 'משכן שילה' נא ליצור קשר טלפוני.

אפשרות להקצא אישית כסדר האילון:

מקומ לך כסדר נימן להקצא
 הקצבה אישית (הכתיב יא או אי מוכהקות ממצבות)
 לפרוורס - 073-2224999 - 073-2224999

פקס: 077-444-8-666

לפניות ולקבלת הגיליון במייל:
 A0732224999@gmail.com

לעילוי נשמת מו"ר הרב א' רבי משומר צוברי זצ"ל מרא דאתרא - גן יבנה נלב"ע ז"ך תשרי ה'תשפ"ב תנעב"ה

לכתבים למערכת

כיום ב"ה אני זאת שאזכר את הרבים, שאחה שיש לי זכות בזה ואאלו אאלו נהנים ואחכים בקוצר רוח כל שבת לגיליון שלכם, לחידונים וכאופן אנו לומדים הלכות ביחד ובכ"ל.

ולא רק זה; לפעמים נראה שזכר עלי"י אשה בראה האישית, אם זה בקשר לחינוך לילדים ואם זה בהקשר לחוסר הבנה מול בעלי או בעניינים הקשורים לעבודה, ואני פותחת ואדפדפת ואקבלת דרך האשכנז, הלכה ולומד מוסר מאת ה' - אמש כאילו ה' כיוון לאותו שבוש אל"י ובשכ"ל.

תודה לכם ושרק נזכרה לשלוס, אהבה ואחדות.

נ. פריי

שלוס וברכה לצוות אשכנזי!

קודם כל, ברצוני להודות לכם על הגיליונות הנפלאים.

אנחנו אשכנזי שחולצת בתשובה כבר כמה שנים ולא רצינו להעמיס על עצמנו עם כל מיני הלכות וסיפורים ולריבס לחידות, אלא לקבל את החזרה בתשובה בטוב וביפה.

חייפשו את הדרך, ולפני בערך 4-5 שנים ראינו את הגיליון אזל אחותי, אני והילדים אאלו התלהבנו. ביקשתי מאחותי שתזכר אותנו כל שבת.

התחלנו עם העמודים של הילדים, "אצל את ההבדלים וסיפורי הילדים", ולאט לאט נחשפנו למאמור לתורה, לסיפור לשבת וכך הלאה.

לשליחת תגובות/הערות ועוד... a0732224999@gmail.com

זכות כפולה!

תורם יקר!

אשריך שזכית להיות ממצדיקי הרבים!!!
 מה צפון לך ומה טמון לך, אין העין יכולה לראות, ולא האוזן יכולה לשמוע... כדכתוב: "עין לא ראתה א-להים וזולתך יעשה למחכה לו".

בתרומתך הנדיבה לעמותה ובהשתתפותך בהפצת גיליונות משכן שילה לזיכוי הרבים הנך שותף בכלל פעילויות העמותה ברחבי הארץ

לנצח נצחים!

קרן להקמת הבניין - בית המדרש 'משכן שילה'

הפצת גיליון תורני לזיכוי הרבים אלפי שעות של לימוד תורה החזקת אברכים

חסד וגמח"ם שונים שיעורי תורה לימוד תורה ופעילויות לתשב"ר

ועוד חזון למועד בעה"י...

זמני היום

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	"משנה עתים ומחליף את הזמנים" שעות קיץ	
כ"ב אב - כ"ט אב	כ"ב אב - כ"ט אב	כ"ב אב - כ"ט אב	כ"ב אב - כ"ט אב	כ"ב אב - כ"ט אב	כ"ב אב - כ"ט אב
4:38	4:44	4:44	4:49	4:44	4:49
4:46	4:51	4:52	4:57	4:52	4:57
6:04	6:09	6:11	6:15	6:11	6:16
8:40	8:42	8:44	8:46	8:44	8:46
9:21	9:22	9:24	9:26	9:24	9:26
10:28	10:28	10:31	10:31	10:31	10:31
12:43	12:42	12:43	12:45	12:43	12:43
13:18	13:15	13:17	13:18	13:17	13:17
18:18	18:11	18:17	18:18	18:17	18:11
19:26	19:18	19:24	19:26	19:24	19:17
19:42	19:34	19:40	19:43	19:40	19:33

הבהרה! לעניין זמני טלית ותפילין ראוי להמתין עד 60 דקות לפני הנץ בקיץ ועד 50 דקות לפני הנץ בחורף. כמו כן, ראוי להמתין ולהקדים כ - 10 דקות לפני זמן השקיעה המופיע בלוח.

פרשת עקב

הפטרה: "ותאמר ציון"
 כ"ב אב ה'תשפ"ה
 שנה ג' לשמיטה
 שנת מעשר עני

השבת הלימוד היומית

בבלי עבודה זרה נט
 ירושלמי כתובות נ
 משנה זבחים י, ב
 הלכה שו"ע א"ח נה, ה

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

073-222-4-999

טלפון רב קווי

שכר מצווה - מצווה

האם משה רבינו ביקש שכר?

בפרשה הקודמת ראינו שמשה רבינו התחנן והפציר הרבה שיזכה להיכנס לארץ ישראל, והרבה להתפלל על כך 515 תפילות (כמו הגימטריה של המילה ואתחנן).

ובגמרא במסכת סוטה (יד.) דרש רבי שמלאי: מפני מה נתאוה משה רבינו להיכנס לארץ ישראל? וכי לאכול מפריה הוא צריך? או לשבוע מטובה הוא צריך?!

אלא כך אמר משה: הרבה מצוות נצטוו ישראל, ומקום הקיום שלהן הוא רק בארץ ישראל, איכנס אני לארץ וכך יתקיימו כולן על ידי. ענה לו הקדוש ברוך הוא ואמר: "כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר, מעלה אני עליך כאלו עשיתן!!!"

ותמוה מאוד, וכי משה רבינו לא קיים את כל התורה לשם שמיים? משה רבינו, שזכה לדבר עם ה' בדרגה גבוהה של "פה אל-פה אֲדַבֵּר-בו", עליו ה' אומר שהוא עובד לשם קבלת שכר?!

הגאון רבי חיים מוולוז'ין ביאר בזה (בספרו רוח חיים) על פי מה שאמרו רבותינו, שכל התכלית בבריאה שברא הקדוש ברוך הוא היא להטיב לבריותיו, ואם כן אדרבה, יש מקום לומר שמוטל על האדם לעשות את קיום המצוות דווקא כדי לקבל שכר, שהרי בכך תהיה נחת רוח לפני ה' ויתקיים רצונו בבריאה - שתבוא הטובה לבריותיו! אכן כל זה בתנאי שכל כוונתו תהיה אך ורק שתהיה נחת רוח לה' יתברך.

והמבחן לברר אם אכן כל כוונתו לשם שמיים: אם יאמרו לו לאדם, עבוד וניטיב בעבור כך לחברך, והוא מסכים לכך, זוהי העבודה הגדולה ביותר! שבכך הוא אומנם עובד לשם קבלת שכר, אך לא מפני רצונו בשכר לטובתו העצמית כלל, אלא אך ורק לעשות נחת רוח ולקיים רצון הבורא. וכביכול האדם מחלק את עצמו לשניים, שהאיש שמקבל השכר זה לא הוא בעצמו.

למשה רבינו אכן לא היה שום אינטרס עצמי, והוא ודאי קיים המצוות ללא מטרה לקבל שכר להנאת עצמו, וזו כוונת המדרש שהוא "מבקש את קיום המצוות לשם קבלת שכר", שכוונתו הטוהרה הייתה שבכך יתקיים רצון ה'. וזה הביאור במה שאמרו רבותינו: "שכר מצווה - מצווה!!"

והנה הדברים הללו רחוקים מאיתנו מרחק רב, ולוואי שנעבוד שלא על מנת לקבל פרס, אך עלינו לדעת עד היכן יכול האדם להתעלות.

ה' יתברך יעזרנו שנוכח להרגיש את אהבתו אלינו, ולעובדו באהבה, ונעסוק בתורה ובמצוות לשם שמיים, ונזכה לכל הברכות שבתורה, אמן!

(מוסף תורני 'תור הזהב')

בתחילת הפרשה הקדוש ברוך הוא מבטיח לנו הרבה ברכות אם נשמור את מצוות התורה, ולכאורה זה סותר את מה שראינו בסוף פרשת ואתחנן, שם כתוב: "אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם", וברש"י שם הביא מדברי רבותינו ז"ל (עירובין כב.): ולמחר לעולם הבא ליטול שכרם. והיינו שאין שכר מצוות בעולם הזה, ותשלום השכר יהיה רק בעולם הבא, ואיך כאן הקדוש ברוך הוא מבטיח לנו את כל הברכות אם נשמור על חוקי התורה?

השכר וההבטחה

ובאמת כבר הקשה זאת הרמב"ם בהלכות תשובה (פ"ט) וכתב: מאחר שידוע שמתן השכר של המצוות הוא חיי העולם הבא... וכן העונש שמענישים את הרשעים שעזבו את הדרך הכתובה בתורה הוא ה'כרת', אם כן מהו זה שכתוב בכל התורה כולה - אם תשמעו יגיע לכם כך, ואם לא תשמעו יקרה אתכם כך? והרי כל אותם הדברים הם בעולם הזה, כגון שובע ורעב, ומלחמה ושלום?

ותירץ הרמב"ם שכל אותם הדברים אמת היו ויהיו, שבזמן שאנו עושים כל מצוות התורה, יגיעו אלינו טובות העולם הזה כולן, ובזמן שאנו עוברים עליהן תקרינה אותנו הרעות הכתובות, חלילה. ואף על פי כן אין אותן הטובות - השכר של המצוות, ולא אותן הרעות - העונש של העובר על המצוות, אלא כל העושה כל הכתוב בתורה, זוכה לחיי עולם הבא, לפי גודל מעשיו ורוב חוכמתו, אבל מלבד השכר הצפון לעתיד לבוא, הבטיח לנו הקדוש ברוך הוא בתורה שיסיר מאיתנו את כל הדברים שמונעים אותנו לעשות את מצוות התורה! וגם ישיפע עלינו את כל הטובות שמחזקות את ידינו לעשות את מצוות התורה!

ולמדנו מדבריו שכל הברכות שאנו קוראים בתורה על שמירת התורה, הן הבטחה שהקדוש ברוך הוא מבטיח לאדם: תשמור על התורה, אני אתן לך את כל האמצעים שתוכל לקיים אותה, ואני אֶסִּיר ממך את כל הדברים שמפריעים לך בקיום התורה, כדי שתוכל לשקוד עליה ולקיים את כל המצוות, ללא כל דאגה של פרנסה או בריאות וללא כל דאגה אחרת!

מהי הכוונה הרצויה בעשיית המצוות

נמצא שעל האדם לכוון בעשיית המצוות שאינו עושה לשם קבלת תגמול, שאומנם בעולם הבא מחכה לו שכר רב על כל מעשה שעשה כאן בעולם הזה לכבודו של ה' יתברך, אך אין זו התכלית והמטרה, ועליו לקיים את המצוות לשם שמיים, וכמאמר התנא במסכת אבות (פ"א, א): תהיו כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס!

תפילה לפני ואחרי הלימוד

לפני לימודו יאמר:

יהי רצון מלפניך יי א-להינו וא-להי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אֶכְשֶׁל בְּדַבְרֵי הַלְכָה, וישמחו בי חֲבֵרֵי, שלא אמר על טַמֵּא טָהוֹר ולא על טָהוֹר טַמֵּא, ולא על מְתָר אֶסוּר וְלֹא על אֶסוּר מְתָר, וְלֹא כִפְשֻׁל חֲבֵרֵי בְּדַבְרֵי הַלְכָה וְאֶשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתִבְנוּנָה. גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ.

אחר לימודו יאמר:

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי א-להינו וא-להי אבותינו, שְׁשַׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שַׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת. שְׂאֵנִי מְשַׁכִּימִים וְהֵם מְשַׁכִּימִים, אֲנִי מְשַׁכִּימִים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשַׁכִּימִים לְדַבְרֵי בְטָלִים. אֲנִי עֹמֵל וְהֵם עֹמְלִים. אֲנִי עֹמֵל וּמִקְבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינִם מִקְבָּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רָצִים. אֲנִי רֵץ לַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבֶּא, וְהֵם רָצִים לְבָאֵר שְׁחַת. שְׁנֵאָמֵר "וְאַתָּה א-להים תוֹרֵדֵם לְבָאֵר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמִרְמָה לֹא יִחָצוּ מִיָּהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ".

תפילה לשלום חילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל חילי צבא ההגנה לישראל אנשי כחות הפסחון וכחות ההצלה, העומדים על משמר ארצנו וערי א-להינו. מנבול הלבנון ועד מדבר מצרים. ומן הים הגדול עד לבוא הערבה וככל מקום שהם ביבשה באויר ובים. יתן יי את אויביו הקמים עלינו נגפים לפנינו. הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. ידבר שונאיו תחתיהם. ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הכתוב: כי יי א-להים ההלך עמכם. להלחם לכם עם אויבכם להושיע אתכם (דברים כד.) ונאמר: "אמן"

לוח חודשי

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
						א ראש חודש אב אין אוסרים צדקתן מטות מסעי
ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח שבט חזון ערב חשעה באב אין אוסרים צדקתן דברים
ט צום חשעה באב 1957 שנים לחורבן בית שני סיום חנוכה בצאת הכוכבים ברכת הללנה בערב אין אוסרים חתונן	י	יא	יב	יג	יד	טו ט"ו באב שבט נחמו אין אוסרים צדקתן ואתחנן
טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב
כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט שבט מברכים ערב ראש חודש אין אוסרים צדקתן ראה
לא' דראש חודש אלול אין אוסרים חתונן						

דברי תורה לסעודות

מתורת ה"אור החיים" הקדוש
רבינו חיים בן עמר זצ"ל

שו"ת בהלכה מאת הראשון לציון
מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצ"ל

מי הסדר בחופה?

אבא קשה עליי עד מאוד! קשה לי להיות בשמחה שלמה כשאבא אינו לצידו!
לשמע דבריה נפרצו הדמעות מעיני כל האורחים בשעה שנזכרו באבי הכלה, שנפטר זמן מה לפני כן.
ואף אנו - מה טעם יש בחיינו? אומנם איש איש בביתו, איש איש ומשפחתו, בתים מלאים בכל טוב, אך הכיסא בראש השולחן מיותר וריק - אבא שבשמיים חסר!
ולכן צריכים אנו לשאול את עצמנו: "הטוב לנו כי נשב גולים מחוץ לשולחנו של אבינו מלכנו?"
הבה נזכור תמיד את קריאתו המדהדת של משה רבינו בפרשה (י, כ): "אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִּיקָא... וְנוֹ תִדְבֹק!"

שמע משליח הציבור ברכה מעין שבע ונתכוון לצאת בה ידי חובת התשלומין, יצא.
אומנם אם שליח הציבור עצמו הוצרך להתפלל תפילת ערבית נוספת, כגון שהחסיר מנחה בערב שבת, או שטעה באופן שצריך לחזור על תפילתו, כגון ששכח יעלה ויבוא בחול המועד, אינו צריך לחזור ולהתפלל תפילת ערבית שלמה, ויוצא בברכת מעין שבע שאומר.

שו"ת בהלכה

שאלה: אדם שנאנס ולא התפלל מנחה של יום שישי, וצריך כעת להתפלל פעמיים ערבית, האם יכול לצאת בתפילת מעין שבע?

תשובה: מי שנאנס ולא התפלל מנחה ביום שישי, ועליו להתפלל תפילת ערבית נוספת לשם תשלומין, לכתחילה לא יסמוך על ברכת מעין שבע, אלא יתפלל תפילה נוספת של ערבית לשם תשלומין. ובדיעבד אם

מתורת ה"אור החיים" הקדוש
רבינו יוסף קארו זצ"ל

והצניע לכתו

"אתה טועה בו" - אמר הצדיק והוסיף: "דע לך שהוא גדול מאחיו, ובוא ואוכיח לך זאת, נכון שבאחד הימים התארחת בביתם של האחים הללו, והם הציעו בפניך שולחן מלא במיני מאכל, והוא אף דחק בך שתיטול את ידך לסעודה? אומנם אתה לא רצית לאכול לבדך, אך המארח התחמק ואמר שהוא נמצא בצום כי היה זה בימי השובב"ם, אבל אחיו נטל ידיו ואכל עימך. ובכן, דע לך שגם הוא היה בצום, אך הוא הסתיר את מעשיו והצניע את דרכיו, ובזה הוא אדם גדול, היות שהוא מצניע את מעשיו, על כן מעשיו רצויים מאוד בשמיים!"

"פסל דף שני רחמי אכנים פראשנים... ושמחם בארון" (רמב"ם א, כג).

כתב רבינו הבן איש חי זצ"ל בספרו 'עוד יוסף חי - דרשות': המתבונן יראה שהתורה מדגישה כמה וכמה פעמים שלוחות הברית היו צריכים להיות מונחים בתוך ארון ברית ה', ולכאורה מדוע התורה מציינת עובדה זו כמה פעמים?
אלא באה התורה הקדושה ללמדנו בזה שאחד התנאים העיקריים להצלחה בתורה הקדושה הוא מידת הצניעות, וכשם שהיו צריכים להצניע ולהסתיר את לוחות הברית בתוך הארון, כך גם האדם צריך להצניע את עצמו ואת מעשיו, שנאמר (משלי יא, ב): "וְאֵת צְנוּעִים חֻקָּמָה".
ומעשה בצדיק המקובל רבי חיים סינוואני זצ"ל, שאדם שיבא בפניו את אחד מתלמידיו, ושאל הצדיק: ומה עם אחיו? הלא גם הוא אדם גדול! אותו אדם הגיב ואמר: "אני מכיר את האח, ולדעתי הוא איש פשוט, ואפילו אינו יודע ספר!"

שו"ת בהלכה

שאלה: כשראש חודש חל ביום שישי, ושכח במנחה לומר יעלה ויבוא, ונזכר בשבת, כיצד ינהג?

תשובה: כשחל ראש חודש ביום שישי, ושכח לומר במנחה יעלה ויבוא, ונזכר בשבת, שכבר עבר ראש חודש, אינו יכול להתפלל תשלומין בתנאי של נדבה, כיוון שכתב הרמב"ם שאין תפילת נדבה בשבת, וכן בשולחן ערוך, ולכן לא יתפלל תשלומין

תוכן זמ

26	יום שבתון	43	ידיד נפש	23	ברוך א-ל עליון	29	אשור שירה	27	אנדלך א-לחי
17	יוצר מידו	20	ידידי השכחת	22	בתי צאי	18	אשיר לא-ל	47	אדון עולם
22	יחיד א-ל דגול	21	תלומה	28	נואל יבוא	35	אשיר לך ארץ חמדה	24	אל גליל
30	יחיד דם	46	י-ה אכסף	18	דוד יקרא	32	אשיר לכבוד חברים	39	א-ל מאד נעלה
39	יעלה יעלה	19	י-ה רבון	36	ואמרתם פה לחי	31	אשיר שירה וזמרה	34	א-ל עד לי לעד
16	יפה ותתק	39	יהי שלום בחילינו	22	זהו א-ל ונאלי	31	אשירה נא	13	אליך אקרא י-ה
40	ישמח חתני	33	ידוד לך רעיוני	35	זקן יושב בשיבה	20	בזכרי ימים ימימה	33	אללא אימלאלי
28	ישמח משה	14	ידוד רעיוני	13	חביבי	29	בן אדם	19	אעופה אשכונה
12	כי אשמרה שבת	26	יום זה מקבד	21	חיש חיש	37	בר יוחאי	30	אעך מהלל גבי

דה והלכה ת השבת

מתורת ה'אביר יעקב'

רבינו יעקב אביחצירא זצ"ל

פרנסה באמונה!

"כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יְחִיהַ הָאָדָם, כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִּי יוֹ" (ברבים ח. ט.)

כתב הצדיק רבי יעקב אביחצירא זצ"ל בספרו 'פיתוחי חותם' (בשלה): התורה באה לרמוז לנו שכל אדם העוסק בתורה, צריך לתת ביטחונו בה' יתברך שהוא יזון ויזמן לו את פרנסתו, ולא יהיה רודף ולהוט אחר תאוות הממון. ואל יאמר האדם בליבו שרק כאשר יהיו לו מזונותיו מצויים בשפע, אז יהיה ליבו פנוי לעסוק בתורה, שהרי כבר אמרו על זאת חכמים (אבות ב, ד): "אל תאמר לכשאפנה אשנה - שמא לא תפנה". אלא צריך האדם לבחור את הדרך הנכונה בעניין זה שישים את ביטחונו בה', ויאמר לעצמו: הרי

הכול ביד ה' יתברך, ומה שראוי לי ומגיע לי - הרי יגיע אליי, ואם כן כדאי לי להקדיש את כחי לעבודת ה'.

ויזכור האדם תמיד את מאמר הפסוק: **"כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יְחִיהַ הָאָדָם, כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִּי יוֹ"**!

ומכאן לקח נפלא! אכן צריך האדם לעמול לפרנסתו, שהרי כבר נאמר לאדם: **"בְּזַעַת אֲפִיקָה תֹאכַל לֶחֶם"**, אך מנגד צריך האדם להיזהר שלא ישקיע את עיקר כחו ועמלו בענייני הפרנסה, שהרי מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, ובכל מקרה את מה שהוקצב לו מן השמיים הוא יקבל בלי קשר למאמציו, ולכן ישקיע האדם את עיקר כחו בעסק התורה, שהוא העיקר והתכלית.

עו"ת מהלכה

שבת. וכן פוסק מיד כשנזכר, ויחזור לתפילת השבת, ואף על פי שיש חולקים בכל זה, ספק ברכות להקל.

אם טעה והחליף בתפילות השבת, יצא. ואם החליף תפילת שבת בתפילת מוסף של שבת, או להיפך, יצא, ונכון בזה שישמע תפילת החזרה, ויכוון לצאת ידי חובה. ואם נזכר ועדיין לא התחיל ברכת 'רצה', יאמר שם את הברכה הראויה באותה תפילה, ויחתום 'ברוך מקדש השבת' בלי שם ומלכות.

שאלה: אם טעה בשבת והתחיל בשל חול, וטעה בברכת השנים, כיצד ינהג?

תשובה: טעה בשבת והתחיל תפילה של חול, וטעה בברכת השנים ואמר 'ברכנו' בחורף, אם נזכר קודם שאמר 'תקע בשופר', יאמר שם 'ותן טל ומטר לברכה', ויחזור לתפילת השבת. וכן בטעה ואמר 'ברך עלינו' בקיץ, ואם אמר 'תקע בשופר' יפסיק מיד ויחזור לשל

מתורת החסידות רבינו ה'בעל שם טוב' ותלמידיו זצ"ל

שמן זית טוב לזיכרון?

אלא השיב הצדיק ואמר: ההסבר לכך הוא פשוט, שהרי כבר אמרו חכמים במדרש שכדי להוציא ולהפיק שמן זית זך מתוך הזית עצמו, צריך ליטול את הזית ולהכותו ולכותשו הזך היטב - היטב הדק... ולאחר שנתרסק ונמערך מניחים עליו ועל שכמותו את קורת בית הבד שהיא כבדה עד מאוד, והיא לוחצת על הזית, ורק אז מתחיל השמן לזוב מתוכו החוצה.

ודבר זה מרמז על העמל והיגיעה בתורה הקדושה, שהרי נמשלה היא לאור הנר המאיר מלח השמן, שנאמר: **"כִּי נֵר מִצְּנֶה וְתוֹרָה אֹר"**, ובאו חכמים ללמדנו שצריך האדם לעמול ולהתייגע הרבה עד שזוכה לאורה של תורה.

וזהו ההסבר לדברי חכמים שהזית גורם לשכחה ואילו השמן מועיל לזיכרון, והכוונה היא שעל ידי העמל והיגיעה בתורה זוכה האדם שהתורה נחקקת בליבו וממילא אינו שוכח את תלמודו עוד, וזו הכוונה ששמן הזית מועיל לזיכרון.

יעלה ויבוא, יצא.

כשמתפלל תפילת תשלומין בשבת, יש אומרים שבתפילה השנייה - תפילת התשלומין, יאמר את נוסח התפילה שהחסיד, ויש אומרים ששתי התפילות יהיו בנוסח אחד, ולהלכה בכל צד שינהג יצא. ואף אם הפך ובראשונה התפלל כפי ברכת התשלומין, היינו כפי הנוסח של התפילה החסרה, יצא, ובתנאי שלא התכוון להקדים את התשלומין לחובה.

עו"ת מהלכה

שאלה: המתפלל בשבת חול המועד וטעה בתפילתו, כיצד ינהג?

תשובה: בשבת חול המועד, אם טעה והתפלל תפילת יום טוב ואמר 'אתה בחרתנו', אם הזכיר שבת בתפילה יצא. ואם נזכר קודם שחתם מקדש השבת, חוזר לתפילת שבת הראויה באותו זמן. **וביום טוב שחל בשבת,** אם טעה והתפלל של שבת והזכיר את היום טוב ביעלה ויבוא, יצא. וכן במוסף אם טעה והתפלל מוסף של שבת והזכיר את החג בתוך

זמירות

שירי תימן (דיוואן)

57..... ישיקף	56..... אדון הכל
58..... לפלח הרמון	59..... ארבת הדסה
60..... מי נשקני	58..... אודה לך
61..... סעי יונה	59..... אילת חן
61..... ספרי תמה	57..... אם נגעלו
58..... קריה יפהיפה	57..... אשאל אלקי
60..... ש-די אקר נא די	61..... חוס א-לחי
56..... שמע הא-ל	60..... ידעתי

תשבי צורי לבבי..... 27

שירי שמחות

38-40

שירים לסעודה שלישית:

41-47

שירים חסידיים (לפי א-ב):

48-55

12..... נגילה הללויה	45..... כל מקדש
15..... עזרי א-ל חי	35..... לא-ל מרום
34..... על אהבתך	24..... לדוד שיר ומזמור
40..... עת דודים כלה	38..... לכבוד חמדת לבבי
27..... צור משלו אכלנו	24..... לשולחך שובי רני
25..... רפא צירי	25..... מה ידירות
21..... שלום לבן דודי	15..... מל א-לי וגדלו
14..... שמח בני	17..... מנוחה ושמחה
29..... תורת אמת נתן לנו	40..... מקהלות עם

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה... וְיִשְׁמַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם" (דברים ז, ב)

מהי הרבנות בכך שאם נשמור את משפטי ה', אזי ישמור הוא לנו זכות אבות? ברם למעשה גם בני עשוי יכולים לבוא לה' יתברך שמו בטענת זכות אבות, שהרי גם הם צאצאי יצחק ואברהם. על כך מבטיחה התורה **"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה"**, או אז יתגלה שאכן אתם ראויים להיחשב לממשיכי דרכם ולהתייחס אליהם, ואז מובטח לכם **"וְיִשְׁמַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ"** - רק לך ישמור ה' יתברך שמו **"אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם"**.

(שם משמואל)

"כִּי יִהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה כֶּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְכֹהֶמֶתְךָ" (דברים י, יד)

מצינו במדרש שלפיכך הייתה רבקה עקרה, כדי שלא יאמרו אומות העולם כי ברכתם אשר ברכוה - **"אֶחָדָנָה אֶת הָיִי לְאִלָּהִי רַבָּה"** (בראשית כד, ט) - היא אשר השפיעה עליה ללדת בנים.

אומר אפוא כאן הכתוב: **"כִּי יִהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים"** - אף כי כל העמים יברכו, בכל זאת לא תהא בכך משום מניעה לפרינוך ורבייתך, **"וְלֹא יִהְיֶה כֶּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה"** - שלא יושם לב לזה, שיאמרו כי הדבר הוא בזכות ברכתם...

(בינה לעיתים)

"הָאֵל־הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנָיו וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד" (דברים יז, יז)

"וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד" - לפייסו בממון (רש"י). צריך להבין, וכי אפשר לשחד את הקדוש ברוך הוא בשוחד? בכסף? אלא הפסוק הזה קשור ונמשך לפסוק שלאחריו, **"עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵה גֵר לְתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה"** (י, יח). ישנם אנשים שמקיימים מצות צדקה, גמילות חסדים, הם בונים בתי יתומים, בתי זקנים ובתי מחסה לעניים, אבל מזלזלים בכמה ממצוות התורה. אותם מזהירה התורה שלא יחשבו בליבם שאפשר לשחד את הקדוש ברוך הוא בכסף, על ידי מעשי הצדקה והחסד על חשבון אי קיום מצוות אחרות.

(חתם סופר)

ואבא השיב בפשיטות אופיינית, גם כשנפטרו שבעת בניו של חיהל בית האלי וישב עם אחאב, חייב הקדוש ברוך הוא את אליהו הנביא לנחם, אף שטען שמפחד שיקניט אותו שם, והסוף ידוע שנשבע שם שלא ירד טל ומטר שלוש שנים. ואמרו **"מה ה' מנחם אבליים אף אתה"**, ובלאו הכי אדם זה הוא כחומר ביד היוצר, אלוקים אמר לו קלל כמו שאמר דוד על שמעי בן גרא.

(הרב מאיר חי זאב)

למה הרב ביטל את השיעור

מדי יום חמישי היה **רבי אריה לוי** זצ"ל מוסר שיחה לילדי תלמוד התורה **"עץ חיים"**. יום אחד בימי הקיץ, כשנכנסו הילדים לחדר שבו נמסרה השיחה, הרגישו ריח חריף של זיעה שנדף מאחד התלמידים. כולם ניסו לחפש מהו מקור הריח, ותוך כדי כך נכנס רבי אריה למסירת השיחה, ומיד השתררה דממה במקום.

רבי אריה ברגישות הנדירה הרגיש מיד בתכונה הבלתי רגילה, ובפיקחותו הבין מיד מהו העניין. הוא פתח את שיחתו ואמר: **"ילדים! אני רוצה לספר לכם משהו"**, והתחיל לפרט בפניהם את סדר יומו, כיצד הוא נוהג להתפלל 'ותיקין' בבית הכנסת 'זהרי חמה', ולאחר מכן עוסק בעוד כמה עניינים, ובדרך כלל הוא מספיק להגיע לבית המרחץ שבבתי בורשטיין לטבול במקווה.

"היום" - המשיך רבי אריה - **"הגעתי לביתי לסעוד פת שחרית, והנה אדם מחכה לי בפתח הבית. הזמנתי כמובן לסעוד יחד עימי, והדבר נמשך עד שלא הספקתי להגיע לבית המרחץ כדרכי... אך דווקא היום הוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרתיקה, ועד שהגעתי לכאן נטף גופי פלגי זיעה. לכן היום בגלל ריבוי הזיעה מרגיש אני כי אינני יכול למסור את השיחה, אלא עליי ללכת מיד לבית המרחץ, וכל התלמידים יכולים לשוב לביתם"**. כאשר סיים את דבריו קם ויצא. השיעור שקיבלו התלמידים בסוגיה 'שלא לבייש את חבריו' היה עמוק ונוקב.

ראו התלמידים בחוש כיצד מוכן רבי אריה לבייש את עצמו, ואף לוותר על מסירת השיחה החשובה שכה השפיעה על התלמידים. כל זאת, **ובלבד שלא יפגע כבודו של תלמיד בעיני חבריו, ולא יולבנו פניו ברבים**.

ראו התלמידים בחוש כיצד מוכן רבי אריה לבייש את עצמו, ואף לוותר על מסירת השיחה החשובה שכה השפיעה על התלמידים. כל זאת, **ובלבד שלא יפגע כבודו של תלמיד בעיני חבריו, ולא יולבנו פניו ברבים**.

(לבית התורני)

אני נכנס לכמה דקות

עת אשר הגיע מרן הרב **עובדיה יוסף** זצ"ל עם אשתו הרבנית ע"ה בפעם הראשונה אל מעונו של **רבי מרדכי שרעבי** זצ"ל, אמר מרן לרבנית: **"אני נכנס לכמה דקות לשוחח עם הרב מרדכי שרעבי זצ"ל, הריכנתי נא בינתיים אצל הרבנית"**.

מתן בסתר

רבי יחיא צאלח זצ"ל דאג לפרט כשם שדאג לכלל. באחד הימים נודע לו שחבירו, הדיין **רבי יחיא משרקי** זצ"ל, חי בצמצום רב והוא מתפרנס מלחם צד ומים לחץ בכל ימות השבוע. משכורתו, שהוא מקבל מבית הדין, אינה מספיקת אף לצרכיו ההכרחיים ביותר. הצטער רבי יחיא על כך ורצה לעזור לידידו, אך מבלי לגרום לו בוש על שהוא זקוק למתנת בשר ודם. חשב רבי יחיא ומצא דרך כיצד לעשות זאת. בהיותו **ראש אב בית דין**, הגיע לו שכר מהשחיתות של בית המטבחים הציבורי בצנעא. גבה רבי יחיא את השכר מהקצבים ונתן חלק ממונו לרבי יחיא משרקי כקצבה שבועית קבועה, מבלי שאף אחד מהקצבים ידע על כך. וכך נמנעה מרבי יחיא משרקי הבושה שבלקיחת מתנות מידי אדם.

(סערת תימן)

לחסוך ממנו את הצער

הגאון **רבי שמואל רוזובסקי** זצ"ל היה רגיל לומר: **"אילו אדם היה רואה בחוש מה שמתחולל בפנימיות האדם בשעה שמצער את זולתו, לא היה אדם מצער את זולתו!"**

וסיפר אחד התלמידים: **"פעם עמדנו קבוצת בחורים עם רבי שמואל לפני השיעור. היו שם יותר מעשרה בחורים. לפתע הגיע יהודי מבוגר מחוץ לארץ ושאל את אחד הבחורים איפה המשרד של רבי יעקב וייס (אחד המשרדים בישיבת פוניבז'). הוא הודיע אותם: תלך ישר... שמאלה... ימינה... הלה היה נבון והתחיל ללכת."**

כשראה זאת רבי שמואל, רץ אחריו והוביל אותו פנימה עד שהיה ברור לו לאן צריך להיכנס... כשחזר הסביר: **הוא אורח ואינו מכיר, אם אפשר צריך לחסוך ממנו את מעט הצער של החיפוש"**...

(ראש הישיבה)

מה הוא מנחם אבליים, אף אתה

אחד מבניו של הרב **מאיר חי זאב** זצ"ל ביקש ממונו את הפלאפון כדי להתקשר, וראה בצג של השיחות היוצאות שמו של אדם שהרב קירבו לדרך התורה וגם שיקמו כלכלית והעסיקו בשליחויות למען המוסדות, אולם הלה ניצל את האמון שנתנו בו לעשות הפיכה בעמדתה תוך כדי הלשנות לשלטונות והטרדות רבות.

כשהבן הגדה שאל את האב לאיזו מטרה התקשר אליו, התחמק האב מתשובה, אך לאחר לחצים אמר: **הוא יושב שבעה לא עלינו, והתקשרתי לעודדו ולנחמו**.

הבן ההמום פלט רק משפט, אבל איך אבא מסוגל?

סדר ה

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלָאכִי הַשָּׁרָה. מְלָאכִי עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בְּיָמֵינוּ שְׁלוֹם מְלָאכִי הַשָּׁלוֹם. מְלָאכִי עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בְּיָמֵינוּ שְׁלוֹם מְלָאכִי הַשָּׁלוֹם. מְלָאכִי עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בְּיָמֵינוּ שְׁלוֹם מְלָאכִי הַשָּׁלוֹם. מְלָאכִי עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בְּיָמֵינוּ שְׁלוֹם מְלָאכִי הַשָּׁלוֹם. מְלָאכִי עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:
בְּיָמֵינוּ שְׁלוֹם מְלָאכִי הַשָּׁלוֹם. מְלָאכִי עֲלִיּוֹן. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

ארון ברית ה'

לְשֵׁאת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יי' (דברים י, ח).

1. ה' יתברך צמצם את שכנינו אל תוך ארון הברית, שנאמר (יהושע ג, יא): "הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדֹנָי כָּל הָאָרֶץ עֵבֶר לַפְּנִיכֶם", ואמרו חכמים: "אֲדֹנָי כָּל הָאָרֶץ", הכוונה היא לקב"ה כבודו ובעצמו שהיה מצוי בתוך ארון הברית (תנחומא, ויקהל).

2. בשעה שהיה מוחנה ישראל נוסע במדבר סיני, היו מכסים את ארון הברית בכיסוי תכלת, שהוא כצבע השמיים לטוהר, וכיסוי זה היה מסתיר את האור הגדול שהיה בוקע ויוצא מהארון, שנאמר (במדבר ד, ו): "וַתִּתְּנוּ עָלָיו כְּסִי עֹר תַּחֲשׁ וּפָרָשׁוֹ בְּגָד כָּלִיל תְּכֵלֶת מְלֻמָּעָה" (תפארת שלמה, מועדים).

3. ארון הברית היה מונח בקודש הקודשים, והוא היה מכון כנגד כיסא הכבוד שנמצא בעולם העליון, ורמז לזה נאמר בפסוק: "מִכּוֹן לְשִׁבְתָּךְ פְּעֻלָּת יי' מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹהֲנֵי יִדְיָךְ", והמילה "מכון" היא מלשון "מכון", להורות שארון הברית היה מכון כלפי כיסא הכבוד שבשמיים (סודי רזיא לר"א מגרמזא).

4. ארבעה לווים היו נושאים את ארון הברית, והם כנגד ארבע חיות הקודש הנושאות את כיסא הכבוד. אומנם הם היו נראים כנושאים את הארון, אך זה היה רק למראית העין, כי בפועל היה ארון ברית ה' נושא את נושאו (רבינו בחיי, תרומה), ולכן נאמר לגבי הארון: "וַיְהִי בְּנִסְעֵךְ הָאָרֶן" - משמע שהארון היה מסיע את עצמו (ר"א מגרמזא, נשא).

5. שלמה המלך צפה ברוח קודשו שעתיד בית המקדש להיחרב, ולכן חפר מתחת למקדש מקום שיוכלו להסתיר בו את ארון הברית, על מנת שלא יפול ביד זרים, והמלך יאשיהו גזז את ארון הברית באותו מסתור קודם חורבן הבית (רבינו בחיי, דברים).

6. סוד מקום הטמנתו של ארון הברית עבר מפה לאוזן בין חסידים הכוהנים והלוויים, שנאמר (דברי הימים ב, לה): "וַיֹּאמֶר לְלוֹוִים הַכֹּהֲנִים... תִּתְּנוּ אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ...", ומשעה שנגנז ארון הברית, נסתלקה גם הנבואה מישראל, היות וכח הנביאים היה בא להם מקדושת ארון הברית (אברבנאל, תרומה).

את הכסף? הרי אף אחד לא היה יודע?!"

אמרה לי העוזרת הגויה מושפט מזועזע: "איך אני יכולה לגנוב, הרי אני עובדת כעוזרת בית אצל הרב יצחק זילברשטיין בביתו?!" כשסיפרו למרן הרב זילברשטיין על דברי העובדת, הוא התבטא בענווה: "מסתמא, הסיבה היא שהיא יודעת שאני אף פעם לא נכנס לבית כשהיא מנקה, אלא ממתין עד שהרצפה תתייבש..."

(ווי העמודים)

נקי כפיים

שאל אדם את הרב מטשעבין - רבי דב בעריש וויינפלד זצ"ל: יש לו סכום כסף שהוא נותן כמעשר כספים לעניים קבועים, ועתה עלה בדעתו לתת את כל הכסף לשיבת 'חיי עולם' (שבנשיאות הרב מטשעבין עצמו) שנמצאת במצוקה כלכלית, האם רשאי?

השיב לו הגאון: "למי נתת עד היום? הלא ודאי נתת לעניים קבועים... אם כן העניים האלה אינם חייבים לסבול ממצבה הכלכלי הקשה של הישיבה, ולכן אין לך לשנות מהרגלך עד היום".

כששמעו זאת מנהלי הישיבה נזעקו לרב מטשעבין וטענו: "הרי הרווח שיש לנו מכך שרבינו הוא נשיא הישיבה הוא שבזכות זה ייכנס כסף למוסדות, ועתה אנחנו מפסידים מתשובת הרב לאותו עשיר!"

השיב להם: "מה אעשה? אני חייב לפסוק כפי האמת, גם לשיבתי שלי לא הייתי פוסק אחרת". בסופו של דבר, התורם כל כך נהנה מנקיות הדעת של הרב מטשעבין בפסק הברור והחד, והחליט לתת גם תרומה הגונה לשיבה.

(שר התורה)

הניסים שבהחזקת הכול

(הליכות שני)

שח רבינו הרב נסים קרליץ זצ"ל:

"חודש אחד לא ידעתי מניין יהיה כסף לכולל. בדיוק באותם ימים הלכתי לעקוב אחר הבנייה של אחד מבנייני המגורים שבנו עבור הכולל.

כשיצאתי משם פגש אותי אדם שרצה לקנות דירה, ושילם בדיוק ממש את הסכום שהייתי צריך לכולל".

ויהי הדבר לפלא.

הנה נכנס מרן לחדרו של הרב שרעבי

ונתעכב

שם כשעתיים

תמימות. לאחר שעתיים,

כשיצא מרן, אמרה לו

הרבנית: "כבודו אמר שנכנס

לביקור של כמה דקות, וכבר

עברו כשעתיים...". אמר לה: "כל

כך התפעלתי מגדולתו בתורה ולא

יכולתי להפסיק, נמשכנו בדיבור

במצות 'וְדַבַּרְתָּ בֵּם', דיברנו על

הלכות קריאת שמע בפשט, רמז,

דרש וסוד, ובכול הרב שרעבי בקי בצורה מפליאה ביותר".

(המתמיד)

"איך אני יכולה לגנוב?" צעקה העוזרת היהודית

סיפר הרב כץ שליט"א: כשעברתי

דירה, ארזתי את כל החפצים

בארגזים, והזמנתי הובלה כדי

להעביר את תכולת הבית לדירה

החדשה. הייתה לי שקית של 20

אלף שקל, ואותה הייתי צריך באופן

זמין ודחוף, ולכן הנחתי אותה בארון

של המטבח.

בגלל הבלגן של העברת הדירה, פרחו

מזיכרונות השקית עם הכסף, והיא

נשארה שם. באחד הימים אני מקבל

טלפון מהקונה: "הייתה לך אולי שקית כסף?" "כן!" -

צעקתי, "בוודאי, שכחתי בארון במטבח שקית שחורה שבתוכה

יש 20 אלף שקל, איך שכחתי מזה?"

וכאן מספר לי הקונה סיפור מדהים: הזמנתי עוזרת נוכרייה מהודו

לנקות את הבית, היא מגיעה אלי עם שקית של כסף ושואלת

אותי: "זה שלך?" אמרתי לה שלא, אבל אני אבדוק עם הקונה,

ולכן התקשרתי אליך, אולי זה שלך.

הגעתי במהירות לבית ופגשתי את העוזרת, ובלי לחשוב הרבה

שאלתי אותה: "איך זה ייתכן? הרי בשבילך מדובר בכסף רב, ואין

לכם תורה שאוסרת גנבה. אומנם לפי התורה גם גויים מצווים

בשבע מצוות בני נח, אבל לצערנו רובם אינם מקיימים זאת,

ואצלם גנבה היא דבר מצוי... איך הצלחת להתאפק ולא להעלים

השבת

אשרת חיל

מי ימצא ורחק מפניו מוכרה: בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמולתו טוב ולא דעל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה כאניות סוחר ממורחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טורף לביתה וחק לעצרתיה: וקמה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם: חגרה בעוז מתניה

ותאמץ ודעותיה: טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נדה: ידיה שלחה במישור וכפיה תמכו פלה: כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה מושלג כי כל ביתה לבש שנים: מרובדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדן עשתה ותמכר וחמר נתנה לנעמי: עז והדר לבושה

ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: צופיה תליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה ואשרוה בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עליה על כללה: שקר חון והבל היפי אשה יראת יי' היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללנה בשערים מעשיה:

"שאל את אביך והנך"

שאלות ותשובות

הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

הראש"ל הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

מסגרת לנפש הסוערת

הרי אלו שני עולמות שונים?!

אלא יש לומר שבדרך כלל נפש האדם רוצה שקט ושלווה, כשהיא חיה בדרך רגילה היא שלווה ואינה נסערת. אך כשיש דבר המסעיר את הנפש, האדם מוטרד ולפעמים מוטרד מאוד. **בשני דברים יש כח להסעיר את נפש האדם בצורה קיצונית - או שמחה יתרה או צער גדול**, ובהשפעה שהם משפיעים על הנפש הם שווים. שמחת חתן וכלה זו שמחה שאין לה גבול, שמחה כל כך גדולה עד שהיא מוציאה את הנפש משלוותה, לכן הנפש סוערת. כך גם באבל, מרוב צער הנפש מתהפכת ומתרוצצת, נמצאת בסערה נוראה. בסערת הנפש הם שווים, זה מתוך שמחה וזה מתוך אבל. רבותינו ע"ה תיקנו איך להשיב את הדברים לקדמותם, 'ובשוב הים לאיתנו', להשיב את הים הסוער לאיתנו. אדם ששמח ואין לו מסגרת לשמחה אז השמחה מתפרצת, פעם לכאן ופעם לכאן, ויכול גם לקרות לו נזק. כך גם אם אדם בצער גדול על אביו או על אימו, אם אין לו מסגרת הוא יכול להשתגע, יש אנשים שבאמת ניזוקו מאירועים כאלה. אבל חכמינו, שאין כמוהם בקיאים בנפש האדם, נתנו מסגרת למאורעות אלו, וכשמכניסים למסגרת יש גם גבולות וקצבה לכל עניין.

נמצא שהיות שהסערה הנגרמת לנפש משני הדברים, אפילו שהם הופכיים, מצד אחד האבל שהוא הצער הגדול ביותר, ומצד שני החתונה שהיא השמחה הגדולה ביותר - תיקנו לנו רבותינו אותו דפוס של גדרים מכאן ומכאן, כדי שהאדם יהיה בתוך מסגרת ולא יפרוץ פרוצות. כך יוצא מסערת הנפש בהדרגה ובאומנות מבלי שייפגע.

כשסיימתי לדבר, שאל אותי שר המשפטים: "וכי חכמים היו פסיכולוגים?" אמרתי לו: "אם תיקח את כל הפסיכולוגים שאתה מכיר וששמעת ושהיו, תקפל אותם בכפיפה אחת ותשים אותם בכף המאזניים, עדיין לא הגיעו להבין את מה שחז"ל דיברו בו".

זו רק אחת הנקודות, כשמבוננים רואים שלא היו חכמים בענייני הנפש כמו רבותינו, הוכחתי לו מהרמב"ם ועוד. מזה יצא לנו התכתבות בענייני תורה, וגם בסוף ימיו התכתבנו בעניינים אלה.

(ישועות ה' כהרץ עין)

כשאני נפטרה וישבתי באבל, הגיע לנחם אותי שר המשפטים דאז. היו שם בחורי ישיבה וראיתי בעיניהם שהם כועסים עליו, אך רמזתי להם שאין זו הדרך, לי יש דרך אחרת. התחלתי לומר דברי תורה למרות שהייתי אבל, שהרי בדברי אבילות מותר לדבר (שולחן ערוך יורה דעה שפד, ד). **כשרבינו עובדיה ע"ה** היה באבל על אביו, הוא יצא במוצאי שבת ומסר שיעור, ואמר ששיעור דברים שאני. אבל דברי תורה של אבילות מותר לכל אחד.

מכל מקום, בדבריי הראיתי שיש הקבלה בין דיני אבילות לדינים של חתן וכלה, אלו שני דברים הפוכים לגמרי, שיא השמחה זה חתן וכלה ושיא הצער זה אבילות על אב ואם, אין יותר קשה מזה, אלו שני שיאים, אך אחד הפוך לגמרי מהשני. אומנם מצאנו שיש בהלכות אבילות, אבילות של היום הראשון. רוב הראשונים אומרים שיום מיתה וקבורה הוא מדאורייתא ועל כן האבל לא מניח תפילין. אחר כך יש שלושה ימים לבכי, שבעה לאבל, ושלושים לתספורות. ויש גם אבילות של כל השנה שלא הולך לשמחות כל שנים עשר חודש של האבילות על אביו ואימו.

כך גם אצל חתן וכלה, היום הראשון הוא החשוב ביותר, עד כדי כך **שהראש"ש** אומר בשם רבו הרמ"ה שהיום הראשון של החתונה הוא מדאורייתא, שנאמר 'ביום הַחֲתָנָה וּבְיוֹם שְׁמִינַת לְבֹו', היום הזה חמור מכל הימים בקדושה ובשמחה. אחר כך יש שלושה ימים של שמחה, שאפילו אלמן שנשא אלמנה יש להם שלושה ימים של שמחה. ויש שבעה, בחור או אלמן שנשא בתולה עושים שבעת ימי משתה. ויש שלושים, שכתוב שכל שלושים יום מותר לכלה לרחוץ פניה אפילו ביום הכיפורים, שלושים יום לשמחה. ויש י"ב חודש, שהגמרא אומרת שכל י"ב חודש אם עשו סעודה מיוחדת לחתן וכלה מברכים 'שהשמחה במעונו', אך כיום לא נוהגים בזה.

ושאלתי, למה חכמים תיקנו לשמחה והאבילות פרקי זמן של יום אחד, שלושה ימים, שבעה, שלושים ושנים עשר חודש, מדוע החלוקה הזאת? כמו כן, מדוע השוואת החלוקה במדרגות בין חתן וכלה לבין אבילות,

שאלה: האם מותר להשכיר דירה בשכירות חודשית, או בשכירות דמי מפתח, ליהודי מחלל שבת?

תשובה: מותר, אף שהשוכר את הדירה אופה ומבשל, מדליק ומכבה את החשמל כמעשהו בחול. ומכל מקום נכון שהמשכיר יתנה בתנאי גמור בחוזה השכירות שעל כל פנים לא יחלל שבת בפרהסייה.

אבל נראה שאם משכיר לו חנות בסביבה יהודית, והשוכר פותח חנותו בשבת, ויש בזה מכשול גדול לרבים, שומר נפשו ירחק מזה, ולא יסמך על היתרים, ולא ישכיר לו הבית.

שאלה: האם מצוות "עונג שבת" היא מהתורה? ואם כן מה המקור לכך?

תשובה: נאמר בישעיה (נח, יא): "וְקִרְאתָ לְשִׁבְתְּ עֲנֹג", ואמרו בגמרא (שבת קיח). אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי, כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים, שנאמר (שם): "אֵזְרָא תִתְּעֲנֹג עַל יְיָ וְהִרְפִּיתִיךָ עַל בְּמֹתַי אֶרֶץ, וְהֶאֱחָלְתִּיךָ נַחֲלָה יַעֲקֹב אֲבִיךָ" וגו'.

רב נחמן בר יצחק אמר, ניצול משעבוד גלויות וכו'. אמר רב יהודה אמר רב, כל המענג את השבת נותנין לו משאלות ליבו וכו'. לפיכך צריך האדם לזרז את עצמו כדי לכבד את השבת.

ויש אומרים שמצוות עונג שבת עיקרה מן התורה, שהשבת היא בכלל מקראי קודש, שנאמר 'וביום השביעי שבת שבתון מקרא קודש' (ויקרא כג, ג). 'ומקרא קודש' פירושו חז"ל בספרא, דהיינו לקדשו ולכבדו בכסות נקייה, ולענגו בעונג אכילה ושתייה. ולכן צריך לכוון לקיים מצווה מן התורה לענג את השבת.

ויש חולקים ואומרים שמצוות עונג שבת אינה אלא מדרבנן, ומדברי קבלה. ועל כל פנים כבר הפליגו חז"ל מאוד במצווה זו, וכאמור. ויכוון לקיים מצוות עונג שבת.

קדוש ליל שבת

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם.

מורא פרי הקצין:

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצונו בנג, ושבח קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית. תחלה למקרא קודש, זכר ליציאת מצרים. ושבח קדשו באהבה וברצון הנחילנו: **ברוך אתה יי, מקדש השבת:**

(ויכון לקיים מצוות עשה דאורייתא של הקדוש, ועל חזון מצווה דרבנן)

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל א-להים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך א-להים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא א-להים לעשות:

סברי מרנן (לחיים).

ברכת הפנים

לאחר הקידוש, על הפנים לנשק ידי חוריהם, וסוב שיאב ידיו על ראשם ויברכם.

יְיָ יִשְׁמַךְ אֶ-לֹהִים כְּאֲפָרִים וְכַמְנוֹשָׁה:

יְיָ יִשְׁמַךְ אֶ-לֹהִים כְּשִׁרָה, רְבָקָה, רָחֵל וְלֵאָה:

יְבָרְכֵךְ יי וישמרה:

יֵאָר יי | פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּחַן:

יֵשָׁא יי | פְּנֵי אֱלֹהֵי, וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

וַיִּשְׁמָנוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִנִּי אֲבָרְכֵם.

זקניד ויאמדה לדי

הגאון רבי שלמה וולבה וצ"י

לב ושכל

בעריכת אנליזה כימית מתגלה כי גם עצמים מורכבים מ־80 אחוז מים, רק שאין זה ניכר לעין, וכן בדברים הללו. נתגלה באדם השכל, ואם כי איננו יצירה חדשה, כי בוודאי היה באדם גם קודם לכן, אך כל זמן שהייתה בו חוכמת הלב, לא שימש השכל כמעמיד בחייו, ומעתה הרי כל חייו ועבודתו מושתתים על "שכל", ולשכל יש דרך לגמרי אחרת מאשר לחוכמת לב.

אדם החי על שכל, לא מוההכרח שהוא רואה במבט הראשון בבריאה את הבורא, אך שכלו חודר אל תוך התופעות ומוצא ראיות, נאחז בהשתלשלות המסובב מהסיבה הקודמות לו, עד שמגיע לסיבה הראשונה, ובזה הוא מכיר את הבורא, וכשמתחזקת הכרתו על ידי הרבה ראיות ומחשבות, ממלאת ההכרה גם את הלב, ומתחיל הלב - מושב היצרים, להתפעל מההכרה, עד שהוא דוחה את היצר הרע משליטתו.

(דעת שלמה)

הרמב"ן על הפסוק "וּמַלְא יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ" (דברים ל, ו) מחדש: בזמן שליטת טוב ורע ביחד בלב זקוקים ללימוד, מה שאין כן בימות המשיח שכולם ידעו אותו מקטנם ועד גדולם, כי מלאה הארץ דעת את ה'.

והנה ביררנו לעצמנו, כי קודם החטא ידע אדם הראשון בכח חוכמת ליבו, את כל הדברים הגדולים ידיעה ברורה ופנימית, וכשחטא נתגלה ה"שכל" שהוא אופן אחר לגמרי של מחשבה והסתכלות רוחנית.

אדם השלם ב"חוכמת לב", כשהוא אך יוצא מפתח ביתו ורואה אילן ועשב, מיד הוא מכיר בהם את הבורא יתברך הכרה ברורה, אינו רואה אחרת. אך עם כניסת יצר הרע לתוך כחות נפשו, נפל אדם הראשון מדרגה רמה זו, ואז, כשנלקחה ממנו חוכמת הלב (באומרו שנלקחה ממנו חוכמת לב, אין הכוונה שנלקחה מכול וכול, כי דרוגות לאין שיעור ישנן בדברים אלו, אך המכוון הוא שנחלשה במידה ניכרת. לדוגמה: "מים" הננו רואים רק במים, אבל

הגאון רבי יוסף מיכאל אברג'ל וצ"י

הנהגת האדמו"ר האמצעי

כל האוכל ושותה ואחר כך מתפלל - עליו הכתוב אומר "וְאֵתִי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גִּזְוִן" [מלכים א' יד], אל תקרי גזיון אלא גאון. אמר הקדוש ברוך הוא לאחר שנתגאה זה - קיבל עליו מלכות שמיים, עד כאן, והאר"י ז"ל אומר שזה פוגם בנשמה. אמר לו אני יודע מה שכתוב בהלכה ומה שאומר האר"י ז"ל, אבל כל זה לא מדובר לגבין. היה יושב איתם עד שמסיימים לאכול, ואחר כך היה מזרז אותם שיבואו איתו להתפלל. יום אחד מישוהו התעקש איתו שהוא לא מסוגל לעבור על מה שכתוב בהלכה, אמר לו הרב מוטב שתאכל בשביל להתפלל מאשר שתתפלל בשביל לאכול. עדיף שתהיה האכילה הכנה לתפילה מאשר התפילה הכנה לאכילה.

(בצור ירום)

בכל בוקר היה האדמו"ר האמצעי קם בסביבות השעה ארבע, היה טובל, לומד איזה מאמר חסידות, ואחר כך היה מתפלל. בכל בוקר כשהיה יוצא מזהבית אשתו הייתה מוכינה לו כמה פרוסות לחם שייקח עימו. פעם שאלו אותו לשם מה הוא לוקח את כל הפרוסות האלה, אמר להם שכמה פעמים הוא עבר ברחוב זה בלילות, וראה שישנם עניים שנשארים ללון ברחוב ללא ארוחת ערב. אמרו חז"ל "כבדהו וחשדהו", וכיון שהרב ראה שאותם עניים לא אכלו ארוחת ערב, ואם כן עד תפילת שחרית הם יהיו חלשים, הוא היה מעיר אותם ואומר להם שייטלו ידיים ויאכלו את פרוסות הלחם שהביא להם. היה מי ששאל אותו: אבל כתוב בהלכה (וכן נפסק בשולחן ערוך אורח חיים סי' פט סעי' א) שאסור לאכול קודם התפילה (שאמרו בגמרא [ברכות י:] אמר רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר בן עקיב, מאי דכתיב "לא תאכלו על הדם" [ויקרא יט] - לא תאכלו קודם שתתפללו על דמכם. אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן אמר רבי יוסי ברבי חנינא משום רבי אליעזר בן עקיב,

השבר

קדוש יום שבת

מזמור לדוד, יי רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למוען שמו: גם כי אלק בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערה לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי כוסי רווה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, ושבתי בבית יי לארך ימים:

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת ענג לקדוש יי מוכבד, וכפדתו מעשות דרכיך, ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי והרפתיקה על במותי ארץ, והאכלתה נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. בני ובני בני ישראל אות היא לעלם, כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש על פן בורח יי את יום השבת ויקדשהו:

סברי מדגן (הסברים) לחיים.

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

שאלות ותשובות

הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: כשעומדים בתור במכולת, בבנק וכדומה, האם צריך להקדים את הכהן מדין "נקדשתו"?

תשובה: אין בזה דין קדימה לכהן.

שאלה: האם מועילה מחילת הכהן כדי להשתמש בו?

תשובה: טוב להחמיר לכתחילה שלא להשתמש בכהן אף אם הוא מוחל. אומנם אם הכהן עושה מעצמו בלי שביקשו ממנו, מותר לכתחילה. כמו כן אם יש לכהן איזו הנאה מעשיית הפעולה הזאת, וכגון שמקבל על כך שכר, או שעושה זאת לאדם חשוב, ובפרט ברב ותלמיד (פורת יוסף) - מותר לכתחילה. אך בשירות בזוי יש להזהר בכל אופן.

מקור: מבואר בירושלמי (ברכות) שאסור להשתמש בכהן, והשתמש בכהונה קעל. וכן נפסק בשולחן ערוך שאסור להשתמש בכהן אף בזמן הזה.

אומנם בגמרא (קידושין כא:) מבואר שעבד שהוא כהן אינו נרצע, כדי שלא ייעשה בעל מום, והקשו הראשונים (ריבנו פטר, מובא בהגהות מרדכי): כיצד כהן יכול להיות עבד, והרי אסור להשתמש בכהן? ומכאן הוכיח רבינו פטר שמועילה מחילת הכהן.

ולהלכה פסק הרמ"א (סוף סי' קכח) כדעת רבינו פטר שמחילת הכהן מועילה. אולם דעת הרמב"ם שלא מועילה מחילת הכהן.

וכתב המשנה ברורה שלכתחילה טוב להחמיר שלא לסמוך על מחילת הכהן, והוסיף שבשירות בזוי ודאי יש להזהר. אומנם אם הכהן עושה מעצמו, כתבו האחרונים (כף החיים ועוד) שבזה לא נחלקו הראשונים, ומותר לקבל ממנו לכתחילה.

שאלה: האם לכהן מותר להשתמש בכהן אחר?

תשובה: פשוט שבשני כוהנים אין דין "נקדשתו", אין צריך להקדים את חבירו (כתב סופר). אך נחלקו האחרונים אם מותר להשתמש בכהן חבירו, או שיש בזה משום ביזוי כבוד הכהונה.

דעת המחצית השקל להחמיר בזה, ובערוך השולחן הסתפק בזה. אולם הביאור הלכה צידד להקל בזה, וכן מבואר בעוד אחרונים.

שאלות ותשובות
הגאון רבי אהרן בוטבול שליט"א

הגאון רבי אביגדור יחזקאל הוי נבנצל שליט"א

כח הפסק של בית דין הגדול

לטעות, ואפילו משה רבינו טעה. ובכל זאת, אחרי שבית דין פסקו מה שפסקו - הלכה כמותם גם אם טעו, "כי על משמעות דעתם נתן התורה, אפילו יטעו".

לולא דברי הרמב"ן הייתי אומר שאולי הפשט הוא אחר: התורה מחייבת אותנו להניח שהפסק של בית הדין הגדול נכון, כי בדרך כלל הם פוסקים נכון. אבל אם בכל זאת יתברר שהם טעו - הזקן הממרא פטור, שהרי התברר למפרע שהוא זה שפסק נכון, ולא בית הדין הגדול. אבל לא כן דעת הרמב"ן. לדעת הרמב"ן, אפילו אם טעו בית הדין - חייב הזקן מיתה אם הורה שלא כהוראת בית הדין הגדול.

ומכל מקום, לכל הדעות, כל זמן שבית הדין הגדול אינם חוזרים בהם - יש להניח שהצדק עימם, "כי רוח ה' על משרתי מקדשו", ולא יעזוב את חסידי, לעולם נשמרו מן הטעות ומן המכשול". לא שכיח כלל שבית הדין הגדול יטעה.

ללמוד תורה מתוך הכרה בגדולתם של הראשונים

אנו מתחילים כעת זמן חדש בישיבה. שנת לימודים חדשה. זה הזמן להזכיר שבזמן שאנו מתיישבים ללמוד גמרא, אנו צריכים להניח שהגדולים שלפנינו צדקו בהבנת הגמרא הקדושה. אומנם מותר לנו לפעמים לשאול את עצמנו, אולי הפשט איננו כפי שפירש רש"י, אולי יש פשט יותר טוב ממה שכתב רש"י, וגם יותר טוב ממה שכתבו התוספות, שכן התורה לא הגבילה אותנו, ולא רוצה מאיתנו "ראש קטן" אלא "ראש גדול", שאדם ישתדל בעצמו לסבור סברות, ולהבין מעצמו, אבל יחד עם זה צריך להבין את גדולתם של הראשונים, שלא בקלות אפשר להניח שהם טעו. צריך לגשת ביראה אל הגמרא, ולא רק אל הגמרא, אלא גם למפרשים המוסמכים - רש"י ותוספות והרמב"ם ועוד.

צריך לדעת שאילו אנשים גדולים מאוד, ולא בקלות ניתן לומר סברות אחרות שהראשונים לא אמרו. אלה הם גדולי עולם, שהשכל שלהם מקיף הרבה יותר מהשכל שלנו.

(שיחות הרב נבנצל)

התורה אומרת: "כי יפלא ממך דבר למשפט" - אם תהיה לך שאלה בהלכה ולא תדע לפסוק בה - "נקמת ועליך אל המקום אשר יבחר יי". כל זמן שמושה היה חי, היה אפשר לשאול את משה, והוא היה שואל את הקב"ה. אבל אחרי שמושה מת, אי אפשר יותר לשאול את הקב"ה. מעכשיו - "לא בשמים היא". אם כך, את מי שואלים? את הסנהדרין הגדולה שיושבת בלשכת הגזית. "נקמת ועליך אל המקום אשר יבחר יי אליהם בו... ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי, ושמרת לעשות ככל אשר יורה".

והנה ברור שלא בכל שאלה צריכים ללכת אל הסנהדרין הגדולה. היו שרי אלפים ושרי מאות שהיה אפשר לשאול. אבל אם אלו לא הצליחו להגיע להכרעה - פונים אל הסנהדרין הגדולה שיושבת בלשכת הגזית. שם יושבים חכמי ישראל הגדולים ביותר, והם גם שואבים רוח הקודש מן המקום הקדוש ומעבודת הקורבנות שבו.

לכן, כל זמן שהסנהדרין בלשכת הגזית, יש להם את כל הסמכות. הם יכולים לפסוק על פי קבלה שיש להם ממושה רבינו, ואם אין להם קבלה - יש בכוחם לפסוק על פי הסברה. ייתכן שתהייה דעות שונות בין חברי הסנהדרין, חלק יאמרו כך וחלק יאמרו כך, אבל מה שהם יפסקו - זהו הפסק המחייב את כל ישראל. כל יהודי וכל חכם יכול להביע את דעתו, אבל אחרי שבית הדין הגדול שקל את כל הצדדים ופסק מה שפסק - אין לשום חכם רשות להורות שלא כהוראתם. זהו הרי הדין של זקן ממרא, שאם אחרי שבית דין פסקו הוא בכל זאת פוסק שלא כהוראתם - הוא חייב מיתה כדין זקן ממרא.

הרמב"ן סובר עוד יותר מזה. לדעתו, אחרי שבית דין פסקו מה שפסקו, חייב זקן ממרא מיתה (אם הורה שלא כהוראתם) אפילו אם התברר אחר כך שבית דין טעו בהוראתם! גם דייני בית הדין הגדול הם בשר ודם, וככאלו - הם עלולים לטעות, שהרי אין אדם שאינו עלול

שאלה: אדם הרואה את הים התיכון או הכינרת או ים המלח, האם צריך לברך?

תשובה: השולחן ערוך (יבמות א) פסק: "על ימים ונהרות הרים וגבעות ומדברות אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית". ועל הים הגדול, והוא הים שעוברים בו לארץ ישראל ולמצרים, אומר "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם עושה הים הגדול".

ויש שכתבו שדווקא אוקיינוס, שהוא הים הגדול שבכל הימים שמקיף את כל העולם, עליו קבעו ברכה בפני עצמו מפני גודלו, אבל ים שעוברים בו לארץ ישראל לא נקרא לעניין זה הים הגדול, ומברכים עליו כמו על שאר ימים. ומכל מקום כל הברכות האלה אינן אלא כשרואה אותם משלושים יום לשלושים יום.

ולהלכה, יש שנקטו שלא לברך ברכת שעשה את הים הגדול על הים הגדול בשם ומלכות, כי יש ספק מה הוא הים הגדול שדיברו בו חכמינו, אם הוא הים התיכון המחובר לאוקיינוס ומגיע לארץ ישראל, או האוקיינוס. ולכן הרואה את הים התיכון או את האוקיינוס אחת לשלושים יום, אינו מברך ברכה זו בשם ומלכות.

אבל מו"ר חמי מרן הרב עובדיה זצ"ל בספרו 'חזון עובדיה' כתב: הרואה את הים התיכון שבחופי ארץ ישראל מברך "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שעשה את הים הגדול". וכן כתב בהלכה ברורה לברך על הים התיכון בשם ומלכות שעשה את הים הגדול. ונכון שיוסיף מיד בתוך כדי דיבור "עושה מעשה בראשית".

אך הרואה את ים המלח אינו מברך עליו כלל, מפני שנברא אחר ששת ימי בראשית בשעה שהחריב הקב"ה את סדום, ואין שייך לומר עליו עושה מעשה בראשית. ואולם הרואה את הכינרת מברך עליה בשם ומלכות "עושה מעשה בראשית".

תפלה להצלחה מרבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, לאומרה במוצאי שבת שלוש פעמים:

א-יחי אברהם, א-יחי יצחק וא-יחי יעקב, שמר והצל את עמך ישראל אהוביך סכל רע, למען שם תהלה, תה שבת קדש האהבה טובה, ויהי רצון מלפניך, שיבא עלינו חסדו חסד לאמונה שלמה, לאמונת חכמים, לאהבת חברים, לדבקות המורא ברוך הוא, להאמין בשליטה עשר ספרים שלך, ובאנלי קדוה בטחנה ביטוי, ובתחתית המית, ובנבואת משה רבנו שליח השלום:

רבונו של עולם, אתה הנותן ליטף כח, הן כח גם לילדך החוטף חיותים, להלל שמי ולעבד אותך לברך, והשבעה חסד, ובוא עלינו לברואות ולטוב, ולהצלחה ולברכה ולחסד, ולכני חיי ומאני, לנו ולכל ישראל, ואמר אמן.

ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן:
אל תשמחי אויבתי כי כי נפלתי קמתי, כי אשב בחושך יי אור לי: ליהודים היתה אורה ושמחה, וששן ויקר:
וכתיב: ויהי דוד לכל דרכיו משפיל, ויי עמו: כן יהיה עמנו תמיד:
וגם מצא חן בעיני יי: כן נמצא חן ושכל טוב בעיני א-להים ואדם:
קומי אורי כי בא אורך, וכבוד יי עליך זרח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים, ועליו יזרח יי וכבודו עליך יראה:

תהי מנהגו של ישראל

שאלות ותשובות

הגאון רבי אופיר מלכא שליט"א

שאלה: ימים אלו - "ימי בין הזמנים", ומשפחות ישראל יוצאות בהם להחליף כחות בטוילים במקומות שונים. היינו שמחים לשמוע מהרב עצות או רעיונות והנהגות ראויות לפני יציאה לטיול.

תשובה: הפוסקים הביאו כמה הנהגות וסגולות שיעשה אותן האדם קודם צאתו לדרכו, וביא מקצתן:

הכף החיים (סימן ק"א אות כ"ד) **כותב בשם החסד לאלפים** שקודם צאתו לדרך ייתן צדקה, וזכות נתינת הצדקה תשמור עליו בדרך, וכמו שנאמר "צדק לפניו וְהִלֵּךְ וְשֵׁם לְדָרֶךְ פָּעֻמָּיו" (תהילים פה, יד).

עוד כותב הכף החיים: קודם צאתו לדרך ילמד מעט (5 דקות בערך), ויכול לקרוא בזמן הזה 'חוק לישראל', תהילים, משניות, הלכה או גמרא.

ישתדל הנוסע בדרך להיות שליח לדבר מצווה, וכגון שאחד מחבריו או מבני משפחתו ימנה אותו שליח לתת סכום כסף לצדקה במקום שעתידי להגיע לשם. ואם כל המשפחה יוצאים לדרך ואין מי שייתן להם כסף לשים בקופת הצדקה, יאמר בעל הבית "כשגיע למקום היעד אתן בלי גדר סכום כסף לצדקה".

וכן בחזרתו לביתו יפריש סכום כסף לצדקה וייתנו בקופת צדקה כשיחזור, ובזה עושה עצמו לשליח מצווה, ושלוחו מצווה אינם ניזוקים (פסחים ה) ו"שומר מצוה לא ידע דבר רע" (קהלת ה, ה).

הנפטר מחבירו לשלום בין בהליכתו ובין בחזרתו לא יאמר לו "לך בשלום" אלא "לך לשלום" או "ברוך בואך לשלום" (ברכות סד. הובא במשנה ברורה). והטעם בזה הוא שלשון "בשלום" מורה רק על ההליכה הנוכחית שתהיה בשלום ולא יותר מזה, ושייך לומר זאת רק למת, אבל לשון "לשלום" מורה על המשכיות, שהיכן שילך השלום ילווה אותו, ולכן יותר שייך לומר זאת לאדם חי (עין יעקב ומהרש"א על הגמרא שם).

כמו כן, יש להקפיד ללמוד תורה בדרך תוך כדי נסיעה מעט או הרבה, איש כפי גבורתו, כדי לקיים "וּבְלִקְתָּךְ בְּדֶרֶךְךָ" (כף החיים בשם הש"ה ועוד פוסקים).

הגאון רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

להאמין ביכולותיו הגדולות

התורה היא עולם מלא, ההולך ומתרבה לאין שיעור. כי אפילו להתפשטות הרוחנית של גרגר חול אחד - גם כן אין מידה וקצב, ולא יכולו שנות האדם לבאר את המון החוקים, המיוסדים בחוכמה ומשולבים בדעה וגבורה נוראה שבקרב.

וקל וחומר העם בכללו צריך להאמין באמונה בהירה ונלהבת מאוד בחייו, בנטייתו, וללכת בהם בבטחה. אז ידע איך משתמשים לאורה של תורת חיים.

(יש לך כנפי רוח)

הגאון רבי נסים יגן זצ"ל

לקבל שבת בזמן

בפרט כאשר הבעל מכין את הנרות. כל כך פשוט - רק לגשת ולהדליק את האור ולתקן בכך כל כך הרבה.

מדוע בכל זאת נערים כל כך הרבה קשיים על האשה בזמן הזה? למה כמעט כל אישה נכנסת לשבת מתוך לחץ ומתח של הרגע האחרון? מפני מה בדיוק אז מתרחשים כל הדברים הבלתי צפויים - הילד נופל, הגז מתקלקל, או שהיא נכווית?

אין זאת אלא שהשטן, היודע כי ברגעים אלו עומדת האשה לתקן פגם בעולם, עושה הכול כדי לשבש את העניין ולגרום לה שלא תדליק בזמן!

כמעט כל אחת חשה את התחושה המעיקה הזאת בערב שבת, לפני הדלקת נרות: שום דבר לא מצליח, שום דבר לא זורם, הכול משתבש, כולם נתקלים בכולם...

זהו השטן העומד ומנסה לעשות ככל שביכולתו כדי להפריע לתיקון וכדי לגרום לאישה לחלל שבת ולכבות שוב את אורו של עולם.

אישה המודעת לכך, תגייס את כל כחותיה למלחמה נגדו, ולעולם לא תרשה לו לנצח!

(כוחה של שבת)

האדם הישר צריך להאמין בחייו, כלומר שיאמין בחיי עצמו והרגשותיו ההולכות בדרך ישרה מיסוד נפשו, שהם טובים וישרים, ושהם מוליכים בדרך ישרה.

התורה צריכה שתהיה נר לרגלו, שעל ידה יראה את המקום ששם הטעות עלולה, שלפעמים תתעה נפשו בתוהו לא דרך, אבל המעמד התמידי צריך להיות הביטחון הנפשי.

האיש הישראלי מחוייב להאמין שנשמה אלוקית שרויה בקרב, שעצמותו כולה היא אות אחת מן התורה, ואות מן

במצות הדלקת נרות חייבים גם הבעל וגם האשה, ובכל אופן האשה מדליקה, משום שהיא כיבתה את אורו של עולם, על ידי כך שנתנה לאדם הראשון לאכול מעץ הדעת והחטיאה אותו.

אלמלא אותו חטא לא היו בעולם לא מוות ולא גזירות, אלא ימות המשיח במשך כל ששת אלפים שנות קיום העולם, ובגלל אותו פיתוי הפך אדם הראשון, שהיה מאיר מסוף העולם ועד סופו, לבן מוות, ומאחר שהיא כיבתה את אורו של עולם, תיקונה הוא שתדליק אורו של עולם.

מדוע הדלקת נרות היא תיקון לחטא?

מכיוון שיום השבת הוא מעין עולם הבא, ועולם הבא יהיה עולם המתוקן במלכות שדי, כפי שהיה טרם החטא בגן עדן. כשעומדת האשה להדליק נרות באותה שעה גדולה, בעת כניסת היום הגדול, שהוא מעין עולם הבא, עליה לזכור עניין זה, ומעבר לתפילותיה על ילדיה שיגדלו בתורה ועל בעלה שיהיה צדיק - לכוון גם להדליק את האור, כנגד האור שהיא גרמה לכיבוי.

כיוצא בכך, גם שאר מצוות האשה נועדו לתקן את אותו החטא - מצות חלה, לפי שהחמיצה את אדם הראשון שהיה חלתו של עולם, ומצות נידה, לפי שהורידה טומאה ומוות לעולם.

והנה, מצות הדלקת הנרות אינה מצווה קשה כלל וכלל,

ההבדלה

סברי מדין. (ושנים: לחיים).

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, בורא עצי (עשבי) (מיני) בשמים:

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה.

ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לחול:

כוס יישובות אשא. ובשם יי אקרא:

אנא יי הושיעה נא (פעמיים).

אנא יי הצליחה נא (פעמיים).

הצליחנו. הצליח דרכינו. הצליח למודינו. ושלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו. כדכתיב: ושא ברכה מאת יי. וצדקה מא-להי ישעו: ליהודים היתה אורה ושמחה. וישן ויקר: וכתיב: ויהי דוד לכל דרכיו משכיל. וזו עמו: כן יהיה עמנו תמיד:

שיעור תורה לשבת

הגאון רבי ראובן אֶלְבו שַׁטִּי
מחבר הספר: 'משבני אהרין'

השיבות המצוות ה"קלות"

הוי זהיר במצווה קלה כבחמורה

"וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן" (דברים ז, יב).

במדרש מובא (תנחומא עקב א): "וְהָיָה עֲקֵב" - זה שאמר הכתוב: "לָמָּה אֵיךָ בִּימֵי רַע עֲקֵב יִסְבֹּגְנִי" (תהילים מט, ו), יתברך שמו של הקדוש ברוך הוא שנתן תורה לישראל שיש בה שש מאות ושלוש עשרה מצוות, ומפני שיש בהן מצוות קלות, שאין בני אדם משגיחין בהן אלא שמשליכין אותן תחת עקביהן, כלומר שהן קלות, לפיכך היה דוד מתיירא מיום הדין ואומר: ריבונו של עולם, איני מתיירא מן מצוות החמורות שבתורה, שהן חמורות. **ממה אני על אחת מהן, אם עשיתי אם לא עשיתי, מפני שהייתה קלה, ואתה אומר: הוי זהיר במצווה קלה כבמצווה חמורה.** לכך אמר, "לָמָּה אֵיךָ בִּימֵי רַע" וגו', "וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן".

דוד המלך עליו השלום העיד על עצמו שאינו מתיירא מהעבירות החמורות, כגון עבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים, גנבה וגזל, כי ברור לו לחלוטין שלא יעשה אותן. ממה הוא התיירא? - מהעבירות הקלות שאדם דש בעקביו, ואינו מרגיש בהן כלל. במהלך החיים נתקל האדם בכל מיני מצוות ועבירות, והוא מתרגל לעשותן.

על המעשים הללו זועק דוד המלך: ריבונו של עולם, "לָמָּה אֵיךָ בִּימֵי רַע"? - ממה עלי לפחד? "עֲקֵב יִסְבֹּגְנִי" - אחרי פטירתו של האדם יראו לו כמה דברים הוא עשה, והוא לא יבין: מה כבר עשיתי? איך ייתכן שהדברים הפעוטים הללו, שהחשבתי אותם לכלום, הם דברים נוראים שמסבכים אותי כל כך? כמה צריך להיזהר בדברים הקטנים הללו, שאדם דש בעקביו!

הדינים העמוקים לא יהיו על עבירות חמורות שכל חייו הוא נשמר מהן, אלא על אלו הקלות שלא נזהר בהן דיו!

הנביא (ישעיה ה, יח) **אומר:** "הוֹי מַשְׂכֵּי הָעֶזְרָא בְּחִבְלֵי הַשָּׂנָא וְכַעֲבוֹת הָעֶגְלָה חֲטָאָה" - האדם נמשך לעשיית העבירה בחוטים דקים מאוד, כאלו שאפשר ברגע אחד לקרוע אותם. בשטויות, בהבלים ובחוסר כוונה, היצר הרע מדגיש לו שמדובר בדבר קטן מאוד, ומסתבר שהקדוש ברוך הוא מוחל על כך בקלות...

אבל זה צריך להיות הפחד האמיתי של האדם. וכל כך למה? משום שמן החוטים הדקים הללו, כעובי השערה, נעשים עבותות של עגלה - חבלים כאלו שאפשר לקשור בהם אוניות!! חכמינו זיכרונם לברכה אמרו על היצר הרע שהוא נדמה בעיני הרשעים לחוט השערה (סוכה נב, ב), חוט דק, אולי עשוי רק ממש, נראה שאפשר לעשות 'פ' אחד, והוא מיד מתנתק... אבל כאשר כופלים את החוטים הללו שוב ושוב, הם נעשים עבים כל כך, עד שבשום אופן אי אפשר לחתוך אותם, והאדם נקשר אליהם בקשר בל ינתק.

זהו שאמר דוד המלך: "עֲקֵב יִסְבֹּגְנִי" - אני יודע שבסופו של דבר החבלים הללו קושרים את האדם עד שאינו מסוגל להתנתק מהם, ומסתבכים בעקביו. ההתייחסות המקילה לחטא הקטן, שאדם מרגיש כלפיו 'מה כבר עשיתי? שטויות... משהו קל...', גורמת לאדם שיחזור עליו שוב ושוב, עד שנקשר ואינו יכול להיבדל ממנו.

נעשית לו בהיתר

הבעיה היא שאדם רגיל כל כך לעשות את הדברים הללו בלא שימת לב, עד שאינו מרגיש כבר שהם אסורים. הוא התרגל לכך, והעבירה הפכה להיות חלק מחייו... נורא נורא! זה בדיוק מה שקורה ברחוב. הוא 'רק' מושיט את ידו, לשם גנימוס, אין לו שום כוונה, פשוט כך כולם עושים... אבל החבל הזה קושר אותו וקושר אותו עד שהופך לעבות העגלה! **"מַרְעָה אֶל רַעָה יִצְאוּ"**, עד שהוא טמון לגמרי בתוך

האש! וכשהוא בתוך האש הלוהטת, אזי כל יום הוא נשרף כמה וכמה פעמים!

זה מה שבאה התורה הקדושה ללמדנו: והיה עקב - תשמרו על העקב, תקפידו על זהירות מדברים שאדם דש בעקביו, ועל ידי כך תישמרו מכל העבירות החמורות!

זהירות מעבירה שחוזרת ונשנית

ישנה סכנה גדולה בזלזול באיסורים "קלים", שהם אלו המביאים את האדם לעבירות החמורות ביותר. ועוד, שאם עובר אדם עבירה קלה שוב ושוב, הרי זה חמור יותר מעשיית עבירה חמורה פעם אחת, ה' יצילנו.

ניתן ללמוד זאת מהלכות שבת (שולחן ערוך סימן שכח סעיף יד):

חולה מסוכן שהרופא חייבו לאכול מרק עוף טרי בשבת, וכעת עומדות לפניו שתי אפשרויות: האחת - במסעדה הסמוכה לביתו מוכרים מרק שהכין גוי העשוי מנגילות וטריפות.

כנגד זה, ישנה אפשרות לשחוט עוף בשבת עבור אותו חולה מסוכן, ולעבור על כמה וכמה איסורי שבת החמורים - לאחר ששוחטים את העוף צריך למרוט את נוצותיו, למלוח ולהבעיר אש, ואחר כך לבשל את העוף, וכל אלו איסורי סקילה חמורים.

לכאורה, על פי ההיגיון היינו חושבים שעדיף לתת לאותו אדם לאכול את מרק הנבלה שהכין הגוי, מאחר שזה איסור חמור פחות (לא מהתורה והעושהו במזיד ובעדים חייב מלקות), ולא יעברו בגללו איסורי דאורייתא של חילול שבת.

אך הדין לא כך. **הר"ן** במסכת יומא (דף ד ע"ב מדפי הר"ף, ד"ה גרסינן) כתב שמוטב שיעבור את כל האיסורים ועל חילולי השבת, ולא יאכל נבלה, מחמת ריבוי השיעורים. אם יאכל מהמרק שהכין הגוי, יאכל כזית נבלה, ועוד כזית ועוד כזית, ויעבור על לאו ועוד לאו ועוד לאו, וזה יותר חמור מהאיסורים החמורים של סקילה!

זמירות לשבת

כי אשמרה שבת א-י ושמרני,
אות היא לעולמי עד ביני וביני.

אסור מצא חפץ עשות דברים, גם מלך בן דברי צרכים. דברי סתורה או דברי מלכים, אהנה בתורה א-י ותחבמני: בו אמצא תמיד נוח לנפשי, הנה לדור ראשון נתן קדושי. מופת בתת לחם משנה בששי, ככה בכל ששי יכפל מזוני: **רשם ברת א-י חק אל מנני, בו לעד לחם תמיד לפני.** על כן להתענות בו על פי נבונני, אסור לבד מיום כפור עוני: הוא יום מקבר הוא יום תענוגים, לחם יין טוב בשר ודגים. השמחים בו הם שמחה משיגים. כי יום שמחות הוא ותשמחני: מחל מלאכה בו סופו להקריב, על כן אכנס בו לבי בבורית. אתפלה לא-י ערבות ושהירות, מוסף וגם מנחה הוא יענני:

נגילה הללויה נגילה,

כא זמן הנאליה.

א-י ש-די קבין נדחי וירדי.

וגרש משנאי, נפשי בהם נעלה:

נגילה הללויה וכו'.

שלח לי בן ישי גואלי.

ובנה לי בית היכלי, באיבי עשה כלה:

נגילה הללויה וכו'.

רחמן חוס על עם לא אלמן.

ושלח לחם ציר נאמן, ובשר עם סגלה:

נגילה הללויה וכו'.

חוק זכור ורע יצחק, וקבצם מרחק,

וגסדר שיר ותהלה:

נגילה הללויה וכו'.

משבני אהרין

לעילוי נשמת
משה סבג בן מסעודה ז"ל
ניסים בן עליה
מור יוסף ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
רוזה בת סניורה ז"ל
נלב"ע כ"ג שבט ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
ר' אשר בן כמיסה ז"ל
לבית חדאד הי"ו
נלב"ע אדר א' ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ויטורין בן מיסה רבא ז"ל
אינס בת מזל רבא ז"ל
ריימונד אמסלם בת עזיהו ז"ל
תנצב"ה

אין אדם יודע מתן שכרן של מצוות

הקדוש ברוך הוא לא גילה לנו מתן שכרן של מצוות, כי אם היה מגלה, היו בני אדם עושים רק את המצוות ששכרן מרובה, והיו זונחים מצוות ששכרן מועט.

כך אומר המדרש (דברים רבה ו, ב): "אמר רבי אבא בר כהנא, אמר הקדוש ברוך הוא: לא תהא יושב ומשקל במצוותיה של תורה, כעניין שנאמר (ישעיהו מ, יב) 'נִשְׁקָל בַּפֶּלֶס הָרִים'. לא תהא אומר: הואיל והמצווה הזו גדולה אני עושה אותה, ששכרה מרובה. והואיל וזו מצווה קלה, איני עושה אותה. **מה עשה הקדוש ברוך הוא? לא גילה לבריות מהו מתן שכרה של כל מצווה ומצווה, כדי שיעשו כל המצוות בתום.**"

המדרש מביא משל למלך ששכר פועלים והכניסם לפרדסו ולא גילה להם מהו שכר העבודה על כל סוג של אילן, כדי שלא יניחו אילנות ששכרם מועט, וילכו ויעשו דבר ששכרו מרובה.

בערב קרא המלך לאחד מן הפועלים ושאלו: "תחת איזה אילן עשית?" אמר לו הפועל: "תחת אילן זה." אמר המלך: "פלפל הוא, שכרו זהוב אחד."

קרא לאחר ושאלו: "תחת איזה אילן עשית?" אמר לו: "תחת זה." אמר לו המלך: "שכרו חצי זהוב, פרח לבן הוא."

קרא לאחר ושאל אותו: "תחת איזה אילן עשית?" אמר לו: "תחת זה." אמר לו: "זית הוא, שכרו מאתיים זוז."

אמרו לו: "למה לא הודעת לנו מראש שכרו של איזה אילן מרובה, כדי שנעשה תחתיו?" אמר להם המלך: "אילו הודעתי, היאך היה כל פרדסי נעשה?"

הפרדס של בורא עולם הוא התורה הקדושה, וה' יתברך רוצה שכל המצוות שבתורה תתקיימנה, לפיכך לא הודיע שכרן של מצוות.

הגמרא (תענית כא): **מספרת** שבסורא הייתה מגיפה של דָּבָר, ורק בשכונתו של רב לא פגעה

המגיפה. חשבו האנשים שזה משום זכויותיו של רב, ונאמר להם בחלום: אכן, זכויותיו של רב רבות [ונס זה קטן הוא לפי גדולת רב, רש"י], אך העובדה שלא שלט הדָּבָר באותה שכונה הייתה בגלל אדם אחר שהתגורר שם, והיה משאיל מעדר וְאֵת לצורכי קבורה. הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו באופן של מידה כנגד מידה, ובזכות אותו אדם לא שלט שם המוות ממגיפת הדָּבָר. **וכי השאלת מעדר וְאֵת לצורכי קבורה - מעשה כל כך גדול הוא?!**

הרי לך שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות. **עוד מספרת הגמרא** (שם) שבמקום שנקרא דרוקרת הייתה שריפה, ובשכונתו של רב הונא לא פגעה השריפה. חשבו שזה משום זכויותיו הגדולות של רב הונא, ונאמר להם בחלום: זה עניין קטן עבור רב הונא, שזכויותיו רבות ועצומות, אך השריפה לא פגעה באותה שכונה בגלל אישה אחת, שהייתה מחממת את התנור ומניחה לשכנותיה להשתמש בו. גם כאן הייתה מידה כנגד מידה.

נראה לנו שזה דבר קטן מאוד - לתת לשכנים לאפות לחם או עוגה בתנור שלנו, אבל הגמרא מלמדת אותנו שגם מצוות שנראות בעינינו "קטנות" מאוד, הן גדולות וחשובות בעיני הקדוש ברוך הוא.

אין לזלזל במצוות קלות

אסור לזלזל במצוות קלות. רבותינו אמרו שאדם המזלזל בקלות - סופו שיזלזל גם בחמורות.

בגוף האדם ישנם **248 איברים** ו-**365 גידים**, וכנגדם יש **248 מצוות עשה** ו-**365 מצוות לא תעשה**. לפעמים כאשר לאדם כואבת האצבע הקטנה ברגל הוא זועק מכאבים, לא מסוגל ללכת ולתפקד. אף על פי שכל הגוף בסדר, 247 איברים בריאים ושלמים - מכל מקום כל הגוף הוא חטיבה אחת! איבר אחד מחליא את כל הגוף! כמו כן, כאשר אדם מזלזל במצווה אחת ואינו שומר עליה כראוי - זה מחליא את כל המצוות כולן.

וכך כתב האור החיים' הקדוש לקמן (ה, א) על הפסוק "כל המצוה":

"ומה מאוד פשה נגע זה, ובפרט בלב ההולכים בתורת ה', להבזות המצוות הקלות בראותם שהם לומדי תורה ומקיימים רוב המצוות וכו'. וזה הוא הסובב ייסורי האנשים, וימנע כבודם, וירבה יגונם, וישפל אדם ויישח איש".

ה'חפץ חיים' צ"ל היה אומר שהבושה הגדולה ביותר בעולם האמת היא כאשר אדם מגיע לשם קטוע איבר. כאשר יש כתם על הנשמה מחמת שלא קיים את אחת ממצוות התורה, הנשמה מסתובבת בין הצדיקים וכולם רואים אותה מוכתמת! אוי לאותה בושה, אוי לאותה כלימה! ויש אומרים שזהו הגהינום בעצמו!

ומעניין מאוד שאותיות המילה "עקב" - **"וְהָיָה עֶקֶב תִּשְׁמְעוּן"** - הן אותיות "קבע"! קיבלת על עצמך לקיים משהו - לך עם זה עד הסוף! בלי לזנוג. אין לזלזל בקביעות כי אין למעלה ממנה. ובעינינו ראינו: זה לא מכבר עשינו את סיום הש"ס, הלומדים עמלים לפרנסתם.

לפני שבע שנים וחצי, כשהתחלנו ללמוד, אמרו לי חלקם: **"מה לי ולגמרא? אני לא יודע מילה אחת! ועוד בארמית..."** והיום הם יכולים לשבת עם הילדים שלהם ולהתפלפל בלימוד! וכל זאת בזכות העקביות! יום יום שיעור תורה, חוק בל יעבור!

מצוות "קלות" הטעונות חיזוק

עלינו להיזהר מאוד לא לזלזל בשום מצנת "לא תעשה", ולהזדרז לקיים כל מצנת "עשה" שאנחנו יכולים לקיים.

ישנם אנשים שכשהם יוצאים מהבית לטיול או לנופש, הם מרשים לעצמם להקל בכל מיני עניינים. דוד המלך אומר בתהילים (לד, יב): **"לֹכְנוּ בָּנִים שְׁמֵעוּ לִי יִרְאֵת יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם"**. למה לא אמר 'בואו בנים שמעו לי', אלא **"לֹכְנוּ בָּנִים שְׁמֵעוּ לִי"**?

כשאדם נמצא בבית המדרש, הוא רגיל להיזהר ולדקדק במצוות. המבחן האמיתי הוא דווקא בזמן שיוצא מבית המדרש ונוסע לטיול, האם גם אז ידקדק ויקפיד על כל מצווה, קלה כחמורה, או לא.

זמירות לשבת

אֶלֶיךָ אֶקְרָא י-ה-א-ל-ה-י ג-נ-רָא א-ל-ג-נ-רָא.
וּפְקֹד נֶפֶשׁ שְׁהַעֲמִים זִרְחָה י-ה-א-ל-ה-י ג-נ-רָא.
שְׁעֵתָה תִּקְבַּל א-ל-י שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, וְתַחֲדָשׁ שְׁחֵרוּתָה לְעַד וְלָעַד מִיָּמִים.
הַלְעֹלָם תִּזְנַח עִמָּךְ נִצָּנָה, צוּעֵק מְבוֹר לֹא מִנְּא עֲזָרָה, א-ל-ג-נ-רָא:
אֶלֶיךָ אֶקְרָא וכו'.

לְחַם אֵת הָאוֹרֵב כִּי יָדוּ נִבְרָה, אִכְלָ אֵת פְּרִיָּה וְעוֹד יָדוּ לֹא קִבְּרָה.
שְׁלֵחַ בּוֹ חֶמֶד זַעַם וְנִקְמָה, יֹאמְרוּ הָעַמִּים שְׂמֵךְ נִקְרָא, א-ל-ג-נ-רָא:
אֶלֶיךָ אֶקְרָא וכו'.

מְרוֹם זָכַר נָא בְּרִית אִישׁ חֵלֶם, הִרְבָּה אֵת זָרְעוֹ וְחָן לוֹ שְׁלֹם עוֹלָם.
נָא רִצְחָה נִזְעוּ וְחָן אֵת זָרְעוֹ, עַד מָתִי יִהְיֶה שֶׁהַ פְּזוּרָה, א-ל-ג-נ-רָא:
אֶלֶיךָ אֶקְרָא וכו'.

חִידָה יִהְיֶה יוֹם בּוֹ מִקְדָּשְׁךָ יִתְבַּוֵּן, וְרַחוּ בָלֵם כִּי שָׁכַן עֲלֵיו הַעֲנָן.
וְשִׁיר וּמְזוֹמֹר לְפָנָיו נִגְמָרוּ, כִּי יִדְּךָ עַל הָאוֹרֵב נִבְרָה, א-ל-ג-נ-רָא:
אֶלֶיךָ אֶקְרָא וכו'.

שְׁמַח נִתְאַסַּף בְּעִיר חֲבִירָה, וּמִתְדַּשׁ יִשְׁמַע קוֹל שִׁירָה.
וְאִזְ נִדְרִיק אֵת הַמְּגוּרָה, בְּבֵית שׁוֹכֵן מְעוֹנָה:
חֲבִיבִי וכו'.

רָאָה בְּעֵנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְהִשְׁרִים נָא לְגִבּוֹלְךָ.
וְאִזְ נִרְאָה כָּל זִכְרוֹךְ, שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:
חֲבִיבִי וכו'.

חֲבִיבִי,
י-ה חֲבִיבִי,
הֵא-ל-הַמֶּלֶךְ תִּרְחֶמֶן.
יִשְׁלַח מְשִׁירוֹ הַנְּאֻמָּן, הַנְּאֻמָּן:
אֵב תִּרְחֶמֶן שְׁמַע קוֹלִנוּ,
שְׁלַח בָּן דָּוִד וְיִגְאֲלֵנוּ.
נִשּׁוּב לְצִיּוֹן עִיר קִדְשֵׁנוּ,
וְנִשְׁלֹשׁ בַּהּ בֵּית רַמָּה:
חֲבִיבִי וכו'.

מעבד שיעור

לעילוי נשמת
בתיא לוי
בת נעימה ז"ל
נלב"ע י"ט תמוז ה'תשפ"א
תנצב"ה

לעילוי נשמת
אברהם הכהן חודו"ב
מיכאל דבורה ז"ל
נלב"ע כ"ד כסלו ה'תשפ"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
רגינה כובני
בת יצחק וג'ולט ז"ל
נלב"ע כ' שבט ה'תשפ"ה
תנצב"ה

שיעור הלכה

הרה"צ עידן בן-אפרים שליט"א

הלכות שבת לנופש - ב

כיסוי מסך

שבת שלום. נמשיך לעסוק בהלכות שבת הקשורות לנופש. מפאת כבוד השבת יש **לכסות** את מכשיר הטלוויזיה שבחדר. ואת השלט **יצניע** כדי שלא יבוא להשתמש במכשיר בכל משך שהותם.

דלת חשמלית על ידי גוי / וידאו-ביטחון

מלון שיש בכניסה אליו שומר **גוי** הפותח דלת חשמלית עבור יהודי בלחיצת כפתור, מותר לעבור דרכה בשבת, שהרי אין ליהודי צורך בזה, והוא רק לצורך הגוי שלא יצטרך לקום ולפתוח את הדלת באמצעות הידית (שבת היום עמ' לא), אבל אם השומר **יהודי**, אסור. ואם יש **וידאו-ביטחון** שכל הרוצה להיכנס תמונתו מופיעה על המסך, מותר לעבור דרך שם (שולחן שלמה, הובא בחזון עובדיה שבת ו, קנז ד"ה מסקנא, ושו"ת יביע אומר ט, לה הערה 1).

שירותים עם עין אלקטרונית

אם נקלע לשירותים עם עין אלקטרונית שעל ידי כניסת האדם נדלק אור, וכשיוצא נכבה (או שגורמת להורדת מים), אם זקוק להתפנות רשאי לומר לגוי שיפתח עבורו את הדלת, אף על פי שתידלק המנורה, כי 'פסיק רישיה' על ידי גוי מותר (וכך כתב בקיצור שולחן ערוך חזו"ע עה, לו). ואם אין גוי, יש להקל להיכנס לשירותים מפני כבוד הבריות, ואין הבדל בין עשיית צרכים גדולים או קטנים, כשאין לו אפשרות אחרת (אשרי האיש יט, וראה עוד סעיף מ וילקו"י שבת ג סי' שיה, כט), ונכון שיכנס בשינוי כשהולך אחורנית (ע"י תורת היולדת כה, א אות ד וילקו"י שם סוף הערה לה).

והוא הדין שמותר לו לצאת מהשירותים אף שהאור נכבה, והואיל והוא אינו מכוון לכיבוי, ולא אכפת לו ממנו, והוא איסור דרבנן של כיבוי גחלת של מתכת (ש"ת יביע אומר ח"ז חא"ח מ, ו במילואים והערה 4: אשרי האיש שם). ולגבי הורדת המים האוטומטית, אף שנוח לו בכך, יש להתיר מפני כבוד הבריות (על פי אשרי האיש הנ"ל).

ריצה וטיול

אין לרוץ בשבת אלא לדבר מצווה, כגון לבית כנסת וכדומה (שולחן ערוך שא, א), ובחורים המתענגים בקפיצתם ומרוצתם, מותרים, וכן לראות כל דבר שמתענגים בו (שם, ב), וכן מותר לטייל (רמ"א שם).

טיול בשווקים

יש להימנע מלהסתובב בשווקים של גויים, כי יש לחוש שמא כשיעבור שם ייכשל באיסור דיבור חול במקח וממכר או שייגע בחפצים מוקצים, כי כל האווירה שם היא כביים חול (עיין משנה ברורה שו, סס"ק טו; שערי תשובה שו, א), כל שכן אם מדובר במקומות קנייה של יהודים, ה' **ירחם**, בפרט אם הולך כדי למצוא דברים שירצה לקנותם אחר השבת (עיין שולחן ערוך שו, א), ומותר להסתכל דרך הילוכו ברחוב היכן נמצאת חנות מסויימת, גם אם עושה כן כדי לבוא ולקנות בה לאחר שבת (ילקוט יוסף שבת ב-א סי' שו, ט).

התכוננות בחלון ראווה

ההולך בדרכו בשבת, מותר לו להתכונן בסחורה המוצגת בחלון ראווה, כי פעמים רבות אדם מתכונן בו להנאתו מבלי לקנות, אבל יש להקפיד שלא להביט במחירים, אפילו אם אינו קורא אותם בפיו. ואם ראה חפץ כלשהו שרוצה לקנותו מחר, אסור לו לומר: "למחר אקנה חפץ זה", אבל מותר לו להרהר בקנייתו (ילקוט יוסף שבת ב-א סי' שו, ח).

ביקור בגן חיות

מותר לשלם קודם השבת דמי כניסה לגן חיות, ולהיכנס לגן בשבת במקום שיש עירוב על ידי כרטיס, ובלבד שלא יהיה כתוב בו מחיר, וכן אם השומר יהודי יבקש ממנו שלא ינקב או יתלוש חלק מהכרטיס (שמירת שבת כהלכתה כה, ענ: ילקוט יוסף שבת ב-א סי' שו, כא עמ' ערה).

ובארץ ישראל שמחללים שבת בפרהסיא בגן החיות, ראוי ונכון שלא לבקר שם בשבת כדי **שלא לחזק ידי עוברי עברה** (ילקוט יוסף שם), ומטעם זה גם אין לבקר במוזיאון ושמויות טבע, כשתפעול המקום כרוך בחילול שבת ושוררת בו **אווירת חולין** (ועיין מנחת אמת כד, כח שהוא עובדין בחול).

אכילה בגינה

טוב להחמיר שלא לאכול בגינה אם משתמש שם **במים**, כי קשה להיזהר שלא יישפכו בשעה ששותה או נוטל את ידיו (בית יוסף שימן סל מספר התרומה; רמ"א שם, ג), אף שאין זו גינה שלו (כ"י שם וראה משנה ברורה כז). וראוי להיזהר גם אם שותה **שאר משקים**, כל

שאינם עזים וחזקים שאינם מצמיחים, כמו יין וכדומה (משנ"ב כט), אבל אין להחמיר בזה (בשאר משקים) בגינת חבירו (שער הציון כה) או בגינה ציבורית.

שמישייה

שמישייה הנעשית לאוהל על השולחן ומונחת בחור שבאמצעו, אסור לפותחה בשבת, כמו שאסור לפתוח מטרייה (משנ"ב בביאור הלכה שטו, ח ד"ה טפח). ואם היא פתוחה מערב שבת, אין לטלטלה ממקום למקום, כי נמצא שעושה אוהל חדש כשמאחיל על מקום אחר (וכך כתב במנחת אמת כה, כב). אבל שמישייה שתקועה בקרקע מבעוד יום, או סככה (מקוה) שמעל מרפסת וכדומה, מותר לפותחן ולקפלן (ש"ש כד, טו; מנחת אהבה ח"ג כז, טו).

הליכה על עשבים

מותר לילך על גבי עשבים, בין לחים בין יבשים, כיוון שאינו מתכוון לתלוש (שולחן ערוך ש"ו, ג), ומותר גם לשבת עליהם (משנ"ב יט), וכן לפרוס שמיכה או מחצלת לישיבה על דשא (ש"ש כז, כ), או להוליד על גביו עגלת ילדים.

כאשר העשבים גדולים, ייזהר שלא ירוץ עליהם כי בוודאי יתלוש מהם, ואפשר שאפילו ללכת עליהם במהירות גם צריך להיזהר (משנ"ב כה; וראה מנחת אהבה ח"ב פ"ד הערה 56 שיש איסור תורה בתלישה ברגל), ומותר לנענע את הדשא המחובר אנה ואנה, ובלבד שייזהר שלא לתלוש (ש"ש כז, ט). אבל אין לדרוך על גבי **קוצים יבשים** המחוברים לקרקע, מכיוון שבוודאי נשברים ומפסיק את ניקיתם (ש"ש כז, ט).

ישיבה בשמש

מותר לשבת בשמש להנאתו, אף על פי שעל ידי כך משתחו, אף אם כוונתו לרפואה, כי הרבה בני אדם בריאים עושים כן לחיזוק הבריות. וגם אין בכך משום צובע, מפני שאינו מכוון לצביעה (חזו"ע שבת, כז).

אבל לא ישב בשמש זמן ארוך, כי אז בא לידי צער ועינוי ואין לגרום צער בשבת (שם על פי שו"ת לב חיים ב, קצ), וידוע גם שמכת חום או מכת שמש או כוויות חמורות שנגרמו מן השמש, מוגדרות כחולי. שיש בו סכנה שמחללים עליו שבת (ש"ש לב, יא אות י).

זמירות לשבת

שִׁמְחָה בְּנִי בְּהִלָּקָה לֹא תִקַּח גַּם אֶת שִׁלְךָ,
הַשִּׁמְחָה תִּתִּיד, הַעוֹלָם לִפְנֵיךָ:
הוֹלֵךְ בְּרִגְלֶיךָ, מְנַעֵנֵךְ יָרֵךְ, עֵינַיִם צוֹפִים לָךְ, הֶלֶב פּוֹעֵם בָּךְ:
הַשִּׁמְחָה תִּתִּיד, הַעוֹלָם לִפְנֵיךָ:
מִי עֲשִׂיר וּמִי שִׁמְחָה, בְּעוֹלָם הַזֶּה אֹרֶת. לֹא כְחִיל וְלֹא כֶּכֶת, הַמָּמוֹן וְהַיָּהוּ לָךְ:
הַשִּׁמְחָה תִּתִּיד, הַעוֹלָם לִפְנֵיךָ:
הַבֶּט וְשֵׂא עֵינֶיךָ, מִי נָתַן לִי-אֵלֶּה לָךְ, גַּם בְּנִים לְשִׁלְחֶךָ.
אִם תוֹדֶה רַק לְכוֹרְאֶךָ, כֵּן תִּמִּיר וְהַיָּה לָךְ:
הַשִּׁמְחָה תִּתִּיד, הַעוֹלָם לִפְנֵיךָ:

יִדְוֹךְ רַעֲיוֹנִי וְרֹעִי, הֵי בְּיוֹם שַׁבָּת קִדְשׁ יוֹם הַשְּׁבִיעִי:
יוֹם אֲשֶׁר בָּלִיתָ בּוֹ לֵךְ מֵאֲבֹתֶךָ, אֹמֵר מִי שְׂרִיתָ עַל כָּל זוֹלָתְךָ.
וּמַעֲשִׂים עֲשִׂיתָ, אֵין לְבָלֹתְךָ, לִי כֵן אֶמְתֵּךְ חַיִּש לְהַרְגִיעִי:
הֵי בְּיוֹם וְכוּ':
שְׁבִיעִי כְּתֵרַת רֹאשׁ לְכָל הַמַּגִּנִּים, וְאוֹתוֹ קִדְשָׁה בְּשִׁבְעוֹת וּשְׁנִים.
חַיִּש אֲשֶׁר נִשְׁאָה לְגֹעַ אֲמוֹנִים, וּפְדָם מֵאֲסוֹנִים אֶרֶץ וְרַבְעִי:
הֵי בְּיוֹם וְכוּ':
רַצָּה בְּמִנְחָתִי יוֹם זֶה יוֹם מִנְחָתָה, וּבְיוֹם עֲבוּדָתִי, הַמָּצָא לִי הַרְחַת.
וְהִכֵּן לְשִׁבְתִּי, מִשְׁאֵת וְאִרְחָת, וְשִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה וְהַיָּה שְׁעִשְׁוֹעִי:
הֵי בְּיוֹם וְכוּ':
אֶל-עוֹלָם שְׂבָלוֹ, שַׁבָּת תִּכְוֶנֶה, וְנֶרְךָ בְּחַלּוֹ, שִׁים אוֹר בְּעֶרְנִי.
וְאֵל מִשְׁכַּן שִׁלְחָה, תִּשְׁכַּח תַּעֲלֶנָּה, מִתַּרְחַ עֲנֵנִי, אִוִּיר וְיִשְׁעִי:
הֵי בְּיוֹם וְכוּ':

לעילוי נשמת
ד"ר רות סייילס
בת **סופי ז"ל**
נלב"ע כ"ז טבת ה'תשפ"א
תנצב"ה

לעילוי נשמת
אסתי בן עמי ז"ל
בת **רינת הי"ו**
נלב"ע י"א כסלו ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
ג'ולי חסד ז"ל
בת **ליזה הי"ו**
נלב"ע י"א כסלו ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
ליאם תקוה ז"ל
בת **לינדה הי"ו**
נלב"ע י"א כסלו ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
ליר פנחס ז"ל בן מל הי"ו
נלב"ע י"ד כסלו
ה'תשפ"ב
תנצב"ה

משכן שילח

לשבת למעשה

יש להימנע ממנה (ע' שולחן ערוך שכו, ז ומשנ"ב כב וש"ע שא, ז; וכך כתב בילקו"י שבת ב-א ס"ה שא, כא), בפרט לבני אשכנז (ע' משנ"ב שכו, כא כד).

רחצה בכריכה

לגבי בריכה במקום שיש עירוב, הדבר קל יותר, שהואיל ויש לבריכה שפה סביב ואפילו אם המים נעקרים ממנה, השפה מחזירה אותם למקומם, הרי זה כמי שרוחץ בכלי, ולא גזרו שמה יעשה חבית של שייטים (ש"ע שלט, ב). וכן אם משתמש בכבד ים מניילון אין לחוש שמה יסחט (כנ"ל), אבל למעשה ודאי שאין ראוי לשחות בבריכה (ילקו"י שם, כ עמ' יח ועמ' כו בסיום ההערה).

ג'קוזי / סאונה

אסור להיכנס לג'קוזי חם, מפני שאסור לרחוץ במים חמים בשבת (ש"ע שכו, א), וכן לא לסאונה, רטובה או יבשה, כי אסור להיכנס למקום שמיועד להזיע בו (ש"ע שם, יב).

אריות מזוודות

המתארחים אצל קרוביהם או בבית מלון, אין להם לארוז את חפציהם לפני צאת השבת, ואפילו תיק קטן אין להכין (פשוט, וכך כתב בשבת היום עמ' מב).

הסעה שיצאה בשבת

אוטובוס ומונית המגיעים עם צאת השבת לתחנה לאסוף נוסעים, ויצאו קודם צאת השבת, יש אומרים שאסור להצטרף לנסיעה זו, שהרי נהנה ממלאכה שנעשתה בשבת עבור אחרים. ויש אומרים שמלאכת ההבערה בנסיעה כבר אינה קיימת, והנהנה במוצאי שבת היא גרם-הנאה, אין זה בכלל נהנה ממלאכת שבת. ואף שהעיקר להלכה כדבריהם, מכל מקום כדי לגדור גדר, **אשרי המחמיר**, ובפרט בשכונות שרוב התושבים בהן הם יראי ה' (ילקו"י שבת ג ס' שיח, עו עמ' קו; לעניות דעתי במקום שרוב הציבור יראי ה' יש לאסור משום לפני עיוור, כי אם לא יהיה ביקוש לא יוציאו אוטובוס זה). ה' יזכנו לשמור שבת קודשו ולנפשו כהלכה, אמן.

שיווף

האמת שגם אם יושב בשמש בכוונה תחילה כדי להשתזף, מותר ואין לחוש משום איסור צובע, כי אין איסור תורה בצביעה בבשר האדם (משנ"ב שו"ע, וגם הצבצב אינו מתקיים שהרי אחר כמה ימים חוזר צבע בשרו כמו שהיה, וגם השיווף נעשה ממילא דרך גרמא (ע"י חזו"ע שם כו ס"א), ואין זה בגדר מעשה צביעה, ושלל כדרך הצובעים הוא, וגם אינו צובע בדבר הצובע (מנוחה שלמה א, רפא ושכן משמע משנ"ב כ"ח הערה ע; וכן מבואר בילקוט יוסף שבת ד ס' שבת, עח עמ' קעג). ומותר להשתמש בקרם שיווף אם הוא נוזלי כמשקה ואין בו איסור ממרח (ע"י משנ"ב שג, פא) או בספריי.

תרסיס נגד יתושים

מותר להשתמש בשבת בתרסיס נגד יתושים, זבובים וכדומה, באופן שמרסס בחלל האוויר שלא כנגד הזבובים, ומשאיר חלון פתוח המאפשר את בריחתם. והוא הדין בנוזל המשמש להרחקת יתושים מגוף האדם (ש"ת יביע אומר ח"ג חא"ח, כ; חזו"ע שבת ג, נב ד"ה משאבה), אבל אם אינו נוזלי כמשקה יש בכך איסור ממרח (ע' משנ"ב שג, פא).

רחצה בים

אסור לשחות בים או בנהר בשבת, גזירה שמה יעשה חבית של שייטים (ביצה לו; ש"ע שלט, ב), דהיינו כלי ששטים בו (ע"י רש"י, תוס' ורע"ב כלים ב, ג). שחייה פירושה שעוקר גם את רגליו מהקרקעית ושוהה (משנ"ב א), אבל אם רק מהלך ורוחץ במים מותר (שעה"צ א). אך ישנן בזה עוד הגבלות בהלכה שהופכות את הרחצה בים לבלתי אפשרית, ולכן

למדת את השיעור? בחן את ידיעותיך:

- (א) האם מותר ששומר גוי יפתח לו את דלת הכניסה החשמלית?
- (ב) האם מותר לעבור במקום שיש וידיאור ביטחון?
- (ג) האם מותר להשתמש בשירותים עם עין אלקטרונית שמדליקה אור או מורידה מים?
- (ד) האם מותר לרוץ בשבת?
- (ה) האם מותר לטייל בשווקים פעילים בשבת?
- (ו) האם מותר להסתכל דרך הילוכו ברחוב היכן נמצאת חנות מסוימת שרוצה לקנות בה אחר השבת?
- (ז) באיזה אופן מותר או אסור להתבונן בחלון ראווה של חנות?
- (ח) האם מותר לשלם קודם שבת דמי כניסה לגן חיות או למוזיאון, ולהציג כרטיס בשבת?
- (ט) האם מותר לאכול בגינה כשמשתמש שם במים או בשאר משקים? ומה הדין בגינה שאינה שלו?
- (י) האם מותר לפתוח שמשייה על גבי שולחן או לטלטלה למקום אחר? מה הדין בשמשייה תקועה בקרקע או קבועה מעל מרפסת?
- (יא) האם מותר ללכת או לרוץ על גבי עשבים או קוצים יבשים בשבת?
- (יב) האם מותר לשבת בשמש למטרת בריאות או כדי להשתזף, או שיש לחוש בכך משום רפואה או צביעה?
- (יג) באיזה אופן מותר להשתמש בתרסיס נגד יתושים או זבובים בשבת?
- (יד) האם מותר בשבת לרחוץ או לשחות בים או בנהר, ומדוע? מהי הגדרת שחייה?
- (טו) מה הדין בשחייה בבריכה? ומה ההנהגה הנכונה בכל זה למעשה?
- (טז) האם מותר להיכנס בשבת לג'קוזי או סאונה?
- (יז) האם מותר לארוז מזוודות לפני צאת השבת?
- (יח) האם מותר במוצאי שבת לנסוע באוטובוס או במונית שיצאו בחילול שבת?

רבי
דוד מלמד
רבה של ירושלים

רבי
חיים קמיר
ראש ישיבת אשכנז

רבי
אורי בן ברוך
רבה של ירושלים

רבי
יצחק שרביאני
מחבר ספר

רבי
מנחם פריד
ראש ישיבת מוסקוב

רבי
משה חי שרביאני
מחבר ספר

רבי
משה קליערס
רבה של טבריה

זמירות לשבת

עזרי א-ל חי להכניע, את יצר המפתה המריע.
מבלתיך אין מושיע להושיעני:
דלתי תשובה חי פתח לי, כי שבתתי מחטאי ומעלי.
אנא צורי, שמע קולי,
מהר ענני אודה עלי פשעי, אתה תשא עוני:
סוד ומינך הפשוטה, לקבל את נפש המתחרטה.
ולא תוסיף, תחטא, אליך קוני.
הרחק נא מעליה, הכרת בת הצפוני:

מוז א-ל ונגדלו, נרעד גופי בליל.
בצר לי אקרא לו, ו-ה עוזר לקהלו, ובטוב לב אשיר לו.
ו-ה צור עוזר לקהלו:
יצר לו עולם ובצלמו אדם, עושים רצונו באימה בלם.
בחר בנע עבדו אברהם, לקדשו לעד לעולם.
עליהם פורש צלו, והוא עוזר לקהלו.
שבחיו מי מנה ומי ידמה לו.
ו-ה א-ל עוזר לקהלו: מול א-ל ונגדלו וכו'.
צרי השמר ואוהבי בלה, ועם ידיו עלה ועלה.
א-ל נערץ שוערו ענה, ובבית מעונו לשמך יודה.
פרה ורומם נא, קריה נאמנה. ו-ה עוזר לקהלו,
ובטוב לב אשיר לו,
ו-ה א-ל עוזר לקהלו: מול א-ל ונגדלו וכו'.

משכן שיצא

לעילוי נשמת
משה סולומן
בן מזל מורטנה ז"ל
נלב"ע ו' בשבט ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שלמה עוגן
בן ר' יוסף וסעידה ז"ל
נלב"ע י"ב תשרי ה'תשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
מורן אסתר סמסון ז"ל
בת סופיה הי"ו
נלב"ע ד' סיון ה'תשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
אלברט חניאל סמסון
בן יוכבד ז"ל
נלב"ע ג' תמוז ה'תשפ"ד
תנצב"ה

מתוך הספרים: שולחן ערוך, חזון עובדיה, הליכות עולם, שו"ת יביע אומר, שו"ת יחזקאל דעת, כי בו שבת, כי בא מועד ואליבא דהלכתא

בין הזמנים

- חברי קהילת אהל תורה בבני ברק יצאו בנסיעה מאורגנת לרחיצה בים המלח, וכשהגיעו הייתה התלבטות מה לברך על ראיית ים המלח. מה כבודו היה מורה להם בזה?
א. שעשה את הים הגדול.
ב. טוב להרהר בלב ברכת עושה מעשה בראשית.
ג. עושה מעשה בראשית.
ד. עושה את הים הגדול.
- בנסיעה בתחבורה ציבורית מקריית ספר לצפת היה עומס בתחנה, וחברת האוטובוסים הביאה לגיבוי חברה פרטית של אוטובוסים. מפאת הלחץ והעומס בכביש האוטובוס יצא לדרך בלי שכרטיסין גבה כסף מהנוסעים, וגם לא היה מכשיר לתיקוף באוטובוס, והיה ספק בדרך אם על הנוסעים לדאוג לשלם על הנסיעה בהזדמנות אחרת. מה כבודו היה פוסק להם?
א. אינם צריכים לשלם כלל במקרה שלא היה מכשיר או מי שיגבה תשלום.
ב. חייבים לשלם בנסיעה הבאה האוטובוס אחר.
ג. באופן אקראי יש להקל שלא ישלמו.
ד. הנסיעה אסורה, ואסור להמשיך בנסיעה במצב זה.
- בני משפחת גלעדי משכונת קטמונים יצאו לאחד מאתרי המפלים בצפון, ובכניסה נכתב בשלט של ילד מעל גיל שלוש חייב בתשלום. לאחד מילדי המשפחה מלאו שלוש שנים לא מזמן, ויש פער בין תאריך הלידה העברי שלו לתאריך הלידה הלועזי שלו, והסתפק האבא איזה תאריך קובע. מה כבודו היה מורה לו בזה?
א. רק התאריך העברי קובע.
ב. רק התאריך הלועזי קובע.
ג. התאריך המוקדם מביניהם הוא הקובע.
ד. כל עוד אין אמירה מפורשת או שילוט מטעם האתר שמפרט לפי איזה תאריך הולכים, כל אחד יקבע לעצמו לפי איזה תאריך שנוח לו.

תשובות:

א' א' 01' 6' 8' 2' 1' א' 9' 2' 5' 4' 1' 4' 3' א' 2' 1'

8. קבוצת בחורים משיבה קטנה ברחובות יצאו לעשות על האש בימי בין הזמנים בפארק בגן יבנה, ונזכרו שהרשת חדשה ולא הטבילה, ולא היה להם לא מקווה ולא גוי כדי לפתור את הבעיה. אחד הבחורים אמר שמותר להשתמש בכלי לא טבול שימוש חד פעמי, ולא ידעו אם אכן יש לסמוך על זה להלכה. מה כבודו היה מורה להם?
א. יש להתיר דבר זה לכתחילה.
ב. אין היתר כזה, ורק כלי שבמהותו הוא חד פעמי מותר.
ג. יש להקל בזה בשעת הדחק.
ד. יש להקל בצנעה ובאקראי בלבד.

4. קבוצת בחורים משיבת כרם ביבנה יצאו לעשות על האש בימי בין הזמנים בפארק ביבנה, ובמהלך הכנת המנגל גילו שחסרות להם גחלים. בקצה הגן הם ראו ערמת גחלים מכל מיני אנשים שעשו על האש והלכו להם, והסתפקו אם מותר להשתמש בגחלים אלו. מה כבודו היה פוסק להם בזה?
א. הגחלים אסורות.
ב. מותרות אם יעשו להן ליבון לפני השימוש בהן.
ג. הגחלים מותרות בשימוש.
ד. באקראי יש להקל בזה.

5. אברהם ויוגן היו בטיוול ושכרו צימר ללילת לילה, וכשבאו לעשות על האש נזכרו שאת הרשת של המנגל לא הטבילו, ולא היה להם מקווה במקום ולא גוי כדי להקנות לו הרשת. מה כבודו היה מציע להם לעשות במקרה זה?
א. אין מה לעשות, ואסור להשתמש בכלי.
ב. יכוון שזה שימוש חד פעמי עד הטבילה, ויש להקל.
ג. יתנו את הרשת במתנה גמורה לבעל הצימר, ואז הרשת תהיה פטורה מטבילה, ולאחר מכן ישתמשו בה.
ד. אין מה לעשות ויש להקל בשימוש ברשת.

6. בנימין ורינה יצאו בימי בין הזמנים ליום אחד לצימר במושב חד נס, ושכחו להביא עימיהם כוסות לשתייה. כשהגיעו גילו שיש שם רק כוסות זכוכית, ולא ידעו אם מותרים להשתמש בהן, שהרי יש חשש שהשתמשו בהן פעם בבשר ופעם בחלב. מה כבודו היה מורה להם בזה?
א. בכלי זכוכית אין חשש של שימוש פעם בבשר ופעם בחלב.
ב. אם זה רק ספק שהשתמשו בבשר וחלב, יש להקל.
ג. אין להקל בזה בשום מצב.
ד. אם עברו על הכלי 24 שעות בלא שימוש, יש להקל.

7. בימי בין הזמנים קנה דוד מנת פלאפל בצפת, וכשהגיע לצימר במושב גורן רצה להשתמש במיקרוגל ולא ידע מה לעשות, שהרי יש חשש שהשתמשו בו לבשר וגם לחלב. מה כבודו היה מורה לו לעשות?
א. אסור בשימוש בכל מצב.
ב. מותר אם המאכל עטוף בכיסוי אחד.
ג. יש להקל בשעת הדחק בשימוש במיקרוגל עם שני כיסויים למאכל.
ד. יש להניח המאכל בתוך המיקרוגל בשני כיסויים, כגון בקופסה עטופה בשקית.

זמירות לשבת

לְכוּ לְחֶמֶד, תְּמִיד בְּלִי חֶמֶד, כִּי"ג מִדֹּת תְּרֵשׁ הַתּוֹרָה,
קֵץ וְחֶמֶד בְּשׁוֹרָה, הֶקֶשׁ וְגִדְרָה שְׁנוֹה, מְסֻרָה מִפִּי גְבוּרָה,
כְּלָלִים עִם פְּרָשִׁים, תּוֹצִיא לְאוֹרָה, מִשָּׁם יוֹצֵאִים אֶרְבֶּעַ נְהִירוֹת,
כָּלֶם אִוִּירוֹת, פִּשְׁטִים עִם רְמֻזִים נִדְרָשִׁים, וְסֻדּוֹת נִעְלָמִים:
יְפֵה וְתַמְהָ וְכוּ'
מִה טוֹב דּוֹדֶךָ, אֲחוּתִי כָלָה, נֶפֶת צֶדֶק דְּבִשׁ שִׁפְתֶיךָ,
נָן נִעְלִי דְלִמְךָ, רִיחַ טוֹב בְּנִדְךָ, רִדְךָ יִפִּי עֵינֶיךָ, תְּהִי וְלִנְתָה,
כָּלֶם עֲמִיד מְאֻרֶךְ, כִּי אֶרֶךְ יָמִים בִּימֶיךָ, עֲשֵׂר בְּשִׁמְאֹלְךָ,
בְּרִיךְ בְּרֹאךְ בִּינְךָ וְנִדְךָ, א-תִּי הִי עֲשֵׂלְמִים:
יְפֵה וְתַמְהָ וְכוּ'

יורו משפטיך, האיתנים, תנאי ואמוראי,
גאונים וסבוראי, ורגנן בתראי לתיי,
מדרש ואה, גזרות שוות, והלכות פסוקות,
כלם מפי גבורה, וזקוקין דגוראי,
בקולות וברקים מארקים, וקול משמים:
יְפֵה וְתַמְהָ וְכוּ'
שמות הקדש, כך נעלמים,
אשר הם נבראו עימים, בצרופים נפלאים,
ותמה בכתובים, ותומים וגם סתומים,
מאירים ומזהירים, בסוד ושרים,
כי תיים הם למוצאיהם, ותי בהם,
אשר יעשה האדם ותי, מיד צור עימים:
יְפֵה וְתַמְהָ וְכוּ'

יְפֵה וְתַמְהָ תוֹרַת הַתְּכִיפָה הַנִּעְיָמָה
מִי יוֹכֵל לְהַעֲמִיק בְּסוּדָךְ סוּר א-לֵהִים תִּיִּם
אוֹר וְזֶהר, בּוֹעַר תוֹךְ קִרְבִּי,
תְּמִיד וְדָרְשׁוּ אוֹתְךָ רַבִּים, חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים,
אֵת כָּל לְבוֹת מְלָחִים, נֶאֱהָבִים וְגַם נִשְׁגָּבִים,
וּכְפָשִׁים וְצִנִּין, סִלְעִים וְחֲרִים,
חֵן דְּרִיךְ יָרוּוּ בְּכָל עֵת, תּוֹרַת אִמָּת,
מִפֶּךָ אֲנִי תִיִּם מִיָּין, סוּר א-לֵהִים תִּיִּם:
יְפֵה וְתַמְהָ וְכוּ'
נִתְעַלְּמָה כְּגִיל, בְּאֶהָבִים, בְּסוּד נִקְדוּת עִם תְּהִבוֹת,
כְּתָרִים עִם אוֹתִיוֹת, פְּתוּחוֹת עִם סְתוּמוֹת,
נִעְלָמוֹת סוּדִים בְּרֻמוֹת, אִוִּירוֹת עֲלִיּוֹנִים,
טוֹב מְהֵרָה וְפָנִינִים, מִעֵין גָּבִים בְּשִׁבְעִים פָּנִים, כָּלֶם חוֹנִים,
חֵן אֲנִי עֲבִיר נִרְצֶעָ לְךָ, קָנָן בְּלֵב שְׁלָם:
יְפֵה וְתַמְהָ וְכוּ'

משכן שילה

להצלחת
אורון ונועה כהן הי"ו
ומשפחתו יצחק, איריס,
עידן ומעיין הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלחת
רחל כראדי בת מזל הי"ו
ומשפחת כראדי הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלחה, בריאות
ופרינסה טובה
נירון ואסתר אפל
ובני ביתם הי"ו

רבי חיים חלתון

רבי חיים חלתון

רבי חיים חלתון

רבי חיים חלתון

רבי חיים חלתון

רבי חיים חלתון

רבי חיים חלתון

12. מה חשובה יותר, תענית או צדקה?

- א. תענית.
- ב. צדקה.
- ג. שתיהן שוות.
- ד. ביום תענית, בלילה צדקה.

13. כיצד לימד אברהם אבינו את באי ביתו להכיר בה' יתברך?

- א. אמר להם לעשות תעניות.
- ב. אמר להם להתפלל שחרית.
- ג. אמר להם להודות לבורא עולם על המזון שנתן להם.
- ד. אמר להם לתת צדקה.

14. מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה...?

- א. לזקנים.
- ב. לשוטים ולתינוקות.
- ג. לגדולי הדור.
- ד. לעמלי תורה.

15. היאך היה בנוי משכן שילה?

- א. מעצי שיטים.
- ב. מכסף.
- ג. מזהב.
- ד. קירות אבן למטה ויריעה למעלה.

16. על שלושה דברים העולם עומד...?

- א. תורה.
- ב. עבודת ה'.
- ג. גמילות חסדים.
- ד. כל התשובות נכונות.

- מה קרה לשמלות של עם ישראל במדבר?
א. לא התבלו.
ב. נצבעו בצבע תכלת.
ג. נצבעו בצבע צהוב.
ד. הענגנים היו תופרים את הצריך תיקון.
- מה קרה לרגלים של עם ישראל במדבר?
א. צמחו עליהן הרבה שערות.
ב. למרות ההליכה המרובה לא התנפחו כמו בצק.
ג. לא נשתזפו.
ד. לא נשברו.

7. כמה בנים היו לו לרבי שמעון בר יוחאי?

- א. 4.
- ב. 1.
- ג. 8.
- ד. 5.

8. מי חיבר את הספר חזון עובדיה?

- א. רבי עובדיה סומך.
- ב. רבי עובדיה דהן.
- ג. רבי עובדיה יוסף.
- ד. רבי עובדיה פריץ.

9. באיזה תאריך נולד משה רבינו?

- א. ז' אדר.
- ב. ח' ניסן.
- ג. י"ז אדר.
- ד. ראש חודש אלול.

10. באיזה גיל נפטר יוסף הצדיק?

- א. 50.
- ב. 80.
- ג. 120.
- ד. 110.

11. מי חיבר את הספר 'אילת השחר' על התורה?

- א. רבי מיכל יהודה ליפקוביץ.
- ב. רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן.
- ג. רבי אלעזר מנחם מן שך.
- ד. רבי יוסף שלום אלישיב.

תשובות:

1. מה קרה לשמלות של עם ישראל במדבר? א. לא התבלו. ב. נצבעו בצבע תכלת. ג. נצבעו בצבע צהוב. ד. הענגנים היו תופרים את הצריך תיקון.

2. מה קרה לרגלים של עם ישראל במדבר? א. צמחו עליהן הרבה שערות. ב. למרות ההליכה המרובה לא התנפחו כמו בצק. ג. לא נשתזפו. ד. לא נשברו.

3. מי כתב על לוחות הברית את עשרת הדיברות? א. משה רבינו. ב. אהרן הכהן. ג. ה' יתברך. ד. יהושע בן נון.

4. היכן קבור אהרן הכהן? א. בהר ההר. ב. בהר סיני. ג. בארץ ישראל. ד. במצרים.

5. מי שידל ושכנע את נבוכדנצר להחריב את ירושלים? א. עמון. ב. מואב. ג. מצרים. ד. תשובות א' וב' נכונות.

זמירות לשבת

מנוחה ושמחה אור ליהודים, יום שבתון יום מחמדים.
שומרינו וזקרינו הקה מעידים, כי לששה כל בראים ועומדים:
שמי שמים ארץ וימים, כל צבא מרום גבורים ורמים.
תנין ואדם וחתית ראמים, כי בן-ה' צור עולמים:
הוא אשר דבר לעם סגלתו, שמור לקדשו מבוא ועד צאתו.
שבת קדש יום חמדתו, כי בו שבת א-י מכל מלאכתו:
במצות שבת א-י יחליצך, קום קרא אליו וחיש לאמנך.
נשמח כל חי וגם נעריצך, אבל בשמחה כי כבר רצך:
במשנה לתם וקדוש רבת, ברוב מסעמים ורות נדיבה.
יומו לרב טוב המתענגים בה, בביאת גואל לחיי העולם הבא:

חסין בשם הוא, ונאחללו,
כי אין כמיהו, ואין כמפעלו.
תמים ראווה, כי בשעלו.
מדר מימיהם - צדי ואו ריש.
ושאון גליתם, שין בית ריש:
יוצר מידו וכו':
קום עשה פלא, העלה השבי,
מבית הבא, אל עיר הצבי.
שם ירעה מלה, זאב עם לביא,
עו ירך תראת - מס הא ריש.
ובאורך נראה, אף ואו ריש:
יוצר מידו וכו':

יוצר מידו עשר וריש,
אשר לבורו שין יוד ריש:
צור מעוז דלים, באמת שמו,
רוכב גלגלים, מי וקדמו,
מלאכים קלים, רצים לנאומו,
וכל וולתו - שין קוף ריש.
כי אין צור בלתו, אף חית ריש:
יוצר מידו וכו':

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

מאיר ואורלי רבא הי"ו
והילדים: נדב, דנה, נטע
עידן ורות לאה
ובתם אריאל הי"ו

להצלחת
תהילה ואוהד משה
אלגרבלי הי"ו
והילדים: נעמי, יהונתן,
איתמר ויוסף הי"ו

להצלחת
אילן ומיה סגב הי"ו
והילדים: נריה יוסף
ואחיה משה הי"ו

לרפואת ולהצלחת
אביעד בן שולמית הי"ו
בתוך שאר חולי ישראל

סוגיות בידי ממונה דרכי משפט

הגאון רבי יוסף משאש זצ"ל

חבירו שהוא חייב, כמו שכתב בסימן ש"פ (סעי' ג) "אם הנרדף שבר כלים של רודף, פטור, שלא יהא ממונו חמור מגופו. ואם היו של אדם אחר, חייב, שהמציל עצמו בממון חבירו, חייב". זהו הנראה לקוצר דעתי בזה, ואחר החיפוש מצאתי קרוב לזה בספר **שדה הארץ**, חלק חושן משפט סימן י"ט, ושם פסק לחייב שמעון ולפטור ראובן, כמ"ש אגן בעניותי, ואף שסיים, דכן נראה לו להלכה ולא למעשה, עיין שם, מכל מקום נראה דבנידון דידן כן הדין גם למעשה, ומכל מקום ראוי להטיל גם על ראובן איזה דבר למיגדר מילתא שלא יעשה כן עוד.

(שו"ת מים חיים סימן כח)

הרה"ג יובל אברהמי שליט"א

ולכן גם ברכישת דירה על הנייר, כרגע אין דירה, אם נשלם לקבלן לפי המחיר בשעת הקנייה ונקדים לו את הסכום הנדרש לפני שנקבל את הדירה, ובמיוחד שהקבלן מדגיש שהמחיר הסופי זה מה שישלם הרוכש מראש, הרי ששילמנו מחיר נמוך, והקבלן הפך ללווה שאחר כך משלם לנו בדירה יקרה יותר ממה ששילמנו. ועיין **משפטי ריבית'** (מזוז פכ"ג), ובספר **אהבת עולם'** - ריבית (עמ' קנח). ולכן הנכון להוסיף סעיף בחוזה שהכול נעשה על פי "היתר עסקה", שפותר את בעיית הריבית בעסקה (צריך לעשות שטר היתר עסקה, אפשרי בתוך השטר ואפשרי כשטר היתר עסקה נפרד).

העולה מהאמור: יש איסור ריבית בכל הקדמת תשלום מראש במחיר נמוך מהמחיר האמיתי, כאשר אין למוכר את המוצר הנמכר. ולכן ברכישת דירה יש לעגן את החוזה עם היתר עסקה.

שאלה: ראובן זרק אבן על שמעון כדי להכותו, ובהגיע האבן אצל שמעון, דחפה בידו בכח לצד אחר, ופגעה בחלון זכוכית של בית לוי ושברה אותו, וחזרה לתוך הבית ושברה כמה כלים. מי חייב לשלם על פי דין התורה?

תשובה: הנראה לקוצר דעתי בזה הוא שראובן הזרק את האבן פטור, כי מעשיו לא עשו ולא כלום, שאם לא דחפה שמעון בכח ידו החזקה לכיוון בית לוי, הייתה נופלת עליו או על הארץ, ואם כן הווי גירי דיליה (היציץ של שמעון) וחייב, וכמו שכתב מרן בחושן משפט (סימן שפ"ד ס"א): "אחד המזיק בידו או שזרק אבן, או ירה חץ, והזיק בו... הרי זה כמזיק בידו והם תולדות של אדם וחייב". ואף אם היה האופן שלא היה יכול להציל עצמו מן האבן הזאת, רק על ידי אותה דחיפה שדחפה, אפילו הכי חייב, דהו"ל כמציל עצמו בממון

ריבית בדירה על הנייר

רכישת דירה על הנייר הרי היא מקח וממכר גמור לכל דבר, ויש לשים לב לאיסור ריבית.

ניתן דוגמה כדי שנבין את האיסור של ריבית במקרה זה. למשל, אם אתה בא לקנות מקרר ולמוכר אין כרגע את המקרר, והמוכר מציע לך הצעה: תראה, המקרר עולה 8,000 שקל, כרגע אין לי, אני אמור לקבל סחורה עוד חודש, אבל אם תשלם לי עכשיו תקבל הנחה, אתן לך את המקרר ב-7,000 שקל - אסור להסכים לעסקה כזאת! ומדוע?

מכיוון שבמילים אחרות, המוכר כרגע אינו מוכר כלום! הרי אתה נותן לו כסף ואינך מקבל דבר, ממילא הוא הופך להיות סוג של לווה, והרי הוא לווה ממך 7,000 שקל, ובעוד חודש יחזיר לך מקרר ששווה 8,000 שקל! זה נקרא "ריבית דרך מקח וממכר", לא הלוואה בריבית קצוצה בדרך הלוואה אלא בדרך מקח וממכר, ונמצא שבעבור ההמתנה לקבלת המוצר, קיבלת ריבית!

"על שלשה דברים העולם עומד: על הדין ועל האמת ועל השלום" (אבות א', י"ח)

זמירות לשבת

הדף קמי חי א-ל קנא, כמוז ללב ובמנונה. ונרחיב פה נמלאנה, לשוננו דף רנח: דעה חכמה לגפושך, והיא קתר לראשך. נצר מצות א-להיך, שמר שבת קדשך:

דף פורה בתוך בצרה, וגם ככל אשר נברח. נתין צרי באף עברה, שמע קולי ביום אקרא: א-להים תן כבודך הר, היום שמה בראש תהרה. ולמחרת ולמחרת, שלומים תן כמי נהר:

דרור וקרא לכן עם בת, וינצרכם כמו כבת. נעים שמכם ולא ישבת, שבו נוחו ביום שבת: דרוש גוי ואולמי, ואות ישע עשה עמי. נסע שורק בתוך פרמי, שעה שועת בני עמי:

אשיר לא-ל אשר שבת, ממלאכתו ביום שבת. נתנו לעם כבבת, עין תמיר ונצננהו. שמרו ישראל שבת כי, אות בניי וביניכם הוא: מקבד הוא מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים. יגות בו לב ענומים, שמה ישמחנהו: שבת קדש יום מנוחה, בו נסו יגון ואנחה. עם א-ל בהשקט ובבטחה, שבת ענג וקראוהו: הא-ל אשר בחר בנו, שבת קדשו הנחילנו. מן העמים הקדילנו, להיות לנו לא-להים הוא: תלויים רנה ופגדו, לזכור שבת כי בו נחו. כל ישראל בו ישמחו, שמחת עולם על ראשם הוא: חזק ושלח משינתו, וישיב את שבתנו. ואז נשבות שבתנו, עולם שכלו שבת הוא:

לעילוי נשמת
שלמה (מומי) סבח
בן **מזל ז"ל**
נלב"ע י"ד סיון ה'תשפ"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ניב בן קורגי ובמוני
סוורי ז"ל
נלב"ע י"ב אדר א' ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מתתיהו לוי
בן מורי דוד ושדרה ז"ל
אסתר לוי
בת רחמים וחביבה ז"ל
תנצב"ה

משכן שילה

רבי
ישראל שרעבי
מרכז פתח תקווה

רבי
יצחק בן-אברהם
רמז ס' סיאטא - פודיק

רבי
יוסף יוסף בן-אברהם
רמז ס' סיאטא - פודיק

רבי
זכריה כרמי
רמז ס' סיאטא - פודיק

רבי
דוד עשור
רמז ס' סיאטא - פודיק

רבי
בנימין כהן
רמז ס' סיאטא - פודיק

רבי
סעדיה גמליאל
רמז ס' סיאטא - פודיק

הרה"ג יצחק יעקב פוקס שליט"א

כיבוד הורים

א. מצות עשה מן התורה לכבד ולירא את האב ואת האם, והן מן המצוות שמתן שכן בעולם הזה והקדש קיימת לעולם הבא.

ב. מצות כיבוד הורים חמורה שבחמורות, ואף השוו כיבוד הורים לכיבוד השכינה. על כן צריך להיזהר מאוד בכבודם ובמוראם.

ג. אב ואם שווים במצות כיבוד ובמצות מורא, ובכל מקום שהוזכר אב הוא הדין לאם, וכן להיפך. כמו כן בן ובת שווים במצות הכיבוד והמורא, אלא שהנשואה חייבת תחילה בכיבוד בעלה.

ד. בן או בת שאינם מכבדים את הוריהם, אין בית דין כופים אותם לכבדם. אבל כשהם מזלזלים ופוגעים בכבודם חלילה, חייבים בית דין לכפותם להימנע מכך.

ה. מצות כיבוד זו הינה במחשבה, בדיבור ובמעשה. במחשבה - שידמה בעיניו שהוריו גדולים ונכבדי ארץ, אף אם בעיני שאר בני אדם אינם חשובים, ויחשוב עליהם רק דברים טובים.

ו. אין שיעור למצווה זו, וכל הזרזי וההזרי בה, הרי זה משובח. אומנם ביקשו הורים לעסוק בכבודם וכבר התחילו הבן או הבת בעשיית מצווה - יסיימו תחילה עשייתה. כמו כן, אם נזדמנה מצווה עוברת שאינה יכולה להיעשות על ידי אחרים, יקדימו קיומה לכיבוד ההורים.

ז. אין מברכים על מצווה זו. ויזהרו הבנים והבנות שלא להזכיר להוריהם את הטובות שעשו ועושים להם, משום כבודם.

הרה"ג אלחנן פרץ שליט"א

האם חייבים לשלם על היזק שאינו ניכר

שאלה: טבח טיגן שניצלים בשמן שעמד בצד הכיריים, ולא העלה בדעתו שהיה זה שמן שטיגנו בו דגים קודם לכן, וכידוע לפי ההלכה נאסר המאכל. האם הטבח חייב על השניצלים והשמן?

תשובה: פסק השולחן ערוך בחושן משפט (שפ"ה ס' א): "המזיק את חבירו היזק שאינו ניכר, כגון שעירב יין נסך ביינו: מן התורה הוא פטור, אבל חכמים קנסוהו לשלם נזק שלם מהיפה שבנכסיו, כדין כל המזיקים... וכן אם היה שוגג או אנוס, פטור, שלא קנסו אלא מזיד". והנה הדין פשוט שיהלום שנשרט בשגגה חייב השורט לשלם אף שאי אפשר לראות הנזק בעין רגילה - משום שבמכשירי צפייה מיוחדים אפשר לראות הנזק, ואף שכל דיני התורה הקובע הוא מראית העין, כאן כיוון שתשלום הנזק לפי שומת בני אדם, ואצל כולם נחשב היזק לפי שירד מחירו, חייב, שמחמת כן נחשב הדבר "נזק ניכר".

ברם במקרה שלנו, אפשר שההיזק נכלל כהיזק שאינו ניכר, כמו שמצינו שהמזיק חבירו על ידי כלאיים, כגון שהגפנים שלו פלשו לשדה החיטה של שכנו, היה נחשב היזק שאינו ניכר אילולא שנראים הגפנים בתוך השדה (ראה תוס' בבא בתרא ג' ד"ה וחייב), הרי לנו משם שאין עצם הטעם השונה מחשיב את החיטים כהיזק ניכר. וכך שניצל שטוגן בשמן דגים, אף שניכר ומורגש טעם הדג בבשר השניצל, אין מחשיב זאת כהיזק ניכר. וכן יש לדקדק ממשמעות דברי הרמב"ם (חובל ומזיק פ"ה ה"א) שכתב בפטור דבר שאינו ניכר "הואיל ולא נשתנה הדבר ולא נפסדה צורתו הרי זה פטור מן התשלומין דין תורה, אבל מדברי סופרים אמרו הואיל והפחית דמיהן הרי זה חייב ומשלם מה שהפחית מדמיהן [הערת העורך: נראה כוונתו שהחשיב כל דבר שאינו ניכר בהפסד צורתו או בשינויו כהיזק שלא ניכר, אף שלמעשה ערכו הממוני ירד בעולם מחמת היזק]. מאידך מצינו שבפתחי תשובה (שפ"ה ס"ק א בשם הפרי מגדים) כתב להחשיב את התוחב בשגגה כף של איסור לתבשילו של חבירו בדבר שאינו מינו של האיסור כהיזק ניכר, מחמת שעתה נרגש הטעם [וסבירה ליה ששינוי בטעם בכלל שינוי הוא].

ונראה שאין לצרף לפטור הטבח על פי שיטת המגן אברהם (אורח חיים סי' קע"ג ס"ק א) שסובר שבזמן הזה אין להקפיד כל כך בתערובת בשר ודגים כיוון שנשתנו הטבעים, וציינו המ"ב שם (ס"ק א) ומעתה יטען הטבח "קים לי כדברי המגן אברהם" שלא נעשה כל כך היזק, כיוון שלמעשה הפוסקים הכריעו לחוש גם בזמן הזה וכך נוהגים העולם, ממילא אין מי שהתבשיל שווה בעיניו שיוכל המזיק להוכיח שאין כאן היזק, ולכן בכהאי גוונא לא טוענים קים לי.

למעשה: יש לצדד לפטור את הטבח מהטעם שהיו היזק שאינו ניכר ועשה זאת בשוגג.

י-ה רבון עולם ועלמא. אנת הוא מלכא מלך מלכא.
עובר גבורתך ותמתיא. שפר קרמך לתתוא:
שבתין אסדר צפרא ורמשא. לך א-להא קרישא.
די ברא כל נפשא. עירין קרישין ובני אנשא.
חיות ברא ועופי שמא:
י-ה רבון וכו'.

רב רבין עובדך ותקריפין. מכך רמא ונקר כפיפין.
לא יתיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחושקניא:
י-ה רבון וכו'.

א-להא די לית יקר ורבותא. פרוק ית ענד מפום אריותא.
ואפיק ית עמד מנו גלותא. עמד די ברתך מכל אמא:
י-ה רבון וכו'.

למקדשך תוב ולקדש קדשין. אתר די בית יתרון רוחין ונפשין.
ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופרא:
י-ה רבון וכו'.

חשף זרועך, לקבין פזורים,
גלח קין ושעד, ודגלך תרם:
קומי ויחדתי, ושוכי בתשובה,
אחותי רעיתי, הנה גואלך בא:
תמורה וקרת, רבת המעלות,
גם מפני נבחרת, צאי נא במחולות:
זכרתי לך חסד, נעורך נעורים,
היכלך איסר, כאבני ספירים:
קול דודי הנה בא מרגל על התהרים,
קומי לך אחותי, כי בא קין דרורים:

אעופה אשמונה, וארחיקה נדר,
במרבץ אלינה, ואולי אמצא דוד:
נשק אהבתו, בלבי בוערה,
מיום פדיתו, נפשי עלי מרה:
ידיד מני ברת, הלך עזבני,
איוז דרך ארה, ואלכה גם אני:
יצאתי לבקש, דודי בין חברים,
נלכתי במוקש, חבוני השומרים:
צפיתי לדודי, מתי ובוא אלי,
לביישי עדי, וירחם עלי:

מעבד שיעור לעילוי נשמת דוד בן מרדכי ז"ל נלב"ע ד' שבט ה'תשפ"ד תנצב"ה	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	לעילוי נשמת נינה ויניקור בת אסתר ובנימין ז"ל יונה סיניקה בן הנטה ז"ל תנצב"ה	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

נו ישיבה

פרקי דכוונה והדרכה לבני הישיבות דרך הישיבה

הרה"ג אפרים עובד שליט"א

באיגרת. וטוב שתהא לו מחברת מיוחדת לחידושים שלו, בין הערות ובין תירוצים, שכך הוא מחשיב את חידושו, וגם משתדל לחדש.

ומה שהוא אינו מבין ישאל את הרבנים ואת החברים, ולא יתבייש לשאול כמה פעמים עד שיבין, כי לא הביישן למד, שהרי אם הוא מחפש כתובת, הוא שואל כמה פעמים עד שידע וימצא את המקום, וכל שכן בלימוד התורה, שהוא מחוייב להבין ולדעת כל פרט ופרט.

ולזה צריך שימוש חכמים, לשאול על כל דבר ודבר בגמרא ובהלכה ובהנהגות ובהשקפה, ולא יתבייש, כי בזה הוא מבין ויודע, וגדול שימושה יותר מלימודה.

ויש להקפיד לחזור על כל דבר כמה פעמים, כדי שיבין זאת כראוי, בין על הגמרא ובין על השיעורים, שמצוי שמתחילה אינו מבין כראוי, ורק אחר שחזר מתעורר ומבין, ועוד שעל ידי זה הוא זוכר זאת יותר.

וצריך להתעכב בתחילה על הבנת הגמרא - פשוט, והיינו ביאור המילים וביאור העניין בפשטות, ורק אחר כך להעמיק עם הראשונים, ובעיקר רש"י ותוספות ומהרש"א, ורק אחר כך יש לגשת לאחרונים, ולכן יש לחזור על הגמרא כמה פעמים, כדי שיבין אותה בבירור.

ולא יעשה כמנהג התלמידים שרצים לעיון ופלפול וחקירות ואחרונים, בלי להבין את הגמרא בכל פרטיה, וכמו שכתוב בתענית (ה) שצריך שתהא משנתו סדורה לו לפני השיעור והפלפול, והיינו שיבין ויזכור את הגמרא כראוי, ואז יוכל להקשות ולתרוץ ולהעמיק, כמו שכתב רש"י.

(קונטרס הדרכה לבחורים)

יש לנצל את כל סדרי הלימוד, ולא להפסיד אפילו סדר אחד, בין בגמרא (עיון ובקיאות), בין בהלכה, בין בחומש, בין במוסר. וכן ילמד במשך כל הסדר, כי כל סדר וכל שיעור מקדם את הבחור, בין בלימוד ובין ברצינות ובין בתיקון המידות, ובפרט לימוד ברצף. הלימוד מזכך את האדם, ובפרט בצעירותו שהוא לומד על נייר חלק, והלימוד נרשם אצלו וזוכר אותו זמן רב, שזה גירסא דינקותא (=לימוד שאדם לומד בעודו צעיר לימים).

ולכן כל ידיעה בתורה ובהשקפה חשובה מאוד, וצריך שידע את הכול ברור כדי שיזכור זאת להרבה זמן. ואם לא ברור לו, ישאל עד שיהא ברור לו, וירכוש הרבה ידיעות, בין בגמרא ובין בסברות ובין בהלכה ובין בחומש ובאגדה ובהשקפה, ויהא כלי מחזיק ברכה, וכמו שכתוב "הַרְתַּבְּפִיךְ וְאַמְלָאָהוּ", שזה נאמר על דברי תורה, כמו שכתוב בברכות (ג).

וחשוב מאוד לסכם את מה שלומד, בין את השיעורים, והיינו שיכתוב אותם במילואם כדי שיזכור אותם, ובין סיכום הגמרא בעיון ובבקיאות וההלכות בתמצית, ובעיקר להבהיר מה ברור ומה לא. ועל ידי הסיכום הוא מבין טוב יותר, שאם אינו מבין הוא נתקע בכתיבה ומברר זאת עד שמבין, וכן על ידי זה הוא זוכר את מה שלומד, ועל זה נאמר "וְהָיָה רִאשִׁיתָּךְ מִצְעָר" וכו'.

ולכן לא יתעצל לסכם כל דבר וכל שיעור, ועוד שעל ידי זה מבין טוב יותר וזוכר כראוי, ועוד שיכול לחזור על זה, כי העיקר זה קניית הלימוד, שיהא ברור לו כדבר שמונח בכיסו, ולא נאבד ממנו. ויש לכתוב כל הערה טובה, כמו שכתב החזון איש

הרה"ק
חיים קנייבסקי
מגדולי הדו"ר

הרה"ק
שמואל דו"ר
הרב של מרחבים

הרה"ק
יעקב יצחקי
הרב של ישיבת חסידי חסידי

הרה"ק
שמואל יצחקי
מחסידי חסידי

הרה"ק
שמואל יצחקי
מחסידי חסידי

הרה"ק
אייזיק וויכשט
מחסידי חסידי

הרה"ק
יצחק אייזיק
מחסידי חסידי

לנצל את סדרי הלימוד כראוי!

זמירות לשבת

דחונה אל"י שער הדופה, עדי קדר.
בחונה בבזר יון, מענה בעל מדי:
ידידי השבתה:

ידידי השבתה, חנותך בבין שדי.
ולמה מכרתני, צמיתות למעבדי:
ידידי השבתה:

הש בלתיך גואל ובלתי, אסיר תקוה? תנה עקד
לי כי, כך אתנה דודי! ידידי השבתה:
ידידי השבתה: (כו):

הלא אז בארין לא ורועה, רבפתיך,
ושער ותר פארן, וסיני וסין עדי:
ידידי השבתה:

ותיו כך דודי ותי, רצונך כי,
ואיך תחלק עתה. כבודי לבל עדי:
ידידי השבתה:

בזכרי ימים ימימה,
לעולם לא אשכח.
בהיותי תוך עיר-מגדל חומה.
לעולם לא אשכח.
מקדש עומד על תלו,
ועם ישראל וחיילו.
ועקשו מקום מקדש חלל טמא.
לעולם לא אשכח.
משך ארבע מאות שנים,
ישבו ישראל שאננים.
תפשיים תחת יד מענים ושונאים,
לעולם לא אשכח.

לעילוי נשמת
מישל דוד בן
אנדרי מלכה ז"ל
נלב"ע ד' סיון ה'תשע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יוסף חרילק
בן אשר וחיים ז"ל
נלב"ע א' חשוון ה'תשפ"א
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יעקב שיטריי
בן זוהרה ז"ל
נלב"ע כ"ד שבט ה'תש"פ
תנצב"ה

משכן שילה

בהתמדה - טעמו וראו כי טוב!

איך מגיעים לחשק בלימוד?

הסיבה שאין האדם מתאוה ללמוד בישיבה ולהתמיד בעסק התורה הקדושה היא משום שלא טעם טעמה של תורה. אבל מי שטעם, זוכה לאושר רוחני שמרגיש את העולם הבא בעולם הזה, ממילא לא תכבד עליו עבודת ה' יתברך כלל, ואף יתאוה לה, ולא יפריע לו שום חיסרון אשר יחסר לו מענייני העולם הזה, כאדם הצמא מאוד שמוכן לשלם ממון רב כדי לקבל מים, וכפי גודל צימאנו כן יגדל הסכום שישכים לשלם, כן העניין בצימאון התורה הקדושה. **והדרך לזכות לדרגות אלו היא לשקוד בתורה ובעמל, כפי שמובא במדרש (שיר השירים רבה א, ט) נמשלו דברי תורה למים וכו', מה מים אם אין אדם צמא אינה ערבה בגופו, כך התורה אם אין אדם עיף בה אינה ערבה בגופו, עד כאן לשונו. וזה כדוגמת אדם שפותר חידה וכדומה, ככל שמתאמץ יותר לפתור אותה, הפתרונות יוצאים יותר אמיתיים. להבדיל, כך בלימוד התורה, ככל ששוקד בה יותר בעמל, רואה את האמת ומרחיק את השקר.**

זאת ועוד, ככל שאדם גדול בתורה וביראת שמיים, הוא מרגיש את גדלות הבורא יתברך, וממילא אינו מחשיב את ענייני העולם הזה, כי ראשו שקוע בדברים רוחניים. כמשל לאב שבנו חולה (לא עלינו), ששוכח מעיסוקיו ופונה לטפל בבנו בכל הנוחץ לו.

אך מאין יבוא החשק לשקידה זו? על ידי לימוד המוסר, שעל ידו הופכים את הקשה לקל, ורואה כמה הבל ורעות רוח יש בענייני העולם הזה, ונדבק ליבו בתורה וביראה, וזוכה לאושר הרוחני.

(אור לציון)

אמר רבי יוסי, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד... אמר לי רבי רצונך שתדור עימנו במקומו ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב... אמרתי לו: בני, אם אתה נותן לי כל כסף וזהב... שבעולם, איני דר אלא במקום תורה.

ושאלו המפרשים, וכי רק פעם אחת הלך בדרך? אלא בגלל אותה פעם שיצא מכותלי בית המדרש באו אליו בהצעות להוציאו ממקום תורה למקום אחר. נמצא שהדרך להינצל מניסיונות היא לשקוד על דלתות התורה יומם ולילה, ולא לצאת אלא לצורך גדול, ואפילו **בישיבה ללא פנימיה לפחות לא לצאת מהבוקר כשבאים לישיבה עד הערב כשהולכים הביתה.**

וגם אם רואה שיש הכרח לצאת, יחשוב תחילה אולי זה סתם דמיון ואפשר להסתדר בצורה אחרת. ואם בכל זאת החליט שצריך לצאת, ואולי אפילו חייב, אף על פי כן צריך להצטער על הזמן שלא למד בו, כי מי שעוזב את בניין הישיבה בא לידי הפסדים רוחניים, וההתלהטות פגה.

יש שאינם יכולים להישאר אפילו כמה שעות רצוף מבלי לצאת מכותלי הישיבה מחמת מזגם וטבעם, והאמת שאין להאשים אותם על כך, כי לא יכולים להתרגל לכך בבת אחת, אבל האשמה כלפיהם היא מדוע לא חושבים לתקן את עצמם, והרי כל אדם יכול לחנך ולתקן את עצמו.

סיפורי הוד מגדולי ישראל

עובדות ותהגות יקרות מחיים של גדולי ישראל

הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל

מגנינת התורה לא פסקה בכל המצבים!

בואו ונראה, כיצד נראה סדר יומו של אברך צעיר אשר זה מקרוב נישא? כמה שעות לימוד מזוקקות הוא יכול לזקוף לעצמו באופן מושלם? כמה שעות של לימוד בעיון כמו בימי הבחרות כשלנגד עיניו רק גמרא?

שנה ראשונה, העברת דירה, שמחות, טרדות, אלו מקצת האירועים והמאורעות הפוקדים כל אברך צעיר כשכל אירוע כזה גוגס משהו משעות הלימוד.

הצצה קלה אל סדר יומו של הגאון רבי יוסף שלום אלישיב בהיותו אברך צעיר מיד לאחר נישואיו אפשר שתיתן לנו אמות מדה של התמדה. מיד לאחר נישואיו שב רבינו אל הספסל הקבוע בבית הכנסת "אהל שרה", זה הספסל אשר יכול להיות עד להתמדה מופלאה מילדות ועד בחרות. לעת צהרים שב רבינו לביתו לסעוד למשך דקות ספורות. לאחר סעודה קצרה שב לתלמודו בבית הכנסת.

קירות ביתו עדים היו אף הם ללימוד לילי שנעשה קבוע כבמסמרות. **מדי לילה היה קם בשעה שתיים בדיוק, ומשעה זו ועד תפילת שחרית נשמעה בבית נעימת לימוד עריבה מאוד.** דף אחר דף ובעיון גדול. והיו הימים שונים זה מזה. היו ימים של שגרה מבורכת ובריאות איתנה, וימים של חולי ומדוה למי מבני הבית, ימים של שלום וימים של מלחמה, ימים של שמחות וימים של צער - השוה בכולם היה הלימוד, שבעים שנה ויותר נמשך ההסדר הבלתי מתפשר הלזה. ילדים נולדו, ילדים נישאו, עם כל המוצאות אותם בימי שמחה ובימי מצוק מן הקביעות הזו לא מש!

ואף אנו, יש לנו ליקח מעט מן המעט עם שאיפה תמידית להלאה - והיה זה שכרנו!

(משולחנם של גדולי הדור)

רבי שמואל בנעני
מבני ישראל

רבי יוסף מרדכי
מבני ישראל

רבי אברהם קוק
מבני ישראל

רבי חיים בנעני
מבני ישראל

רבי יהודה בנעני
מבני ישראל

רבי דוד בנעני
מבני ישראל

רבי אשר בנעני
מבני ישראל

זמירות לשבת

חיש חיש אלופי, ישעך א-ל-ה, דר מרום ותפלא,
חסדך א-ל-ה. א-ל-ה, א-ל-ה, א-ל-ה, א-ל-ה
חסדך א-ל-ה:

הרם לעד נסי, מלא רחמים, מלא רחמים.
בך שמי מחסי, שוכן מרומים, שוכן מרומים.
הפלא שוכן מעלה, חסדך א-ל-ה, חיש לעם
סגולה, ישעך א-ל-ה: א-ל-ה, א-ל-ה וכו'.
שוכן שמי שחק, נורא עליונות, נורא עליונות.
ממני אל תרחק, עושה גדולות, עושה גדולות.
קרב לעם נבדל, חסדך א-ל-ה, ולעם יתדל,
ישעך א-ל-ה: א-ל-ה, א-ל-ה וכו'.
מלך על כל עליון, צור עושה אורה, צור עושה אורה.
עמד לעם אביון, אריך אקרא, אריך אקרא.
עיניו כרר שואל, חסדך א-ל-ה, מקנה יום וליל,
ישעך א-ל-ה: א-ל-ה, א-ל-ה וכו'.

יהלומה יהלומה, יהלומה יהלומה:
א-ל-ה, א-ל-ה, א-ל-ה, א-ל-ה:
יהלומה וכו'.

א-ל-ה, דר מרומים, בנה ביתך ברומים.
מתי בו לך אקריב, קרבן ראשית תרום:
יהלומה וכו'.
יחיד ואין לך שני, דלני ושמרני.
בדשא תרביצני, יודע תעלומה:
יהלומה וכו'.
י-ה רצה לתפילתי, בשבת מנוחתי.
והקשב לשועתי, בזכות תורת תמימה:
יהלומה וכו'.

שיום לכן דודי, הצה והארמון.
שיום לך מאת, רקח כמו רמון:
לקראת אחותך רוי, צא נא להושיעה.
וצלח בכן ישי, רבת בני עמון:
מה לך ופחפיה, ותעוררי אהבה.
ותצילי קולך, במעיל קול פמון:
העת אשר תחפין, אהבה אחישנה.
עתה ועליך, ארר כסף תרמון:

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שולמית סלאמה
בת אברהם ז"ל
יפת חסן בן יהודה ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
דבורה בת אסתר ז"ל
בן ציון בן דבורה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

פרקי רכונגה והדרכה לנשים

דרכי הבירה

הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן זצ"ל

תחתיו, אמרו לו חבריו מה אתה יושב ועושה? אמר להם מה אכפת לכם, האם לא תחתיו אני קודח? אמרו לו שהמים עולים ומציפין עלינו את הספינה, עד כאן לשונו. כלומר, שהרי על ידי זה כולם יכולים לטבוע.

וכך זה כלל ישראל, כל העובר עבירה הוא בבחינת מטביע את כלל ישראל, אבל בצניעות כתוב מפורש והיה מחניך קדוש, שכל המחנה צריך להיות קדוש, **ואם חלילה יש ערות דבר, זה יותר גרוע מהכל,** ושב מאחריך שיש הסתר פנים, וזו הסכנה הגדולה ביותר שיש.

ומצד שני רואים את הזכות של צניעות, כמו שמובא ביומא (מ), שקמחית זכתה לז' בנים ששימשו בכהונה גדולה בזכות זה. **מצד אחד אפשר לזכות בלי גבול, ומצד שני אפשר חלילה להיות כל כך בסכנה, לא רק הוא אלא כל כלל ישראל.**

בזמנינו לדאבוננו אנו לא מדברים על אלו שאינם דתיים, כי אין מה לדבר מהם שפרקו עול ה' יצילנו, התורה מדברת והיה מחניך קדוש לאלה שאפשר לדבר אליהם, לכלל ישראל שהם חרדים לדבר ה', שהם יהיו לכל הפחות בתכלית הקדושה, שמחננו יהיה קדוש.

צריכים אנו שכל המחנה יהיה קדוש, ולולא זה יש חס וחלילה סכנה גדולה, וצריכים להתחזק מאוד בזה, **וכפי מה שיותר יתחזקו יש יותר סיכויים שהקב"ה יוסיף הארת פנים,** ואז אי אפשר לשער מה שאפשר לזכות, כי באור פניך וכו', לזכות בכל הדברים הכי טובים.

והקב"ה יעזור שכל אחד יתחזק בזה, ולראות כל אחד בביתו שכל בני הבית יהיו בתכלית הצניעות, מה שיהיה יותר בצניעות לא יהיה ושב מאחריך אלא להיפך, ונזכה להיות מחניך קדוש, **הקב"ה ירומם אותנו לכל הדברים הכי טובים ונזכה לגאולה האמיתית במהרה בימינו, אמן סלה.**

(ימלא פי תהילתך)

כתוב בתורה (פרשת כי תצא) "וְהָיָה מִחֲנִיךְ קָדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ, וְאִם כָּתוּב "וְהָיָה מִחֲנִיךְ קָדוֹשׁ", כִּנְרָאָה שֶׁל מְדַבְּרִים עַל הַיְחִיד, אֲלֵא זֶה דְּבַר שְׁנוּנָה לְכָל מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַמַּחֲנֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת קָדוֹשׁ, וְלֹא יֵרָאֶה בְךָ עֲרוֹת דְּבַר.

והנה לא מצינו על דבר אחר שכתוב "וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ", שהשכינה מתרחקת ה' יצילנו. בוודאי כל עבירה זה נורא, וגם יחיד משפיע על כל העולם, וכמבואר בקידושין (מ): לפי שהעולם נידון אחר רובו והיחיד נידון אחר רובו, עשה מצווה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה. אומנם זה באופן שהעולם שקול ואחד יכול להכריע חס וחלילה לכף חובה, אבל כאן כתוב "וְהָיָה מִחֲנִיךְ קָדוֹשׁ",

ומשמע שאם כל המחנה לא כראוי אז חסר, כיון שכל המחנה צריך להיות קדוש, ובהמשך הפסוק כתוב "וְלֹא יֵרָאֶה בְךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ", וזה כבר כתוב בלשון יחיד, נמצא שכלל ישראל כאילו תלוי בזה.

ידוע שכל האושר שיש בבריאה זה כפי שיש יותר הארת פנים, ואם יש חלילה הסתר פנים זה נורא, כל הצרות הן מהסתר פנים, כי באור פניך נתת לנו ה' אלוקינו תורת חיים וכו', הכול זה מהארת פנים, ואם יש חלילה הסתר פנים זה נורא. ובעניין חסרון הצניעות כתוב "וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ", שיש חלילה הסתר, **אם כן צריך לדעת עד כמה זה חשוב, ודורשים שכל המחנה יהא קדוש, ואם חלילה יראה בך ערות דבר ושב מאחריך.**

מעשה בספינה!

במדרש רבה (ויקרא ד) כתוב שאצל בני ישראל אם אחד חוטא כולם מרגישים. משל לבני אדם שהיו יושבין בספינה, נטל אחד מהן מקדח והתחיל קודח

זמירות לשבת

בתי צאי מבית כלא, זמן קרוב עם קדשך ועלה:
א-ל ממרום המלך עליך, שם קין וסוף לצרותיך.
רתם המלך א-ל עושיך, ותשיב לך את שביתך.
תבקי אם נאמנה את כל בנך, מרצנים מכל פנה,
שבים אלך: בתי צאי וכו'.
בואי כלה אל דבריך, ושובי לימי נעורך.
וישמע בחוצות עירך, קול צהלות חפזת בחורך.
הבישי רעה עדינה את לונך, פיהם מלא שחוק רגת,
שרים שירך: בתי צאי וכו'.

יחיד א-ל דגול מרבבה, וברך לגברא רבא.
אשר את נפשי אחבה, באהבה וברך חבה:
ש-די הוא וברך אותו, וישמור בואו וצאתו.
כל העם יוצאים לקראתו, ויאמרו לו ברוך הבא:
עלין ירום מולי, והוא יהיה לעזרת לו.
אוצרו חסד ופתח לו, וזכה לאהרית טובה:
ו-ה יקם כל חילו, שנות חיים וסוף לו.
וישים שלום בגבולו, וזכה לאהרית טובה:

זהו א-ל ונאלי, לבי אליו יחשק,
אתה צורי ומושיעי, אתה א-ל נאמן.
אתה צורי, ו-ה א-ל קוני, בך עם הנבחר,
אתה תומך גורלי, בכל עת ובכל זמן,
איך תעזבני לגפשי, מול אויב האכזרי,
טובה עשה למעני. א-ל ונאלי ונאלי.
זהו א-ל ונאלי, לבי, אליו יחשק:
זהו א-ל וכו'.
ברך נא א-ל, את ישראל, שמור והגן עליה,
ברך את כל חיליה, פסג ארמנותיה,
איך לא תרחם עליה, מול עומדים בבלותיה,
טובה עשה וכו'.
זהו א-ל וכו'.

להצלחת פנחס אברהם ואבישג אזולאי ומשפחתם הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת איתמר בן אלעזר הי"ו אבינועם בן אלעזר הי"ו ברוחניות ובגשמיות

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת שלמה ורחל גיאמצי'ק הי"ו ולרמות שרה גיאמצי'ק בת פורטונה הי"ו

אופניים ונדנדה בשבת

שאלה: האם ועד איזה גיל מותר לרכוב באופניים בשבת? וכן האם מותר להתנדנד בנדנדה כאשר כפות הרגליים מזיזות את העפר?

תשובה: ילדים קטנים שעדיין לא הגיעו לגיל חינוך (בערך עד גיל חמש שנים), **מותר לאפשר להם לרכוב באופניים על שלושה גלגלים** (תלת אופן) או **קורקינט** (לא חשמלי), אפילו שנוסעים על גבי חולות. אבל **ילדים שהגיעו לגיל חינוך, יש למנוע מהם לרכוב בכל סוגי האופניים**, אפילו כשוכבים על כביש או על מדרכה, משום שאין זה כבוד השבת לרכוב באופניים כדרך שרגילים לרכוב בהם ביום חול.

כח התורה הקדושה

סיפור זה ממחיש לכולנו שמשפט התורה, הם ורק הם צדקו יחידיו.

ומי שהולך עם דין תורה אף שלא מבין לפעמים את הפסק - יוצא מזה רק שפע של ברכה, כי משה אמת ותורתו אמת.

מצלצלת אל"י אישה שגרה באחד המושבים ושאלה בפיה: הייתה לה שכנה ולה בן יחיד והוא יותר מ-10 שנים לא עלינו לא דיבר איתה, והיה לה צער גדול מאוד ממנו. כיוון שכך היא ביקשה לנשל אותו מהירושה, ולקחה את כל כספה והניחה אותו בצד וביקשה משכנתה שתיקח את כל הכסף לאחר מותה ותמסור לאחיה שאותו אהבה מאוד.

מאז היא נפטרה, והיא שואלת אם להעביר את הכסף לאח

חכמות נשים בידה ביתה

הרבנית מרת הדסה מסעודה ע"ה אשת הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל

"עז-הדרר לבושה ותשחק ליום אחרון!"

בואו ונלמד מעט מדרכיה של הרבנית ע"ה. כבר נודע בשערים הליכות רבינו הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל בימי שישי להגות בתורה מבוקר ועד כניסת השבת ממש. רבינו קבע ללמוד בצוותא עם הגאון רבי יהושע שרביא זצ"ל, והיו מסתגרים בספריית הישיבה הקדושה. הרבנית ע"ה לא זו בלבד שלא מנעה זאת ממנו, ולא דרשה את סיועו בהכנת צורכי שבת קודש וכדומה, אלא שהייתה מוליכה ממרחק לחקם. בחורב הקיץ ובקרח החורף נוטלת הייתה מזון בכפה, ומטלטלת עצמה מביתה אל הישיבה, לבל יפסקו ממשנתם.

הדאגה, המסירות וההתמסרות לבני המשפחה הגיעו פעמים עד כדי מסירות נפש, באשר נשאה בעול בשעת צער כבשעת שמחה, ובצרתם הצר לה, וברוחותם עלזה ושמחה. היא שמה ליבה ונתנה דעתה על כל פרט ופרט, יודעת את רגישותו של כל אחד, בעיותיו וכיצד ואיך אפשר להיטיב לו ולגרום לו קורת רוח.

אין עוז אלא תורה, וכפי שנתבאר הרבה זכות תורה יש לה, והדר אלו המידות ואצילות הנפש, יופי פנימי שהקרין יופי חיצוני. ותשחק ליום אחרון, פרידתה מן העולם הייתה לאחר שנזככה בייסורים קשים ומרים. המילים דלות, ואין בלחן לבטא את ייסוריה הנוראים, ואיך עמדה בהם בגבורה עילאית, גבורה שאין כדוגמתה, אשר הרופאים והמטפלים עמדו משתוממים ונדמהים לעוצמת גבורת נפשה, לעוז רוחה ולנחישות דעתה. הייתה זו תקופה שהיא הייתה בבחינת ספר מוסר מהלך, שאנו הקרובים עמדנו נפעמים ממחזהו נורא הוד של נשיאה בסבל בכחות על-אנושיים, וכיצד השתדלה בכל כחותיה שלא להפריע את סדרי החיים של הבית הגדול שניהלה.

(אור לציון - זכרון הדסה)

כל שומר שבת פרת מחללו, הן הכשר חבת קדש גורלו. ואם יצא חובת היום אשר לו, אל א-ל ארון מחוללו, מנחה היא שלוותה: השומר וכו'.
חמדת תומים קראו א-ל צור, ואשרי לתומים אם יתה נצור. כתר תלומים על ראשם יצור, צור תעלומים, רוחו כם נחה: השומר וכו'.
זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי נבחה נזר על ראשו. על בן יתן האדם לנפשו, ענג וגם שמחה כהם למשחה: השומר וכו'.
קדש היא לכם שבת המלכה, אל תוך בתיכם להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה: השומר וכו'.

ברוך א-ל עזינו, אשר נתן מנוחה, לנפשנו פדיון משאת ואנחה. והוא ידרש לציון, עיר הנדחה, עד אנה תוגיון נפש נאנחה: השומר שבת חבן עם הבת, לא-ל ירצו כמנחה על מחבת: רוכב בערבות מלך עולמים, את עמו לשבת, און בנעימים. במאכלי ערבות במיני מטעמים, במלבושי כבוד ובה מושפחה: השומר וכו'.
ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל, מאת כל סוכה שוכן בערפל. נחלה לו יוקה בחר ובשפל, נחלה ומנוחה, בשמש לו ירחת: השומר וכו'.

משיבז שנילה

להצלחת **נירה צדוק ומשפחתה הי"ו**

להקדשות **ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999**

להצלחת **עידו ויערה חדר הי"ו והילדים יהונתן, עלמה, נעה ואדל הי"ו**

להקדשות **ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999**

להצלחת **זיו לוי בן אסתר ומשפחתו הי"ו ולרפואת אסתר לוי בת ביה כלימה שתחי'**

פרקי דרכונוה והדרכה בשלום בית

דרכי שלום

הרה"ג יגאל בהן שליט"א

שלום בית

פרקי הדרכה, עצות והנחיות, לבניית חי נישואין מאושרים

מדוע עשיתם כן... הנחו לו וקלל כי אמר לו יי, אולי יאָה יי פֿעיני, והשיב יי לי טובה תחת קללתו היום הָזָה" (שמואל ב' טו, ט-יב) - הבורא יתברך מדבר מתוך גרונו של שמעי בן גרא, אין לנו אפשרות לשנות את זה. אדרבה, אולי יראה ה' את הצער שלי כעת, וירחם עליי ואצליח לנצח את אבשלום - דבר שבאמת קרה בסופו של דבר.

ולכן, אם משהו פגע בנו - בתוך ביתנו, בן או בת הזוג, מנהל בעבודה, חבר ללימודים וכו' - אין סיבה שניתן לזה להשפיע על הרגשות שלנו. אנו צריכים לשלוט במחשבות האוטומטיות הקופצות לנו מיד לאחר הפגיעה, ולהבין שיש לצערנו אנשים שאינם יודעים להעיר בצורה נכונה.

גם אם באמת הם היו צריכים להעיר - זה היה צריך להיות בלי לפגוע בזולת, הבעיה נמצאת אצלם. ודאי שאנחנו ננסה לתקן את דרכינו כי איננו מושלמים, אבל איננו צריכים לסבול מטעויות של אחרים שאינם יודעים להעיר בדרך ארץ.

דוגמה נוספת ורגישה - זוג שהחליט חלילה להתגרש. זהו הרגע הנכון שלהם לעצור ולהיזכר בדברים הטובים שיש בהם - בבן או בבת הזוג. צריכים לזכור את הרגעים שהם עזרו ותמכו זה בזה, ולדעת שגם אם הם לא הצליחו להסתדר ביחד, אין זה אומר שהם לא יסתדרו עם בן/בת זוג אחרת. עניינו ראות אלפי זוגות שהתחתנו בזיווג שני, וברוך ה' הם מסתדרים נפלא, אוהבים זה את זה ומקימים משפחות לתפארת.

הם חייבים להרים את הדימוי העצמי שלהם. במקרה כזה, החשוב ביותר הוא להפסיק את ההלקאה העצמית, להפסיק 'לרדת על עצמם' מדוע הם עשו טעויות כאלה ואחרות, ולנסות לשפר את עצמם.

אחיי ורעי! אדם פגע בנו במילים קשות או שהעביר עלינו ביקורת קשה וכדומה - אירוע זה מצוי מאוד כמעט אצל כולנו. לצערנו אצל אנשים רבים אירוע כזה גורם להרגשה של עצבות, כעס, רצון לנקום וכו', והרגשה זו יכולה ללוות אותם זמן רב, ובמיוחד אצל אנשים שהביטחון העצמי שלהם ירוד. פגיעה כזו גורמת אצלם לירידה נוספת בביטחון העצמי שלהם, וכמובן לרגשות חזקים יותר של עצב וכדומה.

הסיבה לכך היא שאותו אדם חי עם דימוי עצמי נמוך, ולכן הוא מצדיק את הפוגע בדברים מסויימים. הוא חושב לעצמו - 'נראה שהוא צודק ואני לא שווה כלום', 'באמת אני אדם רע' - מחשבות אלו גורמות לו לרגש של עצבות.

אם נדע להתמודד עם אותן פגיעות במחשבות הגיוניות, זה לא יפגע לנו ברגשות.

נאמר לעצמנו - 'גם אם יש בביקורת משהו מן האמת, לא נורא, אתקן את הדברים הנכונים, אבל בשום אופן אין זה נכון שאני אדם רע או מושחת חלילה. ואף אם טעיתי, אין אדם בעולם שחף מטעויות. אשתדל לתקן ולא אתן לאף אדם להשפיע לי על מצב הרוח'.

ואף אם הפוגע הוא אדם שיקר לליבנו - לא נתרגש מכך, כיון שהבורא יתברך הוא זה שמדבר מתוך גרונו. וכמו שמצינו אצל דוד מלך ישראל, בשעה שאבשלום בנו היה בדרך לירושלים לקחת ממנו את המלכות, ברגע קשה זה מגיח לעברו שמעי בן גרא - שהיה תלמיד חכם גדול - ומקלל אותו קללה נמרצת. כששמעו אותו הלוחמים של דוד, הם רצו מיד להורגו - 'ויאמר אבישי בן צרויה אל המֶלֶךְ, לָמָּה יִקְלֵל הַמֶּלֶךְ הַמֵּת הַזֶּה אֶת אֶדְנֵי הַמֶּלֶךְ, אֲעִבְרָה נָא וְאֶסִּידָה אֶת רִאשׁוֹ'. ענה להם דוד: 'ויאמר המֶלֶךְ, מַה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צָרִיה, כֹּה יִקְלֵל, כִּי יִי אָמֵר לוֹ קָלֵל אֶת דָּוִד, וּמִי יֹאמֶר

אֵל גִּילֵי אֵל גִּילֵי אֵל גִּילֵי, אֲשֶׁרֶךְ אֶרֶץ הַגִּילֵי, כְּמִתָּה נִפְשִׁי לֵךְ הַגִּילֵי. אֵל גִּילֵיךְ צְדִיקִים, אֵל קְרוֹשֶׁךְ תְּמִימִים, מִנֵּן צָנָה חֵם עַל אֲחִים. חַיִּים הֵם בְּתוֹכָנָה, מְרוּםִים אֵת צִמְאוֹנָה; עֶרֶךְ שְׁלֹחַן לְעַמִּי, יוֹסֵף הוּא נֶזֶר תְּפֹאֲרָתִי, חֵדֶשׁ תְּכֵיִן הַצִּפְתִּי. בְּזִכְרוֹת עֶמֶד עוֹלָם, מְרוּםִים הוּא מִכְלָם. נִסִּים עָשָׂה לִי בְּזִכְרוֹת אֲהוּבִים: אֵל גִּילֵי וְכו'; שִׁמַּח לָעַם בְּשִׁירָיו, לָכֵן דּוֹדִי לִירֵאִיו, תִּקֵּן שְׁלֵמָה בְּעִמּוֹ: בְּזִכְרוֹת וְכו'; אֵל גִּילֵי וְכו'; עֲלֵה אֲרֵי וְגִירָיו, מִשֶּׁה דִּרְשָׁן וְעִנְיֹ, אֲשֶׁרִי הִדּוּר תָּחֵן פָּנָיו: בְּזִכְרוֹת וְכו'; אֵל גִּילֵי וְכו'.

לְמוֹלֶלֶת שׁוֹכֵי רֵנִי, צִהְיִי בַת יִפְחִיפִּיה. כִּתּוּכָךְ אֶתֵּן מִשְׁכָּנִי, כְּנִי עַל חַר הַמּוֹרֶה; אֲוִיר נְאֻתָּה כִּי כָּא אֲוִירָךְ, וְשִׁכְחִי יָמֵי שְׁפִלְתְּךָ. עֲזֹרִי וְפֶה שִׁירֵי שִׁירָךְ, כִּי תִמְנִי יָמִי גִלְיוֹתְךָ. וְכִתְּבִי אֶלְמָךְ וְדִבְרֶךְ, שִׁמַּח עַל אֶרֶץ צִבְיֹת וְשִׁלְיוֹתֶיהָ; שׁוֹכֵבִי אֵל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, שׁוֹכֵבִי אֶת וְאֲנִי אֲשׁוּבָה. וְאֲנִי אֶת שְׁבִיּוֹתֶיךָ, וְיִהְיוּ לְאֵלֶיךָ רִבְכָּה. אֲרִתֶּם עַל אֲרָמוֹתֶיךָ, וְתִהְיֶינָה לְנֶפֶשׁ פְּרִיָּה: לְמוֹלֶלֶת וְכו'; רַעֲיָה תְּכִיבָה עֲדִינָה, גִּילֵי שִׁמְחֵי שִׁיר דְּבָרֶיךָ. פִּרְחֵי כִצִּיִּין כִּשְׁוֹשָׁנָה, וְדִגֵּי וְרִבֵּי עֶשְׂרֵי פָרִי. כִּי הִנֵּאלֶךְ נְכוֹנָה, וְאֲשַׁלַּח יָנוֹן וְאַלְהֵי: לְמוֹלֶלֶת וְכו'.

לְדָוִד שִׁיר וּמְזֻמּוֹר, בַּחֹדֶם וּבְמִצְלָתִים. יִסּוּדָתוֹ עַל חַר מוֹר, צָבִי יְרוּשָׁלָּיִם; דִּירַת קֹדֶשׁ נִבְחַרְתָּ, מִמְּנָה תִצָּא אֲוִירָה. זוֹ תוֹרָה מִפִּאֲרָה, תִּבְתֵּן יְרוּשָׁלָּיִם; וְכֵן יִתֵּן נִמְצָאוֹת, כָּל מִדּוֹת טוֹבוֹת נְאוֹת. כִּי אֶ-לֹהִים צָב-אוֹת, בַּחֹדֶם בִּירוּשָׁלָּיִם;

דָּרְשׁוּ לֹא-לִי קוֹל לֹ, כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ, תִּתְפַּלְּלוּ שְׁאֵלֹ, שְׁלֹם יְרוּשָׁלָּיִם; אֵל תִּתְּרֵשׁ א-לֵי אֵל הַיָּם, לְעוֹם שִׁרְפֵי הָדָם. גַּם תִּזְכֹּר לִבְנֵי אָדָם, אֶת יוֹם יְרוּשָׁלָּיִם; נִין לִיִּשִׁי בֵּית הַחֲמִי, וְבִשְׁר צִיּוֹן עֲרִיר, יֹאמֶר לָהּ תִּתְעַרְרִי, שְׁבִי יְרוּשָׁלָּיִם;

(בחסדך בטחתי)

זמירות לשבת

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
הכוהן יששכר אהרוני
בן זיוה זולניקה ז"ל
נלב"ע י"ג ניסן ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
החייל אליהו מזרחי ז"ל
בן יצחק וג'ני הי"ו
נלב"ע א' סיון ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מזל אלימלך
בת עישה ז"ל
נלב"ע ט"ו אלול ה'תשע"ו
תנצב"ה

קבלת התורה בבית היהודי

מפסגות הר סיני אל תוככי הבית היהודי

הקושי! בחוץ קל לנו יותר להיות גומלי חסדים, ותרנים ומאירי פנים. חיש גרוץ לסייע לאישה עמוסת סלים כבדים, או נקים בפני זקן באוטובוס. לעומת זאת, בבית, בשגרת החיים היומיומית - קשה הדבר מנושא. **ידעה התורה את נפש האדם, כי ביחס למקורביו קשה לו יותר להבליג, לכבש את הכעס ולעזב את מידותיו.**

בציור לשוב אל האוהל פנימה כללה התורה את החיוב לשמור את כל המצוות, ולהישמר מכל העבירות, בכל המצבים ובכל תנאי החיים!!

על פי מבט זה יתבאר נוסח הברכה שמברכים את הורי הילד: "תזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים!" כאן מסתתר הרעיון שהזכרנו, דווקא אחרי החופה חייב האדם להרבות במעשים טובים, כדי לבנות את ביתו כראוי על פי התורה, ודווקא אז קשה הניסיון מאוד, וכל אחד זקוק לברכה מיוחדת שיצליח בעשיית מעשים טובים - דווקא בתוך כותלי ביתו...

אחריות הדרתי

חז"ל אומרים בגמרא (כתובות נט): "הכניסה לו שפחה... לא טוחנת ולא אופה ולא מכבסת, ואם הכניסה שתיים, אינה מבשלת ואינה מניקה את בנה", כלומר ברגע שיש משרתת בבית שמסוגלת לבצע את כל מטלות הבית: בישול, כביסה, ניקיון וכדומה, האישה פטורה מלעשות! אין זה נכון, אם כן, לצפות מן האישה שתבצע את כל התפקידים האלה כדבר המובן מאליו. על האדם להכיר בעובדה שעזרתה של אשתו נובעת מפאת מסירותה כלפיו ולרווחתו, מפאת היותה שותפה לבעלה בבניין ביתם, ולכן בעזרתה זאת יש להעריכה ולהכיר לה טובה. הכרת הטובה חשובה היא לאין ערוך, ובזכותה יזכו לכבוד ולשלום בביתם!

(שובו לכם לאהליכם)

המעמד הנשגב ביותר שהיה לעם ישראל היה מעמד הר סיני. בני ישראל ראו את כבוד ה', שמעו את קולו והתעלו למדרגות עליונות. המלאכים שמו כתרם לראשם, התבטל מהם היצר הרע, ובטלה השפעתו של מלאך המוות, ונעשו דומים למלאכי השרת כפי שנאמר בתהילים (כב): "אני אֶמְרָתִי אֶל־הֵימָּן אָתָּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּל־כֶּם". והנה מופלאה ביותר היא העובדה שדווקא במעמד מרומם ונשגב זה, אמר להם הקב"ה (דברים ה'): "שִׁוּבוּ לְכֶם לְאֶהֱלֵיכֶם". כיצד ייתכן שבני ישראל נצטוו לשוב ולקחות את חייהם, ולא להיות פרושים מחיי העולם הזה?

ונראה לומר שאותו ציווי ניתן דווקא לאחר נתינת התורה: אותה חזרה לארבע האמות של החיים על אדמות, לחיים היומיומיים, יש לה תפקיד חשוב ביותר. ועל כך נצטוו: **קחו עימכם את "אויר הפסגות" הרוחני שִׁנְשַׁמְתֶּם בסיני, והכניסו אותו לבתיכם! נהלו את חייכם החומריים על פי התורה שקיבלתם זה עתה במעמד הר סיני!!**

הניסיון הגדול יותר - בתוככי הבית פנימה

בעשרת הדיברות כלולים ציוויים שיש להם משמעות מיוחדת לבית היהודי. ציוויים שהחיים בתוככי הבית מקנים להם נופך חדש. נציין כדוגמה דווקא את הדיבור המוסכם והמובן ביותר: "לא תרצח". לכאורה, כיצד מתקשר הלאו הנורא הזה לבית היהודי?? ההתבוננות מורה לנו שדווקא בבית פנימה עומד האדם יום מול ניסיון זה, שהי המלבין פני חברו כאילו שופך דמים. האומנם אין אדם עובר על איסור זה לעיתים מזומנות? ובביתו דווקא, כלפי אשתו, למשל?

"שובו לאוהליכם" - כאן באוהל נועץ

גדולי ישראל בביתם

עשרות ההנהגות לקרות מחידוש של גדולי ישראל כבדים

הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א

כחו של היצר!

במרכז הקהילה היהודית יוהנסבורג הולך ונבנה בניין הדור למראה. יודעי דבר יודעים לספר שבית זה נבנה עבור גביר פלוני מעשירי הקהילה ומשועי הארץ. **עשרות חדרים מרווחים נבנו בבניין ברוב פאר והדר.** אף החדרים שהוקצו למגורי המשרתים היו מפוארים ומאובזרים בקרב הנוחיות והיופי.

כאשר נשלמה המלאכה התהלך הגביר מחדר לחדר בסיפוק רב, כשהוא מונה את מספר המזוזות הנצרכות לו. מספרן הגיע לכ-40.

פנה אפוא הגביר לרבינו וביקשו שיסור אל הבית החדש ויסדר עבורו מזוזות כפי הנחון לדעתו. אך הגביר הוסיף מיד: "אין לי כסף למזוזות... אבקש אם כן שכבוד הרב ימציא עבורי מזוזות פשוטות, שתהיינה הזולות ביותר..."

רבינו התקשה להאמין לאשר הוא שומע. קירות הבית זעקו פאר והדר, יופי ונוחות. ניכר היה שכסף רב נשפך כאן למטרה זו, והנה בהגיע סוגיית המזוזות נקמצת ידו של הגביר.

הוא פנה אל העשיר ואמר: **"כדאי לך מאוד להשקיע במזוזות מהודרות. המזוזה שומרת על הבית."** אך העשיר בשלו: "מה לי לקחת מזוזות מהודרות, די לי במזוזות פשוטות..."

רבינו יצא את הבית נרעש ונפחד, ובשובו אמר לרבינו: "נורא נוראות! מה גדול כחו של היצר הרע, אשר יכול להפוך את טבעו של אדם מפזרן לקמצן ברגע אחד. הרי בכל מה שנוגע לשכלולו של הבניין לא חסך הגביר מאומה, ופיזר ממונו בשפע בלי גבול ומידה, והרבה בתפנוקים ומותרות, אך כשהגיעה העת לקבוע מזוזות, בפתע פתאום קמץ את ידו, ויצרו מפתה לומר שאין לו כסף עבור הוצאה כה כבדה..."

רבי אברהם אליעזר פראג
רבה של ארז' - סודיקה

רבי אברהם אליעזר פראג
רבה של ארז' - סודיקה

רבי אברהם אליעזר פראג
רבה של ארז' - סודיקה

רבי אברהם אליעזר פראג
רבה של ארז' - סודיקה

רבי אברהם אליעזר פראג
רבה של ארז' - סודיקה

זמירות לשבת

רפא צירי א-ל נאמן, כי אתה רופא אמן.
את ראשי, שור תלשי, ותן בך לנפשי:
פתח שער תרחמים, רם שוכן במרומים.
על עבדך, שים חסדך, אין מרחם בלעדי:
א-ל חי רצה לתפלתך, וחושך לעצרתך.
במקרתך, דרור קרא, לעם בן תגבירך:

מה ירירות מנוחתך, את שבת המלכה.
בבן גרוץ לקראתך, בואי בלח נסוכה.
לבוש בגדי חמדות, להדליק נר בברכה.
ותכל בל העבודות, לא תעשו מלאכה:
להתענג בתענוגים ברחובים ושלי ודגים:
מערב מזמינים, כל מיני מטעמים.
מבעוד יום מוכנים תרגילים מפשמים.
ולערוך כמה מינים, שתות יונת מבשמים.
ותפנקי מעדנים, בכל שלש פעמים: להתענג וכו':
נחלת יעקב יירש, בלי מצרים נחלה.
ויכבדוהו עשיר ורש, ותזכו לאהלה.
יום שבת אם תשמרו, ותיתם לי סגלה.
ששת ימים תעבדו, ובשביעי נגילי: להתענג וכו':

תפציר אסורים, וגם לחשב חשבונות.
תרחורים מתרים, ולשדך חבנות.
ותנוק ללמדו ספר, למנצח בנגינות.
ולתנות באמרי ספר, בכל פנות ומחנות:
להתענג וכו':
הלוקך תהא בנחת, עונג קרא לשבת.
ותשנה משפחת, קרת נפש משיבת.
בבן נפשי לך ערגה, ולנית בחבבת.
כשושנים סוגה, בו יגדלו בן ובת: להתענג וכו':
מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה.
כל המתענגים בה, וזכו לרוב שמחה.
מחבלי משית, יצילו לרוחתה.
פרותנו תצמיח, וגם יגון ואנחה: להתענג וכו':

לעילוי נשמת אבישלום ישראל רוזיליו ז"ל בן יצחק ורחל הי"ו נלב"ע כ"ו אייר ה'תש"פ תנצב"ה	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	לעילוי נשמת גלית תהילה דנין ז"ל בת יונה הי"ו נלב"ע כ"ב חשוון ה'תשפ"ה תנצב"ה	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	לעילוי נשמת ליליאן סיבוני בת רבקה ז"ל נלב"ע י' תשרי ה'תשפ"ה תנצב"ה

תשובה

ההבטחה

הקרב היה קשה ומתיש ונראה היה שהוא יימשך לפחות עד עלות השחר.

צוות הטנק ביצע את כל מה שמצופה מצוות טנק לעשות. הוא היה מיומן ופעל בזריזות. לאחר דקות ארוכות מאוד שנראו כנצח, המחבלים נסוגו, תוך כדי שהם משאירים אחריהם מחבלים שנפגעו. האש מכיוונם פסקה.

שקט מתוח השתרר באוויר.

מוטי ניצל את אותם רגעים לצעקה לבורא עולמים ממעמקי נפשו, ולהודיה על שהציל את חבריו ואותו ואת כל חיילי כח הרגלים. ברעדה ופחד מחוויית ההיתקלות עם מחבלים מיומנים, הביט הוא לשמיים ולתדהמת חבריו צעק:

"ה', מבטיח אני שאקיים את רצונך ואנטוש את חיי ההבל והשחוק" ---

הצעקה החזקה איימה להפיל את גופו של מוטי, שרעד מעוצמת התפילה האמיתית. מוטי רעד והזיע, ובתחנונים המשיך לבקש לצאת לשלום מלבנון ולשוב לביתו בריא ושלם. הוא נזכר שבבית סבו יש תמונה מרשימה של צדיק קדוש, אך הוא לא זכר את שמו.

הוא צעק לה': "בבקשה, ריבון העולמים, בזכות תורתו של אותו צדיק שסבא שלי כל כך אוהב, תציל אותי ואת חבריי מהתופת".

תחושה נפלאה ומרוממת פשטה במוטי לאחר התפילה הספונטנית. תחושה שלא הרגיש בשום זמן או מקום אחר. למרות המקום והמצב שבו הוא וחבריו נתונים - הוא הרגיש קרוב לה', ורצה להמשיך לחוש את התחושה הנפלאה לאורך זמן, אך...

השקט הופר לאחר זמן קצר. משום מקום צצו להם מחבלים נוספים וארבעה טילי סאגר החלו עושים את דרכם לעבר הטנק. מוטי צעק לנהג "לאחור!" הנהג ניסה להישמע לפקודה, אך שרשרת הטנק נתקעה.

מוטי צעק בקול: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד! אנא ה', תציל אותנו בבקשה!!!!"

בחיבה את טנק המג"ח שהיה ברשותם, הטנק שהיה להם כמו בית שני, שבו הם בילו את רוב שעות היום.

הפקודה ניתנה: להגיע לנקודה צפונית ברכס שממול העיריה בית ג'בל, למוצב של צבא דרום לבנון שמשקיף לעבר נמל צור. המשימה הייתה לוודא שאין מחבלים בדרכם לגבולה הצפוני של ישראל, ובמידה והם מתכננים הגעה - המטרה היא למנוע מהם לממש את זממם.

מוטי ניווט את נהג הטנק באחריות ובזהירות. הוא יישם את כל מה שלמד בבית הספר של מפקדי הטנקים, מבין, כמובן, כי כל טעות קטנה היא קריטית, ויכולה לעלות לו ולחייליו בחייהם. מוטי הביט במכשיר לראיית לילה, וידא מהי הנקודה שאליה הכח צריך להגיע, והתחיל במארב הלילה.

הטנק וכח הרגלים שנלווה אליו הגיעו למרחק של מאות מטרים מנקודת היעד, כשלתע אחד מחיילי הכח צעק "סאגר!" (טיל נגד טנקים). כדור אש אדום עושה את דרכו לעבר הטנק, הצליל של מנוע הטיל נשמע היטב.

הדבר נמשך שניות: מוטי שמע את הצעקה, הפנים את המידע, זיהה את כדור האש במעופו וצעק לנהג "לנסוע לאחור".

הנהג המיומן ביצע את הפקודה.

בניסי ניסים הטיל החטיא את הטנק ופגע בתלולית עפר סמוכה.

אך זה לא היה הסוף.

מוטי וכח הרגלים נקלעו למארב מתוכנן של המחבלים, שהיו בקיאים בכל הבקיעים ובכל שבילי העפר באזור. הלילה החשוך היה להם לעזר.

המחבלים ירו כמויות אש אדירות לעבר הכח. הטנק וחיילי כח הרגלים הגיבו באש לנקודות שמהן ירו המחבלים, כח נוסף של הצבא היה בדרך למקום, על מנת להגיש עזרה לצוות של מוטי ולכח הרגלים.

לק מעם ישראל חיו בעבר בצד השני של המתרס, חיי הוללות והפקר, לא מבחירה אישית אלא מכורח הנסיבות, הבלבול והסחף החברתי.

היום, לקראת סוף שנת ה'תשפ"ה, רבים מאותם יהודים שחיו בעבר חיי הפקר וחולין, שבו בתשובה מלאה ועובדים את ה' יתברך בשמחה ובאהבה. מי מאיתנו לא מכיר לפחות בעל תשובה אחד - במשפחה, בעבודה, במקום המגורים או בכל מקום אחר?

- האור של עם ישראל ותורת ישראל מחזיר עטרה ליושנה.

סיפור אחד מיני רבים מספר מוטי מועלם מצפון הארץ, סיפור שרבים מבני דורנו יזדהו ויחושו שזהו סיפורם:

דרום לבנון, חורף תשנ"ה.

רבדי השלג מכסים את הדרך היוצאת מהמוצב לכיוון הרכס הצפוני. מוטי וחבריו לצוות הטנק מכינים את ציודם לעוד לילה מפרך במלחמת ההתשה הבלתי פוסקת נגד ארגוני המחבלים, שכל רצונם הוא רק לפגוע באזרחי ישראל.

ימים רבים של הכשרה והכנה עבר מוטי עד שקיבל את התפקיד המיוחל - מפקד טנק. באחריות ובדאגה לחייליו היה מוודא שכל פרט, ולו הקטן ביותר, יהיה מבוצע בצורה הטובה והמושלמת. "חברנו הטוב והישר", כך חברי הצוות היו מכנים

זמירות לשבת

לא תחסר כל בו ואכלית ושבעת, וברכת את יי א-להיך. אשר אהבת, כי ברכתך מכל העמים: יום זה וכו'.
השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה תסדו. ראו כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הבורא פועל תמים: יום זה וכו'.

יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים:
ששת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לא-לך. שבת לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים: יום זה וכו'.
ראשון הוא למקראי קדש, יום שבתון יום שבת קדש. על כן כל איש ביינו יקדש, על שתי ימים ויבצעו תמימים: יום זה וכו'.
אכל משמנים שתה ממתקים, כי א-ל יתן לך בו דברים. כגד ללבש ימים חקים, בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה וכו'.

יום שבתון אין לשבת, וקרו בריית הניחת. יונה מצאה בו מנוח, ושם יגיהו ויגיעי כח:
היום נקבד לבני אמונים, וזוהרים לשמרו אבות וקנים. תקוק בשני ימות אבנים, מרב אונים ואמיין כח: יונה וכו'.
ובאו בלם בברית יחד, נעשה ונשמע אמרו כאחד. ופתחו ונענו יי אחד, ברוך תגותן לעד: יונה וכו'.
דבר בקדשו א-ל בחר חמר, יום השביעי זכור ושמור. וכל פקודיו יחד לגמר, חוק תמנים ואמין כח: יונה וכו'.
העם אשר נע כצאן תעה, וזכר לפקדו בברית ושבועה. לכל יעבר כם מקרה רעה, כאשר נשבע על מי נת: יונה וכו'.

לעילוי נשמת
שירה רינה
בת מייסה ז"ל
נלב"ע ל' חשוון ה'תשפ"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
אסתר דרמי
בת שלום ז"ל
נלב"ע כ"ב אב ה'תשע"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
סעדיה גריידי
בן שלום ז"ל
נלב"ע א' ניסן ה'תשפ"ג
תנצב"ה

משכן שילה

רבי
אליהו משה פאנאווא
הראשון לציון

רבי
אברהם חיים בריס
ראש ישיבת 'משכן משה'

רבי
הש"ס שמחון
מחזיקי הדת

רבי
ברוך בר ליבוביץ
ראש ישיבת 'משכן משה'

רבי
דוד עובדיה
הרב של צפת - מירון

רבי
זלמן סודובסקי
ראש ישיבת 'משכן משה'

רבי
דוד זלמן
ראש ישיבת 'משכן משה'

רבי
דוד זלמן
ראש ישיבת 'משכן משה'

ביום השלישי של החופשה, ברק הגיע לביתו של מוטי והם ביקרו בבית סבו של מוטי.

סבא הקשיב לסיפור הקרב ושמע על הניסים הגדולים. הוא התרגש עד מאוד מצעקתו הטהורה והפנימית של נכדו, שזכר ברגעי האימה את ה' יתברך וקיבל עליו עול מלכות שמיים.

הוא העניק לנכדו במתנה ספר קטן של הלכות של הבן איש חי.

מוטי החל ללמוד בספר בכל רגע פנוי, כדי להספיק את מה שלא ידע... חבריו של מוטי צחקו ואמרו שהוא הפך את הטנק לבית המדרש הראשון שעשוי מפלדה. מוטי השיב - "פלדה של קדושה".

כיום מוטי, כלומר הרב מרדכי מועלם, וידידו - ברק 'הקשר', הם לא רק חיילים במילואים, אלא תלמידי חכמים עצומים ומורי הוראה בישראל, המהווים צבא הגנה לישראל בתורתם ובמצוותיהם.

כמו שהורה לנו בורא עולם באהבה ורשם זאת בספר התורה הנצחי:

"אם-בחקתי תלכו -

ונתתי שלום בארצי"...

(סיפורו של ר' מרדכי מועלם הי"ו)

מבין! מוטי ענה בהתרגשות שוב: "בזכות התורה של הרב של סבא שלי ניצלנו, הרב יוסף חיים התפלל בעבורנו שנישאר בחיים".

ברק המשיך ושאל: "ידוע לי שניצלנו בנס גדול, והדברים היו יכולים להסתיים אחרת. אני מבקש לפגוש את סבא שלך, ולשאול אותו כמה שאלות". מוטי נענה בשמחה, והם קבעו להיפגש בחופשה.

יום החופשה הגיע. צוות הטנק הוחלף בצוות טנק אחר, רענן, חוויות הקרב האחרונות הפכו לשיחת היום, והניסים הרבים שהתרחשו במהלך הקרב גרמו להתרגשות בקרב החיילים המסורתיים יותר.

לעת ערב מוטי שב לעיר הולדתו. בזכות הרחובות המוכרים והריחות הנעימים חש שמחה ורוגע.

עמוס בציודו הרב עשה את דרכו לעבר ביתו. במרחק קצר ממוטי הלך לתומו נער צעיר בחליפה ובמגבעת.

מוטי שמח לראותו, וחשב בליבו: אולי הוא יוכל לעזור לי לקיים את ההבטחה שהבטחתי לבורא עולם בארץ זרה ועוינת? "סליחה", שאל מוטי את הנער הצעיר, "היכן יש מקום שבו לומדים להתנהג כמו שיהודים אמורים להתנהג?" הנער חיך וביקש ממוטי ללכת בעקבותיו. עמוס בציוד ועיף מחוסר שעות שינה הלך מוטי אחרי אותו נער עד שהגיע למבנה פשוט.

"תיכנס פנימה", אמר הנער בשקט. "כאן ילמדו אותך איך לקיים מצוות שכל יהודי צריך לקיים".

מוטי התקרב ועמד בכניסה. ריח של קדושה עמד באוויר. ריח שאותו לא הכיר.

על השלט כתוב באותיות גדולות ומזהבות: "בית המדרש על שם הבן איש חי רבינו יוסף חיים זצוק"ל זיע"א".

מוטי חיך חיוך קלוש, וידע שהגיע לחוף מבטחים. הוא נכנס לבית המדרש והחל להידבק בבורא עולמים.

תמונות משנות חייו הקצרות חלפו בראשו במהירות, ואז לפתע יצאה צעקה נוספת ומרגשת ממעמקי ליבו: "ה' הטוב, יהי רצון שתרחם עלינו בזכות תורתו של הרב יוסף חיים!"

אחד הטילים פגע כמטר מהטנק ועוד שלושה החטיאו גם הם את המטרה. נס גלוי לעיניהם של כל הנמצאים בסביבה! כח החילוץ של הצבא הישראלי זיהה את מיקומם של המחבלים, ובחסידי שמיים הקרב הסתיים ללא נפגעים בעם ישראל.

"ה', מבטיח אני שאקיים את רצונך ואנטוש את חיי ההבל והשחוק" - הצעקה החזקה איימה להפיל את גופו של מוטי, שרעד מעוצמת התפילה האמיתית. מוטי רעד והזיע

מוטי וצוות הטנק חזרו למוצב הראשי בעיירה בינת ג'בל, מותשים ומלאים באדרנלין מהקרב. הצוות השתדל לחזור לשגרה ולהתכונן למשימה הבאה. ברק ה'קשר' שאל את מוטי המפקד: "תגיד, מה צעקת כשארבעה טילים היו לכיווננו?"

"צעקתי לה' יתברך שיציל אותנו בזכות תורתו של הרב יוסף חיים".

ברק הביט במוטי במבט מוזר ושאל: "מה? אני לא

תשובי צורי לרבי זכרו בצוק וכן, צורי סלח לחובי אל יאריך זמן, ילדי אשר בתוך ים גלות יהודך, הוציא שם מקום חתום בידך, שריר מאד וקים לפדות וחיידך, יאמר ראה כתבי חזק ונאמן: צורי סלח וכו' ערים מאד כשרים חגי וירמיה, חתמו בתוך ספרים יואל וישעיה, קומה רפא שבירים הנקראים בן-ה, חלים רפא כנביא רפא ונאמן: צורי סלח וכו' חבן אשר מרגש מחטא יהודך, שוכה לאב כי בא משיחך, עיר תיקר ומרגש ותיירש בתי מנוחך, וליושבים בשבי אתה רחמן: צורי סלח וכו'

צור משלנו אכלנו, ברכו אמוני, שבענו והותרנו כדבר יי: הן את עולמו, רוענו אבינו, אכלנו מלחמו, ומינו שתינו. על כן נודה לשמו, ונהללו בפנינו, אמרנו וענינו, אין קדוש כיו: צור משלנו וכו':

בשיר וקול תודה, נברך לא-לחינו, על ארץ הקדש שוכה שהנחית לאבותינו. מוזן וצידה השביע לנפשנו, חסדו נבר עלינו, ואמת יי: צור משלנו וכו':

רחם בחסדך על עמך צורנו, על ציון משכן כבודך, זבול בית תפארתנו. וכן דוד עבדך וכל וינאלנו, רוח אפינו משיח יי: צור משלנו וכו':

יבנה המקדש, עיר ציון תמלא, ושם נשיר שיר חדש, וברננה נעלה, תרחמן הנקדש ותפדנו ויתעלה, על בוס יין מלא, כבדך יי: צור משלנו וכו':

אנדרלף א-לחי כל נשמה, ואנדרלף כרב פחד ואימה: בעמדי תוך קהלך צור לרומם, לך אכרע ואכופ ראש וקומה: רקיעי רום הלא נטה במבטא, והארץ וסדה על בלימה: הויכח איש חקור את סוד ויצרו, ומי הוא זה בכל קדמה וימה: מרומם הוא עלי כל פה ולשון, אשר הפליא ועשה כל בחכמה: ויתגדל בגי קדוש ועליון, ויתקדש שמה רבא בעלמא:

לעילוי נשמת
אופיר ינאמצ'ק ז"ל
בן שרה תחי
נלב"ע ה'שנת התשפ"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שושנה בן-סימון
בת רחל ז"ל
נלב"ע כ"ט חשוון התשפ"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ישראל גיבלי
בן יצחק ז"ל
שאול ירון בן פסח ז"ל
תנצב"ה

אוצר סיפורים ומאמרים מג

והשבוע: הרה"ג ישועה ב
רב קהילת יהודי מרוקו הספרדית

מעשה רב

לחשוב על השני

סיפר בנו: אני זוכר שכשהייתי ילד היה בשכונתנו סנדלר. כאשר היינו חוזרים מתיקון הנעליים היה אבא שואל אותנו: כמה שילמתם? אמרנו: הוא רצה עשרה שקלים, אבל עשה לנו הנחה. מיד קפץ אבא ואמר: למה? אם ביקש עשרה, הייתם צריכים לתת לו 20 שקל! אתם יודעים כמה זמן הוא מחכה כדי שיבוא אליו לקוח? כמה זמן הוא יושב כדי להרוויח עשרה שקלים? תנו לו יותר.

להתרחק מלשון הרע

באזכרת השבעה לרבי ישועה הזכיר בהספדו רב העיר אשדוד הגר"י שיינץ שליט"א, כי לפני כ-20 שנה ישב עם אבא באירוע כל שהוא, ואז משהו החל לדבר עם הרב. מיד כשאבא שמע את תחילת דבריו של האיש יצא אל מחוץ לאולם. כאשר סיים האיש לדבר שב אבא למקומו. "שאלתי אותו: רבי ישועה, מדוע יצאת, למה הלכת כאשר אדם זה החל לדבר? והוא השיב לי: חששתי שאדם זה הולך לדבר לשון הרע ולכן יצאתי. אתה יכול לשמוע את הדברים כיוון שזה תפקידך, אתה יכול להועיל, אך אני למה לי לשמוע לשון הרע?"

הנהגות קודש

במשך כ-50 שנה כיהן רבי ישועה כרב בבית הכנסת 'אהל יצחק', ובחוכמה מיוחדת היה מנהיג את הציבור. כמו כן הקפיד שלא יהיו דיבורים בבית הכנסת חלילה (וידועה חומרת העניין, וכמו שכתב הזוהר הקדוש בזה).

אחד מהספרים השימושיים בבית הכנסת היה 'קול ששון', שממנו היה רבי ישועה משורר לפני העולה לתורה על פי המנהגים הקדמונים, כגון פיוט לעשרת הדיברות, פיוט לשירת הים, פיוט לחתן וכו', ולא הורגש שממהרים לסיים התפילה, אלא להיפך, התפילה הייתה מתנהלת באיטיות ובנחת.

רבי ישועה הקפיד ללמוד ולברך בקול, ואף היה מזהיר את בניו שיחיו.

אחד מהדברים הבולטים אצל רבי ישועה היה 'בין אדם לחבירו'. הוא היה ידוע כבעל חסד גדול שהיה עוזר לזולת בשמחה ובמאור פנים, בין בממונו ובין בגופו, בביקור חולים, ניחום אבלים, הכנסת אורחים וכדו'. כשהיה שומע על מישהו בצער, היה הולך לעודדו ולשמחו ודואג לצרכיו.

למשפחותם לבית אבותם

משפחת בן טולילא המעטירה נודעה מאז ומעולם כמשפחה של צדיקים תלמידי חכמים, יראי שמיים, בעלי ענווה ועבודת ה' בחסידות ופרישות. בקרב יהודי טיטוואן נפוצו סיפורי מופת רבים על גדלותם וקדושתם בעבודת ה' ללא שום פשרות.

בדור הקודם האירה נשמתו הקדושה של פועל הישועות הצדיק והחסיד רבינו אברהם בן טולילא זיע"א, שיהיה כראש ישיבה בטיטוואן, שם העמיד תלמידים הרבה שעד היום מזכירים אותו ואת קנייני התורה שהקנה והחדיר בהם. כמו כן למרות עניותו הגדולה נודע כגומל חסדים רבים לעמו ישראל ואף לנוכרים.

רבי אברהם (בן רבי ישועה הגדול זיע"א), שהקים שבט גדול בישראל, עלה בסוף ימיו לארץ הקודש עם תשעת בניו ובנותיו, אשר גם הם הקימו דורות של תורה ומסורת, חסד ועבודת ה'.

עם עלייתם ארצה הקימו את האימפריה הרוחנית 'בית ישועה אהל יצחק' באשדוד יחד עם מעריצי רבינו יוצאי טיטוואן ומרוקו ספניול, ובו בית כנסת ובית מדרש, ישיבה ותלמוד תורה. בניו רבי ישועה ורבי אהרון, מונו לרבי הקהילה בארץ הקודש, לשמחת אביהם הגדול. רבי ישועה הנהיג את הקהילה ולימד בשיבה ובתלמוד התורה, ואחיו רבי אהרון סייע בידו, כמשה ואהרן שהנהיגו יחדיו את עם ישראל.

עד עצם היום הזה המרכז הרוחני הוא מגדלור של תורה ותפילה כמסורת אבותינו, כשבמשך יובל שנים הונהג על ידי רבי ישועה בן טולילא זצ"ל עד ליום פטירתו ביום כ"א באב תש"ע.

זמירות לשבת

ישמח משה, במתנת חלקו.
ומה קראת לו, עבר נאמן קראת לו:
ישמח משה, במתנת חלקו,
ומה נתת לו, תפארת בראשו נתת לו:
ישמח משה, במתנת חלקו.
ומה הוריד בידו, שני לוחות אבנים
הוריד בידו:

עיני צופיה לך חונן, בקול נעים שיר ארנן.
עיר קדשך מחר בונן, י-ה צורי שוכן עליה.
לעושה שמם - עיני צופיה, לרומע הארץ - עיני צופיה:
עיני צופיה לך אהוב, הבטחתני כי שוב תשוב.
על יד נביאך בן כתוב, קים נבואות וישעיה:
לעושה שמם וכו':
עיני צופיה לך אבי, אורך צורי ככל רבי.
ש-די אתה צור משגבי, בנה קריה ופהפיה:
לעושה שמם וכו':

גואל ובוא רב עלינו, גואל ובוא עם אליה,
יבוא גואל וכו':
דמעה בשמחה היום נוזלת, נפש שיר לך מיהלת.
בראות גליו מרים, לכן ותכלית.
יבוא יגון עם הגואל:
גואל ובוא וכו':
י-ה א-ל רם שלח גואלנו, כימי קדם בניסן נגאלו.
כי שערי דמעה לא ננעלו, במהרה שלח גואל וכו':
גואל ובוא וכו':
והשב לנו עיר תפארתך, תנחם ותאיר עלינו שמשך.
ואז נגיד ונשיר, בבית קדשך. יבוא יגון עם הגואל:
גואל ובוא וכו':

להצלחה, לפרנסה טובה
ולרפואת
משפחת יוסף הי"ו
ומשפחת שושן הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לרפואת
שושנה בת יוסף,
ויחיאל בן יוסף הי"ו
ולזיווג הגון ולהצלחת
מיכל בת יחיאל הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לרפואת ולהצלחת
שגית בת אלגרה הי"ו
בתוך שאר חולי ישראל

משכן
שילה

איש על העדה

תולדותיו

רבינו נולד בשנת ת"ש לאביו הצדיק **רבי אברהם זצ"ל** ולאמו מרת לונה ע"ה, בעוב"י [-בעיר ואם בישראל] **טיטוואן הנקראית** בפי האזור הספרדי "ירושלים דמרוקו" (שם גדלו גדולי ומאורי האומה ובראשם ה'נר המערבי' הגאון הקדוש מרן רבי יצחק בן וואליד זיע"א, משפחת ביבאס המעטירה, ועוד רבים ומפורסמים).

כבר בקטנותו ניכר שלגדולות נוצר. מאז שהיה בן שש למד בתלמוד תורה 'יגדיל תורה' אצל הגאון **רבי יעקב הלוי זיע"א**, ובגיל 12 עבר לשיבת 'חשק שלמה ומקור חיים' שבנשיאותה עמד ה'מרא דאתרא' הדיין המפורסם מרנא הגאון הקדוש רבינו יהודה **ליאון כלפון זיע"א**, שם התעמק בלימוד ההלכה ואף הוסמך לשוחט על ידי הגאונים **רבי עמרם בן חמו שליט"א** (כיום רב קהילת 'אהל משה' בירושלים) ו**רבי יצחק בן זקן**.

המשפחה הייתה בעלת אמצעים מועטים, מצרכים בסיסיים היו קשים להשגה. אפילו חלב קנתה המשפחה בפחית קטנה. פחית זו נקנתה פעם בשבוע, והייתה מספיקה בקושי לבני המשפחה, והחלב בפחית אף נמהל במים. תכולת הפחית הייתה מספיקה בקושי לבני המשפחה, והנער ישועה תמיד היה מחכה אחרון לקבל ממנה, למרות שפעמים רבות לא קיבל מהחלב.

בין ידידיו בישיבה ניתן למנות את מורנו הגאון הצדיק **רבי סעדיה אריבי זיע"א**, שלימים היה לרב שכונה באזור ג' באשדוד שלימים היה לרב שכונה באזור ג' באשדוד

והקים את מוסדות 'יגדיל תורה' בעיר.

בגיל 16 ערך רבי ישועה חופה וקידושין וכמו כן שימש חזן בבית הכנסת של 'הקהל' בטיטוואן.

לאחר שעלה לארץ הקודש היה לומד בכולל 'יצחק ירנן' אצל **רבי מסעוד דהאן**. שם למד עם **רבי יחיא אילוז**, **רבי אליעזר אזיכרי** ועוד חכמים, וכך סיים מסכתות רבות מהש"ס.

אף שהיה עמל בלימוד הגמרא וההלכה, בכל זאת היה מקפיד ללמוד בכל יום 'חק לישראל' (שתיקנו רבינו האר"י ומרן החיד"א זיע"א, ובו: תנ"ך, משנה, גמרא, זוהר, הלכה ומוסר), ואף בג' הימים הסמוכים לפטירתו, כששהה בבית החולים, היה נמצא לידו ה'חק לישראל'.

רבי ישועה ייסד את תלמוד התורה הראשון באשדוד (י) בסביבות שנת תשכ"ב (1962 למנינם), עוד כשאשדוד הייתה ככפר קטן. שם לימד את תלמידיו קריאת התורה וההפטרות, הכנת ציצית, תקיעת שופר וכדו'. חלק נכבד מתלמידיו אלה **מכהנים כיום בתפקידים חשובים ברחבי העיר**.

תלמוד התורה היה בבחינת אבן שואבת לילדי השכונה הרחבה, ואת יסודות התורה הנחיל שם רבינו לתלמידים. התלמידים שבאו לתלמוד תורה לא רק שלא היו משלמים אלא אף היו מקבלים פרסי עידוד והצטיינות.

גדול תלמידיו **רבי משה אמסלם**, שלימים נתמנה לדיין בבית הדין באשדוד, סיפר כי אצל רבי ישועה למד עוד לפני כניסתו לכיתה א'.

בנו הרב משה

מספר שבשעות הבוקר

היה לומד אביו גמרא עם רבי

אברהם בוהדנה, לאחר מכן היה

הולך לכולל אברכים 'יגדיל תורה',

שם למד יחד עם רבי יוסף שושנה,

שסיפר כי עבר עם אבא כמעט על כל

המשנה ברורה, ופעמים רבות כשהיה

רבי יוסף קורא במשנה ברורה, היה רבי

ישועה ממשיך אותו ואומר לו מה כתוב

בהמשך...

בערבים היה לעיתים הולך לכולל 'יצחק ירנן' בראשותו של הגאון **רבי יצחק אברג'ל**. שם היה לומד בסמוך לאחיו הצעיר **רבי אהרון**.

החיבור לתורה לא היה מן השפה ולחוץ. אבא שמר את התורה בליבו – "כתבם על-לוח לך". רבינו ידע את כל חמישה חומשי התורה בעל פה באותיותיהם, בטעמיהם ובדקדוקיהם.

יום לפני פטירתו, כאשר בנו אברהם הי"ו היה עימו בבית החולים וקרא עימו את פרשת עקב, למרות שאבא היה במיטת חוליו ומצבו לא היה טוב, זכר להחזיר אותו ללא חומש על כל טעות קטנה ואפילו בטעמים.

רבינו לא היה מסתפק בקריאת הדברים בראש. תמיד כאשר הייתי לומד בסמוך אליו היה אבא אומר לי: תקרא בקול, דברים שאתה רוצה שייכנסו לראשך ויהיו בך, תקרא אותם בקול רם, ולא היה מניח לי עד אשר הייתי מגביה קולי.

זמירות לשבת

אשורר שירה לְכבוד התורה, מִפֶּן וְקָרָה זָכָה וְכָרָה:
נִתְּנָה לָנוּ עַל יַד רוֹעֵנֵנוּ, מִשָּׁה רַבֵּנוּ,
בְּחֹרֶב כֹּף נִבְרָא: אֲשׁוּרֵר שִׁירָה וְכו';
נֶאֱמַן שָׁמוּ בְּחֵר עֲמֵנוּ, לְהִיּוֹת לוֹ לְשֹׁמֵן,
אִמָּה נִבְחָרָה: אֲשׁוּרֵר שִׁירָה וְכו';
אֲשֶׁרִי הִגְבֵּר עַל יָצְרוֹ גּוֹבֵר, מִיִּשְׂרָאֵל הִדְבֵּר,
עוֹסֵק בְּתוֹרָה: אֲשׁוּרֵר שִׁירָה וְכו';
רַבָּה נַעֲרִימָה תוֹרָה תְּמִימָה,
פְּתִי מִחִבִּימָה עֵין מֵאִירָה: אֲשׁוּרֵר שִׁירָה וְכו';

בֶּן אָדָם לָמָּה תִּדְאָג עַל הַדְּמִים,
וְלֹא תִדְאָג עַל הַיָּמִים.
כִּי הַדְּמִים אֵינֶם עוֹזְרִים,
וְהַיָּמִים אֵינֶם חוֹזְרִים.
רַחֵם אַחֵר הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת,
אֲשֶׁר הֵם לְעֵר קִימִים:
בֶּן אָדָם אַל תִּדְאָג לְשַׁעֲבֵר כִּי הוּא
אֵין, וְלַעֲתִיד כִּי הוּא עֹדֵן.
קוֹה אֶל יי' כִּי הוּא הַמִּמְצִיא לָךְ
יֵשׁ מֵאֵין, וְהַיְשׁוּעָה יי' בְּחֵרָף עֵין:

תּוֹרַת אִמָּה נִתְּנָה לָנוּ, בְּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:
וְקָרָה הָיָא מִפְּנִינֵים, נִשְׁעִיָּה נַעֲמִינֵים.
יְרַדָּה מִשְׁמֵי מַעוֹנִים, הָיָא זֹאת מִצְאֵנוּ יִרְשֵׁנוּ.
וְכֹמָה נַעֲמֵנוּ אֶמְרִיָּה, סוּדוֹתֶיהָ סְתָרֶיהָ.
אֵין מִכֵּין תַּעֲלִימָהּ, לְכָר אֲשֶׁר יִצְרֵנוּ.
סוּעֶדָה הָיָא אוֹחֲבִיהָ, גַּם עוֹדֶדָה נְבִיאֶיהָ.
אֲשֶׁר רוֹדֵף אֶחְרִיָּה, גַּם סָב וְגַם יִשִּׁישׁ בָּנוּ.
פָּנִים שְׂבָעִים לְתוֹרַת א-י, לְמַכְתֵּר רוּעִים נִתְּנָה אֵל.
סִגְלַת יי'-ה עִם יִשְׂרָאֵל, אֲבוֹתֵינוּ גַּם אֲנַחְנוּ.
בְּקוֹלוֹת וְגַם בְּרָקִים, יְרַדָּה מִשְׁמֵי שְׁחָקִים.
סֶפֶת דּוֹד הָא-י יִקֵּם, מִתְּרָה וְאַנְחָנוּ קִנְנוּ.
חֲזָקִי אִמָּנוּ אִמָּתֵנוּ, שִׁירָנוּ עֲלֵצוֹ קְהֵלֵתֵנוּ,
קִרְבָּה שָׁנָה נֶאֱלָתֵנוּ, כִּי מִנְּעִרִים נֶאֱלָנוּ: תּוֹרַת אִמָּה וְכו'.

הגידול שהוסר

לכבוד מערכת 'משכן שילה'! מדי שנה אני נבדקת בבדיקות שגרתיות. באחת הבדיקות התגלה דימום שהוביל לבדיקות נוספות. נשלחתי לבדיקת CT. בבדיקה הכול היה תקין, למעט מילה שהייתה כתובה למטה בתוצאות הבדיקה ומשכה את תשומת ליבי. אציין כי הרופא לא ייחס לה חשיבות.

ביוזמתי פניתי לרופא המשפחה שלי, והוא הפנה אותי לבדיקת CT נוספת. בבדיקה גילו ממצא שמצריך בירור נוסף. לאורך כל התקופה הייתה לי הרגשה שהכול בסדר, שאין לי כלום. המשכתי בחיי כרגיל. התפללתי לבורא עולם שיגיעו בשורות טובות ושלא יהיה כלום.

הופנית לביופסיה, הגיעו התשובות, ואובחנתי עם גידול, לא עליכם.

לאחר פנייה לקבלת חוות דעת נוספת, שתמכה גם היא באבחנה, לא חיכינו אף לא רגע. לאחר ימים ספורים נותחתי בניחות להסרת הגידול. קיבלתי את הדברים בהבנה ובהודיה, וכפי שנברך על הטובה כך גם על הרעה.

מרגע האבחנה לקחתי על עצמי קבלות והמשכתי להתפלל בכל ליבי לרפואה שלימה.

קיימתי הפרשת חלה. אני משתדלת לקרוא 'מזמור לתודה' שמונה פעמים בכל יום, ביצעתי את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש, והגם שעדיין אינני מצליחה לשמור תורה ומצוות בשלימות, אני משתדלת בדבר שקשה לי - לשים כיסוי ראש מדי שבת. נכון שזה לא מספיק, אבל אני בדרך...

לאחר הניתוח, הגידול שהוסר נשלח לבדיקה נוספת, וברוך ה' הבשורה המרגשת לא איחרה לבוא!

הגידול הוסר במלואו, שום איבר בגוף לא נפגע, ה'מחלה' הייתה ממש בהתחלה. בורא עולם כיוון אותי לעשות הכול.

אני מתרגשת לפרסם את הנס הפרטי שלי ומודה לבורא עולם על הכול.

(ש"ב)

דירה לא מבוקשת

אנו גרים בשכירות שגם ככה יקרה לנו, ובעלי הדירה רצו להעלות עוד את המחיר. ניסינו לחפש דירה אחרת, אך לא כל כך מצאנו. בפרט שאשתי כבר עם עבודה פה.

הייתה סייעתא דשמיא גדולה שגם בעל הדירה לא מצא שוכרים. ראינו בחוש את ישועת ה'.

עשינו את סגולת התנא רבי מתיא בן חרש שתהיה לנו ישועה בעניין הדירה, ובסוף ברוך ה' נשארנו באותה דירה והוא לא העלה את המחיר.

(מ"ז)

שבת אחים גם יחד

תמיד היינו בית מגובש ואוהב.

לאחר פטירתו של אבא, הלכנו לאיבוד והתגלעו בין האחים מחלוקות בעניינים שונים. כאב לי מאוד שהגענו למקום הזה.

בתפילת העמידה הייתי מתפללת ומתחננת לקב"ה שיחזיר את כולנו בתשובה. השתדלתי כמעט כל לילה לקרוא תהילים בנחת ובכוונה, לתת צדקה ופשוט לבכות ולשתף את אבא שבשמיים, ולהתחנן שיחמול עלינו ויחזירנו למוטב.

אמרתי - בלי נדר - שאם המצב ישתפר, אפרסם את הסיפור ב'משכן שילה'.

תודה לאיל, מספר ימים לפני האזכרה של אבא אכן ראינו ישועות והלבבות התרככו.

תודה לך אבא שבשמיים על רחמיך הרבים, על כך שאתה תמיד שומע את תפילותינו ולא זונח את היתום והאלמנה, כדברי דוד המלך זכור לטוב. אין עוד מלבדו אב רחום וחונן!

(א"י)

חדר מדמעה

עברנו תהליך בירוקרטיה מתיש במיוחד בעניין הבנייה על הגג, תוספת של חדר, לא משהו

בדיקות שונות

אחד מבני המשפחה לא הרגיש טוב במשך כמה שבועות, ושלחו אותו לעשות בדיקות שונות.

דאגנו מאוד והתפללנו, וכל אחד לקח על עצמו קבלה לרפואתו.

אני לקחתי על עצמי לשמוע את 'קו הישועות' ולפרסם כשבועות ה' הכול יצא תקין.

באותו הרגע שסיימתי לשמוע, קיבלנו הודעה שהכול יצא תקין ברוך ה'!

אין עוד מלבדו, "רופא כל בשר ומפליא לעשות". תודה לבורא עולם ותודה לכם על זיכוי הרבים!

(ה"ח)

זמירות לשבת

יחיד רם ונערות חושף, לבש עו תר, בקרש נאדר, שכי ישראל יאסף, לעיר התדר: מרומם שכן שחקים, שכינתא מעפרא יקים, מצריז נקם ונקם, אדום וקדר, מהם טוב נעדר, יהיה פורר לחלקים, ויהיו יכדר: יחיד וכו' א-5 גידול מושיע חוסים, קין וצבא לחשך תשים, עד אנה בנים לחוצים, בשרם נקדר, ומאורם קדר, מלך עלינו שום תשים, מלכא לן שדר: יחיד וכו' יסר ארין על בלימה, גרש-נא את בן האמה, דגל ישראל הריקת, דן איהו תדר, ופה מהרה יתגדל שמך בעלמא, ותעלה ותתדר: יחיד וכו' רעה ישראל הביטת, בעני בן דוד מטה, ואף על פי אשר חטא, ובקרבו חור דר, כל קין ודדרה, כמה גרולה תרשת, תור בו תדר: יחיד וכו' רחום מוחל וסולח, לצרת הבת משנית, שרשיה ציין תפריה, נפן סכורה, באיחור דר, מתרה יתן תרית, כפרי עין תדר: יחיד וכו' חי יך קים חמלתה, יחבר לעולם ברית, ויתיר את שבועתו, ואשר נדר, ובכרך תדר, בבית בהבנותו, סקרת ודר: יחיד וכו'

מרים יום נסיעתו. צוה קהל עדתו. בךמהור קבורתו. לא ישנו אמריה: רצה גבר חברו. להוליכו לעיר. שמם התקדרו. ודרו גשמי אורה: תדר י-ה מושיע. כי רב גשם הופיע. לא יכלו להסיע. ארון ברית התורה: ועם ה' את אויביו. כבואם אל סביבו. לא המירו רב טוביו. לא נהנו בו חמרא: קרן הודם בכסף. תדר כי חל הקצף. איש רגלו לא יאסף. לבר מההוא אתרא: אמרין יושב אהלים. פרו קרש חלולים. כנסיעים קעדרים. שכבר זקן תורה: תן תן גבורותיו. ורבי נפלאותיו. שמענו מבריותיו. אין די לכתב ולאמרה:

אשר מהלך גיבו. לא-5 גידול ונרא. לכבוד הקדוש רבי. יעקב אביהוציא: נקן טהור פנים. כבעל נפנים. קדשוהו שמים. רבנן בכל אתרא: ישר הלך בתמו. במעשי במקומו. בנחם בן יוסף. זו היא דרך ישרה: יעקב תם אהלים. יושב וכל פה בולם. מים עמקים ידלים. כי אם לבינה תקרא: בתכמת תקבלה. גבר לשם ותהלה. תרחיב העמיק שאלה. אביר יעקב נורא: נפת ודמש כפיה. זה א-לי ואננה. איש א-להים קדוש הוא. וננה לו כאורה: ענתו ותמנו. קדשתו וראתו. אף כי אהרי מותו. תודיע עו ונבורה:

משכן שילה

לעילוי נשמת
יהודה לאון קקון בן מרים ז"ל
מרסל קקון בת אסתר ז"ל
תנצב"ה
הקדש עלי משל חביב דודו הי"ד

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מאיר דדון
בן מסעודה ומכלוף ז"ל
נלב"ע י' שבט ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
דליה בת דוד ותמרה ז"ל
רבקה (חיה) בת שבתאי ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
שבתאי בן ראובן ובת ציון ז"ל
נלב"ע י"ב תמוז
ה'תשפ"ב
תנצב"ה

רבי
אברהם דב לוין
אב"ד ברושלים

רבי
אליעזר הגר
האדמו"ר מוויזניץ

רבי
יעקב גרסון

רבי
נתן סאלם

רמי

רבי

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 103-107.

100

המקרה קרה לפני כשנה פלוס, ביום ראשון בלילה, שלושה ימים לאחר חג השבועות.

אֲשֶׁר שִׁירָה וְזָמְרָה. לְכַבֹּד רֹאשׁ וְעַמְּרָה. רַבִּי יוֹד אֲבִיחֶצְרָא:
נָא לֹא לִשְׁבֹּת. בְּשִׁיר וְלִמְנָצַת. אֲשֶׁר רִית נִיחֹת:
יָרֵד לְעוֹמֵק יָדָא. הוּא וְאִתּוּי בְּתֵלָתָא. גִּלּוּ בִלְ מִסְתְּרָתָא:
דְּרֵשׁ כֹּל הַסְתְּרוֹת. וְאִשְׁנוֹת אֲחֵירוֹת. תְּהִלָּה לֹא מִכּוֹת:
וְהוֹצִיא אֶת מַעְסָם. לְיִשְׂרָאֵל הַנִּתְחִילִם. יִשְׁמְחוּ בַּגּוֹלָלִם:
בְּכִרְיֵי הַנְּעִימִים. מִזְּהָב וּמַגְנִיזִים. גַּם הֵפֵז לֹא יַעֲרֹב:
חֵי עוֹלָם נִשְׁעוּ בָּהּ. וְכִמְתּוּ בַּתּוֹךְ קִרְבוֹ. אֲשֶׁר מִן אֲבֹהֵיכֶם:
וְכוֹתוּ תֵּן עֲלֵינוּ. בְּיָמָא מִשְׁחִינוּ. קֶרֶב קִין פִּדְוֹתָא:
קִבֵּן יִשְׂרָאֵל עֲמֵךְ. וְיִאכְלוּ בְּלִחְמוֹ. כֹּל בְּנֵי דְרוּמוֹתָא:

נִקְרָא שְׁמוֹתָם, תִּפְאֶרֶת לֵאמֹר
 חֹתָם, וּבִאֲמַת נִתְּחָם, רַבִּי יַעֲקֹב
 יִשְׂרָאֵל נֶאֱמָן, נִסֵּעַ עֲמָן, בְּנִצְנֶנֶת
 חֶמֶן, רַבִּי יַעֲקֹב: אֲשֶׁרָּה...
 אוֹרָה, זֶה תוֹרָה, אוֹר הַמְּנוּרָה,
 זֶה וּבִרְה, רַבִּי יַעֲקֹב.
 הוּא רֹאשׁ הַנוּלָה,
 לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה, מֵאֵר נֶעֱלָה,
 רַבִּי יַעֲקֹב: אֲשֶׁרָּה נֶא...
 רְשׁוֹם בְּנִסִּים, בְּעֵל מַעֲשִׂים,
 וְבֵן קְדוּשִׁים, רַבִּי יַעֲקֹב.

**נִפְשׁוּ בְּדַקָּה, דְּבַקָּה וְחֶשְׁקָה,
שֶׁם לֹא דָחַקָה, רַבִּי יַעֲקֹב;
אֲשִׁירָה נָא...**

**אֲבִי יְתוּמִים, וְגַם אֲבִיוֹנִים,
חֹזֵן עֲנִיִּים, רַבִּי יַעֲקֹב.
תִּכְסֵּם מִכֶּל, הוּא רֵב וְדוֹן;
בְּקִיא בְּעֵז, רַבִּי יַעֲקֹב;
אֲשִׁירָה נָא...**

**צְדִיק וְעָנִי, כֹּל יָמֵי שָׁנָיו,
שֹׂכֵינָה לְעָנִי, רַבִּי יַעֲקֹב.
יוֹסֵם וְלִמְלָכָה, עוֹשֶׂה פְעֻלָּה,
בְּסוֹד הַתְּפִלָּה, רַבִּי יַעֲקֹב;
אֲשִׁירָה נָא...**

ר' לוי גילה, לישם ולתתה,
 מאד נעלה, רבי יעקב.
 אליו רב מורה, חרב האר,
 תנא וקרי, רבי יעקב:
 אשרה נא...
 תבורים הוציא, על תורת
 משה, שם לו למחסה,
 רבי יעקב.
 זכות תורתו, צוה לעדותו,
 ולבני ביתו, רבי יעקב.
 קדוש בקרשה, אכן הראשה,
 וכל טוב עשה, רבי יעקב:
 אשרה נא...

31

לעילוי נשמת
ראובן חג'ג'
בן מחבובה
נלב"ע י"א ניסן ה'
תשצ"ד

להקדשות
תן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
עקב לוי (טויק)
בן חזנה ז"ל
י"ד בשבט ה'תש
תנצב"ה

לעילוי נשמת
נ״ל בן פרידה ז'
נלב״ע ל׳ תש
ה׳תשפ״ה
תנצב״ה

לעילוי נשמת
אריה צדוק
שרה ויעיש ז"ל
כ"ח תמוז ה'תשע"
תנצב"ה

לשבתון שאני זכאית לו, אך משרד החינוך דחה את בקשתי. לאחר פניות רבות ודחיות חוזרות ונשנות, נקבעה לי פגישה טלפונית עם המנהלת הראשית של אגף כח אדם, עשיתי את הסגולה יום לפני כן וקרה נס!

לפני הפגישה התקשרו אליי והודיעו לי, שקיבלתי אישור.

אשריכם ואשרי חלקיכם. תודה על הכול.

(ת"ט, ראשון לציון)

משנה מקום משנה מזל

למערכת 'משכן שילה' שלום.

רציתי לשתף אתכם בסיפור שמראה כי כשיש אמונה בה' בלב שלם, הכול מסתדר. בעלי היקר עבד בחברה גדולה במשך 17 שנה, אך בעקבות גל הקורונה שתקף את ארצנו התחיל גל פטורים שעבר גם על הסניף שבעלי עבד בו.

למורבה הנס, כיוון שבעלי היה תחת חברה גדולה, מצאו לו תפקיד אחר בסניף אחר, והוא התחיל לעבוד שם לפני שלוש שנים. בהתחלה הכול היה בסדר, אבל אחרי שנה החליפו את מנהל המחלקה שלו והכול השתנה:

היחס, צורת הדיבור וההתנהגות כלפי כולם - נהיו פוגעים ומזלזלים. בעלי שתק והבליג על העלבונות וההתייחסות המזלזלת, הכול כדי לשמור על מקום העבודה.

לפני חודש המנהל פנה אליו ואמר לו שמעכשיו שעות העבודה שלו משתנות.

בעלי היה עובד כל יום משעה 8:00 ועד 18:00, ונודע לו שהוא יצטרך לעבוד פעמיים בשבוע מ-6:00 ועד 15:00, ובשאר השבוע מ-11:00 ועד 22:00.

בעלי פנה למנהל והסביר לו כי זה פוגע בשגרת

את המעשה הנכון. באותו לילה התפייסנו. אגב, אני מסופקת אם כל השכנים שילמו את 50 השקלים הנוספים...

כעבור יומיים, ביום שלישי, הייתי בעיר רחובות. בעודי עוברת ברחוב, מצאתי שטר של 50 שקל על המדרכה.

ליתר ביטחון שאלתי שלוש בנות שעברו קודם באזור אם נפל להן שטר של כסף. הן ענו שלא. אז לקחתי. הקב"ה החזיר לי משמיים בדיוק את אותו סכום שהוצאתי רק כדי לא להחזיק במחלוקת. לא חשבתי שמגיע לה הסכום הזה. ממש לא. רק כדי שתהיה סולחה, בפרט בימי בין המצרים. היה חשוב לי מאוד ללכת לפני משורת הדין.

שבוע לאחר מכן סיפרתי את זה למנהלת שלי לשעבר בעבודה, שאיתה הייתי נוסעת לרחובות, והיא הגיבה בהתפעלות.

מקווה שקידשתי שם שמיים. והלוואי שנזכה לראות עוד השגחות כאלו יפות, ואך טוב וחסד.

(ה"ג חולון)

ניסים בכפוזות

לכבוד 'משכן שילה' שלום וברכה.

קודם כול רציתי להודות לכם על החוברת המעשירה והמהנה, עם כל דברי התורה אשר משמחים אותנו כל שבת מחדש. רציתי לשתף בשני ניסים אשר עשה לי הקדוש ברוך הוא, לאחר שעשיתי את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש.

מקרה ראשון: עמדנו לפני משפט על הבית אשר אני גרה בו, שאנו שילמנו עליו ובעל הדירה שינה את דעתו בסוף הקנייה ופנה לבית משפט שנעזבו. עשיתי את הסגולה ולמחרת בבית משפט הכול היה לטובתנו, אשריכם.

מקרה שני: אני מורה במקצועי וביקשתי לצאת

מוזיזת לא מפסידים

לכבוד מערכת 'משכן שילה' היקרים.

אשמח לשתף את הקוראים בהשגחה פרטית מדהימה שהייתה לי בתקופת בין המצרים - בזכות בריחה מהמחלוקת. זה קרה בשנת 2015 למניינם, שנת התשע"ה. כתבתי באותו זמן את הסיפור לפרטי פרטים, ושמרתי אצלי. כעת החלטתי לפרסם בגיליון המוקסים שלכם.

אני גרה בבניין משותף בחולון. ביום ראשון, שבועיים לפני תשעה באב, הגיעה השכנה לאסוף את דמי הוועד החודשיים. בדרך כלל היא אוספת 70 שקל, אך הפעם היא ביקשה 120 שקל, ללא כל הודעה מוקדמת.

50 השקלים הנוספים שביקשה, היו לדבריה עבור תיקון צינור שהתפוצץ בחדר האשפה, תיקון צינור בבניין השני שמוביל אלינו מים, ועוד תיקון אצלנו בבניין... ללא כל אסמכתא של קבלות. פשוט כל מיני דברים ש"צצו" לפתע ולא היה כתוב עליהם בלוח המודעות כפי שהיא אמורה לעשות.

בדרך כלל אני לא יורדת ל"קטנות", משלמת את דמי הוועד בזמן בכל חודש, לא מתלוננת. אך הפעם העזתי לציין בפניה שהיא לא הודיעה מראש, ושאלתי איפה הקבלות... ומה עם ההשתתפות של הוועד בנזק שנגרם לנו בתקרה... (בחורף הייתה לנו נזילה רצינית מהגג, ועד היום יש נזקים שלא טופלו - רטיבות, נפיחות וקילופים בסלון, ובחדר שלי יצאו מים דרך שקע החשמל!).

אחרי שצינתי בפניה את העובדות הנ"ל, היא מאוד כעסה עליי... אני הייתי בשוק.

לא היה עם מי לדבר. לא רציתי להיכנס לוויכוח, שילמתי לה 70 שקל ונכנסתי הביתה. בבית חשבתי על הכול והרגשתי מועקה... חבל להרוס יחסי שכנות טובים בגלל 50 שקל. וממש לא מתאים לי להיות כרגע במחלוקת.

החלטתי להתנצל ולשלם לה את 50 השקלים הנוספים.

גם היא ביקשה סליחה ממני.

הרגשתי שאבן גדולה נגולה מעל ליבי, שעשיתי

זמירות לשבת

צבאות בה נצמרים. שנייהם יחד דורים. הם ווי העמודים. ישר יתנו פנימו: יסוד קרבי תיא. כאן נמצא וקאן תיה. משם יוצאה תושנה. אמרוהו כי נעמו: רבי יוסי לו זכות. הוא זכה אל המלכות. כל-תשע הם מלכות. שם כבוד ממקומו: אשריהו לבר יוחאי. שהוא עד עת בוא משיח. קים הוא נפש כל-חי. המה יאכלו בלחמו: תזקו עדה כלולה. הרבו שמחה וגילה. ביום זה יום הלולא. דורים לכו לחמו:

קו חסד קנה. רבי יהודה קנה. והעולם בו קנה. עושה שלום במרומו: בזה הוא ראש קרשה. רק לא בא אל שלשה. אך נקבד מן הששה. היתה משרה על שקמו: איש גבור בסוד תורה. רבי יצחק הארה. מדתו היא גבורה. צפיתיה ברבש טעמו: בפיהו אמת נקתם. רבי יוסי בר יעקב תם. עין תתיים בו נחתם. היא תפארת עזמו: ישר רבי חזקיה. כנצה נפשו תיה. גם חוד בו כלול נחיה. המישל ופחד עמו: חברו רבי יוסא. חוד וחדר בו נמצא. מדה טובה בה ישא. לראש סבת שלומו:

אשר לכבוד חברים. ובראשם מלכם ארים. בר יוחאי עוקר תרים. ודורש טוב לעמו: נחתם בכתר תורה. כלילים בו עשרה. ראו נא בעמרה. שעמרה לו אמו: כביר בנו אחריו. רבי אלעזר אשריו. נקנס בא בחדריו. של המלך שלמה: יקיר עם זכות אבות. השיג מעלות רבות. נגלו לו ל"ב נתיבות. בהם רבים יחכמו: יריד בעז התאור. רב רבי אבא תור. הוא ורבי אלעזר. אחוים בי"ה שמו: עלה לעיר גבורים. בה חמשים שערים. משם יוצאים נהרים. ונתחלכו למו:

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
חנה גוזי בת ניסים ז"ל
נלב"ע ט"ו אדר ה'תשע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שושנה בת מורי יחיא
ורנה גוזום ז"ל
נלב"ע ח' אלול ה'תשפ"ד
תנצב"ה

רישום טוב

ישועת ה' כהרף עין.

תקופת הרישום לסמינרים הייתה בעברונה טלטלה גדולה. יש לי שתי בנות שהיו צריכות להירשם לסמינר, אחת התקבלה בקלות, ועם השנייה עברנו דרך ארוכה. ערערנו, דיברנו, החלטתי שאני מקבלת המון קבלות והקשבנו ל'קו' הישועות' אני והבנות, התפללנו תפילות, עשינו את סגולת רבי מתיא בן חרש, זרקנו בגדים לא ראויים, אמרנו 'מזמור לתודה' כמניין המילה סמינר, תרמנו, קראנו תהילים ועוד ועוד.

וברוך ה' ראינו את הישועה.

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. מחכים ומצפים לישועתך כל היום.

תודה לך ה', אין עוד מלבדו. בהודיה על העבר ובתפילה על העתיד.

(ע"ש)

הציטטה שנגלמה

תודה רבה למערכת 'משכן שילה' ולאנשיה המיוחדים - שנותנים לנו חשק ושמוחה לקרוא, ללמוד, לשיר ולהתחזק בשבת הקדושה!

הסיפור שלי הוא כזה:

יש בדיקות שהרפואה ממליצה לעשותן לפני לידה, ורובנים גדולי תורה ויראה אינם מאשרים אותן, כי יש פגמים ומומים שאין מה לעשות אם מגלים אותם, ואדם לא אמור להכניס עצמו לחששות מיותרים, ובפרט כשאין השתדלות שאפשר לעשותה.

עלינו לבטוח בה' ולהתפלל. ואת זה אפשר וצריך לעשות גם בלי בדיקות מקיפות מדי...

לפני לידתי החמישית בסייעתא דשמיא, באחת הבדיקות - שנעשו בהוראת רבו של בעלי - הרופאה אמרה שמשוהו לא תקין במוח של התינוק, וקראה לזה ציסטה.

לימוד התורה שלו ובזמני התפילה, שכן הוא נוהג להתפלל במניין בבית הכנסת ולא ביחיד, וכי הוא לא יוכל לשנות את דרך חייו. זה פוגע לו בתנאי העבודה.

בתגובה נאמר לו כי זה מה שיש, החברה מתייעלת ולכן זה מה שהם צריכים, ואם הוא לא יגיע בשעות החדשות שנקבעו, הוא יצטרך להתפטר. בעלי קבע פגישה עם מחלקת משאבי אנוש של החברה, ואמר להם שזה לא בסדר לזרוק עובד שנתן את כל כולו 20 שנה לחברה ולא להתייחס אליו בכבוד.

בתגובה אמרו לו שבמידה ולא יחזירו לו את השעות כמו שהיו בתחילה, אין להם איך לעזור לו והוא יאלץ להתפטר. אמרו שיבדקו ויחזרו אליו.

עשיתי את הסגולה של 18 הנרות של התנא רבי מתיא בן חרש, וביקשתי שבעלי ימצא עבודה טובה, ולא יפסיד את הזכויות שמגיעות לו עקב התפטרות. מחלקת משאבי אנוש חזרו אליו ואמרו שבמקרה הנ"ל אין מה לעשות, אבל הוסיפו כי אם הוא ירצה לעבור לסניף אחר בתפקיד אחר אך באותן שעות שעבד כבתחילה, הוא יוכל.

בהתחלה בעלי שלל לגמרי את האפשרות, אבל אחרי מחשבה הוא החליט לנסות.

ואכן הוא נסע לסניף החדש, פגש את המנהל והצוות וראה כי הם קיבלו אותו בסבר פנים יפות וכי המקום נעים, משפחתי ושקט. הוא החליט לקבל את ההצעה ועבר לסניף החדש, שם מתנהגים ומתייחסים אליו בצורה נאותה והשעות מתאימות לו ולא מפריעות לו לתפילות ולשיעורי התורה.

ברוך ה' בעלי רגוע וטוב לו.

רציתי לספר לכם שמי שדבק בתורה ובמצוות ומבין את גודל שכרן, ולא מוכן לוותר עליהן גם בעד שום הון שבעולם - ה' עוזר לו.

(א"ל)

הנהלת המוסד
לדעת את מנהל

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

רבי
חיים אברהם גאון
הראשון לציון

כמוכן מיד אחרי הבדיקה בעלי ואני הרגשנו שהשמיים נופלים עלינו.

מה עושים? מה ההשלכות? הפנו אותנו לבדיקות בשערי צדק אצל רופאה מומחית, שם הייתי בבדיקה קשה וארוכה שבסופה קבעה הרופאה שאכן יש שם ציסטה.

אחרי הרבה שיחות עם בעלי, ושל בעלי עם הרב, החלטתי שזהו, מפה נשאר לנו רק להתחזק באמונה וביטחון, אין דרך אחרת...

ה' יתברך נתן לי את המצב הזה, ואני מאמינה שבורא עולם יכול הכול, גם להעלים את הדבר הזה כלא היה!

ומאז התפילות שלי הפכו להיות ארוכות ומכוונות יותר, הרבה דיבור עם ה', הרבה חיזוקים מהספר 'הנני בידך' שעזר לי המון!

עשינו את סגולת התנא רבי מתיא בן חרש, קיבלנו ברכה מהרב שבעזרת ה' נשוב בידיים מלאות, ולא לעשות עוד שום בדיקה ושהכול בסדר. ואכן בחסדיו של בורא עולם הגדול והמטיב קיבלנו מתנה מושלמת, בן פורת יוסף.

תינוקת מתוקה, מהממת, מתקשרת ושמוחה.

שתמיד נזכה להתחזק מתוך שמוחה וברירות!!!
(נ"ס, אשקלון)

מעוניינים לפרסם סיפור השגחה פרטית מיוחד שחזק אתכם? ניתן לשלוח למערכת ונפרסם בלי לזכור הרבים.

אין המערכת מתחייבת לפרסם כל סיפור שישלח לכן עדיף לא להבטיח לפרסם במשכן שילה.

זמירות לשבת

אלהא אימלאי, אשרך מהללי, צדיק כבא סאלי תראה נפלאותיו, בגליו, ומופתיו, הן הן ובורותיו, אצל עליו א-לי: אלהא אימלאי... צוף רבש בפיהו, זה א-לי ואנוהו, וחקקם, קרוש הוא, צדיק כבא סאלי: אלהא אימלאי... צדיק הוא בדיו, א-לי שדי, לימינו, לךרות יום יום צאנו, מרעיות צור גואלי: אלהא אימלאי... בח"ן ובנגלה, זרועו לו מושלה, לינשע סגולה, קנה חלקי, חבלי: אלהא אימלאי... כגש של קרושים, אראים תרשישים, הם, קרש קרשים, עד לבנה וכלי: אלהא אימלאי... כל יומי וליא, אשרך מהללי, לנשים, עשה לי, צדיק כבא סאלי: אלהא אימלאי...

ידודי לך רעיוני א-לי מבטן יוצרי, על קרבך בסיני, להאיר את צרי, על כן בתחנוני, אפאר בשירי, ככל ימי ושני, עד לעד לעולם: אשמך בד, אשמך בד, א-לי שלם. אשמך בד גואל נפש, את נאלת עלים: ששון לבי תהא, בקורי חסדיו, כי בחר מכל אמה, ישראל עבדיו, נצר נסיעה תהא, האבות ידיריו, אכן צדק שלמות, משרש גדלים: אשמך בד וכו'.

רצונך אשאלה, חי בעל תרצון, כאשר בתחלה, נהגת את הצאן, במרעה טוב וגפלא, ורחק כל עליון, רועה ישראל סלה, האזן את קולם: אשמך בד וכו'.

אתה הוא הא-להים, חשד ותדון, קום נא לקראת גבהים, צאי נא מן, לנגם נקמתך מהם, להשלים כל ענין, שמך וכסאך שהם, מעין כל חי נעלים: אשמך בד וכו'.

לעשה נפלאות לברו, את יריבי יריב, אקנה תמיד חסדו, השכם והעבר, ולא יסך בעדו, את מירתו יתירב, ואז נשיר לבורו, השירים במשלים: אשמך בד וכו'.

חזה ציון מועדנו, אשר מקונת, מול זבול מקדשנו, שהיא הנהגת, כח עליון לגנו, ערן המקונת, אשר גם כל חפצנו, הם מקדש ואולם: אשמך בד וכו'.

זאת היתה לי קעני, גדולה הבקשה, לאב המון נסי, בין בתרים ורחת, לאמר כתי ואיה, ומצאנה מנוחה, כך כל מאווי א-לי תאות עולם: אשמך בד וכו'.

קין ימים גלה לעם אלה עמוסי תלאות, גדי צעיר ועמלי, בפלאי-פלאות, מצפים אבות ועולי, עשה לטובה אות, כלילי גדלי, בנך על תלם: אשמך בד וכו'.

לעילוי נשמת
אבלין בן-שמחה
בת פורטונה ז"ל
יחזקאל חבה
בן שמחה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מיכאל עסיס בן משה
וחיה עיישה ז"ל
נלב"ע ד' אייר ה'תשס"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שמעון וזדהוקר
בן אליזבט ז"ל
משה יוחנן וקולקר
בת מרדכי טוב ז"ל
תנצב"ה

קבעתו

הגיגה פרק ג' | משנה א'

פרק שלישי

**פרקנו מבאר את דיני
טומאה וטהרה ברגל
ובשאר ימות השנה.**

משניות א'-ג' מבארות את
מעלות הקודש על התרומה.

פרק ג' משנה א'

**חמש חומרות ראשונות מתוך 11 מעלות
שיש בקודש ואין בתרומה.**

חֹמֶר - נוהגין חומרה בהלכות טומאה וטהרה
שיש ב**קֹדֶשׁ** יותר מ**בְּתִרְמוּמָה**, ומהן החומרות
היתרות בקודש?

(1) **שִׁמְטִיָּלִין** במקווה **כִּלְיִם** טמאים **כְּתוּךְ כִּלְיִם**
אחרים, שאף הם טמאים, לצורך שימושם **לְתִרְמוּמָה**
ולא חוששים לחציצה, שהרי סוף סוף המים נכנסים
ביניהם. **אֲבָל לֹא** מטבילים כלי בתוך כלי **לְקֹדֶשׁ**
- שהחמירו בו, מפני שהכלי הפנימי מכביד על
החיצון ואין המים נכנסים יפה ביניהם.

(2) **אֲחֻרָיִם** - הצד החיצוני של הכלי **וְתוֹךְ** - חלל
הכלי **וְכִית הַצְּבִיטָה** - בית האחיזה **בְּתִרְמוּמָה** -
שלושת החלקים הללו נחשבים נפרדים לעניין
תרומה, שאם נטמא חלק אחד בטומאה דרבנן, לא
טימא את שאר החלקים, **אֲבָל לֹא** כן ב**קֹדֶשׁ** -
שאם נטמא חלק מהכלי, כל הכלי טמא.

(3) אדם **הַנוֹשֵׂא אֶת הַמִּדְרָס** - כלי הטמא טומאת
מדרס, כגון ישיב או שכב עליו הזב **נוֹשֵׂא** הוא
גם **אֶת הַתִּרְמוּמָה** בידו השנייה, ובלבד שהוא
לא נוגע בה, כגון שהתרומה בכלי שלא מטמא
מגבו, **אֲבָל לֹא** נושא **אֶת הַקֹּדֶשׁ** יחד עם המדרס.

(4) **בְּגָדֵי אוֹכְלֵי תִרְמוּמָה** - כוהנים הטהורים
לתרומה, בגדיהם נחשבים כאילו טמאים
טומאת מדרס **לְקֹדֶשׁ**.

(5) **לֹא כְּמִדַּת הַקֹּדֶשׁ מִדַּת הַתִּרְמוּמָה** לעניין
ההלכה הבאה: **שִׁבְכָרֶשׁ** אם רוצה להטביל בגד
טמא ויש בו קשר **מְתִיר** את הקשר קודם טבילה,
ואם היה הבגד לח **וּמְנַעַב** את הבגד **וּמְטַבֵּיל וְאַחֵר**
כֶּךָ קוֹשֵׁר שוב, **וּבְתִרְמוּמָה** אף אם רוצה לקשור
את הבגד **קוֹשֵׁר וְאַחֵר כֶּךָ מְטַבֵּיל** ואינו חושש
לחציצה, וכל שכן שאין צורך לנגבו לפני הטבילה.

גניזת ארון הקודש

למה חרב? נגעה בו יד אדם, כל דבר שנוגעת בו
יד אדם סופו כיליון, אלא אם נוגע בו אדם נצחי
כמו משה רבינו ע"ה. כל כלי המושכן שנבנו על
ידי משה רבינו עד היום הזה קיימים, שמורים
ומוגנים, חלקם ברומא, חלקם בירושלים, חלקם
במקומות נסתרים.

הגמרא מספרת: "מעשה בכהן אחד שהיה
מתעסק, וראה רצפה משונה מחברותיה (רש"י:
אחת מן הטבלאות של שיש שברצפה ראה גבוהה מחברותיה,
והבין שסילקה, מאחר שנסדרה שם), ובא והודיע את
חבירו, ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה
נשמתו, וידעו בייחוד (רש"י: בבירור) ששם ארון
גנוז" (יומא נד.). ומי גנז את הארון? יאשיהו המלך
גנוז, שהיה קורא את הכתוב בתורה: "וילך יי'
אתך ואת מלכך אשר תקים עליך, אל גוי אשר
לא ידעת אתה ואבותיך" (דברים כח, לו), פחד על
הארון וגנז אותו.

זכה שלמה המלך ע"ה בברכה
גדולה מהקדוש ברוך הוא, וידע
את כל הסודות של הבריאה. ידע בדיק
איזה גיד באדמה מוביל מירושלים לכוש,
לפרס, לכל מקום בעולם. אם רצה היה יכול
לנתק את הצמיחה של אותו צמח בכל מקום
על פני הארץ. היו בבית המקדש 70 משפחות,
מכל אומה משפחה אחת, ותפקידן היה להקריב
70 פרים. במעשיהם הם החזיקו את כל האומה
שלהם במשך השנים. ככה עמד המקדש 410
שנים, כמניין קדוש בגימטריה. בית שני החזיק
מעמד 420 שנים (בגימטריה קודש) לפני שחרב.

שפתותיהם רוכבות

הגאון רבי יוסף ואעקנין זצ"ל

השמחה בעשיית המצוות

"וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֶּה וְשִׁמְרַתֶּם וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְשִׁמְרֵי
אֲלֵהֶיךָ לֶךְ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם" (דברים י, יב).

נראה בסייעתא דשמיא לפרש כי הדרך להכניע
את היצר הרע היא בכח השמחה, שהשמחה
באה מלכ הקדושה, והעצבות והומרה השחורה
באות מלכ הסטרא אחרא (היינו כח הטומאה), שבא
מלכ החטא.

ובדרך רמז אומרים שראשי תיבות של הסטרא
אחרא - סמא"ל הוא: סעודת מצווה אין לעשות...
ברגע שיש "וְהָיָה" שהוא לשון שמחה - והיה
אם תעשה את התורה והמצוות בשמחה, אז
ממילא "עֲקֵב" שהוא החטא - נכנע, ואז "תִּשְׁמְעוּן
אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה" וכו'.

(וליוסף אמר)

הלכה יומית

מאת הר"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: מהו הטעם לאמירת וידוי?

תשובה: כתב הרמב"ם (תשובה א, א) שכל מצוות
שבתורה שעבר בזדון או בשגגה, כשיעשה
תשובה חייב להתוודות עליהן לפני הא"ל
ברוך הוא שנאמר "אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ
וְגו' וְהִתְוַדּוּ אֶת-חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ", ובוודאי
זה מקיים מצוות עשה. כיצד מתוודין? אומר:
"אנא ה' חטאתי, עוונתי, פשעתי לפניך, ועשיתי
כך וכך, והרי נִיחַמְתִּי ובושתי במעשי ולעולם
איני חוזר לדבר זה", וזהו עיקר הוודוי, וכל
המרבח ומוסיף בזה, הרי זה משובח.

ובשעה שעלו על יריחו לכבושה, ומצאו שמעל
עכן, אמר לו יהושע, "שִׁים נָא כְּבֹד לַיְי' אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְתֵן לוֹ תוֹדָה" (היינו התודה לפניו), ואז עכן
התוודה ואמר: "אֲמַנָּה אֲנִי חֲטָאתִי לַיְי' אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְכֹזֶבֶת וְכֹזֶבֶת עָשִׂיתִי", ותרגום התרגום
- בקושטא אנא חבית (באמת אני חייב), וזהו
עיקרו של וידוי.

רבי
חיים סינאוני
מנהל הספרייה

רבי
אליהו שטרנבוך
ראש ישיבת תומכי תמימים

רבי
דב בריש וידנפער
ראש ישיבת תומכי תמימים

רבי
אליהו אבא שאול
ראש ישיבת תומכי תמימים

רבי
חייקל מינצקי
ראש ישיבת תומכי תמימים

רבי
יחיא זכריה
ראש ישיבת תומכי תמימים

רבי
יוסף טוידאני
ראש ישיבת תומכי תמימים

רבי
יוסף טוידאני
ראש ישיבת תומכי תמימים

זמירות לשבת

אֲשַׁמֵּעַ מְבַשֵּׂר טוֹב, מִיּוֹם חַמִּישִׁי,
כִּי מִתְחַרֵּת וְהָיָה, נֶפֶשׁ לְנַפְשִׁי,
בְּקֶרֶת לְעִבְרֹתַי, עֶרֶב לְחַפְשִׁי,
קְרוֹא אֱלֹהֵי שְׁלֹחַן, מְלִכֵי וְרוּעֵי: עַל אֲהַבְתְּ וכו'
אֲמַנָּה כְּיוֹם שִׁשִּׁי, נֶפֶשִׁי שְׂמֵחָה,
כִּי קִרְבָה אֵלַי, עַת הַמְנוּחָה,
אִם נָע וְנָד, אֵלֶיךָ לְמַנָּה וְהָיָה,
עֶרֶב וְאֶשְׁכַּח, כֵּל גֹּדֵד וְנוֹעֵי: עַל אֲהַבְתְּ וכו'
מִה נִשְׁמַח לִי, עַת כִּין הַשְׁמָחוֹת,
לְרֹאוֹת פְּנֵי שְׁבֵת, פְּנֵי הַרְשׁוֹת,
בְּאוֹ כַתְּפוּרִים, תִּרְבּוּ אֲשִׁישׁוֹת,
זֶה יוֹם מְנוּחָה, זֶה דְּרוֹד וְרָעִי: עַל אֲהַבְתְּ וכו'

עַל אֲהַבְתְּךָ, אֲשֶׁתָּה גְבִיעִי,
שְׁלוֹם לָךְ, שְׁלוֹם, יוֹם הַשְׁבִּיעִי.
שִׁשִּׁת יָמִי מַעֲשֶׂה, לָךְ בְּעִבְרִים,
אִם אֲעֵבֶר בָּהֶם, אֲשַׁבֵּעַ נְדוּרִים,
כֵּלָם בְּעֵינֵי הֶם, יָמִים אַחֲרִים,
מֵאֲהַבְתִּי כֶךָ, יוֹם שֶׁעָשׂוּנִי: עַל אֲהַבְתְּ וכו'
אֲנִי כְּיוֹם רֵאשׁוֹן, לְעִשׂוֹת מִלְּאָכָה,
לְעִרּוֹךְ כְּיוֹם שְׁבֵת, הַמְעַרְכָה,
כִּי הֵא-לָהֶם שֵׁם, שֵׁם הַמְּבָרָכָה,
אֲתָה לְכָד הַלָּקִי, מִכָּל יוֹעֵי: עַל אֲהַבְתְּ וכו'
מֵאוֹר כְּיוֹם קֹדֶשׁ, מֵאוֹר קֹדֶשׁ,
שִׁמְשׁ וּמִכְבִּים, קָנְאוּ בְּשִׁמְשִׁי,
מִה לִי כְּיוֹם שֶׁנִּי, אוֹ יִשְׂרָאֵלִי,
וְכִתִּיר מֵאוֹרוֹתָיו, יוֹם הַרְבִּיעִי: עַל אֲהַבְתְּ וכו'

א-ר ער לי עֵדֶךְ אֲתָה א-ר, שְׁמֶךְ וְתִרְמוֹם תוֹךְ קִהְלִי.
א-ר ער לי עֵדֶךְ (2)
א-ר ער לי עֵדֶךְ ו-ה א-ר אֲתָה א-ר,
א-ר ער לי עֵדֶךְ ו-ה צוּרִי אֲתָה א-ר,
א-ר ער לי עֵדֶךְ עֵדֶךְ אֲתָה א-ר.
נא כָךְ אֲב אֲבִּיטָה אֲנִי, אֲעִבְדֶךָ א-ר מִתוֹךְ רִנָּה (2)
בֵּית קֹדֶשׁ הָקֵם וְתִרְצֵנִי, וְרַעַה נָא צֶאֱן מְרַעֲתִי (3)
א-ר ער לי עֵדֶךְ (5) אֲתָה א-ר: א-ר ער לי וכו'
שְׁאִרִיתִי תִּעֲלֶה נָא א-ר נֶאֱדָר, וּבְעוֹתֵי שֶׁעָה נִשְׁבַּח וְךָ (2)
אֲתָה עֲזָרִי הָאֵל לִי מִתוֹךְךָ, וְיִשְׁרִי לְפָנֶיךָ וְתִכְוֶנֶךָ (2)
א-ר ער לי עֵדֶךְ (3) אֲתָה א-ר: א-ר ער לי וכו'
אֲנִי וְיִנֹּךְ א-ר לִי וְעֵרֶב לִי, וְסוֹכֵךְ אֲה אֲה אֲה וְסוֹכְבִנִי (2)
ו-ה עֵינִי אֲה, ו-ה צוּרִי אֲה, ו-ה רֹדֵף אֲה, אֲבִי אֲה... וְסוֹכְבִנִי,
חֵישׁ אֲבִי דְּגֻלַּת תִּמְכֹּתֶיךָ, לָךְ נִדְרָה עַל הַטּוֹב שֶׁנִּמְלָתִנִי (6):
א-ר ער לי עֵדֶךְ (5) אֲתָה א-ר: א-ר ער לי וכו'

משכן שילך

**לרפואת והצלחת
הלכה (ילי) ראובן הי"ו
בת אסתר ז"ל ומשפחתה הי"ו
לעילוי נשמת
אינס חבני בת רות ז"ל
תנצב"ה**

**להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999**

**לרפואת והצלחת
יעקב רבי
בן מלכה רחל
עמונאל רחל
בת דונה הי"ו**

**להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999**

**לרפואת והצלחת
מזל ועודד ניסים הי"ו
ולחזרה בתשובה
משפחת הלל הי"ו**

קבעתו

פרק ג' משנה ד'

שתי חומרות ראשונות
שיש בתרומה ואין
בקודש.

חמ"ר - יש דינים
חמורים בַּתְּרוּמָה יותר
מבקודש, ואלו הם:

(1) שְׂכִיחָה נֶאֱמָנִים עִמִּי הָאָרֶץ עַל סִתְרָתָהּ
יִינן וְשִׁמְנָן שֶׁל קוֹדֶשׁ, הֵינּוּ יִינן לְנִסְכִּים וּשְׁמֹנָה
לְמִנְחֹת כִּי יָמוֹת הַשָּׁנָה - שְׁנֵאֲמָן עִם הָאָרֶץ לֹמֵר:
שְׁמֹרֵתִי בְּטַהֲרָה לְשֵׁם קוֹדֶשׁ, מִשּׁוּם שֶׁעִמִּי הָאָרֶץ
נִזְהָרִים לֹא לִשְׁקוֹר בְּקוֹדֶשׁ מִפְּנֵי חֻמּוֹתֶיהָ. וּבִשְׁעַת
הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים - זְמַן דְּרִיכַת הָעֵנָבִים וְעִצְרֵית
הַזֵּיתִים, נֶאֱמָנִים אֵף עַל טַהֲרַת הַתְּרוּמָה שֶׁאִז
הַכּוֹל מְטַהֲרִים אֶת כְּלֵיהֶם, כְּדִי לְהַפְרִישׁ תְּרוּמָה
בְּטַהֲרָה. וּבִזְהָרָה חֻמּוֹרָה הַתְּרוּמָה מִהַקּוֹדֶשׁ, שְׁנֵאֲמָנִים
עֲלֶיהָ רַק בִּשְׁעַת הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים.

עֲקָרֵי הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים וְהַכִּיָּאֵל לוֹ - עִמִּי הָאָרֶץ
לִכְהֵן תְּחִבִּית שֶׁל יִינן שֶׁל תְּרוּמָה - לֹא יִקְבְּלֶנָה
מִמֶּנּוּ שֶׁאִז כָּבֵר אֵין עִם הָאָרֶץ נֶאֱמָן, אֲכָל הַתִּירוֹ

הגיגה פרק ג' | משנה ד'

חכמים שיהא עם הארץ מניחה את החבית לַגַּת
הַבָּהָה ואִז יִכּוֹל כְּהֵן לִקְבֹּל אוֹתָהּ, שְׁלֹא גִזְרוּ
מִשּׁוּם טוּמְאָה בִּשְׁעַת הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים. וְאַם אָמַר
לוֹ עִם הָאָרֶץ לִכְהֵן: הַפְּרָשְׁתִּי לַתְּרוּמָה - לַחֲבִית
שֶׁל תְּרוּמָה רַבִּיעִית קֶרֶשׁ - רְבִיעִית הַלּוֹג לְנִסְכִּי
הַמִּזְבֵּחַ, כְּלוּמָר שִׁישׁ בַּחֲבִית כְּשִׁיעוֹר תְּרוּמָה שֶׁהִיא
צָרִיךְ לְהַפְרִישׁ וְעוֹד רְבִיעִית הַלּוֹג לְנִסְכִּים - נֶאֱמָן
עַל כָּל הַחֲבִית כּוֹלָה, שִׁמְתוֹךְ שְׁנֵאֲמָן עַל הַקּוֹדֶשׁ
שֶׁבָּה, נֶאֱמָן אֵף עַל הַתְּרוּמָה.

(2) כְּדִי יִינן וְכִי שִׁמְנָן - כְּדִים מְלֵאִים יִינן או
שְׁמֹן הַמְּקַדְּמוֹת - שֶׁעִדִּין לֹא הוּפְרָשׁוּ מֵהֶם
תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂרוֹת, וְעִם הָאָרֶץ שִׁמְרָה עַל טַהֲרָתָהּ
כְּדִי לְהַפְרִישׁ מֵהֶם לְנִסְכִּים וּלְמִנְחֹת, וְנִמְצָא שִׁישׁ
חֻלִּין וְתְרוּמָה וְקוֹדֶשׁ מְדוּמְעִים (מְעוּרָבִים) בְּכִדִּים
אֵלּוּ - נֶאֱמָנִים עִמִּי הָאָרֶץ עַלֵּיהֶם - אֵף עַל הַכִּדִּים
עֲצֻמָּם בִּשְׁעַת הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים - שִׁמְתוֹךְ שְׁנֵאֲמָנִים
לְקוֹדֶשׁ נֶאֱמָנִים אֵף לְתְרוּמָה וּלְכִדִּים, שִׁגְנָאֵי הוּא
לְקוֹדֶשׁ שִׁיחֵי הַכִּדִּים שֶׁעִירֵיהֶם מֵהֶם בַּחֲזָקָה
טוּמְאָה, וְהוּא קָרֵב עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְקֶרֶשׁ לַגָּתוֹת
וְהַבָּדִים, עַד שֶׁבָּעִים יוֹם - שִׁדְרָכָה הֵייתָה לְהַכִּין
אֶת הַכִּדִּים שְׁבָעִים יוֹם קוֹדֶשׁ הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים.
אוֹלָם אִם לֹא הִיא קוֹדֶשׁ בְּכִדִּים, אֵין עִמִּי הָאָרֶץ
נֶאֱמָנִים, וְזֶה חֻמֵּר בְּתְרוּמָה מִבְּקוֹדֶשׁ.

תלמוד לחנך היטב ותזכה לילדים נפלאים ומאושרים

כאשר הם יתנהגו בצורה לא נאותה...
להיפך, עוד בטרם מביא ילדים לעולם, כך
ותלמד מה זה חינוך: תפתח ספרים, תשמע
שיעורים, ותזכה לראות עד כמה ישנה דרך
פשוטה, ברורה, סלולה, ואין בה יותר מדי
כללים, שבהם זוכים לאחר חינוך אמיתי ונכון
לילדים מדהימים ונפלאים, שבאמת מעניקים
לך את החשק שיהיו לך 50 או 100 ילדים,
אילו היה אפשר...

לומדים את הנושא, מתחזקים בו באמת,
ולאחר מכן זוכים לילדים המאושרים ביותר
לעולם, וזוכים לרוב טוב, לנחת ושלווה כל
הימים. בהצלחה רבה לכולנו.

ברוכים תהיו!

שלום וברכה, מורי ורבותי!

אומר הקדוש ברוך הוא: "ואהבך וברכך
וְהִרְבֵּךְ" (דברים ז, יג) - אִם תִּתְנַהֵּג יָפֵה, אֵין אֶתְךָ
לֶךְ אֲהַבָּה, אֵין אֶתְךָ לֶךְ שִׁפְעָה, וְאֶתְךָ לֶךְ גַּם הִרְבָּה
מְאֹד יִלְדִים.

ככל שאתה יודע לחנך טוב יותר, הרי שכל
שהיו לך ילדים רבים יותר, תוכל להפוך יותר
יותר אנשים למאושרים.

אין כזה מושג להביא ילדים לעולם ולאחר מכן
נראה איך מוחנכים אותם, או ש'נחטוף התקף'

הגאון רבי ישעיה יוסף פונטרמולי
זצ"ל - מחכמי איזמיר

חיזוק בצדקה בזמן הגלות

"כֹּה אָמַר יְיָ שְׁמֹר מִשְׁפָּט וַעֲשֹׂה צֶדֶקָה כִּי
קְרוּבָה יִשְׁעֵתִי לְבֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְלוֹת" (ישעיה נ, א).

לעית לבוא יהיו שוקי ירושלים מלאים אבנים
טובות ומרגליות, כך שהעני לא יצטרך לקבל
צדקה מהעשיר כי אבני חפץ יעשירוהו...

רמז לנו הנביא: עכשיו, בעוד שאנו בגלות, צריכים
אנחנו להתחזק במצוות אלו שאנו יכולים לקיימן
עכשיו, ולא אחרי כן. וזהו אומרו: "שְׁמֹר מִשְׁפָּט
וַעֲשֹׂה צֶדֶקָה" - בהיות לאל ידיכם לקיים אותן,
יען "כִּי קְרוּבָה יִשְׁעֵתִי לְבֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְלוֹת" -
ולא תמצאו אופן לקיים אותן, על כן אנוכי מצווה
אתכם שתורבו בצדקה עתה, בעוד שנמצאים
עניים.

(פני יוסף)

הלכה יומית

מאת הר"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: מהו המקור לאמירת הווידוי בשחרית
ובמנחה?

תשובה: מנהגנו לומר וידוי בכל יום בתפילת
שחרית ובמנחה, ומנהג זה לא הובא בגמרא
ובראשונים. אומנם מקור המנהג הוא על פי דברי
רבינו האר"י המובא בשער הכוונות, שבין חזרת
העמידה לתפילת אפי"ם אין להפסיק כלל, אלא
באמירת הווידוי.

ובימי שני וחמישי מוסיפים אמירת 'תחנון', והטעם
בזה הוא שהם ימי רחמים ורצון, שמשם עלה לקבל
את התורה ביום שני, וידד ביום חמישי, ולכן נהגו
להרבות בהם בתחנונים (אורחות חיים).

ובסידור שערי שמים כתב שאמירת 'והוא רחום'
נתקנה על ידי שלושה זקנים שחיו בזמן חורבן
בית שני, ונתפסו על ידי ההגמון, ורצה אותו
הגמון לנסותם כמו חנניה, מישאל ועזריה,
וכשהתעצמו עם חכם אחד, החליט החכם ללכת
איתם, וארבעתם נכנסו לכבשן האש ויצאו חיים,
וכשיצאו תיקנו נוסח זה.

זמירות לשבת

אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
רָאָה פְּנֵי מַאֲרִים, בִּשְׁבֹּתוֹ
עִם חֲבֵרָיו, עַת גָּלָה סוֹד:
נִסְתָּרִים, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
שְׁלֹם רֵב עַל מִשְׁכְּבוֹ, מִה
טוֹב חֲלִיקוֹ וְטוֹבוֹ, דּוֹכֵר אֶמֶת
בְּלִבָּבוֹ, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
תּוֹרַתוֹ מִן לֵוִי, הִיא מְאִירֶת
עֵינָיו, הוּא יִמְלִיץ טוֹב עֲלֵינוּ,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:

עֲשֵׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים, וְקָרִים
מִפְּנִינִים, כִּם תִּקֵּן הַעֲלִיּוֹנִים,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
פִּתַּח פִּיהוּ בַּחֲבִמָּה, הוֹצֵא
אוֹר תְּעִלּוּמָה, תִּקֵּן וְתִרֵּי
חֲסֵד, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
צִדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם, גָּלָה
מִדְּרַשׁ הַנֶּעֱלָם, יִכּוֹל לִפְטוֹר
הָעוֹלָם, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
קוֹל וּמֵר עֲרִיצִים, וְהַבְרִית
אֶת הַקְּדוּשָׁה, וְחִזְקֵה הַלְלוּצִים,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:

עוֹלָם תִּהְיֶה, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
לִכְלֵ יִשְׂרָאֵל הַאֵלִי, בְּסוֹד
תּוֹרַת הַכְּהִינִי, כְּאֹר הַחֲסֵד
מְזוּחֵר, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
מִקּוֹם כָּתוּב בְּשִׁמְיָא, עִם
הַנְּבִיא אֱתִיָּה, זֶה מִבְּנֵי עֲלִיָּה,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
נִחַדֵּר מֵאֵר לְמַעֲלָה, זָכָה
לִיקָר וְגִלְיָה, כְּתוּב עֲלֵינוּ לוֹ
נִגְלָה, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אֲרִי
שִׁבְחִיבֹרָה, מִמֶּנּוּ תִצָּא
תּוֹרָה, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:

וְשֵׁם נִבְרָא מִעוֹן לוֹ, וְחִרּוֹב
לְמַאֲכָלוֹ, מִה טוֹב חֲלִיקוֹ וְחִבְלֵוֹ,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
זָכָר צִדִּיק לְבָרְכָהּ, דִּין רִיבָא
וְכֵר רִיבָא, זָכָה וְרַבִּים זָכָה,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
חֲדָשׁ כְּמֵה חֲלִיבוֹת, תֵּן בְּמִשְׁנֵה
עֲרוּבוֹת, זֶה הַמְּרִיצֵי מִלְּכּוֹת,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
מִהֵר אֵת עֵיר מְכִירָה, עֲשֵׂה
אוֹתָהּ נִקִּיָּה, הוֹדוּ לוֹ מִן שְׁמַיָּא,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
יִדַּע כֹּל הַנִּסְתָּרוֹת, דְּכִרְיוֹ
עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּסֵל כְּמֵה גִּזְרוֹת,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
כֹּל יִמּוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה, אוֹת
הַקִּשְׁתָּ לֹא נִתְּנָה, כִּי הוּא אוֹת
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:

וְאִמְרָתָם כֹּה לִחֵי
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּרַי יוֹחֵאִי:
אִישׁ אֶל-לֵהִים קְרוֹשׁ הוּא,
אֲשֶׁר עֵין רִאשֹׁהוּ, לֵב חָסֵם
יִשְׁכָּלֵי פִיהוּ, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
כִּרְכּוֹ הוּא מִפִּי עֲלִיּוֹן, קְרוֹשׁ
הוּא מִתְרִיּוֹן, מֵאֹר גִּלְיָל
הַעֲלִיּוֹן, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
גִּזְרוֹ וְאִישׁ מִלְּחָמָה, בְּרַת
תּוֹרַת תְּמִימָה, מֵלָא מַדַּע
וְחִבְּמָה, אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
דְּרֵשׁ כֹּל תְּעִלּוּמוֹת, בְּעוֹ
וְתַעֲצוּמוֹת, עֲלֵה מַעֲלֹת רְמוֹת,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:
הַחֲכָא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי
הַגְּזוּלָה, שֵׁם לְמוֹ סִתְרֵי תּוֹרָה,
אָדוֹנֵנוּ בְּרַי יוֹחֵאִי:

**לעילוי נשמת
אלעזר אוסקר
בן רחל ז"ל
נלב"ע י"ז אייר ה'תשע"ה
תנצב"ה**

**להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999**

**לעילוי נשמת
יצחק וויסבורד
בן מרדכי דוד ז"ל
נלב"ע י"ז אלול ה'תשנ"ג
תנצב"ה**

**להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999**

קביעות

פרק ג' משנה ז'

טומאת עם הארץ לאחר הרגל אינה כמו בזמן הרגל.

חבר (מי שנאמן על טומאה וטהרה) **הפותח את הביתו** של יין ומוכר ממנו ברגל, וכן חבר **והמתחיל בעשתו** ומוכר ממנו **על גב** - בשביל הרגל - שאף אם נגעו עמי הארץ ביון או בעיסה, אינם טמאים, לפי שברגל גם עמי הארץ נחשבים לטהורים, **רבי יהודה אומר:** כיוון שבשעת הרגל מוכר בחזקת טהרה, אם נשאר מהיין או מהעיסה לאחר הרגל - **יגמור** למוכרם בחזקת טהרה, שאם לא נתר לו, אף ברגל לא ימוכר, ויפסידו עולי הרגלים. **וחכמים אומרים: לא יגמור** למוכרם, לפי שעמי הארץ נחשבים טהורים רק לרגל, ואחר הרגל מגעים מטמא אף למפרע.

משעבר הרגל, היו המוהלים מעבירין את כלי המקדש ממקומם על סתרת העורה - כדי להטביל את הכלים ולטוהר את העזרה מטומאת עמי הארץ שנגעו בהם בזמן הרגל, שנגיעתם מטמאה למפרע.

עבר הרגל ביום ששי - שיום טוב האחרון היה ביום חמישי, **לא היו מעבירין** על סתרת העזרה ביום ששי, **מפני כבוד השבת** שהכוהנים טרודים בהכנת צורכי שבת, אלא דוחים זאת ליום ראשון.

רבי יהודה אומר: אף לא היו מעבירין על סתרת העזרה ביום חמישי - כשחל יום טוב האחרון ביום רביעי, **שאין הכהנים פנוין** באותו יום, מפני שהיו

הגיגה פרק ג' | משנה ז'-ח'

עסוקים בהוצאת הדשן הרב שהצטבר על המזבח במשך כל הרגל, ואף לא ביום ששי מפני כבוד השבת, לכן מטהרים את הכלים ביום ראשון.

פרק ג' משנה ח'

טיהור כלי העזרה לאחר הרגל מטומאת עמי הארץ שנגעו בהם ברגל, פרט למזבחות המקדש, שאינם מקבלים טומאה.

כיצד מעבירין את הכלים על - בשביל סתרת העורה?

היו **מטבילין את כל הכלים שהיו במקדש, ואמרין להם** - לכוהנים עמי הארץ ברגל: **הותרו שלא תגעו בשלחן וכתבאיהו** לפי שלא יכלו להטבילו לאחר הרגל, כיוון שאי אפשר לסלקו ממקומו, שנאמר (שמות כה, ל): **"ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד"**.

כל הכלים שהיו במקדש, יש להם כלים שניים ושלישיים תחתיהם, **שאם נטמאו הראשונים, יביאו שניים תחתיהן.**

כל הכלים שהיו במקדש מעונין טבילה מפני טומאת הרגל, **היו ממוזבחי הטהב** שעמד בהיכל ומזבח הנחשת שעמד בעזרה, **מפני שהן בקרקע** - שבמזבח הנחושת נאמר (שמות כ, כא): **"מזבח אדמה"**, ומזבח הזהב הוקש למזבח הנחושת לומר ששניהם כקרקע, ואינם נטמאים, **דבר רבי אליעזר. וחכמים אומרים:** אינם טעונים טבילה מפני שהן **מפנין** - שהם כלי עץ העשוי לנחת ואינם אלא מצופים בזהב ובנחושת, וצפויים בטל לגביהם.

סליק מסכת הגיגה

הדרן עלך סדר מועד

איך מעבירים מסר

קהל עדתו את שתי הדמויות, צדיק כנגד רשע, רע מול טוב, וכך לבחון ולבדוק את אחריותו.

ואז, כששתי הדמויות - הצדיק והרשע, הטוב והרע - עמדו מול עיני השומעים, הרי שאם הוא הצליח בנקל להעביר את המסר שרצה - הרי על נס ושיבה את מעשיו הטובים של הצדיק (ולפעמים התמקד במידה פרטית), לאמור: **"כזה ראה וקדש"** ומאידך מרבה בגנותו של הרשע ומידותיו המושחתות, לאמור: **סורו נא מעל דרכי האנשים החטאים האלה!**

(מסילות אל הנפש)

כאשר רוצים להעביר מסר לזולת, באופן שיביין ויקלוט את המסר, אפשר לעשות זאת בכמה דרכים ובכמה אופנים.

והנה אחת מהדרכים, שהייתה חביבה במיוחד על הגאון הקדוש **רבי זאב הלגנר מוולנה**, הייתה **להעמיד מול**

שפתותיהם רובבות

הגאון הצדיק רבי יואל טייטלבוים זצ"ל - האדמו"ר מסאטמר

מעלת אמירת התהילים

בספר 'עמק המלך' הביא מעשה, שהיה בכפר אחד זקן ירא שמיים, שהיה לומד ספר תהילים בכל יום, ובזכות זה ניצלו כל ימי חייו של הזקן, עיין שם באורך.

וכתוב עוד שם, בשם הרב רבי אביגדור קרא זיכרונו לברכה, שהרגיל בספר תהילים דוחה כל מיני פורענות וכמה פגעים מעליו ומעל בני ביתו, מעל משפחתו ומעל כל בני דורו, ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע, ברכות והצלחות.

וכתב רבינו אפרים בפירושו על התורה: כל האומר תהילים בכל יום, כאילו קיים כל התורה כולה! וזהו שנאמר **"והם תפלו לרגלך יישראל מדרבנך"** (דברים לג, א) - ראשי תיבות **"תלים"**, וסמך ליה (וכתוב בסמוך לזה) **"תלך צנה לנו משה"** (שם פס' ד).

(תהילות יואל)

הלכה יומית

מאת הר"ר אברהם כהן שליט"א

שאלה: האם טוב לחזר אחר מצות פתיחת ההיכל תשובה: כתב החיד"א כי מעלת פתיחת ההיכל נשגבה מאוד, וטוב לתת אותה לגדול שבקהל. ונוהגים שמי שאשתו מעוברת בחודש התשיעי פותח את ההיכל, ויש למנהג זה סמך על פי הקבלה.

מנהג הספרדים לומר "ברוך שמי" בימים שמתפללים בהם תפילת מוסף, וכשמגיעים למילים 'דְּסִגְיָא קָמִיָּה' (שאנחנו משתחוים לפניו) המנהג לכרוע, שלא יהיה נראה כדובר שקרים. כשמוציא את הספר מהיכל מוציאו ביד ימין, ואף הנושא את הספר אל התיבה, מקבלו ביד ימין ונושאו ביד ימין (רמ"א).

שאלה: האם יש חובה ללוות את ספר התורה? תשובה: מצווה על מי שהספר עובר לפניו ללוותו, ובמקום דוחק אינו חובה. ומלמדיו את הקטנים לנשק את הספר, וטוב שגם הגדולים ינשקו בפניהם, ויניחו שתי ידיים על הספר.

זמירות לשבת

נפשי צִלְּה אוֹתָהּ, מִי וְתָן אֲמָצְאוֹהָ, פֶּתַח בֵּיתִי אֲרָאוּ, יִשְׁקָה בַּעַד אֲשַׁנְפִּי: לְכָבוֹד וְכו' חֲסִין קְדוֹשׁ נִקְרָאוֹ, אִישׁ אֲשֶׁר פָּנָיו רָאָה, הֵן כְּבִיר יְדוֹ מִצֵּאָה, תְּשׁוּרָה לֹו לְהִבְיָא: לְכָבוֹד וְכו' חֵן חֵן לֹו אִישׁ לֹו נִגְלָה בְּהַלּוֹם, חִזְיוֹן צִלְּהָ, וּבְכָרִית דָּם הַמִּלִּיָּה, בָּא יְבֹא רִין כְּכֹכְבִי: לְכָבוֹד וְכו' וְזֹכֵר לְטוֹב יֵאִיר נְרִי, וְיִשְׁרַע צִיּוֹן עִירִי, וְיֵאֱמָר הַתְּנַעֲרִי, מַעֲשֵׂר קוֹמִי שְׂבִי: לְכָבוֹד וְכו' קוֹל זְמִירַת מַהֲלָלִי, וְקָשִׁיב צוּרִי גּוֹאֲלִי, וְלֹא דוֹמִית לִי, בְּכֵל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי: לְכָבוֹד וְכו'

נסים עשר ושנים כדבריהם שנויים, עשה לו דר' שמים, צורי גואלי אבי: לְכָבוֹד וְכו' אֶמֶת בְּפִיתוֹ תִּהְיֶה, לְאַלְמָנָה עֲנִיָּה, עַתָּה אֶת בְּנֵה הַחַיִּי, וְלִנְפִשׁוֹ אֶמֶר שׁוֹבִי: לְכָבוֹד וְכו' הַשֶּׁמֶן נָס בֹו שְׂרָתָהּ, הַבְּרָכָה בֹו הַחַיִּי, כִּד הַקָּמַח לֹא כִלְתָהּ, וְתִגְדְּלִי וְתִרְבִּי: לְכָבוֹד וְכו' רוֹדְפִים אֲחֵרֵי תְהוֹ, הִקְהָה בִּשְׁבַט פִּיחֹה, וְיֵאֱמָרוּ ה' הוּא, אֶמֶת וְאֶתָּה נְבִיא: לְכָבוֹד וְכו' וְזֹכֵר אֶמֶר עֲשֵׂה, מִסְפָּר שָׁנִים שִׁלְשָׁה, מִסָּר לֹא נִתְּךָ אֲרֵבָה, הוּא הַמּוֹצִיא הַמְּבִיא: לְכָבוֹד וְכו' נִתָּן לֹו הָא-לֹו מַהֲלָכִים, בְּעֵשֶׂים הַמְּלָאכִים, וְלַעֲשׂוֹת הַמְּדִבְרִים, הוּא נִגְלָה בְּעֵרְבִי: לְכָבוֹד וְכו' בְּקִרְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, עֲלֵה עֲלֵה בַּסַּעֲרָה, אֲיִשְׁעֵי אֲלִי קְרָא, וְיֵאֱמָר אֲבִי אֲבִי: לְכָבוֹד וְכו'

אשרך מהלל נבי, לפני א-לתי אבי, לְכָבוֹד מְהֵרָה לְכָבִי, אֲלֵיָּהוּ הַנְּבִיא: נִשְׁמָה הָא-לֹו בִּישְׂרָאֵל, תְּבַלְלֶת הַשְּׂרָוִן, אִישׁ מְנוּעַ אֲהָרִן, מְשִׁרֵת צוּר מְשֻׁבָּבִי: לְכָבוֹד וְכו' כֵּתָן לֹא-לֹו עֲלִיּוֹן הוּא, פִּינְחָם הוּא אֲלֵיָּהוּ, הַנְּבִיא וְקִרְאָהוּ, הַגִּלְעָדִי הַתְּשֻׁבִי: לְכָבוֹד וְכו' יוֹם קָמָא קָמָתָהּ הָא-לֹו תִרְגַּב כִּכְתָּ וְא-לֹו, נִשְׂאִי שְׁבַט יִשְׂרָאֵל, וְכֵת צוּר שְׁמָה קְבוּבִי: לְכָבוֹד וְכו' דִּין שְׁמַע מִפִּי רַבּוֹ אִישׁ אֲרָמִית מְשֻׁבָּבִי, קְנֵאִים הֵם פּוֹנְעִים בֹו, וְיֵאֱמָר אֲרִיךְ חַרְבִּי: לְכָבוֹד וְכו' וְיִקָּם מִחוּץ עֲדָה, רִמַּח בִּירוֹ תִרְהָ, וְיִתְרַד הַתְּרַדָּה, נִתְנַפֵּר כְּמוֹ לְבִיא: לְכָבוֹד וְכו' דָּקֵר בְּתִרְבּוֹ אוֹתָם, בְּרָדֵךְ שְׂכִיבָתָם, עַל הָאָרֶץ חֲבָטָם, וְלִמְשָׁה אוֹתָם הִבְיָא: לְכָבוֹד וְכו' בְּשִׁכְרָת אֹתָהּ א-לֹו חֵן נִעֲלָם, נִתָּן לֹו שִׁכְרָת מְשֻׁלָּם, בְּרִית בְּהֵנָה עוֹלָם, וְיִכְפַּר עַלִּי חוֹבִי: לְכָבוֹד וְכו'

משכן שילח

לעילוי נשמת
יצחק יוסף
בן ציפורה ז"ל
נלב"ע כ"ח ססלו ה'תשע"ו
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יפה בת ריחנה כרמי ז"ל
שלמה בן יחיאל כרמי ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
נעמי עליזה כהן ז"ל
בת ר' יהודה וזהבה הי"ו
נלב"ע ט"ז אלול ה'תשפ"ג
תנצב"ה

קביעות

יבמות | הקדמה

סדר נשים

מסכת יבמות

הקדמה למסכת יבמות

המסכת מבארת דיני ייבום

והלויצה

סדר נשים כולל שבע מסכתות, כולן מופיעות בתלמוד הבבלי ובירושלמי.

מסכת יבמות היא המסכת הראשונה בסדר נשים, שהוא הסדר השלישי במשנה ובתלמוד. הרמב"ם כתב (בהקדמתו למשנה) שפתח את סדר נשים במסכת יבמות שהוא דבר "מוכרח" לעשותו - או חלוק או יבם! ולא פתח במסכת כתובות, הואיל ואין לבית דין לכוף לישא אישה.

במסכת זו 16 פרקים אשר עוסקים ברובם בדיני ייבום וחליצה ובאיסורי עריות. סוף המסכת עוסק בדיני עגונות.

מצות עשה מן התורה לייבם (לישא לאישה) את אשת אחיו שמת ללא ילדים, או לפטור אותה על ידי חליצה, שנאמר: "כי ישובו אחים יחדיו ומת אחד מהם וכן אין לו, לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה יבמה. והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל. ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו, ועלתה יבמתו השערה אל העקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי. וקרא לו זקני עירו ודברו

אליו, ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה. ונגשה יבמותו אליו לעיני העקנים וחלצה נעלו מעל רגליו וירקה בפניו, ונענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו. ונקרא שמו בישראל בית חלוצ הנעל" (דברים כה, ה-ז). מכאן למדנו מצוות ייבום ומצוות חליצה (באם לא קיימו את מצוות הייבום).

מהפסוקים מבואר שלכתחילה יש לייבם, ורק אם אינו רוצה לייבם, עליו לחלוץ. מיהו כבר שנינו במשנה בכורות (ז, א): מצוות יבום קודמת למצוות חליצה, בראשונה, שהיו מתקנין לשם מצוה. ועקשיו שאין מתקנין לשם מצוה, אקרו: מצוות חליצה קודמת למצוות יבום.

וכתב הרמב"ם שמצוות ייבום היא "סוד גדול מסודות התורה בתולדת האדם". וכו'. ולא ידענו אם היה המנהג קדמון לפני יהודה, ובבראשית רבה (פה, ה) אמרו כי יהודה התחיל במצוות ייבום תחילה, כי כאשר קיבל הסוד מאבותיו נודדו להקים אותו וכו'. והנה נחשב לאכזריות גדולה באח כאשר לא יחפץ לייבם, וקוראים אותו "בית חלוצ הנעל" (דברים כה, ז) כי עתה חלץ מהם, וראוי הוא שתיעשה המצווה זאת בחליצת הנעל וכו' (פירושו לתורה בראשית לח, ח). עד כאן.

מצוות ייבום מתנגשת לכאורה עם איסור נישואי אשת האח, שנאמר: "ערוה אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא" (ויקרא יח, טז). מיהו כבר אמרו רבותינו ש"ערוה אשת אחיך" ו"יבמה יבא עליה" בדיבור אחד נאמרו (ירושלמי נדרים ג, ב, ועוד במכילתא ובספרי).

מסכת זו נכללת במסכתות הידועות בכינוי עני"ש: שהן: עירובין, גידה ויבמות, הנחשבות למסכתות הקשות ביותר ללימוד ולהבנה שבש"ס (זוהר כי תצא, רעו, א).

נפש האדם אינה שבעה

לעשותם ארבע מאות.

ושאלו המפרשים: אם יש לו מאה ורוצה מאתיים, אם כן יש לו חצי בידו, ומדוע נאמר שאין אדם מת וחצי תאוותו בידו?

והשיבו: שהאדם רוצה מאתיים בנוסף על המאה שיש לו, דהיינו שרוצה שלוש מאות, ואם כן אין חצי תאוותו בידו (ועיין בדרושים נחמדים למחר"ם שיף סוף חולין).

(אוצרות האגדה)

נאמר במדרש (קהלת רבה א,

יח): אין אדם יוצא מן העולם וחצי

תאוותו בידו, אם יש לו מאה זוזים - מבקש

לעשותם מאתיים. ואם מאתיים - מבקש

הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר זצ"ל

רובץ בין המשפתיים

על הפסוק בפרשת ויחי "וישכר חמור גרם רבץ בין המשפתיים" (בראשית מט, יד), הממשיל את יששכר לחמור גרם, אומר **רש"י** ש"חמור גרם" הוא נושא משאות מעיר לעיר, והוא רובץ בין המשפתיים - בין התחומים של העיירות, שם הוא נח.

ומהו הנמשל? במה נמשל יששכר הלומד תורה לחמור גרם? **מבאר החפץ חיים** שיששכר מטה שכומו לסבול ונושא עול תורה, הוא לומד בשקידה - מסכת אחרי מסכת, ומתי הוא נח? "רבץ בין המשפתיים" - בין מסכת למסכת! כשהוא עושה סעודה של סיום... זהו "רבץ בין המשפתיים".

(לעולם יהיה האדם מהסובים)

הלכה יומית

מאת הרה"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: כיצד ראוי לנהוג בהגבחה ספר התורה?

תשובה: צריך להגביה את ספר התורה ולהראות לעומדים מימין ומשמאל את הכתב, ופני הכתב יהיו כנגד העם, ואחורי הכתב כנגד פני המגביה (שולחן ערוך). ובשעה שהכתב מול הקהל, יאמרו "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל". ולא יתחיל באמירה עד שיראה הכתב כנגד עיניו.

ונכון יותר לעמוד בסמוך לספר התורה, שיוכלו לקרוא את האותיות שבו, והעושה כן נמשך עליו אור גדול (שער הכוונות). וטוב שיסתכל במילה שאות ראשונה שלה כשמו, וזה מועיל להצלחה (כף החיים).

בהגבהה, על הקהל לכרוע כנגד ספר התורה (שו"ע קלד, ב). ויצביע באצבעו (ויש אומרים בורת).

עמידה בפני ספר תורה

חייב אדם לעמוד לכבוד ספר התורה, ודווקא בשעה שנמצא עימו באותה רשות, ולכן מעיקר הדין כשארוך הקודש פתוח אין חובה לעמוד בפני הספרים, שאינם באותה רשות, ונהגו לעמוד ואין לשנות.

א-ל מאד נעלה אקדם פניו, בשירה ותהלה אבא לבעניו, כימי משה ואהרן, יובילני למשכנותיו: לו שועתי תעל וישמע קולי, ויסלח לי מעל ויעזור לי, יאן לאמרי פי, ואל יפן למעלי: ו-ה תרם לחתן וכלתו, בזכות אב האיתן וצדקתו, ותמלך המלכה רחל, בשלמה במלכותו:

יעלה יעלה בואי לנגני, חנין רמון פרחה נפני: ובוא דודי ורחש נערי, ויאכל את פרי מגדיו. אם ירדתי ארבו נדודיו, איך יחידה אשב על כני: יעלה יעלה וכו' שובי אלי, את בת אהובה, שובי את, ואני אשוב. הנה עמי זאת את בתוכה, כי בתוכך אתן משכני: יעלה יעלה וכו' רעי, דודי, נפשי פדית, ולבת מאז אותי קנית. עתה לי בין עמים זרית, ואיך תאמר כי אהבתני: יעלה יעלה וכו' אמת, לשוב ויחידך, ולתהלה ולשוב שריתך. כי אהבת עולם אהבתך, על כן אושיבך על דוכני: יעלה יעלה וכו' לו ויהי כדברך, וידי, עתה מחר תאספ נדודי. ולתוך ציון נחה נדודי, ושם אקריב לך את קרבני: יעלה יעלה וכו' חתן רעיית חתך כיון טוב, כי ציון ישעי רענן ורענן ורענן. ולסירוך אכרות ואחטב, ורחש אשלה לך את סגני: יעלה יעלה וכו'

שמו יצא בכל עבר, אשר יגדל ויהי נבר. ולקראי א-ל ויהי חבר. ויהי בדודו בשמואל: עדי וקנה וגם שבת. ויהי דשן בכל מוכה. ושלוש לו ורב אהבה. אמן כן יאמר הא-ל: הנפול בתוך עמו. ויהי לאביו ולאמו. ויהי א-ל ויהי עמו. וגם כל בית ישראל:

ויהי שלום בחילינו. ושלוה בישראל. בסימן טוב כן בא לנו. כימי ובוא הנואל: תלך ויהי רענן. בצל ש-די ותלונן. ובתורה או ותלונן. יאסף דת לכל שואל: ומקורו ויהי ברוך. זמן תיו ויהי אריך. ושלחנו ויהי עריך. וזכחו לא יתנאל:

לעילוי נשמת מרים אוסקר בת ציפורה ז"ל נלב"ע כ"ד אלול ה'תשע"ח תנצב"ה

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לעילוי נשמת אריה סלוצקי ז"ל בן טרין ה"ו נלב"ע ד' תמוז ה'תשע"ח תנצב"ה

לעילוי נשמת הנרי בן לאה ז"ל פורטונה בת הלן ז"ל תנצב"ה

לעילוי נשמת בת שבע עופרה חזה בת יפת ושושנה ז"ל נלב"ע י"ח אדר א' ה'תש"ס תנצב"ה

משכן שיעור

רבי יעקב חיים סטרן
ראש ישיבת 'הבית' בירושלים

רבי יהודה מונסונג
רב סל מרזק

רבי יהודה זכיה סרנא
מחנכים הסתרים

רבי חיים עיני
במסגרת עניני
רב סל ארי יודית

רבי מרדכי גליקמן
האדמו"ר מוויז'ניץ

רבי נחמן בריינ
הראשון לציון

רבי שמואל דובוב
סגן ראש המוסדות

קבעתי

פרק ראשון

פרקנו עוסק בדין צרת ערווה לגבי ייבום וחליצה, ומביא פ"ו עריות הפטורות את צרותיהן מייבום, ושש עריות שצרותיהן מתייבמות.

פרק א' משנה א' - חלק ראשון

חמש עשרה נשים הפטורות את צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום.

חמש עשרה נשים המנויות להלן, הן אסורות על הייבום משום ערווה, ואם מתו בעליהן בלא בנים פטורות הן מן החליצה ומן הייבום, ולא רק הן פטורות אלא גם **פוטורות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום עד סוף העולם** - שאם הייתה אחת מהן נשואה לאחיו, והייתה לו אישה אחרת, ומת אחיו בלא בנים, ונפלו לפניו לייבום, שתיים פטורות מן החליצה ומן הייבום, שהואיל והאחת פטורה משום ערווה, פטורה היא גם את צרתה. ואם היה לו עוד אח שאין היבמות קרובות לו וייבם את צרת הערווה, ולו אישה אחרת,

יבמות פרק א' | משנה א'

ומת גם הוא בלא בנים, שתיים פטורות מן החליצה ומן הייבום, שכשם שצרתה פטורה כך גם צרת צרתה פטורה.

ואלו הן חמש עשרה הנשים הפטורות את צרותיהן וכו' מן החליצה ומן הייבום.

(1) **בתו** הנשואה לאחיו, ומת אחיו בלא בנים, נמצא שהבת נופלת לייבום לפני אביה, כשם שאסור לו לייבם את בתו, כך צרתה פטורה. (2) **וכן וכת בתו** - נכדתו, הנשואה לאחיו, ומת אחיו, כשם שאסור לו לייבם את נכדתו, כך צרתה פטורה. (3) **וכן וכת בתו** הנשואה לאחיו.

(4) **וכן בת אשתו** מבעלה הקודם. (5) **וכן וכת בתה** של אשתו. (6) **וכן וכת בתה** של אשתו, שכל אלו אסורות עליו, ואם היו נשואות לאחיו בלא בנים, כשם שאסור לו לייבם אותן, כך גם צרותיהן פטורות.

(7) **וכן חמותו** - אם אשתו שמת בעלה ונישאה לאחיו, ומת אחיו בלא זרע, כשם שחמותו פטורה מן החליצה ומן הייבום, כך צרותיה פטורות. (8) **וכן נאם חמותו** - הסבתא של אשתו. (9) **וכן נאם חמותו** כל אלו אסורות לו משום "ערוה אשה וכתה לא תגלה את בת-בנה ואת-בת-בתה" (ויקרא יח, יז).

הדעת וכח הבחירה

משבית את כח הבחירה שלו לפרק זמן מסוים. כמו שאסור לאדם לשלוח יד בנפשו ולאבד את חייו, חס ושלום, כך אסור לו לאבד עצמו לדעת למשך כמה שעות או למשך יום-יומיים. כשאדם משתכר הוא מאבד את כלי הדעת, שלא יהיה שימושי לכמה שעות או לכמה ימים, ובפרט הדבר חמור כאשר האדם שותה לשוכרה ושוב שותה. כשהאדם לא שומר על הכלי היקר הזה שנקרא 'דעת', או הכלי היקר שנקרא 'בחירה' שמקורו בדעת, כשאדם לא מסנן את הדברים ולא מבדיל בין טוב לרע, בין אמת לשקר, הרי בכך הוא שולח יד בנפשו בנקודה החשובה ביותר שנקראת דעת, מאבד עצמו לדעת לשעות מספר או ימים מספר, והדבר חמור עד מאוד.

(אמונה יומית)

עיקר הבחירה הוא בנושא האמונה. האדם צריך להאמין שכל דבר מתרחש בהשגחה פרטית, ולסלק מעליו את כל המחשבות של המינות, שיש טבע ומקריאות בעולם. עליו לשייך כל דבר אך ורק לבורא העולם. אלו ניסיונות יומיומיים אצל האדם, הן מה שקורה לו מאחרים, הן מה שקורה לו מעצמו, כגון שאבד לו חפץ, נשבר לו כלי, מתעכב לו איזה עניין. כל הדברים הללו הם ניסיונות שאדם צריך להשתמש בהם עם הדעת שלו, שזה בעצם כח הבחירה הנפלא שהקדוש ברוך הוא נתן לאדם. אדם שיכור

שפתותיהם רובבות

הגאון רבי אברהם יעקב פאם זצ"ל ראש ישיבת 'תורה ודעת'

קירוב רחוקים

התקופה שאנו חיים בה כיום, היא תקופה שמשוגלת מאוד לקירוב רחוקים מהתורה, והיא תקופה שצריכים לצאת אל אחינו בני ישראל - בכל אתר ואתר, ולהחזירם לתורה, והוא זמן שמשוגל מאוד לזה.

הרבה הרבה מאותם האבונים והרחוקים והנידחים, מאוכזבים המה בעולם שהמה נמצאים בו. הם רואים את התורה והריקות של כל ענייני העולם, ומחפשים משהו להחיות בו את נפשם. מבקשים אמצעים לקבל איזה שהוא "טעם" בחייהם, ואילו התרוממות בחייהם, ואילו רק היו כאלה שהיו מקרבים ומלמדים אותם, אזי כבר היו "יהודים יקרים ומבורכים", לשם ולתפארת.

היאך אפשר שנקבל את השמחה והנחת מהילדים שלנו, בעוד שאנו רואים את הצד האחר, את לודיו האחרים של הקב"ה???

(מורה צדק)

הלכה יומית

מאת הר"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: האם רשאים לשבת עם הגב כלפי ארון הקודש?

תשובה: לכתחילה אין להעמיד כיסאות בבית הכנסת כאשר הגב כלפי הארון. אומנם בשעה שהציבור הופכים פניהם בקבלת שבת לצד מערב, וכן כשהרב דורש או בברכת הכוהנים, אין איסור להפנות גב לארון (יחזקאל ד, ט).

לא יחלוץ תפילין כנגד ספר תורה, כיוון שמגלה את ראשו, ואם אינו מגלה את ראשו מותר, וכן אם ספר התורה סגור אין לחוש כלל (הלכה ברורה ב, ע"א).

שאלה: האם רשאים להעביר ספר תורה ממקום למקום?

תשובה: אין להוציא ספר תורה ולהעבירו ממקום למקום אפילו לצורך מי שהוא אנוס ואינו יכול לבוא לבית הכנסת. אומנם אם יש עשרה שהיו אנוסים, או אדם גדול בתורה, מותר להוציא ספר תורה על מנת לקרוא להם.

זמירות לשבת

ישמח חתני בקהל אמוני, וישא ברכה מאת יי: ש-די ימלא תאוות לבו מן וצנת יתית סביבו, ויאר אותו וינשר נתיבו לגמור ולשמור דרכי יי: ישמח חתני בקהל אמוני, וישא ברכה מאת יי: לראשו יצוה ברכות עצומות וישא בכל עת בנהר שלומות, בא יבא ברכת נושא אלומות ויזהר ויראה ושוועת יי: ישמח חתני בקהל אמוני, וישא ברכה מאת יי:

מקהלות עם ברכו א-ל, תרימו קול בת וא-ל. ואל יעקב, ישמח ישראל. ביום שמחתכם, שיר מהלל א-ל. הללוהו גדלוהו כי ברוך הוא נאמן, לזכור חתן בחור מעם, יעקב איש תם: הללוהו... רוממו א-ל מאיר אורה, גבר חסדו אשר ברא. חתן וכלה היא לו לעזרה, ישיר ישראל אז את השירה: הללוהו... דרשו א-ל חי לעולמים, הללוהו בפרומים. יוסף עליכם אלף פעמים, עשר וזכור וארך ימים: הללוהו... כימי צאתכם ממצרים, בעו בערי ערים. עין בעין תראו פי שנים, בירושלים בלכם חיים: הללוהו.

עת דודים בלה בואי לגני, פרתה חגפן הנני רמוני: חלף הגשם הסתיו עבר, קומי רעתי החשק גבר. נצא השדה נלין במדבר, שם אתן דודי לך מחמר עיני: עת דודים וכו'... יפית ונעמתי כשלני עיניך, דבש וחלב תחת לשונך. צאי נא וראי בעקבי צאנך, שם אקריב קרבן נסכתי ויני: עת דודים וכו'... ורדתי חברה לרעות בנגים, לראות את יפך עיניך יונים. שפתותיך בלה כמו חוט שנים, בתוך עיר ציון קומי וני: עת דודים וכו'... מס רבים לא יוכלו לכתוב, את ארבתך ולילה לא תשבות. מיום נדודך נשאתי ריבות, אם אשכחך תשבת וימיני: עת דודים וכו'...

בראות, הצלחה וכל טוב ללוי הודיה נתנאל והילה וכל משפחתם הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלת מיקי מיקיסק בן שושנה עזרא ובני ביתו הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לרפואת והצלחת משה ברוקס בן לילי הי"ו בתוך שאר חולי ישראל

משפחה שנייה לילדים

דבר התורה שלי לשילח השבת

לעצמו הוא עושה

"ועתה ישראל מה יי אלהיך שאל מעמך,
כי אם ליראה את יי אלהיך ללכת בכל דרכיו ולהתבה אתו".

הדבר פלא, הרי מדרגת יראת השמים הגה גבוהה ביותר, וכיצד אפשר לומר: "כי אם ליראה", רק את הדבר הזה ולא יותר?

אלא מישב בספר דעת זקנים שכונת הפסוק: "כי אם ליראה" היא על המשך הפסוק: "לשמר את מצות יי ואת חקתיו אשר אנכי מצוה היום לטוב לך", כלומר ה' אינו שואל ממך דבר זה בשבילו, אלא שאל ידי יראת שמים היהודי מקים את מצוות ה' ואת חקותיו בשלמות ובדקדוק, ודבר זה כלו רק לטובתו ולהנאתו, להרבות שָׂכָרוֹ גם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא, וממילא עבודת יראת שמים קלה יותר לאדם היודע שכל עבודת ה' עם יראת שמים נועדה עבורו.

משל למלך שהיה לו משרת טוב במיוחד. כל עבודה שהיה דורש ממנו, היה עושה בשלמות. לזמנים בקשו המלך לסדר דירה אחת, לנקותה היטב ולהתטהר בטוב טעם ברהיטים משבחים. עשה המשרת כרצון אדונו.

כשנשלמה המלאכה, שאלו המלך: כיצד היתה העבודה? ענה לו את האמת: זו היתה עבודה מאמצת, אך שמח אני כי עשיתי רצון אדוני. אמר לו המלך: דע לך כי הדינה שהכנת אינה מיעדת, אלא בשבילך. כל מה שעשית וטרחת - עשית לעצמך. היתה כדאית טרחה זו שהרוח כלו שלך.

שמחה גדולה הציפה את לבו של המשרת, שלא רק שקים את רצון מלכו אלא זכה לעצמו בכל טרחתו.

כך, כאשר עובד יהודי את ה' ביראת שמים ובשלמות בכל המעשים והמצוות, מזדכך הוא לטובה ובכרחה, ומכל מצוה ומצוה זוכה לכמה זכויות וישועות, כי הכל נתן על ידי הקדוש ברוך הוא "לטוב לך", להיטיב לנו בכל הטובות שהקדוש ברוך הוא חפץ להשפיע על כל אחד מעמו הנבחר.

(פניני הפרשה)

שבת שלי ומברך?

דברים

ואתחנן

עקב

ראה

שופטים

כי תצא

כי תבוא

ניצבים

וילך

האזינו

וזאת
הברכה

42 שילה מספר ספורי צדיקים

44 הידד אני לומר גמרא לבד!

48 דיון משפחתי

54 השר מקוצי

57 משניות מבארות מסכת ביצה

רבי ציון רחמים ז"ל רבה של צמח

רבי יוסף דאגה אביר רשמי - סוריה

רבי מאיר יהודה גין רב חסידות

רבי מנחם מנחם ז"ל חתנו של החפץ חיים

רבי עזרא דנגור מחכמי בנימין - כ"א

רבי ראובן אליהו ישראל רבה של חרונים - בני

רבי שמחה כהן חסיד ישיבת 'חידושי מנחם'

ממקד מלכנו תופיע ותמלך עלינו כי מחכים אנו לך. כותי תמלך בציון. בקרוב ביטוי לעולם ועד תשכון. תתגלית ותתקשר ברחמיך וירושלים עירך לירושלם נחמיה. וענינו תראינו מלכותך בדבר האמור בשירי עקב. על ידי דוד משיח צדק:

מכניסי רחמים הכניסו רחמינו לפני בעל הרחמים משמיע תפלה השמיעו תפלתנו לפני שומע תפלה משמיע צעקה השמיעו צעקתנו לפני שומע צעקה. מכניסי רמעה הכניסו רמעותינו לפני מלך מרדכי ברמעות. השתדלו ותרכבו תחנה ובקשה לפני מלך א-ל רם וגשאי:

קול ברמה נשמע נהי כבי תמרוצים רחל, מכנה על-בניה, מאנה להנחם על-בניה, כי איננו בה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועניך, מרמעת: כי יש שבר לפעלתך נאם ה' ושב מ'ארץ אויב. ויש-תקנה לאתריה, נאם ה' ושב מ'בנים, לנבולם: תפלה, לפני כי יעשה, ולפני ה' וישפך שירו. ה' שמעה תפלת, וישועתי אליך תבוא. אל תסתר פניך, ממני ביום צר לי:

ישמך א-להים באפרים ובמנשה. יברך ה' וישמך, ואר פניו אליך ויהנה, וישא ו' פניו אליך וישם לך שלום: א-להים צ-באות שוב נא הכס משמים וראה ופקד נפן זאת, וכנה אשר נמעה וימנה ועל בן אמצנת לך: המלאך הנא אתי מלך רע וברך את הנערים. וקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק, וידעו לרב בקרב הארץ:

אבינו מלכנו, חננו ועננו, כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו: בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש ומשמיע לישראל ואומר: עניים הגיע זמן גאלתכם ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזורה:

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, ולמדה את בני ישראל. תורה הקדושה, התחננו בבקשה, פני הצור נערין בקרשה: צמאה לך נפשי, כמה לך בשרי, בארץ צה ועפר בלי מים. כן בקדש חיותך לראות עך ובכודך:

משפחה שנייה

הצלחה ברוחניות ובגשמיות
לבתאל וגבריאל וישעי ומשפחתם הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלחת נתנאל יעקב וגליה בלוקה הי"ו והבנות אוריה ויסכה הי"ו ולע"נ אליהו בלוקה בן חנה ז"ל

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לרפואת שילה (שוקי) סעירי בן ר' שלום הי"ו

שיקל חכמה

סיפורי צדיקים

הרב אביהוא שאנר

השמיח בחלקו

(על פי אבות דרבי נתן פרק ו')

רבי עקיבא היה עני מרוד, החבילה השניה ל לקח, והבעיר אתם באח (תנור).

בשביל עפר שבשדה, לאור ה למד ושר, צעד ל לכרות.

את ה חלק ל 2 חבילות, מאחר בלילה, והלך ל כשבפיו תפלות. שכב לנוח טפה (מעט), חבילה 1 מכר לאנשים, וב קנה ועדשים.

זמירות לשבת

שמע בני מוסר אביך, ואל תמוש תורת אבך, תהנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת, לכל אדם וכל עת, וכוה תנצל מן הכעס, שהיא מדה רעה להחטיא בני אדם, וכאשר תנצל מן הכעס, תעלה על לבך מדת הענוה, שהיא מדה טובה מכל המדות הטובות למען תצליח בכל דרכך ותוכה לעולם תבא:

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו להכותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו, ותקדוש ברוך הוא מצילנו מידם: ה' לא גבה לבו ולא רמו עיניו ולא הלכותי בגדלות ובגפלאות ממני: אם לא שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי:

שבחי ורושלים, את-ה', הלאי א-להיך ציון, כי-תזק, בריחי שערך, ברוך בנך בקרבך: וכן לנצל בנינו ובני בנינו חכמים ונבונים. אוהבי ה', ראי א-להים, אנשי אמת, דרע קדש ב' דברים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא:

אדרבה, תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ושנרבה כל אחד את חברו בדרך תישר והרצון לפניה, ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו תלילה... ותחזק אותנו באהבה אליך כאשר גלוי וידוע לפניה שיהא הכל נחת רוח אליך... אמן בן ימי רצון: התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי, על יד בן ישי בית הללמי, קרבה אל נפשי גאלתי. באי בשלום עטרת בעלה, גם בשמחה ובצחלה, תוך אמוני עם סגלה, בואי בלה בואי בלה: אנה בבת, גדולת ומנה, תחור צוירה: קבל רנת, עמך. שבענו, שתרנו נורא: נא גבור, דורשי תהודך, כבבת שמרם: ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלים: חסין קדוש, ברכ טובך, נהל ערתך: יחיד נאת, לעמך פנה, וזכרי קדשתך: שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות:

לעילוי נשמת
דוד אברגיל ז"ל
בן עזיזה ז"ל
חנה בת שרה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן למנוח למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
אורה שאנר
בת ניסים מלמד ע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן למנוח למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מארי שלמה
בן מארי סעיד
שאנר זצ"ל
תנצב"ה

משכן
שיקל

רבי
יהודה לייב חסמון
מסבית ושיבת ציון

רבי
יוסף בנע' ח'ימון
מחבסי בוכרין

רבי
מונשה קשין
הרמב"ם מאונגווי

רבי
מרדכי דיעי
הרמב"ם מנחם ושלום

רבי
מושה לאמדינסקי
ראש ישיבת דאריין

רבי
מושה שמידא
מחבסי פרס

רבי
שלמה שוש
הרמב"ם מנחם

אתם אָנוּ מְבַשְׁלִים וְאוֹפִים,
וְשׁוֹכְבִים עֲלֵיהֶם
כְּשֶׁאָנוּ עֵיפִים”

רַבִּי עֲקִיבָא בְּחִלְקוֹ שֶׁמַּח,
וְהַקְדוּשָׁה גָּדֹל וְצָמַח.

הוא הַעֲמִיד תַּלְמִידֵי חֲכָמִים,
וּלְבִסּוֹף הָיָה לוֹ עֶשֶׂר,
וַיְהִלּוּמִים.

הַשְׁכָּנִים לֹא הָיוּ מְרָצִים,
הַפְּרִיעַ לָהֶם עֶשֶׂן הַ

”בְּמָקוֹם נִתֵּן לָהּ ,
תְּדִלִיק וְתֹאִיר הַ”.

לֹא הִסְכִּים רַבִּי עֲקִיבָא
לְהַצָּעָה:

”אָנוּ נִהְיִים מִהַ
בְּכָל ,

תְּכַמִּילָן

רְצִפָּה

זָהָב

תּוֹרָה

לֶחֶם

שָׁמֶן זַיִת

שָׁעָה

יַעַר

קוֹצִים

שׁוּק

תְּנִינָא:

אָמַר רַבִּי יְשׁוּעָה
בֶּן אֱלִישֶׁעַ, פַּעַם אֶתְּ אֶתְּ נִכְסֵי
לְחָקִית קִטְרִים לְפָנָיו וְלִפְנֵי
וְרֵאשִׁית אֶתְּרִיא - לִי - ה'!
ז-בָּאוֹת, שְׁהוּא יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּף
רֶם וְנִשְׂא, וְאָמַר לִי: יְשׁוּעָה!
בְּנִי, בְּרַבְּכִי! אֲמַרְתִּי לוֹ: וְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנָיו, שִׁכְבְּשׁוּ רַחֲמֵךְ
אֶת כַּעֲסֵךְ, וְיִגְלוּ רַחֲמֵיךְ עַל
מַדּוּתְךָ, וְתִתְּנֶנָּה עִם בְּנֵךְ
בְּמִדַּת רַחֲמִים, וְתִכְנַס לָהֶם
לְפָנֶיךָ מִשׁוֹרֵת הָרִיץ.
וְנִשְׁעֵי לִי בְּרֹאשׁוֹ:

וְדִיד נִפְשׁ אֵב תְּרַחֲמֵן. מִשׁוֹךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ.
וְרִוּוּן עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל. וְשִׁתְּתוּהוּ אֶל מוֹל תְּדַרְךָ.
וְעָרַב לוֹ יִדְרוֹתֶיךָ. מְנוּפֶת צִוְּךָ וְכָל טַעַם:
תְּדוּר נָאָה זִיו וְהַעֲלִים. נִפְשִׁי תוֹלֵת אֶתְּכֶךְ.
אֲנִי א-לִי נָא רָפָא נָא לָהּ. בְּתִרְאוֹת לָהּ נִזְעַם יוֹךְ.
אִז תִּתְּנוּק וְתִתְּרַפָּא. וְתוֹרֵת לָהּ שְׁמַחַת עוֹלָם:
וְתִיק וְתִמּוֹ נָא רַחֲמֵיךְ. וְתוֹסֶס נָא עַל בֶּן אֲהוּבְךָ.
כִּי יִזַּח כְּפֶה נִכְסוֹךְ נִכְסִפְתִּי. לְרִאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲנֶךְ.
אֲנִי א-לִי חֲסִדֵּי לִבִּי. חוֹסֶס נָא וְאֵל תְּהַעֲלִם:
הַגִּלָּה נָא וּפְרוֹס תְּכִיבִי עָלַי. אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ.
תֹּאִיר אֶרְצִין מִכְּבוֹדְךָ. נִגְלֶה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.
מִקָּר אֲהוּב כִּי כָא מוֹעֵד. וְחֲנֻנִי כִימִי עוֹלָם:

מִה אֲשִׁיב לָהּ, כָּל תְּגִמּוּלוֹתֶיהָ
עָלַי: כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשִׁא,
וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא: נְדָרִי
לָהּ אֲשִׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל
עֲמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי ה' הַמְּנוּחָה
לְחִסְדֵּיו: אֲנִי ה' כִּי אֲנִי
עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתָּה,
פִּתְחוֹת לְמוֹסְרִי: לָךְ אֲזַכֵּחַ
זִכַּח תּוֹדָה, וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא:
נְדָרִי לָהּ אֲשִׁלֵּם, נִגְדָה נָא
לְכָל עַמּוֹ: בְּתַעֲרוֹת בֵּית ה'
בְּתוֹכְכִי וּרְשׁוֹלִים, חֲלָלוֹת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי
אֵינוֹ כְּגוֹי מֵאֲבָנִים - הוּא
כְּגוֹי מְדַמְעוֹת. וְאִם כָּל מִה
שְׁאֵתָה צְרִיךְ רַק עוֹד דְּמַעַת
אֶתְּ - בְּכַקְשָׁתָה, קַח אֶת
שְׁלִי, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קַח
אֶת שְׁלִי:

אֲכִינוּ אֵב תְּרַחֲמֵן, הַמְּרַחֵם,
רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ
בִּינָה לְחִבּוֹן וְלִחְשִׁיבָה,
לְשִׁמְעַת לְלִמּוּד וְלִלְקוּם
לְשִׁמְרַת וְלַעֲשׂוֹת, וְלִקְוִים
אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהֵאָר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְדַבֵּק לְבָנוּ
בְּמַצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לְכַבְּנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךְ:

מִשְׁכּוֹ
שִׁילָה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

גגות הכעס

רבי שמעון בן אֶלְעָזָר אומר משום חילפא בר אגרא, שאמר משום רבי יוחנן בן נורי: המקרע בגדיו בחמתו, והמשיבר בליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו, יהא בעיניו כעובד עבודה זרה.

שכך אומנותו של יצר הרע: היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה וחילוף ועובד.

אמר רבי אבין: מאי קראה - "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר", איזהו אל זר שיש בגופו של אדם?

הוא אומר, זה יצר הרע.

עבד למורמא אימתא אינשי ביתה.

כי הא דרב יהודה שליף מצבייתא.

שבת שלום, ילדים יקרים!

השבוע נלמד עד כמה צריך להזהר שלא לכעס, ולאילו דברים גורעים אפשר להגיע על ידי מדת הכעס.

הבה נתחיל!

רבי שמעון בן אֶלְעָזָר אומר משום בשם חילפא בר אגרא, שאמר משום בשם רבי יוחנן בן נורי: המקרע בגדיו בחמתו, מי שכועס כל כך עד שהוא קורע את בגדיו מרב כעס,

והמשיבר בליו בחמתו, או שהוא שובר כלים כשהוא כועס, והמפזר מעותיו בחמתו, או שהוא מפזר את כספו מרב כעס

הטעם שהובאו שלושה אפני כעס, א. המקרע בגדיו בחמתו. ב. המשיבר בליו בחמתו. ג. המפזר מעותיו בחמתו:

כתב בפרשת מרדכי (ד"ה המשבר) ששלוש דרגות של כעס זו למעלה מזו שנינו כאן.

הדרגה הפחותה היא אדם שהביאו לו בגד ללבש ואינו נושא חן לפניו ולפיכך הוא קורעו בחמתו, וכך הוא

טבעו של אדם להשחית דבר שאינו לתועלתו.

אבל המשיבר בליו בחמתו, הינו כלי שהמאכל שהיה מנח בו לא מצא חן בעיניו, זהו כעס במדרגה גבוהה, שהרי כעסו אינו על הכלי אלא על המאכל, והיה לו לשפכו בלבד.

והמפזר מעות ככעסו זו מדרגת כעס עליונה, שאין לעצם כעסו שום חבור ושיכות למעות שפזר. וכעס כזה דומה לשגעון.

- יהא בעיניו כעובד עבודה זרה. המעשה כל כך חמור כאלו אותו אדם עבד עבודה זרה!

כתב הריב"ש (שו"ת, סי' קעא), שאף שחכמים השוו מקרע בגדיו בחמתו לעובד עבודה זרה, אין לה אדם שיאמר שהוא ביהרג ואל יעבר כדין עבודה זרה, אלא כך היא דרך החכמים להפליג בגדל העוונות, כדי שישמר אדם מלהכשל בהן.

וצריך להבין, למה זה חמור כל כך?

אלא מבארת הגמרא מפני שכך אומנותו של יצר הרע: כי כך היצר הרע (שהוא הכח הרע שמעץ לנו

רבונו של עולם, ותן חלקנו בתורתך, ונכנו כדו שתרצה שבינתך עלינו. מלא משאלות לבי לטובה, ותפק רצוני ותן שאלתי: אני מאמין באמונת שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אהבה לו בכל יום שיבוא:

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
אברהם יהושע בן
יוסף ורומייה ז"ל
נלב' ד' תמוז ה'תשס"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
אסתר (רינה) סעדון
בת פורטונה ז"ל
נלב' ע"ב אב ה'תשפ"ד
תנצב"ה

משכן
שילה

ד גמרא לבד!

ז"ל מאורות

שואלת הגמרא:

איזהו אל זר שיש בגופו של אדם?
אנו שואלים את עצמנו, הרי לאדם אין בתוכו אליל, אז מהו ה"אל זר" שנמצא בתוך האדם עצמו? הוי אומר, זה יצר הרע.

ואומר הפסוק שאם יהיה בך אל זר, שתשמע ליצר הרע לעבר עברה קלה, לבסוף תשתחנה לאל נכר ותחטא בעבודה זרה. וכיון שאסור לקרע בגדיי בחמתו, העושה כן מרגיל יצרו לבוא עליו.

וכל מה שזה כאלו עובד עבודה זרה זה רק כאשר הוא עושה מחמת הכעס, אבל אם עבד למירמא אימתא אאינשי ביתיה. מתר, אם אינו עושה את הקריעה או השבירה מתוך כעס של יצר הרע, אלא הוא עושה זאת כדי להטיל אימה (פחד) על בני ביתו, כדי לחנך אותם שלא יעשו דברים רעים.

כי כמו הא דרב יהודה שליף מצבייאתא,
שנהג לשלף חוטים דקים היוצאים משפת הבגד, לא מכעס אלא כדי להטיל אימה על בני ביתו שלא יעשו דברים לא רצויים.

לעשות דברים לא טובים) פועל באדם: היום אומר לו עשה כה, היום היצר הרע אומר לו לעשות עברה קטנה, לכעס או לשבר חפצים שזה אסור כל תשחית, ואם הוא עשה את הדבר הקטן, למחר אומר לו עשה כה, למחר הוא מבקש ממנו לעשות דבר חמור יותר, ואם הוא עשה את הדבר אז היצר אינו מסתפק בזה אלא ממשיך לומר לו לעשות עברות, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד. ובסוף, בהדרגה, היצר הרע מגיע לכך שהוא משכנע את האדם לעשות עברה גדולה מאוד - לעבד עבודה זרה (שהיא העברה החמורה ביותר בתורה), והאדם הולך ועושה את זה. לכן הכעס הוא פתח לעברות חמורות יותר.

אמר שאל רבי אבין: מאי קראה - מהו
הפסוק שמלמד אותנו שהכעס הזה יכול לדרדר את האדם עד כדי שיעבד עבודה זרה.

וענה: המקור הוא מספר תהלים: "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחנה לאל נכר", ותבת 'בך' משמעה בקרבה, כלומר, הפסוק מזהיר שלא נקבל שום "אל זר" או "אל נכר" בתוכנו, ולא נשתחנה לאף אחד מלבד השם יתברך.

מאי קראה - מהו

הפסוק?

הוי - היה

דקא עבד - שהוא עושה

למירמא אימתא - להטיל

אימה

אאינשי ביתיה - על אנשי

ביתו

כי הא ד - כמו זה ש...

שליף מצבייאתא - תולש

חוטים מן הבגד

רבי
יוסף יצחק שניאורסון
האדמו"ר מסאדיגורא

רבי
יוסף עדס
מחסידי ישיבת 'שירת יוסף'

רבי
יוסף עדס
מחסידי ישיבת 'שירת יוסף'

רבי
יוחנא אל הלוי
אב"ד בראדא - ב"ר

רבי
מסעוד יונה אדוני
מחסידי מירון

רבי
משולם ראטה
ד"ר בבית הדרן ורחוב יום

רבי
ניסים יהודה דמין
הראשון לציון

רבי
עמרם יצחק זקס
ראש ישיבת 'שכונת אשכנז'

רבי
עמרם יצחק זקס
ראש ישיבת 'שכונת אשכנז'

זמירות לשבת

למה נקרא מוריה על שם המר הטוב שישנו שם. מי שענה לאברהם אבינו בחר המוריה, הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה:

על הר גבה עלי לך, מבשרת ציון, תרימי בבת קולך, מבשרת ירושלים. תרימי, אל תיראי, אמרי לעיר יהודה, הנה א-להיכם:

כן אדם, עלה למעלה עליה: כי כח עז לך יש לך כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים:

אל תבזש כם פן יבזשו לך: דרש אותם דרש: כן אדם - וימנעו לך מיד:

יום קדוש הוא מבוא ועד צאתו, כל דרע יעקב ויבדוהו כדבר המלך ודתו, לנח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו, כל עדת ישראל יעשו אותו:

משך חסדך לידעך א-ל קנא ונוקם, נוסרי ליום השביעי זכור ושמור להקם, שומם כבגן שלם באור פניך תבחיכם, ירנן מדישן ביתך ונחל צדנך תשקם:

עזור לשוכותים בשביעי כתרשש וקציר עולמים, פוסעים בו פסיעה קטנה, סוערים בו לברך שיש עמים, צדקתם תצויר כאור שבעת הימים,

ה' א-לנו ישראל אלהת תמים, ה' א-לנו ישראל תשועת עולמים:

כל מקדש שביעי קראוי לו, כל שומר שבת כדת מחללו, שברו הרבה מאד על פי פעלו, איש על מחנהו ואיש על דגלו:

אוהבי ה' המחבים כבגן אריאל, ביום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל, גם שאו ודיכם קודש ואמרו לא-ל, ברוך ה' אשר נתן מנוחת לעמו ישראל:

הרשי ה' דרע אברהם אוהבו, המאחרים לצאת מן השבת וממחרים לבא, ושמחים לשמרו ולערכ ערוב, זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו:

זכרו תורת משה כמנוח שבת גרוסה, תריות ליום השביעי ככלה בין רשותיה משפחה, מהורים וירשות וקדשה במאמר כל אשר עשה, ויכל א-להים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה:

לעילוי נשמת
מגור' בן מברט ז"ל
סיסאי בן וואלו ז"ל
אזוונט בת אלמנצ'ה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מאור מאיר ז"ל
בן גדי ורעיה כהן ה"ו
נלבי' ח' כסליו ה'תשפ"ג
תנצב"ה

לעילוי נשמת
איבט מתתיהו
בת מזל ז"ל
נלבי' ח' אלול ה'תשפ"ד
תנצב"ה

משכן
שייף

תקציר: המברחים מבחינים מרחוק שבניו של השכור גלו את מקום הסחורה המברחת, ומחליטים להתקרב אליהם. אך אינם יודעים שהם במעקב. הם דורשים מהבנים לשלם על הזיון ואז, השוטר מזנק ומצטרף אל ה"חגיגה"...

אתם מבינים, ילדים? הספור הזה מופיע כבר במדרש, וה'מגידים' היו מספרים אותו בקדי להמחיש לנו, כי בדרך שאדם רוצה לילך - בה מוליכים אותו... וכעת, מחשבו: אם משמים דאגו לזין לשכור שרצה להשתפר, האם לא יעזרו משמים למי שיצא למד תורה, לקים מצוות, לעלות ולהתעלות??? ברור שיעזרו, בכפל כפלים!!! מה שאתם צריכים, זה רק לרצות, אבל לרצות באמת... ואז, אתם בעצמכם כבר תראו איך מן השמים יעזרו לכם באופן נפלא ביותר!!!

זמירות לשבת

רבים, נא ה' א-להינו על ישראל עקב, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הנביל והקדוש:

כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך א-להים. צמאה נפשי, לא-לֹהִים לא-לֹהִים, מתי אבוא, ואראה, פני א-להים:

חמול על מעשיך, ותשחח במעשיך, ויאמרו לך חוסדך, כצדקך עמוסדך. תקדש ארון, על כל מעשיך, כי מקדשיך, בקדושתך קדשת, נאה לקדוש, פאר מקדושים:

אין ערוך לך ה' א-להינו בעולם הזה, ואין זולתך מלכנו, לחיי העולם הבא. אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח, ואין דומה לך מושיענו לתחתית המתים:

ו-ה אכספ נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגולתך. משך נעם וראתך לעם מבקשי רצונך. קדשם בקדשת השבת המתאחדת בתורתך. פתח להם נעם ורצון לפתוח שערי רצונך: הנה הנה שמור שומרי ומצפים שבת קדשך. כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשים תערג לקבל נעם שבת המתאחדת בשם קדשך. הצל מאתרי לפרש מן השבת לבלתי תהיה סגור מהם. ששה ימים המקבלים קדשה משבת קדשך. וטור להם באמת ובאמונה לעבודך:

והיו רחמיך מתגללים על עם קדשך. להשקות צמאי חסדך מנחם היוצא מעדן. לעסור את ישראל בתפארת המפארים אותך (יום שבת) על ידי שבת קדשך. כל ששה ימים להנחילים נחלת יעקב בחיךך:

השבת נעם הנשמות, והשכיע ענג הרוחות, ועדן הנפשות. להתעדן באהבתך ויראתך. שבת קודש נפשי חולת אהבתך. שבת קודש נפשות ישראל בצל בנפךך וחסיון. ורצון מרשן ברכתך:

להצלחת אהרון קלנדרוב בן שרה הי"ו בפרנסה, רפואה שלמה, וחינוך ילדים	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	להצלחת ג'קי ושמואל סורג'ון וילדיהם הי"ו	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

משכן שילה

בושלי מגידים

הגביר של העיר

המשורר יבוא בע"ה

זמירות לשבת

רבונו העולמים ודעתי כי
הגני בדרך לבד בחקר ביד
היוצר. ואם גם אתאמין
בעצות ותחבולות וכל
יושבי תבל יעמדו לימיני
להושיעני ולתקן נפשי,
מבלי עזר עזר ועזרתך אין
עזרה וישועה:

אבא שבשמים, אומר לנו
אנכי אסתיר פני ביום
ההוא.
אבל רבי נחמן אומר:
ואפילו בהסתרה
שבתוך ההסתרה בודאי גם
שם נמצא השם יתברך.
גם מאחורי הדברים
הקשים העוברים עליך
אני עומד:

שיר למעלות אשא עיני אל
התרים מאין ובא עזרי: עזרי
מעם ה' עשה שמים וארץ:
אל יתן כמות רגלך אל ינום
שמך: הנה לא ינום ולא
ישן שומר ישראל: ה' שמך
ה' צלך על יד ימין: יומם
השמש לא יכבה וירח בלילה:
ה' ישמך מכל רע ושמר את
נפשך: ה' ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם:

אירן עולם אשר מלך.
בשרם כל יציר נברא:
לעת נעשה בחפצו כל.
אזי מלך שמו נקרא:
ואחרי כבודות הכל.
לבו ימלך נורא:
והוא תהו והוא תהו.
והוא ויהו בתפארה:
והוא אחד ואין שני.
להמשיכו ולתהבירה:

כלי ראשית בלי תכלית.
ולו העז והמשרה:
כלי ערך בלי דמיון.
כלי שנוי ותמורה:
כלי חבור בלי פירוד.
גדול כח וגבורה:
והוא א-לי ותי גאלי.
נצור תכלי ביום צרה:
והוא נסר ומנסי.
מנת כוסי ביום אקרא:

והוא רופא והוא מרפא.
והוא גופה והוא עזרה:
בידו אפקיד רוחי.
בשת אישן ואעירה:
ועם רוחי גזית.
א-חני לי ולא אירא:
במקדשו תגל נפשי.
מישיחני בשמן מחרה:
ואז נשיר בבית קדשי.
אמן אמן שם הנורא:

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

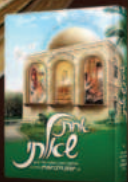
להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

משכן
שייף

מתוך הספר:

מאת הרב ארז חזן שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אחת שאלת"

דיון משפחתי

הרב
הפא"ר מאיר פאניניץ
הראשון לציון

הרב
נחום פרצוביץ
ואם ישיבת שו"ר

הרב
יעקב טולדיאני
אב"ד מוסקבה - סודקין

הרב
יוחנן מילר עשתייזר
בית שמש - חשדון

הרב
נחמיה יגודיוב
ואם ישיבת ירושלים

הרב
צבי מרקוביץ
ואם ישיבת ירושלים

הרב
יוסף שמחון
מייסד הישיבה בית שמש

תפילה בביתו הטלפון הצבורי

כאן נכרי חסר סבלנות.

"ולעבדו בכל לבבכם" (יא, יג), עבודה שהיא בלב, וזו היא תפילה (רש"י).

בשלא אלו היה העומד בתור יהודי, הייתי מתפלל בשלוח דרכי, שהרי כל ישראל ערבים זה לזה, אבל כעת, שאין זה יהודי אלא נכרי, שאינו ב'ערבות' כלפינו, שמא אצטרף לסים מיד, ולתת לו לגשת לטלפון. במיוחד הציק לי המצפון, כיון שחברת התקשרת לא העמידה את ביתן הטלפון לצורך תפילות לבורא עולם, אלא לשיחות טלפון של העוברים ושבים. ממילא מבקש אני לשאל, האם מתן לעכב את הנכרי מהשתמשות בטלפון הצבורי, שנועד לצורך שיחות בין בני אדם, ולא למקום תפילה?...

תשובה:

כתב המסלול 'ישרים' (פרק א, ד"ה ואם תעמיק): "ואם האדם נדבק בבוראו, ומשתמש מן העולם רק להיות לו לסייע לעבד בוראו, הוא מתעלה והעולם עצמו מתעלה עמו, כי הנה עליו גדול הוא לבריות כלם, בהיותם משמשי האדם השלם המקדש בקדשתו יתברך."

נלמד מהדברים, שכאשר עומד יהודי ומתפלל, והאפשרות היחידה שלו לעשות זאת היא באמצעות ביתן הטלפון הצבורי, הרי שהמעשה הזה מסייע גם לגויים, ולכל העולם כולו. וממילא רשאי האיש להמשיך בתפלתו בביתן הטלפון, אלא שכדאי שלא יאריך הרבה בתפלתו.

בעת שהותי בחוץ לארץ, נקלעתי לרחוב הומה אדם, והבחנתי שהשקיעה קרובה, ועדיין לא התפללתי מנחה. נודע לי שבכל האזור לא קיים בית כנסת, וחשבתי בלבי, שלהתפלל כאן ברחוב, למול עיניהם של הנכרים, זה לא שיה, כי אראה בעיניהם כחריג ומזר, ויתכן גם שיעברו כאן אנטישמנים והדבר יעורר את זעמם.

עמדתי נבוך ואובד עצות, והחלטתי לשאת עיני למרום, ובקשתי מה יתברך שיעזר לי למצא מקום תפילה. לפתע נופלות עיני על ביתן של טלפון צבורי.

נכנסתי אל התא הטלפוני, הרמתי את השפופרת, ועשיתי עצמי כאילו אני מדבר עם חברי בטלפון, אך למעשה דברתי עם בורא עולם...

לאחר כמה רגעים, נעצר בסמוך לדלת הביתן נכרי שבקש לשוחח בטלפון, והוא נאלץ להמתין שאסיים את 'שיחתי' עם הרבוננו של עולם. עמדתי נבוך ולא ידעתי כיצד לנהוג, כי מצד אחד אני נוהג להאריך בתפילתי, ומאידך, הנה עומד וממתין

שירים חסידים

ביותר, מה אחבתי תורתך כל היום היא שיחתי. אתה בחרתנו מכל העמים אחבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל העשונות וקדשתנו במצוותיך וקרבנתנו מלכנו לעבודתך ושמן הדודי והקדוש עלינו קראת. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד.

אשר ברא ששון ושמחה תתן וכלת. גילה רנה דיצה ותדנה אהבת ואהבה ושלום ורעות. אשרי העם שככה לו, אשרי העם שח' אלקיו. אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה, ועושה נחת רוח לייצרו. אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבים עליכם

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם משהר אתכם, אביכם שבשמים, ואומר "מקוה ישראל ה'", מה מקוה משהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא משהר את ישראל. אנא עבדא דקדשא בריך הוא. ארין אשר תמיר עיני ה' א-להיך ביה, מראשית השנה ועד אחרית שנה.

אין כאלקינו אין כבודנו, אין כמלכנו, אין כמושיענו. אין שום ראש. איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, חזק חזק ונתחזק. אל תירא ישראל. אלה תמדה לבי, חוסה נא ואל תתעלם. א-לי אתה ואורך אלקי ארומקד. אם אין אני לי, מי לי. וכשאני לעצמי, מה אני. ואם לא עבשיו, אימתי.

אבינו מלכנו, פתח שערי שמים לתפלתנו. אהללה אלקי ואשמחה בו, ואשימה תקותי בו. אהודנו בסוד עם קרובו, אלקי צורי אהסה בו. אור רגע לצדיק וליושרי לב שמחה. אתה שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי תי, לחוות כנעם ה' ולבקר בחיכלו. איזה טוב ה'!

לעילוי נשמת
אסתר סטמקר
בת כרמלה ז"ל
ששון סטמקר
בן אליזבת ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
צפריר מגידש ז"ל
בן עליה הי"ו
נלב"ע י"ד ניסן ה'תשע"ח
תנצב"ה

משכן
שילח
צבי מרקוביץ

אילו פעולות נותרו לעשות לפני שתפנס השבת? (תשובות במהפך)

מוזעזע זאגלעך | וועגן אונזערע זאגלעך | טעאטע זאגלעך | טעאטע זאגלעך
אונזערע זאגלעך | טעאטע זאגלעך | וועגן אונזערע זאגלעך | אונזערע זאגלעך

גם אני רוצה להיות:

יהונתן זוזוט נ"י

ת"ת 'אורות התורה', אשדוד

תשובה: הקורע בגד בשבת מפני שצריך לתקנו, חייב מן התורה משום קורע. וכן המפריד ניירות דבוקים בשבת, ולא נתכוון לקלקל בלבד, חייב משום קורע. וכל זה כשהניירות נדבקו לקיום, אבל אם נעשה כן דרך עראי, מותר.

תשובה: שקיות חלב, וכן חבילות מזון סגורות ועטופות בנייר, מותר לקרוע את השקית או הנייר בשבת כדי ליקח משם את המזון, ובפרט אם עושה כן דרך השחתה וקלקול. וכן מותר לקרוע את הנייר העוטף את המצות, כדי ליקח משם מצה, או את הנייר העוטף את הוופל או את הגלידה או שקית משקה [טרופית] וכיוצא בזה. ובפרט אם קורע דרך השחתה וקלקול.

(ילקוט יוסף שבת כרך ה עמ' קמב)

שבת שלום!

להצטרפות למדור זה פנו למייל:
y0732224999@gmail.com

שְׂדֵרִים חֲסִידִים

נָמַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתָּח לָבֵנוּ
בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהִבָּתוֹ
וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
בְּלִבֵּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא יִגַּע
לְרִיק, וְלֹא נִלָּד לְבַהֲלָה.

בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּהּ
וְהִיא ה' מִבְטָחוֹ.

גם כי אלה בגיא צלמות לא
איך רע כי אתה עמדי שבמך
ומשענתך חמה ינחמני

יְדוּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וְקִסְם.
דַּע לִפְנֵי מִי אַתָּה עוֹמֵד לִפְנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. אַחֵר
יִחִיד וּמִיָּחֵד הִנֵּה הַחֹהֵל וְיִתְהַלֵּךְ.
דַּעַת קִנְיַת לֹא חִסְרָתָּ, דַּעַת
לֹא קִנְיַת מֶה קִנְיַת, זֶה מֶה
שֵׁנְאָמֵר בְּמִסְעָרָא. דָּדָא בִּיה
כּוֹלָא בִּיה דָּדָא דֵּה מֶה בִּיה
זֶה מֶה שֵׁנְאָמֵר בְּמִסְעָרָא.

ה' מִלֶּךְ ה' מִלֶּךְ ה' יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד.

הגיע זמן הגאולה.

הָיוּ לָהּ כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוּא יִגְאֹל אוֹתָנוּ בְּקֶרֶב וּיִקְבֵּץ
נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ
חֲבֵרִים בְּלִי יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אִמֵּנוּ.

הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם
בלבנו אהבתו ויראתו.

**הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת
נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם.**

הַכֹּל יִדְוֹךְ וְהַכֹּל יִשְׁכַּחֲךָ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כָּהֵן.

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי
הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל

וְהִנּוּרָא. וְהָשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל
בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתָם.

יָנָה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שָׁבַת אֲחֵים גַּם יַחַד.

**תְּקַדּוּשׁ פָּרוּךְ הוּא אֲנַחְנוּ
אוֹהֲבִים אוֹתָךְ.**

**הַרְחֵמֵן הוּא יְקִים לָנוּ אֶת
סֶבֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.**

תְּרַחֵם הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא ויִּבְשֹׁר לָנוּ

**בְּשׁוּרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת
וְנִחָמוֹת.**

הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה
חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם.

מ'שכך
ל'ע'ל

לעילוי נשמת
הקטור ג'ורג' ברמ
בן טוביאס וסופיה
ריקלה דרייקופ
צ'יטריק בת חוה ז"
תנצב"ה

לעילוי נשמות
אשר אנג'ל קרופינסקי
בן חנה ז"ל
לואיסה פולאקוב
קרופינסקי בת חוה ז"ל
תוצב"ה

לעילוי נשמת
מרקוס קיטו ברמן
בן סופיה ז"ל
אלברטו אברהם ברמן
בן סופיה ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
טוביאס טוביה ברמן
בן **לייקה ז"ל**
סופיה בכלמן ברמן
בת **ריקלה ז"ל**
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

גבורה בארץ הזהב

שירים חסידיים

ותה כעין שחול על פלג
מים אשר פרו ויתן בעתו
ועליו לא יבול, וכל אשר
יעשה יצליח.
והיו למשפחה שאסור
ורחקו כל מבצעד ושיש
עליהם אלקים כמשיח חתן
על כל.

והביאותים אל הר קדש
ושמחתם בבית תפלה
עולתיהם וזבחתם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים.
ותה כיום ההוא ותקע
בשופר גדול ובא האבדים
בארץ אשר והנהגים
בארץ מצרים והשתחוו לה'
בהר הקדש בירושלם.

ובכן צדיקים נראו
וישמחו וישרים יצאו.
ובכן תן כבוד לעמך תהלה
ליראד ותקנה טובה לדורשיך
ופתחון פה למתחלים לך, שמחה
לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן
לדוד עבדך ועירכת נר לכן ושי
משיחך במתנה כמינו.
והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו
במצותך, ונחל לבנו לאהבה
וליראת את שמך, ולא נבוש ולא
נכלם ולא נכשל לעולם ועד.

ואני רבב הסדר אבוא ביתך
אשתתוף אל חילך קדשך
ביראתך, מה שבו אהליך ועקב
משכנתך ישראל.
ואני נתתי לך שכם אחד על
אחך אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי.
ואתה קדוש וישב תחלות
ישראל.
ובא לציון גואל וישיבי פשע
ביעקב נאם ה'.
ובא האבדים בארץ אשר
והנהגים בארץ מצרים,
והשתחוו לה' בהר הקדש
בירושלם.

ואשר ואתקדש בקדשה של
מעלה, ועל ידי זה ישפיע שפע
רב בכל העולמות ולתקן את
נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו
מכל סיג ופגם. ולטהרנו
ולקדשנו בקדשתך העליונה,
אמן סלה.
ואמר ביום ההוא הנה אלקינו
זה קונו לו וישיענו זה ה' קונו
לו נגילה ונשמחה בישיעתו.
ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם לדור ודור נספר
תהלתך.

משכן שילה

לעילוי נשמת
שלום ציון כהן
בן שרה ז"ל
נלב"ע י"א טבת ה'תשע"ט
תנצב"ה

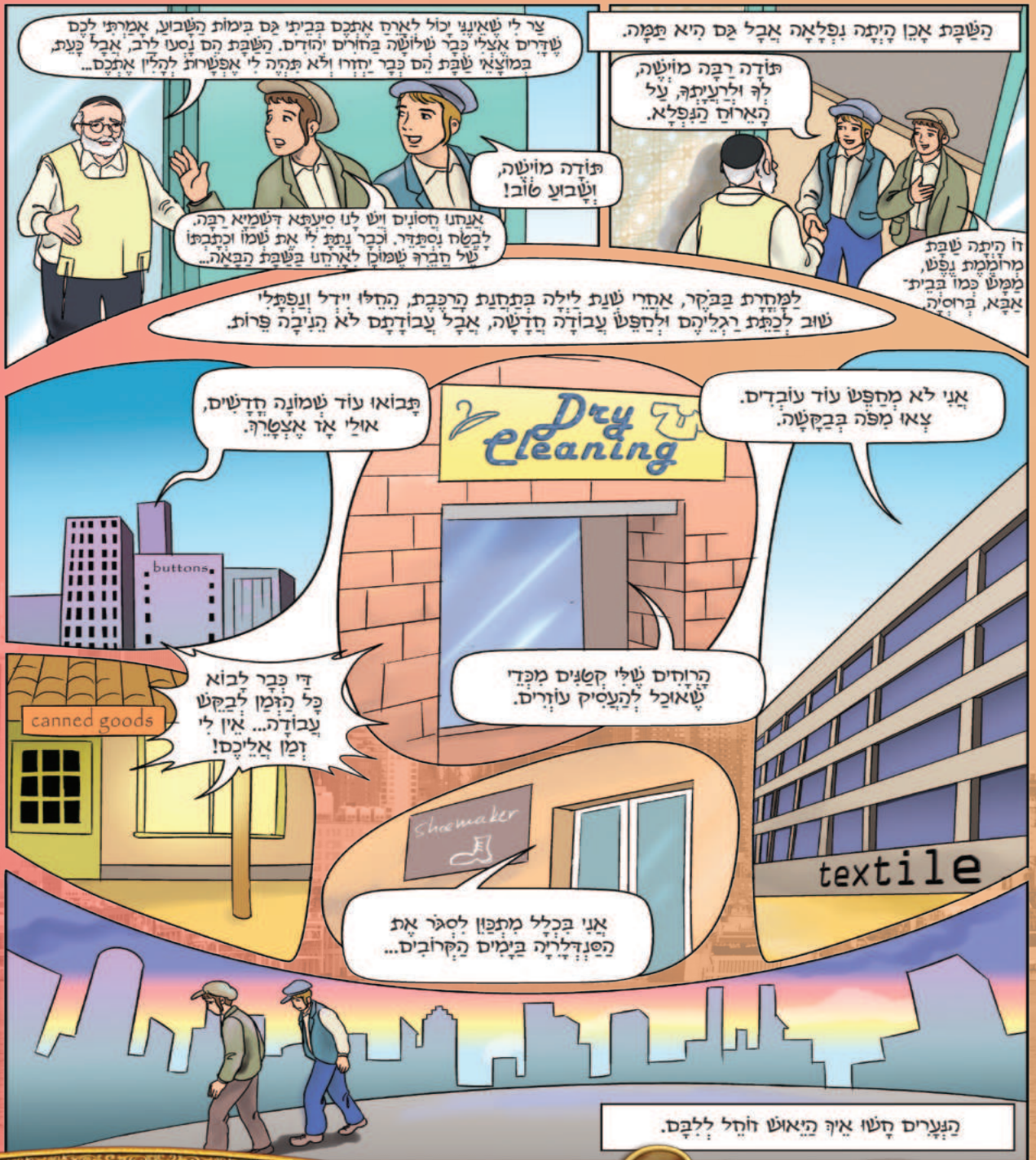
להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
דוד לוי
בן גוריה ז"ל
נלב"ע כ"ז טבת ה'תשפ"ה
תנצב"ה

תקציר: המעסיק במפעל הנרות, מיסטר ג'ון, "ממליץ" לנערים להפסיק לשמור שבת ולהגיע לעבודה וכשהם מסרבים, הוא מפטר אותם בזעם, ללא תשלום. שוב הם מוצאים עצמם ברחוב, מאכזבים. הם תוהים היכן יעשו את השבת הקרובה.

המשורר ינון בעז"ה

שידורים חסידיים

והייתי לכם ברכה עד בלי די.
וסתר לבנו לעבדך באמת.
ודע כל פעול כי אתה פעלתו
ובין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפו
ה' אלוקי ישראל מלך מלך
מלך מלך - ה' אלוקי ישראל
מלך מלך מלך מלך -
ומלכותו בכל משלה.
ידעו כי אתה שמך ה' לעבדך

עליין על כל הארץ.
ותן לך האלקים מלך השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש.
ולירושלים עירך ברחמים
תשוב. ותשכן בתוכה באשר
דברת. וכנה אותה בקרוב
בימינו בגין עולם. וכסא דוד
עבדך מתרה לתוכה תבין.
ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר.

יפדיו ה' רשונם וכאז ציון
ברנה.
וקו ה' יתליפו כת יעלו
אמר בנשרים, ירוצו ולא
ייעזו ילכו ולא יעצפו.
וקרב פוזרינו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מנרבתי
ארץ.
ושמחת בחגך... והיית אד
שמה.
ושננתם חגגך ודברתם כם
בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך.

ותן בנו יצר טוב, לעבדך
באמת וביראה ובאמת.
א
וכרני נא וחזקני נא אה הפעם
הזה הא-להים, ואנקמה נקם
אחת משתי עיני מפלשתים.
ה
חזק ונמא משאלותינו.
אמין ועשה בקשתנו. והוא
ישלח במשעת ירינו. ברכה
והצלחה.
חמל על מעשיך, ותשמה
במעשיך, ויאמרו לך חוסידך,
במעשיך.

בצדקך עמוסידך.
תקדש ארון על כל
מעשיך. כי מקדשיך
בקרשתך קדשת, נאה
לקדש פאר מקדושים.
חזק וזמן נתן להם שלא
ישנו את תפקידם, פועל
אמת שפעלתו אמת.
וללבנה אמר שתתחדש.
ט
טוב לי תורת פידך
מאלפי זהב וכסף.

ועד חסידי ישראל

רבי יחזקאל יעקב וינברג

רבי יעקב טולידאנו

רבי יצחק אלפיה

רבי חיים מינצברג

רבי ניסים רבינו

רבי ראובן כץ

רבי שלמה בן חמו

משכן שילה

לעילוי נשמת שמוחה בת אברהם עודד הלוי גמליאל ז"ל ראובן בן סאלם גמליאל ז"ל ליאת בת מנשה מהצרי ז"ל תנצב"ה

להקדשות

ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לעילוי נשמת משה אוריאל יצחקי ז"ל

בן אסנת הי"ו נלב"ע ט"ו ניסן ה'תשפ"ג תנצב"ה

לעילוי נשמת שרה ציון

בת חנה ז"ל נלב"ע י"ח אייר ה'תשפ"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת ישראל ציון ז"ל

בן עליזה הי"ו נלב"ע י"ח אייר ה'תשפ"ה תנצב"ה

ילדים יקרים
התוכלו למצא
את הפריטים
המאירים הבאים?

מצאו את הפריטים

מהבובאים?

חפשו את חמשת ילדי
משפחת 'משפן שילה' בכל
עמודי פנות הילדים!

מה בתמונה?

הוראות המשחק:

שחקו אחד

התבונן בעמוד הקא במצאו
10 תבלינים בתמונה העליונה
- קצוץ שניות. הפוך את
הדרך חזרה וצנה על השאלות
המופיעות מטה.

שני שחקנים ומעלה

קובעים סבב בין המשתתפים,
מתחילים בתמונה הפנימית
לציל, וממשיכים לצוירים
אחרים בגיליון תוך חבור
שאלות כרצונכם.

הפנצח הוא מי שזוכר את מרב
הפרטים

האם יש ענן באזור?
כמה גלגלי ים יש באזור?
כמה סירות יש באזור?
כמה מזודות יש באזור?
למי יש מקטרת באזור?

רוצים להיות צדיקי השבוע?
צבעו את הציור ושלחו אלינו!

שירים חסידיים

כי ארך ימים ושנות תיים
ושלום יוסיפו לך.
כי את כל הארץ אשר אתה
ראה לך אתגנה ולצדק עד
עולם. לך אתה את הארץ הזאת.
וכך כל מיני תבואות לשוכה
ותן ברכה על פני האדמה.
כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים, מלכותו נצח, נוראותיו
שיחו, ספרו עזו, פאורו צבאיו,
קרשוחו, רוממותו, רון שיר
ושבת, תוקם תהלות תפארתו.

כאהל הנמתת בדרו
מעלה: מראה כהן.
בברקים היוצאים מזו
החיות: מראה כהן.
בגדל גדילים בארבע
קצוות: מראה כהן.
בדמות הקשת בתוך
הענן: מראה כהן.
אמת מה נהדר היה כהן
דרול, בצאתו מבית קדשי
הקדשים בשלום בלי פגע.

ותיים עלינו ועל כל ישראל,
ואמרו אמן.
יהי תהיה הנה. כנבואת אבי
חזון. וישמע בבית זה.
קול ששון וקול שמחה.
ידו לה' חסדו ונפלאותיו לבני
אדם. כי השביע נפש שקקה,
ונפש רעבה מלא מוב.
ותר ותה, בולם קדושה
לך ושלשנו.
ימים על ימי מלך תוסוף
שנותיו כמו דר ודר.
יערב נא שיחי עליך,
כי נפשי תערג אליך.

יבנה המקדש, עיר ציון
תמלא, ושם נשיר שיר חדש,
וכרננה נעלה.
יברכך ה' מוציון, וראה כמוב
ירושלם כל ימי תהיה. וראה
בנים לבניך, שלום על ישראל.
והא רעוא קדמך דתפתח לבאי
באורייתך ותיבה לי בגין
דברין דעברין דעיתך.
ותשלים משאלין דלבאי,
ולבא דכל עמך ישראל
לשב ולחיון ולשלום אמן.
והא שלמא רבא מן שמיא,

לרפואת והצלחת
יהודה בן חנינה הי"ו
לורט בת חביבה הי"ו
למשפחת מלול הי"ו

להצלחת
נדב
בן אסתר הי"ו

לרפואת והצלחת
סימי (שמחה) בן שטרית
בת חסיבה הי"ו

להצלחת
שירה
בת אסתר הי"ו

לרפואת והצלחת
פולט אביטל
בת חביבה הי"ו

משכן
שילה

זהו 10 הבדלים!

רובים להיות "בדיקי השבוע"?
שילחו אלינו פתרונות של אחד התודות בגיליון.
פתרונות יש לשלוח לפקס: 077-444-8-666
או למייל: a0732224999@gmail.com
(פקס או מייל שיגיע ללא פירוט מלאים ובדורות לא ייבטאו)

בדיקי השבוע

יעל אסתר חמו (נתיבות)
נדב ישראל שמש (פתח תקווה)
יונתן עמנואל (מודיעין עילית)
שמואל יאיר, יעקב אלחנן, רחלי, יעל
עליזה ודניאל מור (רחובות)
דוד עוזרי (יבנאל)
הודיה ונועם דבש (בת עין)
נדב כהן (אדם)
סיני עמית זיו זגדון (בני יהודה)
נעה, יגל אורי יעל וטלידו (חצור הגלילית)
משה יהודה וחיים שלמה מינס (אשדוד)
אנאל עמר (שדרות)
אסף מודעי (ראש העין)
ישי יעל קדוש (רחובות)
הלל שירה דהן (חצור הגלילית)
עטרת ויאיר דרשני (אור יהודה)

שירים חסידים

כי הרבית טובות אלי,
כי הגדלת חסדך עלי.
ומה אשיב לך והכל שלך,
לך שמים אף ארץ לך.
ואנחנו עמך וצאנך,
והפנים לעשות רצונך.
כי לא ימש ה' עמו
והחלתו לא ישוב.
כי מציון תצא תורה
ורב ה' מורושלים.

כי מראש צרים אראנו
ומנבעות אשורנו הן עם
לכבוד ישכן וכנוים לא
יתחשב.
כי נחם ה' ציון, נחם כל
תרבותיה, וישם מרבית כערן,
וערבתה כנן ה'.
ששון ושמחה ימצא בה,
תודה וקול זמרה.
כיצר מרקרין לפני הכלה,
כלה נאת חסודה.

כל העולם כלו גשר צר מאד,
והעקר שלא יפחד כלל.
כל ישראל יש להם חלק לעולם
הבא.
כל מה שעושה ה' הכל לשוכה.
כל מי שעוסקים בצרכי צבור
באמונה. הקדוש ברוך הוא
ישלם שכרם.
כלם אהובים, כלם ברורים,
כלם גבורים, כלם קדושים.
כלם שאני רוקד כנגדך ואני
רובל לנגנע בך, כך לא יוכלו כל
אויבי לנגנע בי לרעה.

לא תבושי ולא תכלמו,
מה תשתתחי ומה תתמי,
כך יחסו עני עמי, ונגננתה
עיר עלי תלה.
לב טהור ברא לי אלקים
ורוח נכון חדש בקרבי.
לבינימין אמר ודיר ה'
ישכן לכות עריו.
מה אהבתי ותרנך, כל
היום היא שיתתי.
מתרה ה' אלקינו ישמע
בתרי יהודה.

מי יתן לי אבר ביונה
אעופה ואשכנה.
מי יתן מציון ישועות
ישראל בשוב ה' שבות
עמו יגל יעקב ושמח
ישראל.
מקוקמו מלכנו תופיע.
מצוה גדולה להיות
בשמחה תמיד.
מוקימו מעפר דל
מאשפת ירים אביו.
משה אמת ותורתו
אמת.

להצלחת יעקב בן יפה הי"ו שולמית בת יפה הי"ו למשפחת אלול הי"ו	לרפואת והצלחת ר' יצחק בן זוהרה הי"ו אסתר בת עליזה הי"ו למשפחת זאנא הי"ו	לרפואת והצלחת מזל אביטן בת עליה הי"ו	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	לרפואת והצלחת ר' עמרם בן זוהרה זוהרה פרלה בת סוליקה למשפחת אלול הי"ו

תקציר: הרב נושא דרשה ומקשה קשה עמקה ורק רבי שמשון מצליח לתרצה בבהירות ונעימות. רב הקהלה מתרשם מאוד מחכמתו של רבי שמשון וקורא לקהל לפדות אותו משוכויו. רבי שמשון מודה לו ולהם ושואל אם יוכלו לפדות גם את אחיו חיים.

אחי, כמה מאשר אתה שיתפתר בקרוב, ואולי אני אפטר בקרוב ממקרת עבד. לעולם לא אראה את פני אשתי וילדי.

צר לי עליך אחי, התעמם וקבל את גזרת ה' באהבה.

קל לך להגיד קזאת. אתה תצא לחפשי. אולם מה יהיה בגורלי? אני מרגיש כבר לפדות גם אותה. הרי האנשים הטובים עושים בשבילי את המאמצים הגדולים ביותר ומקריבים למצני קרבת עצומים. יעלה בידי לעשות את מלאכתי כראוי.

צדקתך קשה יהיה הדבר! אולם הרי טכנת לדעת כי לא יתכן לפדות גם אותה. הרי האנשים הטובים עושים בשבילי את המאמצים הגדולים ביותר ומקריבים למצני קרבת עצומים.

אם לגלות לך את האמת הרי אני מתפלל שאחיה מקבל את הקרבת האלה ברצון.

למה אקרב לקבל? הרי הם חזבים לקים את מצות פדיון שבויים עד כדי הקרבת כל רכושם.

האם גם מתבי הרב למכר את ביתו, אחי הוא ומשפחתו ישארו בשנה הבאה, ללא קורת גג?

בדבר זה אכן טורח לי הרבה צער, מי ימן וקיימי? יכול לומר על קרבן קזה.

כיצד?

בדור הדבר אחי.

הנה ראה, אחי, אלמלי אני במקומו, כי עתה אמרתי לרב: שמר על ביתך ופדה במקומי את אחי, אשר תמורתו דורשים רק 100 דרקמות.

קזאת היית עושה, חיים? האמנם סבור אתה כי אני תמים כל כך להאמין לך זאת? במשך נסיצתנו הוכחת לא פעם את רצ לבר ואת איבתך כלפי.

טועה אתה ב', אחי. במקומו הייתי מוותר בחפץ לב על שחרורי למענה. ראה גם ראה, בקוצי כלכלתי אותך ואת משפחתך, ואני גם אחיד הבכור.

אמנם אם היית תלמיד חכם, כי עתה הייתי חייב למת לך דין קדימה בציבור הייתה קשיש מפני אולם...

דוקא משום שאיני תלמיד חכם עליך למת לי דין קדימה. בכל מקום שתבוא יפדוך שהידיים במגדור הסמיני לכה, בן גם יסבימו יהודי אלכסנדריה או קהיר. אבל מי ידאג לי?

לאו כל יוקא מתרחש נסא.

המלך יבוא בעזרה

רבי מאיר ונקנין
רבה של סבורה

רבי מאיר ויואל השטות
האדמו"ר מסמיטובא

רבי מיכאל גאנשווילי
רב אדמו"ר ישראל בריש

רבי נח וינברג
ראש ישיבת אש התורה

רבי שמעון שקאפ
מבדולי חסידים

רבי שמואל קלזאן
מחבשי תלמן

רבי ציון חובימה
ראש הפוסקים

שירים חסידיים

ובמלכות בית דוד משחק, במתרה יבוא ויגל לבנו.
שמעתי שהיו אומרים אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו.

ת

תורת אמת נתן לנו, ברוך אשר בחר בנו. תורת ה' תמימה משיבת נפש, עדות ה' נאמנה מתקיימת פתח. תחשב טוב ויהיה טוב.

שמת תשמת רעים האהובים בשמחה וצורך בנן ערן מקדם.
שמחו את ירושלים ויגילו בה כל אהבתי שישו אתה מושש כל המתאבלים עליה.

שמחם בבנין שלם באור פניך תבחרם, ורחוק מדרשן ביהם ונחל ערניך תשקם.

שמחנו ה' א-להינו באליהו הנביא עבדך,

שומרים הפקר לעורך כל היום וכל הלילה.
שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי.

שישו ושמחו בשמחת תורה, ותנו כבוד לתורה כי טוב סתרה מכל סחורה מפז ומפנינים יקרה נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עז ואורה.

שאו שערים ראשיכם והנשא פתחי עולם, ויבוא מלך הכבוד.
שבחי ירושלים את ה' הללי אלוקי ציון. שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

שומר ישראל שומר שארית ישראל.

רחמנא רעני לעניי ענינא. רבי שמעון בן יוחאי אומר: חס ושלום שתשבת תורה מן ישראל, כי לא תשכח מפי דרעו.

מעבד שיעור

לעילוי נשמת ר' עמרם בן שטרייט בן תמוז'ל נלב"ע ח' טבת ה'תש"פ תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לעילוי נשמת ר' אליעזר טויוט בן רחל מסעודה ז"ל נלב"ע ל' שבט תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לעילוי נשמת לאה טויוט ז"ל בת אדל הי"ו נלב"ע י"ז ניסן ה'תש"פ תנצב"ה

גם אני רוצה להיות: אהרון ניסים עשור נ"י

ושבעת וברכת, אין הכוונה רק לאדם ששבע ממש. אפילו אם אכלתי מעט, אם אני מודה לה' בלב שמח - הרי זה שובע אמיתי".

הסיפור מלמד שהכרת הטוב לא תלויה בכמות שיש לנו, אלא בדרך שבה אנחנו רואים את מה שיש. זו ההנהגה שהתורה רוצה

לטעת בנו - ראיית השפע גם במעט, ותמיד לזכור לברך ולהודות.

מאת אהרון

אדם לחבירו - לדעת להעריך, להודות ולזכור את מי שטרח בעבורנו - ההורים, המורים, החברים. זהו יסוד מוסרי וחיוני שמלווה את האדם בכל תחומי החיים.

מסופר על רבי זושא מאניפולי, שהיה עני כל ימיו אך תמיד מלא שמחה והכרת הטוב. פעם שאלוהו תלמידיו: "רבי, איך אתה תמיד מודה לה' גם כשאין לך כמעט מה לאכול?"

ענה להם רבי זושא: "כשהתורה אומרת 'ואכלת' הכרת הטוב אינה רק כלפי שמיים, אלא גם בין

הכרת הטוב

בפרשתנו נאמר: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' מכלן למדו חכמים את חיוב ברכת המזון מן התורה. התורה מלמדת אותנו עיקרון חשוב: **הכרת הטוב.** כאשר אדם אוכל ושבֵּע, הטבע שלו לשכוח את מקור השפע. ולכן התורה דורשת להעריך ולהודות.

תאומים

בין האיורים שלפניכם מופיע זוג אחד בלבד של איורים תאומים (הזהרים לחלוטין), התוכלו למצא אותם?

שירי חינוך

עמודי מקרי יונה, ותקני כלי. נכנס ליתוך נגה, בהמר תעלי. ונאחז בסנסניו, ופריו תאכלי: ומתרי עדי עדרך, שני תורים עלי לחך. ונאחז כס כלי יפך, תני נמך עלי אפך. ועגיל תתני:

סעי יונה ושמעוני, ככנור נגני. ופצתי וקרי רגי, בשיר התבונני. ומתרי ואל תפני, לדרך שומני: קחי צידה ונסעה, ותעדרן ונשבעה. ונשתה מענות דעה, ונשרה עלי נבל. וזמר תתני:

שמע הא-ל ענני בתפלה, בשת אקרא בשיר דוד תהלה: לפנדך אני נחשב באין, ותוש קטן קדמני תחלה: מאד תרד לבבי גם וחלה, כגלותי אני אמה שפלה: הלא בכ"ן אשר שירו, משלים, ולוד חזק"ק אני קל מנמלה:

ומורות מכנה ארין שמענום, וצו חסדו לבת נדיב חכמה: וצבי צדיק במורתח וקמה: ושרים תולכים תמיר ב'שר, נקיים הם בלי עון ואשמה: ומשפעת עלי כל האדמה: ושרים תולכים תמיר ב'שר, נקיים הם בלי עון ואשמה: שאון גלי גבול ימים תעורר, וקיים נבספה נפשי בתימה: ועם וודה בצלו נעלה: כחן בעלה שבטנו תנהל, ומעלתה מתהדרת וקמה: צרי גלעד שלח לנו ירדני, בציון נשמחה גבר ועלה:

משכן שילה

לעילוי נשמת
טל מובשוביץ ז"ל
בן עשהאל וחיה הי"ו
נלב"ע כ"א סיון תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
מישל מרים
בת רינה סולטנה ז"ל
נלב"ע
י"ד באייר ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
פנחס גלברג
בן חיה שרה ז"ל
נלב"ע
כ"ז סיון ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
יוסף כבתי
בן חיים ז"ל
נלב"ע - כ"ח כסליו
ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
יחיא עמאר ז"ל הי"ד
בן רייטל ומיכאל שלום
שיבלחט"א
נפל בקרב בשמחת תורה
ה'תשפ"ד

משניות מבארות

מסכת ביצה

מתוך משניות
בהוצאת מכון 'אבוקה'

איורי המסלול מאת אבישי חן הירו

פרק ג'
משנה ד'

בכור שנפל לבור, רבי יהודה אומר, ירד ממחה ויראה, אם יש בו מום, יעלה וישחט. ואם לאו, לא ישחט. רבי שמעון אומר, כל שאין מומו נפר מבעוד יום, אין זה המוכן:

מערב יום טוב). **ואם לאו** - שהמום שנפל בו בערב יום טוב לא נחשב למום קבוע, ואפילו אם נעשה בו כעת מום קבוע ביום טוב אסור להעלותו, ואף אם עבר והעלהו **לא ישחט** אותו, שהרי המום

הקדמה: משנתנו עוסקת בדין בכור בהמה טהורה שנפל לבור ביום טוב, והיה בו מום מערב יום טוב, אלא שהמום לא נבדק על ידי חכם לקבוע אם הוא מום קבוע המתירו באכילה.

בכור בהמה טהורה בעל מום, שלא הראהו למומחה מערב יום טוב, **שנפל לבור** ביום טוב, ויש חשש שמא ימות שם, **רבי יהודה אומר, ירד ממחה** הבקי במומים לתוך הבור, **ויראה** את המום שנפל בו בערב יום טוב (שהרי מותר למומחה להתיר בכורות ביום טוב), **אם מצא המומחה שיש בו מום קבוע, יעלה** הבעלים את הבכור מן הבור **וישחט**, ואין בזה משום מוקצה, מפני שמאמול הייתה דעתו עליו (שהרי היה בו מום

בכור שנפל לבור, רבי יהודה אומר ירד ממחה ויראה

אשר אל אלקי יצאֵל שבוים, יאסף דרורים: בזכות מלכות אב המון גוים, וזכו לחיים: עת יקראו בשמו יהו עניים, כי הם רצונים: בזכות אשר גלה לנחירים, הוליד נקרים: ארבע דגלים הלכו גאולים, הנו באלים: אל תמסרה אותם ביד גוים, יהיו קנוים: אתה אשר תביט אלי עניים, שומר פתאים: נעלה לארצנו בשר וזכרה, וברון וזכרה: בזכות אשר נקרא שמה גבורה, יסקה ושרה: ובעת אשר שמע בקול גבורה, נעקר כפרה: וכלל בני יעקב שהם דרורים, כלם דרורים:

ובשש בנפים סביבים, עפים בעת יתגללו: יענו בקול שירים ערבים, יחד באותות נגלו: שמרי יחדותי לדתו, וזי לגופי ישמחה: קשרי בלבי אהבתו, בשמו לבדו וכשתה: מחן גברת רעתה: אור לשרידים ויחיה: וימלאה בורות נובים נשמי ברכת יליו:

אם נגעלו דלתי נדירים, דלתי מרום לא נגעלו: א-ל חי מרומם על קרובים, כלם ברחו ועלו: כי הם אלי כסאו קרובים, יורו שמו ויהללו: חיות שהם רצוא ושבם, מיום בריאה נכללו: גלג ואופן רועשים, מודים שמו ומקדשים, מזיו כבודו לובשים:

ישקף אלקים ממעון קדשו ויה, כל שונאי עמו כהרף עין: הנה יי קם ונצב על אגד, וישקף לבוס רעל, אבל לא יין: וימחרו כם מלאכי משחת לחך, אותם בחצי י-ה, ובכלי זין: סורי רא ציון בנחמת בנה, עת כאשר יתה לבשר קון: פלטי קרא יום אשלה חרבי ואך, כם כל יפה מראה וזמרת עין:

שירי חיים

לעילוי נשמת
ר' מרדכי נאמן
בן חנה נורו ז"ל
נלב"ע ט"ו כסליו
ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
יוסף חיים בן בתיה ז"ל
למשפחת זרדאב הי"ו
נלב"ע י"א אייר

לעילוי נשמת
הגה"צ ר' שלמה
אסולין זצ"ל
בן שמואל טייטלבוים ומארי הי"ו
נלב"ע ז' חשוון ה'תשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
רחמים כדורי ז"ל בן מרת הי"ו
נלב"ע כ"ב בסיון ה'תשפ"ד
הוקדש ע"י
משפחת כדורי הי"ו

לעילוי נשמת
משה יוחננוב
בן מרים ז"ל
נלב"ע ו' אדר ה'תשפ"ג
תנצב"ה

משכן
שיזלה

אֲדָה לָךְ א-לֹהִים חַיִּים
וְאֵנִי עֲלֶיךָ, גּוֹרֵא
וְנִשְׁבַּח, אִין עֲוֹד
אֲדָה.
נִפְשׁוֹת בְּרוּאָה,
נִפְשׁוֹת בְּרוּאָה, בְּרוּאָה
וְדוֹן וּבְרוּכֵי, לְשִׁמּוֹ:
יִשְׁבַּח בְּרוּשׁ עֲלֵיךְ,
לְלוֹה נִפְשׁוֹ, אִין א-
לֹהִים בְּלִיָּה, וּבְלִיָּה.
יִבְרַח בְּרוּשׁוֹת אֶת, וְכָל
אֲנֵלִיךְ, מִשְׁתַּחֲוִים
נִפְשׁוֹ, חֲדוֹשׁ, רִנְיָה:

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

מַשְׁכֵּן
עֵלִי

תקציר: הילדים ואביעזר יוצאים אל חשכת הלילה בחפוש אחר רמזים שיוכלו לעזור להם להבין להיכן עליהם להמשיך. אביעזר מקבל את העששית שבידו על מנת שיוכלו "לראות" יותר טוב. לפתע הם רואים ממרחק אור הנראה כאור מגדלור.

המשורר יצחק בעד'ה

שירי חתנים

אילת חן בגלות תסמכני, ובלידת בתוך חיקה מלוגי:
לכוס יונה אני תמיד מוזמן, ונתעורב חמור יונה בייני:
שתי דודים לעומתי ושכרי, והעירו לשכל רעיוני:
בחיכל בת מלכים תכבדתי, ושולחנה מוזמן להמוני:
זמן חפירי לכל רעים ודודים, אבל דודי באחבה וזכרני:
יקשר חן וחסד על גברת, כמעגל חן וחסד ומשכני:
מפרשו בעגן עבי שחקים, לרעיתי והיא תפיק רעיוני:
שעריה תמשיך חן קבועים, וזכור לאה בבית תסעדיני:
תעורר אהבת רחל לבנים, בסור מלכות עשירית תעלני:
א-לחים חיש לעמך ושושנה, בעת רצון תצאצא את גרונני:
שלומו לב מרוב שלום תסוכב, בני אש חם קטילת אב חמוני:

תאור לבבם לעשות טוב
גברת, נעלי ענן נחיים
נוחלים:
אהבת יחידתי לטוב א-ל
גברת, ברוך שהוא נותן
שכר כל פועלים:
שלום בנהר לעדתי ונתתה,
זמן וגם בחור וכל העולמים:
בדואי מושלים:

יחדו עלי שיתן וכוס דודי
קרא, זמן שרידנו וכל
הנסגלים:
מבוס ושושנה אשמה
ואומרת, אוצא לכל סודי
ואשיב שואלים:
שם טוב למשכלים בדת
ישרה, כי הם עלי יגרים
בדואי מושלים:

בנעים ומירות מנוד
אתעוררת, ואני ורעיתי
ברנה צוהלים:
בינו עדת קרש בשירה
הברת, חתן ותכלה בחפה
נבליים:
זה יום שמחות לאמה וקרת,
כי היא ודודה חן וחסד
נומלים:

אהבת תרסה על לבבי
נקשרה, ואני בתוך גולה
פעמי צוהלים:
לו יש רשות לי אעלה
אתחברת, תוך שערי ציון
אשר הם נהלים:
שחרית וערבית בת נדיבים
אזכרה, לבי ורעיוני בחשק
נבליים:

משכן שילה לרפאה שלימה מהרה לסעדיה בן נדרה ה"ו	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	לדיווג הגון במהרה סתיו בן אילנית ה"ו	להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999	רפואה שלימה מהרה אליאור בן רחל ה"ו

רבי
אברהם יהושע כהן

רבי
אברהם מייזלמן
האדמו"ר מליטא

רבי
דוד פיאנאו
חסיד מליטא ורבה של ליטא

רבי
יהודה דרעי
רבה של באר שבע

רבי
יוסף זרוב
מקובל מחסידי שו"ת ורבי

רבי
יעקב יוסף ויס
האדמו"ר מספינקא

רבי
מנחם זיו סלמון
מסידור ישיבת 'עמוד' אשדוד

נבות היזרעאלי מסרב לתת את כרמו לאחאב

מנבות היזרעאלי שיתן לו את כרמו והוא יתן לו כרם טוב יותר תמורתו, ואף הציג לו כסף במדה והוא יחפץ בכך, ונבות סרב להצעתו.

אחאב לא ספר לאיזבל על התוכחה שהוכיח אותו נבות היזרעאלי, מפני שהוא לא רצה שהיא תדע שעדין מצפונה מסר אותו על כך שהוא עובר על דברי תורה ונוטש את אלקי ישראל. אחאב התבייש מאיזבל אשתו, ואולי אף חשש שתכעס עליו שעדין יש לו רגשות לתורה הקדושה ולאלקי ישראל.

ויש אומרים שהוא לא שתף אותה בכך כי רצה שכעסה כלו יפנה אל נבות היזרעאלי כדי שהיא תעשה מעשה ותגמר לכך שהכרם יגיע אליו בכל זאת.

מה ענתה לו איזבל? ומה היו מעשיה בעקבות כך? זאת נדע בעזרת ה' יתברך בפעם הבאה.

להפך אותו לגן ירק יש אסור השקתה של עצי פרי, וזו סבה נוספת לסרובו של נבות היזרעאלי.

המלבי"ם מוסיף ומבאר שבדברי נבות היזרעאלי הוא רמז לאחאב דברי מוסר ותוכחה נוקבים, שכמו שאדם מוקיר ומעריך את נחלת אבותיו שהיא שדה גשמים בעולם הזה, שהחיים בו הם זמניים, כך ראוי לאדם להוקיר ולהעריך את נחלת אבותיו הרוחנית, שהיא האמונה והתורה ועבודת ה', ובאלו הדברים זוכה האדם גם לעולם הזה וגם לעולם הבא. ולא יתכן שאדם יעזב נחלה רוחנית יקרה כל כך בעבור שום הון או רוח גשמי.

כאשר שמע אחאב את דברי נבות היזרעאלי, הוא חזר אל ביתו סר וזעף, שכב על משתו והסב פניו אל הקיר שלא יראוהו, ומרב צערו לא אכל לחם.

המלבי"ם מבאר שצערו של אחאב על תוכחתו של נבות היזרעאלי היה גדול יותר ממה שהצטער שלא התמלא מבקשו ולא יכל לקבל את הכרם.

כשראתה איזבל, אשתו של אחאב, את בעלה שרוי בצער עמק כל כך, היא נגשה אליו ושאלה אותו מדוע רוחו סרה ואינו אוכל לחם.

ענה לה אחאב שהוא בקש

למדנו שאחאב בקש מנבות היזרעאלי שיתן לו את הכרם שהיה סמוך לביתו של אחאב שהיה ביזרעאל. הסברנו שהיה זה ביתו הפרטי של אחאב ולא ארמון המלוכה, ומסבה זו לא יכל אחאב כמלך לקחת את הכרם לעצמו (וסבות נוספות מונה בילקוט מעם לועז וכן התוספות במסכת סנהדרין כ:).

אחאב צין בבקשתו לנבות שהוא רוצה להפך את הכרם לגן ירק ולצרף את שטחו של הכרם לביתו שהיה סמוך לו, ואומר **המלבי"ם** שכונתו של אחאב היתה להעמיד פסל לבעל בשטחו של הכרם אחרי שהוא הפך אותו לגן ירק.

ענה נבות היזרעאלי לאחאב: "חלילה לי מה' מתתי את נחלת אבותי לה'".

נבות סרב לתת את הכרם לאחאב מפני שהיתה זו נחלת אבותיו. כשנכנסו בני ישראל לארץ ישראל חלק יהושע את הארץ לשבטים ולמשפחות על פי הגורל שהטיל משה רבנו כפי שצוה ה' יתברך. התורה מצוה 'והארץ לא תמכר לצממת' וזו הסבה שצין נבות היזרעאלי (ויש אומרים שמלך אינו יכול לקחת שדה שהיא נחלת אבות, וזו סבה נוספת שלא יכל אחאב לקחת את השדה מנבות היזרעאלי, כי אדם אינו מחזיק לתת את נחלת אבותיו למלך).

ומוסיפים המפרשים שנבות סרב כי הבין שאחאב רוצה להעמיד שם פסל לבעל. ויש אומרים שגם בלי העמדת פסל, בעצם כונתו של אחאב לגדע את הכרם כדי

- ד
- ה
- ט
- י
- יא
- יב
- יג
- יד
- טו
- טז
- יז
- יח
- יט
- כ
- כא**
- כב
- כג
- כד
- כה
- כו
- כז
- כח
- כט

שירי חינוך

נחת בסוד תורה ומצוות קנתה שלמות וגם שם טוב לשכלי הרהבה: יום תבססה לחזור תשוב גלגלי בין מלאכי דגל מטפחון שר צבא ודוד דברים קבלה ו-ה יוצרי עברך בעת רצון לחיים תכתבה: ספק לנזילי תזמן לי בטוב גם תאפן יחבי ושועי תקשבה פודה ומציל לעניים מואבים חון על ילוד משהא כפתחך וסבבה:

מי נשקני מנשיקות אהבה בענה חדר מלך גבולי נסכה שחר ונהנה כא יריר נפשי בחן ותהבה נפשי למולי קרבה יוצי העירני בחמלה לעמד נתפרדה מני וגופי עזבה מה זה יחידתי מוני תרכסי ואני נזיתי בחסדך נעבה ביני שרירי הזמן התחברות הגוף והנפש ביום ששנבה

ידעתי במרם תצירני וכל עוד רוחך בי תצירני חרש לי מעמר אם תהפני ואם לי מחלף אם תעצירני ומה אמר ומחשבי כדרך ומה אוכל עשה עד תעורני הרשתיך בעת רצון עניי וכענה רצונך תעמרני תקימני לשחר את דכירך ואת שמך לברך עוררני קומה אדון עולם ואף יעז אנש קבל ברצון את תפלתני טוב יום להסתופף בחיכל קדשך לשפוך לפניך זמירותי נודה לך שירים עלי כנור ותף וגומרה לך על גאלתני אתה אדון עולם ואין עוד בלתיך אשאלך תרפא למכאובני נעלה להר ציון מקום תפארתך נובח לפניך וביחורתי יחירי, השיבנו ונשובה לך אף תורה אפך, המול עלינו

ש-די אמר נא די לנליתנו חוסה וקבין את פליטתנו מי הוא אשר ינאל ואת מי נשאלה ולמי יהא משפט גאלתנו י-ה, כי לך נוחיל לבר, ולירשעך אתה גאוננו ותפארתנו דודי שלח גואל לקבין עמך ותקע בשופר רב לתריתנו וכנה בקרוב קדשך הנחירב חרש ששוננו ושמתחנו יודו לך עמים וגם ישתחו ושבח ורב כבוד לך ותנו דלתי רצונך תפתחה לנו, וגם תאיר ברב חסדך אפליטנו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

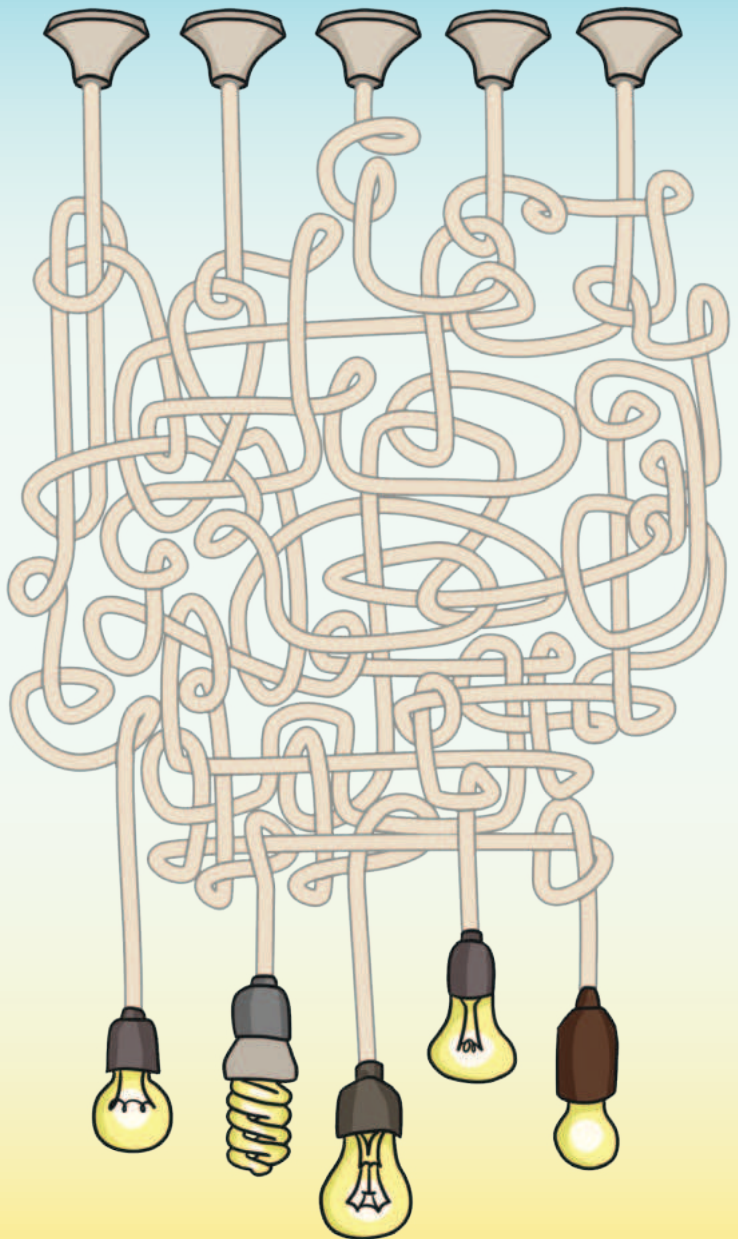
להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

**משכן
שילה**

בין השבילים

ילדים מתוקים! התוכלו למצא מהו השביל הנכון המוביל בין כל מנוגה לבסיס שלה?

מזמרה לשיבת

אלרואי עושרי נ"י
בית ספר 'אסף מימון'
אשקלון

"לא לזלזל במצוות הפשוטות"

רש"י השתמש בביטוי זה בפירושו לפסוק: "וְהָיָה עֲקֵב תִּשְׁמָעוֹן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה", ואי אתה יודע מתן שכרן של מצוות.

משל שסיפור הרב מנחם קזיוף שליט"א: אדם עני שהלך לנסות את מזלו בעיר הגדולה.

בדרך עצר לנוח במקום עם אבנים נוצצות. נשכב לישון, בבוקר אסף מן האבנים, מילא את שקו ויצא לעיר הגדולה.

בדרך החליט להשליך את השק עקב כובד המשא, והשאיר רק אבן אחת בכיסו למזכרת.

תוך כדי הילוכו נפלה לו האבן מכיסו. אחריי הלך סוחר יהלומים, הרים את האבן והציע לו עבודה סכום עתק.

מיודענו, בראותו את ערך האבן היקרה, הצטער מאוד ואמר: "אילו הייתי יודע את ערכן של האבנים, הייתי ממלא את שקי".

כן הוא הנמשל:

בעולם הזה אין אנו יודעים שכר כל מצווה. לאחר 120 שנה נגלה מהו השכר שקיבלנו עבור מצוות פשוטות (שנראו לנו כאלו פשוטות כמו: נטילת ידיים וברכת המזון ועוד).

את אלו!

להצטרפות למדור זה פנו למייל:
v0732224999@gmail.com

רבי יהודה לייב עשקול
דחת את מלכות

רבי אברהם אליעזר פינקלשטיין
האדמו"ר מסקווה

רבי אברהם דב אריהבך
ראש ישיבת 'אור שמחה'

רבי אריהו בנוד חזן
רש"י של אלמנדורף - סקווה

רבי יהושע גורפי
רש"י של סקווה - סקווה

רבי ישראל בן שמואל
האדמו"ר מסקווה

רבי מאיר ישראל
ראש הישיבה 'אור שמחה' - סקווה

רבי שלום אדוני שמואל
מנהל הישיבה 'אור שמחה' - סקווה

שירי חיים

ספרי תמה תמונה ספרי נגיל בתיקא
בת מלכים התקמה אן מקומך ספרי לי.
ענתה יונה סעדיה לי בפלטרין עליה
ואני תוך לב אניה ביפי עומה מעילי.
דלני יא צאח היא דלני פאנא גביא
ואפחם אפחם לא תעיא אן מריק אטלב כלילי.
יא מסמא לב אלאלבאב ואפתחי יא צנה אלבאב
אן פי אלבסתאן אטראב דא כרום דא שהר תאלי.
תרשות באמת נהונה לך שלומת התתנה
אל יסיתך צר ממנה בת ואל ישיג גבולי.

בתי מבחר מקומות חילאי שן הפנימות
ועלי מתוך תהומות ושקמי תמה לקולי.
נעלה הר העברים נשכבה יתר חברים
מבלי מגע בשרים שם וייטב לך וגם לי.
עין פרי הדר בגי ועיסוי שם וייני
קבלי מתוך ימיני בוס אשר נמזג בחר לי.
מבאר שבע צאי לך וזנתי יגשוף ושלך
וחכמי בני בשלך מימין אל תשמאלי.
רחמי טנוף הסירי עת עלות שער חצרי
קרשי את העשירי גם תני חלה ואכלי.
מעדים המתוקים נחלקו שלש חלקים
זה בזה תמה אדוקים סוד מבסת הוא ופלי.

חום א- להי ממונה על חפצת שרוך
עבר עלי רצונך כאשר עבר הרונך.
שגבני מזוני כי לך לבי ועיני
הלעלמים עוני יעמד ביני ובינך.
דוד מוח אויב מעקש כי לנגי הוא לימוקש
ועדי מתי אבקש אותך עמי ואינך.
את קרובי מקרובים גם סביבך שביבים
דר בכנפי הכרובים הפרושים על ארונך.
ידך תנחה פוזרים בעבור חסד נעורים
העבדתי לזרים ואני כנת ימינך.
גרעה קרן מעני בעבור שמך יי
גואלי לגאל המוני רום והשקף ממונה.

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות

ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
משה אשטוקר
בן מרים ז"ל
נלב"ע - ה'טבת
התשפ"ה

להקדשות

ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות

ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

ילדים צדיקים! התוכלו לזהות אלו מבין החלקים אינו שייך לתצורה?

תצורה

שירי חנוכה

לשפך תהנה לך בשיר נקבלת
ריבה וריכי גם לחם את לוחמי
שמו צבי חשקי לציין נובלת
מהר מצא חפש לעדה סוערה
רגלה בבבלי השכי נקבלת
שוכה פקר נפן אשר נטעה ימין
עקד אשר היא מומן נגעלת
הואל שברה תחבש הא-ל אשר
יושב בבסא הוד ברום ממשלת

יושב בבסא הוד ברום ממשלת
באהי לפנד כרל על דלת
שמעה תפלתו ושועי האון
שער שתירה אל תהי נגעלת
רתם יחידתי אשר היא נגדך
יום יום בשיר הוטה ומתפללת
אל הוד דבירך נכספה גם כלתה
נפשי לך תערג כמו אילת
פאתי לקדמך בבית מקדש מעט

אפה אכרבר זהו זהו
דונמא מעין עולם הבא
יהבין במדרשא מקרבין לקדשא
בצפרא ורמשא וזיהוון כאשא
בריש כל אנשא כלילא לקדשא
רעהוון למנעו רוא רבה
דברי נביאים א-לתי, תביא
תמהר במלך בתן ונביא
ונעלה לציון באריה ולביא
ונבנה למקדש בהררא רבה

לקראת שבת אצא בחכה
מיום ששי זקן ושיכה
ששוני קרב יעוני נחבא
ואען ואמר ברוך הבא
דא אנרתא ענו ספריא
במעלי שבא מתגלן מלאכיא
למנן בניה יהבין כליליא
מתרין משבחין והא שמיא רבא
ומרוב תבה ליום ההוא
נפשי אמהר י-ה, אכרבהו

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
הרב יצחק הלל
בן משה ושוולמית ז"ל
נלב"ע
כ"ו אדר ה'תשפ"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
עמליה הירש
בת מאיר יהודה ז"ל

מבור איורים

ילדים מתוקים, התוכלו לעבר את המבור בזהירות? שימו לב לסדר האיורים (המופיע למעלה) בהם צריכים לעבר במבור. בהצלחה!

עירי תימן

עין וכל יחד מריבים בין הכרובים סוכים
מתעללים שם באהבים תכמה ודעת עוזבים:
עין כלל תען ותקרא גש נא וקום התעוררה
אתה ממלא המא ועברה תחמוד וגם תתקרה
לא תדעה כל סוד ומשרה רק בהכלים תבטרה
ותשברה מין ענבים כל מעשיך נכתבים:
לב יענה תחטא גרמך מה לך לתרבות נאמך
תראי בכל שבתך וקומך איה כמראי ורחמך
אז תתפשי אותו באשמה חסאי במכתב על שמך
תתחמדי ימים ושוכים תמיר קרע מתאהבים:
עין תדבר שב מבורך לא איראה ממעך
בתאוות תמשיך רצונך לא תיראה בית דין אנך

עת כי נגלו את קלונך דומה ורדירה יצפנך
כי נהלכת בקבוצים ובמעשים מתעללים:
לב יענה שמעי וצפי מה לך בריבך תשאפי
תראי לכל תואר ויופי לפני עצמות תכספי
ואני בתוך תדיר בשופי עלי בזאת אל תסעפי
אתבישה בין הכרובים עלי חסודך חושבים:
עין השיבתהו בחימה לי מחשבתך גרמה
תמשיך לאיש בחור ועלמה בין תשוקים תרדמה
וביום פקידת הנשמה תשוב גויה נפצמה
תדריבך בין הלהים שמה מרור האוירים:
לב יענה זהו דברך ששית ותרחי אתך
נפתח בחובך מנענך ואני צעיר יופי ורך
ותדבק אותי בסודך אוי לך ביום דין וצרך
תתבישו בין הגדיבים ובני אלהים נצבים:
עין בקולה תענני ביני וביני וכתני

סוד א-ל בתורה אמנאנו בין התכמים יתנו
אראך בסוד לא תעשנו עדי חכמים יענו
אתה תתרחק באהובים תמיר בחיך שוכבים:
לב רין ודבר לה ואמר למה תריבני במר
תסעי ברע גלם וחמר עת תשקרי לשתות חמר
עם לוס אשר זה ונשמר ורעו במי רע יאמר
שם יתמו אליו כלבים קפוד ומיני עורבים:
עין השיבה אל תבנה תחשוד לבת מוכים בזה
כי זה גרמך הנמכרה ואני בלכתך אחזה
תחטא בלי בהן ומה הכל גרמך זה וזה
תמתיק במים הענבים תרין בחברת גונבים:
ואומרה שמעו סכופים כמה תריבון חורפים
הן כלכם רעים חצופים דברי עברה רודפים
יום דין תהיו יחד רחופים עת יגשו הצורפים
אז תראנו שמה נצבים בין העשירים גרמכים:

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

אבות וזרע משכן שילה

פרשת
עקב

מספר הפסוקים: 118

אבות ובנים יקרים ונכבדים!

אם יש לכם הערות או הארות, או הוספות חשובות שתוכלנה להביא תועלת לרבים, אנא הודיעו לנו עליהם, ואם ירצה ה' נתקן הדבר בפעם הבאה, וזכות הרבים תעמוד לכם. חשוב! אבות ובנים מבסס קרבו על פרוש רש"י הקדוש, אלא אם כן צין אחרת. הבקרה: הציורים נועדו להמחשת הדברים בלבד! ואין להסיק מהם שכן נראו אבותינו, או שכן ממש היה הענין.

פרק ז (המשך)

ברכה והצלחה בזכות התורה והמצוות

הפרשה הקודמת הסתיימה בפסוק: "ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום לעשותם", ואת השקר על קיום המצוות נקבל בעולם הבא.

כהמשך לכך פותחת פרשתנו בפסוק: "והיה עקב תשמעו", המדבר על קיום המצוות הקלות, מצוות שאדם דש בעקביו ונוטה לזלזל בהן, או כאלה שלצערנו התרגלנו לחשב שלא כל כך נורא אם לא מקפידים עליהן.

אם נזהר ונזדרז גם במצוות הללו, מבטיחה התורה: "ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך", בירשת הארץ ובשכר טוב גם בעולם הזה.

ומשה רבנו מפרט יותר: כשתשמרו ותקיימו את המצוות, ה' יאהב אתכם ויתן לכם פרנסה ובנים. וגם בניכם יהיו מברכים, ה' יברך את פרי אדמתכם - התבואה, היין והשקמו, ואת העגלים והצאן שלכם, על הארץ שנשבע לתת לאבותיכם - ארץ ישראל.

תהיו מברכים יותר מפל העמים, לא יהיו בכם עקרים ועקרות, וגם לא בבהמות. ה' ירפא אתכם מפל המחלות, ואת כל החלאים הקשים ש-ה' הביא על המצרים הוא ישים על שונאיכם ולא עליכם.

משה מוסיף ומצוה את עם ישראל: תכלו ותשמדו את העמים שבארץ ישראל ואל תרחמו עליהם. ומשה גם מזכיר: "ולא תעבד את אלהיהם" - העבודה זרה שלהם, כי הם יכשילו אתכם בה.

העקר - לא לפחד כלל!

לאחר מכן מוזק משה רבנו את בני ישראל, ומעיד את רוחם לקראת מלחמתם בכבוש הארץ ואומר להם: אל תפחדו מהגוים הרבים שבארץ ישראל, ואל תאמרו: "רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם?" אלא זכרו את הנסים הגדולים שעשה לנו ה' במצרים! כך יעשה ה' גם לאויבים שבארץ ישראל.

גם אלו שיתחבאו ונסו להשאיר בארץ, ה' ישלח את הצרעה שתפגע בהם ותעור אותם בכל

שבת שלום לכל הילדים!

הקדמה: פרשתנו כהמשך לפרשיות הקודמות היא דברי תוכחה ואזהרה של משה רבנו אל בני ישראל טרם כניסתם לארץ.

בתחלת הפרשה ממשך משה להזהיר את בני ישראל על שמירת המצוות ואהבת ה', ובזכות שמירת המצוות הם יתברכו בכל וינצחו את אויביהם, ומצום שלא יחששו מגווי הארץ כי ה' ילחם גם ויכניע את כלם תחתיהם. עוד צום שלאחר כבוש הארץ ישמידו את כל העבודה זרה ממנה (פרק ז).

אחר כך צוה אותם משה על שמירת המצוות, ושבכח קיימם תלוייה ושיבתם בארץ, וצום לזכר את מה שעבר עליהם במדבר במשך ארבעים שנה.

אחר כך משבח משה את הארץ, ומלמד את מצות ברכת המזון. משום שהארץ טובה ו-ה' משפיע עליהם הרבה טוב, הזהיר אותם משה שלא ישכחו את ה' ועל הענש שיבוא עליהם אם ישכחו מ-ה' (פרק ח).

משה הודיע להם ש-ה' ישמיד את הענקים ויחבי הארץ, ויגרש את הגוים שישבים בה בגלל רשעותם, ויתן את הארץ לבני ישראל משום שכן הבטיח לאבות. משה הזכיר להם שהם הכניסו את ה' במדבר, ואת מעשה העגל וכל מה שהיה בעקבותיו (פרק ט).

בפרק י' מדבר משה על הלוחות השניים, מסעותיהם במדבר ומיתת אהרן, על הבדלת שבט לוי לשרת לפני ה', ועל רצון ה' שהם יקיימו את מצוותיו ושהוא בחר בהם כדי שישמרו בקולו. אחר כך מצום משה על אהבת הגרים, ועל היראה מ-ה', וחוזר לספר על הנסים שעשה אתם ה'.

בפרק י"א חוזר משה לשבח את הארץ הטובה ולצוותם שישמרו את מצוות ה' עליה, ומלמד את מצוות תפילין, קריאת שמע ומזוזה.

מקום שהם יסתתרו וכן גם הם יאבדו מהארץ. אין לכם מה לפחד מהם כי ה' אתכם. ותראו איך ש-ה' ישמיד את הגוים שבארץ לאט לאט.

מדוע שהגוים יאבדו מן הארץ לאט לאט בזכות, לא עדיף דוקא שנצח אותם מהר?

אם הם יאבדו בבת אחת - הארץ תשאיר שוממה ויתרבו בה חיות רעות. לכן ה' יכניע אותם מעט מעט, עד שבני ישראל יקבשו ויתישבו בכל הארץ.

משה רבנו חזר על הצווי לשרף את הפסלים של הגוים ובשום פנים ואופן לא להביא את הפסלים הללו הביתה, אפלו לא ליפי, אלא חובה לתעב ולהשמיד כל עבודה זרה.

פרק ח

ארבעים שנה של נסים ונסיונות

משה רבנו אמר לבני ישראל שישמרו את המצוות "למען תחיו" - כלומר, התועלת מקיים המצוות היא של עם ישראל ולא של משה. בזכות ההקפדה בקיים המצוות זוכים לחיים, לבנים מרבים ולירשת הארץ.

משה הוסיף ואמר לישראל שהצער שהיה להם במשך ארבעים שנה שהיו במדבר היה "למען ענתך לנסתך" לבחון את אמונתם בה' האם ישמרו את מצוות ה' שלא לנסות את ה' ולא להרהר אחריו.

מה היה הנסיון במדבר?

הנסיון למדבר בלי שום צידה היתה נסיון גדול לעם ישראל. ואכן הם זכו שה' הוריד להם מן מהשמים, מזון שלא היה מפר להם, וגם אבותיהם - אברהם יצחק ויעקב שהלכו ממקום למקום לא זכו שהקב"ה הוריד להם מן מהשמים. את כל זה עשה להם הקב"ה "למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" - ללמדנו שאם הקב"ה גוזר שהאדם יחיה, הוא חי.

כשם שבמדבר הקב"ה זן אותנו בקלות, ושלח לנו מזון ממקום שלא צפינו לו, כך אם נעסק בתורה ונשמור את המצוות, ישלח לנו הקב"ה פרנסתנו ממקום שאין אנו מצפים לו.

תרחבה: הרי המן היה מושב כל כך שכל טעם שהיו ישראל חפצים בו היה בא לפיהם. אם כן, למה משה אומר להם "ויענה וירעבה"?

התשובה היא, שאמנם המון עצמו היה מאכל של מלאכים, אלא שהקב"ה עשה שיצפו לו כל יום יום, ולא הוריד אותו בבת אחת לחדש או לשנה, וקרם היו "מתענים" בכל יום, כי לא היו יודעים אם למחר ירד מן אם לא, שאינו דומה זה שיש לו פת בסלו לזה שאין לו פת בסלו.

מהיכן היו לעם ישראל בגדים במדבר?

לא רק מזון נתן להם ה' במדבר, אלא "שמלתה לא בלתה מעליה" - גם בגדיהם לא בלו והתקלקלו במדבר, כי ענני הכבוד היו מנקים את בגדיהם ומגהצים אותם. וכך בגד אחד שהיה לכל אחד מ'ישראל החזיק במשך ארבעים שנה. פאשר הילדים הקטנים היו גדלים, בגדיהם היו גדלים יחד אתם.

נס נוסף שהיה לבני ישראל במדבר: "ורגלך לא בצקה" - הרגלים שלהם לא התנפחו למרות ההליכה המרובה בדרך במשך ארבעים שנה.

התבוננות במעשי ה'

משה רבנו מבקש מבני ישראל שיתבוננו ויכניסו בלבם את התנהגות ה' עמם, שהיא כמו איש המיסר את בנו מפני שהוא אוהב אותו, שכל כוננו היא כדי להחזירו למוטב.

מבאר המעם לועז: מזה שראינו את הנהגת הקב"ה במדבר, שבכחול ביד אחת יסר והרעיב אותנו, וביד השנייה רפא אותנו ושלח לנו מן הניחל להתבונן בלבנו וללמוד שבשעה שהקב"ה שולח לנו יסורים, זה לא כדי להנזקם בנו חלילה, אלא לטובתנו בגלל האהבה ש-ה' אוהב אותנו, כדי לעזור את לבנו לחזר בתשובה.

הואיל ונראה אמר שהקב"ה מ'סר אותנו "פאשר יסר איש את בנו", מתוך האהבה שהוא אוהב אותנו, אל יעלה בדעתנו שמשום כך יש לנו רשות לחטא חלילה, והקב"ה ירחם עלינו כרחם אב על בנו, ולכן חזרו משה ומזוהר אותנו שנשמור ונקים את מצוות ה' ללכת בדרכיו, ולא נאמר ש-ה' הוא רחום וחנון ובודאי יסלח לנו, כי הקב"ה לא יסלח למי שעושה כך.

מעלות ארץ ישראל

לאחר שהקב"ה נסה את בני ישראל במדבר ובני ישראל שמעו בקולו, הקב"ה נתן להם את שכם והוא מביא אותם אל ארץ טובה, ארץ שיש בה נחלי מים, מעינות שיוצאים בבקעה ובה ארץ שהשתבחה בשבעת המינים: חטה ושעורה, גפן ותאנה, רמון, זיתים ודבש (תמרים). ארץ שיאכלו בה לחם מתוך עשירות, ארץ שלא יחסר בה דבר.

משה רבנו הראה לבני ישראל את מעלת ארץ ישראל, שהיא מעלה

מכל הארצות ומשלמות בכל הדברים, שהרי יש ארצות המגדלות דגן רב, אבל אינן עשירות בכסף וזהב, ולכן יושביהן צריכים לעמל הרבה כדי להרויח לפנקסותם; ויש ארצות עשירות בכסף וזהב, אבל אין להן דגן, ויושביהן נצרכים לקנות דגן מארצות אחרות בכסף שלהם; אבל ארץ ישראל לא חסר בה דבר, יש בה גם הרבה דגן ופרות וגם "אבניה ברזל, ומהרריה תחצב נחשת".

החיוב להודות לה'

מהיכן לומדים שמצוה מהתורה לברך ברכת המזון?

בנוסף על דברי השבח של ארץ ישראל, אומרת התורה: "ואכלת ושבעת, וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך" - מפסוק זה למדו חז"ל (ברכות כא.) מצוות עשה של ברכת המזון, שפאשר נאכל מתבואת הארץ, נברך את ה' ונודה לו על הארץ הטובה ועל המזון שנתן לנו.

זהירות! - כחי ועצם ידי

כשנשב בארץ מקפים בכל טוב וללא דאגות, ישנה סכנה חמורה. האדם עלול לחשב שכל הצלחתו והרווחתו באו בזכות עצמו ובזכות כשרונותיו וחקמותו, "ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה".

משה רבנו מזוהר אותנו ומזכיר לנו: נכון שיש לנו חכמה, כשרון, הצלחה והרווחה - אבל צריך תמיד לזכר מי נתן לנו את כל זה ובזכות מי זכינו לכה.

"וזכרת את ה' אלקיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל". אם חלילה נשכח את ה', גורלנו יהיה חס ושלום כמו כל הגוים שאבדו מן הארץ.

פרק ט

ירושת הארץ בזכות מי?

משה רבנו המשיך ואמר לבני ישראל שהם עומדים להכנס לארץ ישראל, ולהלחם בעמים יותר חזקים מהם. משה הזכיר להם שהקב"ה הוא הנלחם להם ובזכות שהקב"ה אתם, הם ינצחו את האויבים ויכבשו את הארץ.

עם ישראל צריך לזכר שלא בזכות צדקתם מוריש הקב"ה את הגוים מפניהם ומנוחילם את הארץ. אלא ה' מגרש את הגוים שבארץ מפני רשעתם, ונותן אותה לנו כדי לקיים את השבועה "אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב".

חמשה חטאים במדבר

כדי שבני ישראל לא יחשבו שהקב"ה עוזר להם בזכות עצמו, הזכיר להם משה רבנו את חטאיהם במדבר במפורש:

אילו חטאים הזכיר להם משה?

- חטא העגל (בסיני).
- חטא המתאוננים (בתערה).
- חטא מסה (ברפידים).
- חטא קברות התאווה.
- חטא המרגלים (בקדש ברנע).

מהו חטא העגל?

החטא הראשון שמשה רבנו הזכיר לבני ישראל היה חטא העגל. משה תאר איך שהיה בחר במשך ארבעים יום וארבעים לילה, כדי לקבל מאת הקב"ה את לוחות הברית הראשונים, בכל אותם ימים משה לא אכל ולא שתה. אך ברחותו מהרה הוא גלה שבני ישראל עשו את העגל, מיד השליך את הלוחות מידי ושרבם לעיני ישראל.

לוחות הברית השניים

משה רבנו אמר לבני ישראל: לאחר שהתפללתי במוֹשֶׁה אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לִפְנֵי הַקֹּדֶם הַקֹּדֶם שִׁכַּפְר לָכֵם עַל עוֹן הַעֲגֹל, הַקֹּדֶם הַתַּפִּסִּים עָמִי וְסָלַח לָכֵם, וְאָז אָמַר לִי ה' לִהְיוֹת שְׁנֵי לוחות חדשים וְעֲלֵיהֶם יִכְתֹּב הַקֹּדֶם הַמְּחַדֵּשׁ אֶת עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת. מֹשֶׁה נִצָּטָה גַם לִהְיוֹת אֶרֶון עֶצִי שְׁטִים שְׁבִתוֹכֹי יִהְיוּ הַלוחות, וְאֶרֶון זֶה הָיָה יוֹצֵא לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמוֹת.

מֹשֶׁה סִפֵּר לְיִשְׂרָאֵל שְׂאֲחָרֵי שִׁשְׁבַּר אֶת הַלוחות הָרִאשׁוֹנִים הוּא הוֹרִיד לוחות אֲחֵרִים "בְּרִאשׁוֹנִים". הַמְּדַרְשׁ מִסְבִּיר שְׂמֹשֶׁה מְלַמֵּד אוֹתָם שֶׁלֹּא מִצְדָּקָתָם נָתַן לָהֶם הַקֹּדֶם הַקֹּדֶם הַלוחות הַשְּׁנָיִים אֲלָא מִתּוֹךְ הַתַּפְּלָה שֶׁהַתַּפְּלָה עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ.

הַרְחֵבָה: בַּמִּדְרָשׁ מִסְפָּר שֶׁבָּכָל אוֹתָם אֲרַבְעִים הַיָּמִים שֶׁהָלַךְ מֹשֶׁה לְקַבֵּל אֶת הַלוחות הַשְּׁנָיִים הָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בְּתַעֲנִית, וְבוֹיָם הֶאֱחָרוּן יָשְׁבוּ בְּתַעֲנִית לַיְלָה וְיוֹם. כְּשֶׁנִּפְגְּשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם מֹשֶׁה הֵם בָּכוּ וּמֹשֶׁה בָּכָה אִתָּם, עַד שֶׁעָלָה קוֹל בְּכִים לִפְנֵי הַקֹּדֶם וְהוּא רַחֵם עֲלֵיהֶם וְקַבֵּל תַּפְּלָתָם.

בְּאִיזָה תֵּאֲרֶךְ יְרֵד מֹשֶׁה עִם הַלוחות הַשְּׁנָיִים?
מֹשֶׁה יָרַד עִם הַלוחות הַשְּׁנָיִים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּשַׁעַת מִנְחָה. אָמַר הַקֹּדֶם: "נִשְׁבָּע אֲנִי בְּכֹסֶא כְבוֹדִי שֶׁהַבְּכִיָּה הַזֹּאת שֶׁבְּכִיתֶם תִּהְיֶה בְּכִיָּה שֶׁל שְׂמֹחָה, שִׁיּוֹם זֶה יִהְיֶה יוֹם שְׁבוֹ וְתִכְפְּרוּ עוֹנוֹתֵיכֶם - יוֹם הַכַּפּוּרִים.

מסעות בני ישראל וקבורת אהרן

בְּתוֹךְ דְּבָרֵי הַתּוֹכַחָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עַל שִׁבִּירַת הַלוחות, לְאַחֵר תֹּאדֹר חֲטָא הַעֲגֹל וְכִתְבֵּית הַלוחות הַשְּׁנָיִים, מוֹפִיעַ הַפְּסוּק: "וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ מִבְּאֵרַת בְּנֵי יַעֲקֹב מוֹסְרָה, שֶׁם מֵת אֶהֱרֹן וַיִּקְבְּרוּ שָׁם".

שׂוֹאֵל רִש"י הַקְדוּשׁ כִּמָּה שְׂאֵלוֹת:
א. מָה עָנִין פְּסוּק זֶה לְכָאן? הֲרֵי שִׁבִּירַת הַלוחות הִיָּתָה אַחֲרֵי מַעֲשֵׂה הַעֲגֹל, וּמִיִּתֵּת אֶהֱרֹן הִיָּתָה בְּסוֹף שְׁנַת הָאֲרַבְעִים. אִם כֵּן, מִדּוּעַ סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת מִיתַת אֶהֱרֹן לְשִׁבִּירַת הַלוחות?
ב. מִדּוּעַ בְּפִסּוּק כָּאן כָּתוּב שֶׁמִּבְּאֵרַת בְּנֵי יַעֲקֹב נִסְעוּ לְמוֹסְרָה, וְהֲרֵי בְּחִמְשׁ בְּמִדְבָּר (לֵב, לֹא) נִאֲמַר הַפְּסוּק: "וַיִּסְעוּ מִמִּסְרֹת וַיִּחַנוּ בְּבִנֵי יַעֲקֹב"?
ג. הֲאֵם אֶהֱרֹן מֵת בְּמוֹסְרָה? וְהֲלֹא הוּא מֵת בְּהָר הָהָר?

מַתְרַץ רִש"י: אֶהֱרֹן מֵת בְּהָר הָהָר, וְלֹאֲחֵר מִיתָתוֹ הִסְתַּלְקוּ עֲנֵי הַכְּבוֹד שֶׁהִקִּיפוּ אֶת מַחֲנֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִפְּנֵי כֵּן בָּא עֲמֵלֶךְ (שִׁנְקֵרָא בְּתוֹרָה: "הַכְּנַעֲנִי מִלֶּךְ עֲרֵד") וְנִלְחַם עִם יִשְׂרָאֵל.

וּמֹשֶׁה רַבְּנוֹ הוֹכִיחַ כָּאן אֶת יִשְׂרָאֵל עַל חֹסֶר אֲמוּנָתָם בַּקֹּדֶם, וְשִׂמְחָמוֹת כֵּן הֵם פְּחָדוֹ

הַחֲטָא הָרַבִּיעִי שֶׁמֹּשֶׁה רַבְּנוֹ הִזְכִּיר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה חֲטָא קְבוּרוֹת הַתַּאֲוָה.

מָהוּ הַחֲטָא קְבוּרוֹת הַתַּאֲוָה?
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְאָוּוּ לְבִשָּׁה ה' שֶׁלַח לָהֶם אֶת הַשִּׁלּוֹ (ז' מִן עוֹף שָׁמַיִם), וְעִנְשָׁם הָיָה שֶׁהַחֲטָאִים מָתוּ וְנִקְבְּרוּ שָׁם (וְלֹכֶן שֶׁם הַמָּקוֹם נִקְרָא: "קְבוּרוֹת הַתַּאֲוָה").

הַחֲטָא הַחֲמִישִׁי שֶׁמֹּשֶׁה רַבְּנוֹ הִזְכִּיר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה חֲטָא הַמְּרָגְלִים.

מָהוּ חֲטָא הַמְּרָגְלִים?
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח מְרָגְלִים לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ, וְלֹא הֶאֱמִינוּ לַקֹּדֶם שֶׁהִיא אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשָׁה. הַמְּרָגְלִים הוֹצִיאוּ אֶת דְּבַת הָאָרֶץ רָעָה וְלֹכֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא רָצוּ לְהִכָּנֵס לָאָרֶץ הַטּוֹבָה שֶׁהַקֹּדֶם הַבְּרִיחַ לָהֶם.

מֹשֶׁה רַבְּנוֹ הַמְּשִׁיחִי וְאָמַר לָעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂמַחֲיוֹם שֶׁהִכִּיר אוֹתָם הֵם הָיוּ סְרַבְנִים וּמִלֵּאֵי תַלְמוֹנוֹת כְּלָפִי ה'.

תפלת משה רבנו בעד העם

בְּמִשָּׁךְ כִּמָּה זְמַן הַתַּפְּלָה מֹשֶׁה כְּדִי לְכַפֵּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל חֲטָא הַעֲגֹל?

מֹשֶׁה רַבְּנוֹ חֲזַר לְעֵנִין חֲטָא הַעֲגֹל וְהַעֲלִיָּה הַשְּׁנִיָּה לְהַר וְסִפֵּר אֵיךְ הַתַּפְּלָה לִפְנֵי ה' בְּמִשָּׁךְ אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה "ה' אֱ-לֹהִים אֵל תִּשְׁחַת עֲמָךְ וְנִחַלְתָּךְ..."

מָה הָיוּ שְׁלוֹשׁ הַסְּבוֹת שֶׁבִּזְכוּתָן בִּקֵּשׁ מֹשֶׁה מֵה' שִׁיכַפֵּר לָעַם יִשְׂרָאֵל עַל חֲטָא הַעֲגֹל?
מֹשֶׁה אָמַר לַה': בְּגִלָּל שְׁלוֹשׁ סְבוֹת אֶתָּה צִרְיָן לְכַפֵּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל עוֹנוֹתֵיהֶם:

1. "אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם..." - הוֹצֵאתָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם מִצְרָיִם, שֶׁהִיא מְקוֹם שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, בְּכַח גְּדוּלָה, לְמִוֹת שֶׁמִּצְדָּד עֲצָמָם הֵם לֹא הָיוּ רְאוּיִים לְהִגָּאֵל. מִיּוֹן שֶׁעֲשִׂיתָ לָהֶם נִסִּים כְּאַלֶּה, אִין זֶה רְאוּי שֶׁתִּתְּנֵם אוֹתָם.

2. "וְכִי לְעַבְדִּי..." - אֲבָרְכֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב שֶׁהָיוּ צְדִיקִים וּבִזְכוּתָם תִּתֵּן עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

3. "פֶּן יֵאמְרוּ הָאֲרִיץ..." - הַמִּצְרָיִם עֲלוּלִים לֹאֲמֹר: אֶת פְּרֻעָה הָיָה בְּכַחךָ לְנַצַּח, אֲבָל אֶת 31 הַמְּלָכִים שֶׁבְּאֲרִיץ יִשְׂרָאֵל אֵינָךְ יָכוֹל לְנַצַּח.

הַמִּצְרָיִם עֲלוּלִים לִטְעֵן גַּם שֶׁ-ה' הוֹצִיא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא כִי הוּא אוֹהֵב אוֹתָם, אֲלָא לְהַפְּקָה בְּגִלָּל שֶׁהוּא שׂוֹנֵא אוֹתָם עַל שֶׁהָיוּ שְׂקוּעִים בְּעֲבוּדָה זָרָה בְּמִצְרָיִם הוּא הוֹצִיא אוֹתָם לְמוֹת בְּמִדְבָּר.

עַם יִשְׂרָאֵל הֵם "עַמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ", ה' מַחֲבִב אוֹתָנוּ תָּמִיד וְלֹא שׂוֹנֵא חֲלִילָה, וְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִמִּצְרָיִם בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל בְּנִסִּים רַבִּים. אִם מֹשֶׁה טָעַן בְּפִנֵּי ה' שֶׁעֲדִין יִהְיֶה זֶה חֲלוּל ה' נוֹרָא וְאִם אִם הַגּוֹיִים יִחְשְׁבוּ כֵּן בְּטַעוּתָם, וְלֹכֶן הַתַּפְּלָה שֶׁה' לֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם שׂוֹם נֶזֶק.

הַקֹּדֶם ה' רָצָה לְכַלּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִהְיוֹת דּוֹר חָדָשׁ מִמֹּשֶׁה, וְכֵן הִתְבַּטְּחָה שֶׁהַבְּטִיחַ לְאַבּוֹת הַקְּדוּשִׁים, לְתַת לְזֶרַעַם אֶת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל - תִּתְּנֶם בְּזֶרְעוֹ שֶׁל מֹשֶׁה. אִם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ לֹא וְתָהּ הוּא עָלָה לְמִחְרַת (בְּיוֹם י"ח תַּמּוּז) שׁוֹב לְהַר סִינַי, וְהַתַּפְּלָה לִפְנֵי הַקֹּדֶם כְּדִי לְכַפֵּר עַל חֲטָאֵם. גַּם הַפַּעַם שֶׁהָיָה מֹשֶׁה בָּהָר בְּמִשָּׁךְ אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה בְּלִי לֶאֱכָל וְלִשְׁתּוֹת (עַד כ"ט בָּבָב).

אֶת כָּל הַמֵּאֲמָץ הָיָה עֲשָׂה מֹשֶׁה רַבְּנוֹ כִּי חֲשָׂה שֶׁכָּעִסּוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַקֹּדֶם יִגְרַם לְכַלּוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲבָל בְּסוּפוֹ שֶׁל דְּבַר הַקֹּדֶם שֶׁמַּע לְתַפְּלוּתוֹ וְלֹא הִשְׁמִיד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל. מֹשֶׁה הִזְכִּיר שֶׁגַם עַל אֶהֱרֹן הָיָה חֲרוֹן אֵף לְהַשְׁמִידוֹ בְּכֻלּוֹ בְּנֵיו, וְתַפְּלָת מֹשֶׁה הוֹעִילָה לְמַחֲצָה, וּמִתּוֹ שְׁנֵי בְּנֵי הַגְּדוּלִּים - נָדָב וָאֲבִיהוּא, וְזֹאת לְמִוֹת שֶׁלֹּא חֲטָא כִּיּוֹן שֶׁהִתְכַּנֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם לְעַכֵּב אֶת יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁמֹּשֶׁה יָבֹא, אִם הוּא נִשְׁנֵשׁ הוֹאִיל וְסוֹף סוֹף נַעֲשֶׂה הַעֲגֹל עַל יְדוֹ, וְזֶה גֵרַם שֶׁיִּפְּלוּ 3,000 אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל.

מִכָּאן אָנוּ לְמוֹדִים שֶׁהַקֹּדֶם ה' מִדְּקָדֵק עִם הַצְדִּיקִים כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה.

מֹשֶׁה מוֹסִיף שְׂאֲחָרֵי שֶׁה' שִׁמַּע אֶת תַּפְּלוּתוֹ, הוּא לָקַח אֶת הַעֲגֹל, שִׁרַּף אוֹתוֹ בְּאֵשׁ עַד שֶׁנִּשְׁעֶשֶׂה חֲתִיכוֹת קְטָנוֹת, טָחַן אוֹתוֹ הֵיטֵב עַד שֶׁנִּשְׁעֶשֶׂה דָּק דָּק וְהַשְׁלִיךְ אֶת עֲפָרוֹ אֶל הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן הָהָר.

הַרְחֵבָה: הַמְּדַרְשָׁאֵל מוֹסִיף שְׂאֲחָרֵי שֶׁמֹּשֶׁה שִׁפָּךְ אֶת אֲפֶר הַעֲגֹל לַמַּיִם הוּא הִשְׁקָה בַּמַּיִם הַלֵּלוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מִי שֶׁחֲטָא בְּמַעֲשֵׂה הַעֲגֹל מֵת. גַּם בְּנֵי לִוֵּי הִרְגוּ בָּהֶם. אֲבָל אֶת שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מֹשֶׁה לֹא הִזְכִּיר כָּאן לְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי כְּבוֹדָם.

הַחֲטָא הַשְּׁנִי שֶׁמֹּשֶׁה רַבְּנוֹ הִזְכִּיר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה חֲטָא הַמֵּתֵאֲוִיִּים.

מָהוּ חֲטָא הַמֵּתֵאֲוִיִּים?
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִכְעִיסוּ אֶת הַקֹּדֶם ה' וְחִפְּשׁוּ סְבוֹת וְתַרְוִצִּים לְנִסּוֹת אֶת ה'.

הַחֲטָא הַשְּׁלִישִׁי שֶׁמֹּשֶׁה רַבְּנוֹ הִזְכִּיר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה חֲטָא מִסָּה.

מָהוּ חֲטָא מִסָּה?
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִסּוּ אֶת הַקֹּדֶם ה' בְּרִפְיִדִים בְּתַלְמוֹנוֹת עַל מַחֲסוֹר בַּמַּיִם.

הַרְחֵבָה: עַל שֶׁם הַפְּסוּק "וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מִסָּה וּמִרִיבָה".

קבלת הלווחות השניים

מומלחמה עם מלך ערד והחליטו לחזור למצרים, והם נסוגו לאחור וחזרו שמונה מסעות - מהר הקר עד מוסרות. אבל בני לוי רדפו אחריהם והתעקשו שהם יחזרו, וכשבני ישראל לא רצו פוצה מלחמות אחים. במלחמה זו נהרגו שבע משפחות מבני ישראל וארבע משפחות משבט לוי, ולבסוף גברו בני לוי והחזירו אותם להר הקר.

מדוע באה הרעה הזו על בני ישראל?

בני ישראל בידקו ומצאו שהרעה הזו באה עליהם בגלל שהם לא הספידו את אהרן כראוי, ולכן ב'מוסרה' הם עשו מספד גדול על אהרן הכהן. עד שהיה בעיניהם פאלו שם הוא מת ושם נקבה.

משה רבנו חזר שוב לענין קבלת התורה ואמר: הייתי שוב בהר ארבעים יום וארבעים לילה והתפללתי לפני הקב"ה שיכפר על חטאי בני ישראל, אף על פי שקבר התפללתי במשך ארבעים יום אחר שבירת הלווחות הראשונים. הקב"ה התפיש ואמר: "פסל לך שני לוחות אבנים קראשונים".

"וישמע ה' אלי גם בפעם ההיא" - הקב"ה כפר לך לגמרי ולכן לא אבדתם את התקונה להכנס לארץ ישראל.

משה רבנו המשיך את תוכחתו ואמר: אף על פי שספרתם מאחרי הקב"ה וטעיתם בעגל - אמר לי הקב"ה "יום לך למסע לפני העם", מפני שאותם ארבעים הימים היו ימי רצון שבהם הקב"ה כפר לנו לגמרי.

באיזה תאריך עלה משה לקבל את הלווחות השניים?

היום שבו עלה משה למרום היה ראש חודש אלול, והיום בו ירד היה יום הכפורים. לכן גם אנו נוהגים לעשות ימים אלה, מראש חודש אלול ועד יום הכפורים, ימי תפלה, רחמים ותשובה, ואנו קמים לסליחות בחצות לילה או באשמורת הבקר כדי שיתקבלו תפלותינו.

למה הצריך משה לספר לבני ישראל את עוון העגל, את מה שקרה להם בתבערה, במסה, בקברות התאווה, חטא המרגלים ושחזרו שמונה מסעות כדי לחזור למצרים?

כדי שישאלו וידעו שאינם נוחלים את הארץ בגלל צדקנותם, שהרי מאז שיצאו ממצרים היו ממרים את פי ה', אלא בגלל שהקב"ה רוצה לקיים את השבועה שנשבע לאבות לתת לבניהם את ארץ ישראל.

בקשת ה' מבני ישראל להדבק בו ולעבדו

אחרי שמשה הוכיח את בני ישראל על כל החטאים שחטאו והרגיזו את הקב"ה כל ארבעים השנים שהיו במדבר, הוא אמר להם: עכשו

ומשה רבנו סמך תוכחה זו לשבירת הלווחות, כדי לומר שקשה מיתתם של צדיקים כיום שנשברו בו הלווחות.

המשך הפסוק הוא: "ויכח אלעזר בנו תחתיו". אלעזר התמנה לכהן גדול במקום אהרן אביו.

השכר הטוב של הנאמן לקב"ה

מי השבט שלא חטא בעגל ונשאר נאמן לקב"ה?

משה רבנו שבח את שבט לוי על שלא טעו בחטא העגל ונשארו נאמנים לקב"ה, וגם לאחר הסתלקות עניי הכבוד והמלחמה עם עמלק, כשבני ישראל עברו מושבר גדול וברחו, שבט לוי נשארו חזקים באמונתם.

ומה השכר שקבלו שבט לוי?

הקב"ה הבדיל אותם "לשאת את ארון ברית ה', לעמד לפני ה' לשירתו ולבקר בשמו" (ברכת כהנים). ומפיון ששבט לוי הבדילו לשירת לפני ה', ואין להם פנאי לעבודת הארץ הקדושה, לכן אין להם חלק ונחלה באדמת ארץ ישראל, כי ה' הוא נחלתם.

הקב"ה כפר על חטאיכם בגלל שהוא אוהב אתכם.

וכעת, יש להתבונן מה ה' דורש מעם ישראל: "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו, ולא הבה אותו, ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך". מכאן דרשו רבותינו: הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, שהיא מטלת על האדם שיבחר בטוב.

הרחבה: למה זה קרה? כי ביראת שמים נתן ה' את הבחירה בידי האדם, אם ירצה - יהיה צדיק, ואם יסרב - יהיה רשע.

וכל זה אינו לחנם אלא "לטוב לך". הרי הכל שייך לקב"ה, השמים, מה שמעליהם והארץ וכל אשר בה - ומכל היצורים והברואים הקב"ה בחר באבותינו ובזרעם אחריהם עד היום!

חביבות זרע האבות בעיני ה'

הקב"ה שליט על השמים - השמש, הירח והכוכבים שנבראו בראשית ה', וגם על הארץ וכל הברואים שעליה, וכל אלו במוציאותם נותנים שבח ל-ה'. ה' שליט גם על שמי השמים - ששם הפולאים שמוזים ומהללים לשמו. אם כן, אמר משה, אין לקב"ה צורך בשום דבר מאתנו, וכל מה שצונו אותו הוא רק לטובתנו.

מדוע בחר הקב"ה בעם ישראל?

הסבה ש-ה' בחר בעם ישראל היא בגלל האבות הקדושים - "רק באבותיך חשק ה'". מפני שהאבות היו מפקלים ומשלמים ביראת שמים, ה' בחר בצאצאיהם, אף על פי שהם אינם שלמים כל כך.

אחרי שהזכיר משה את בני ישראל לירא מהקב"ה ולעבדו, הורה לנו עתה את הדרכים להגיע לידי קה ואמר: "ומלתם את ערלת לבבכם" - תסירו את האטימות מלבכם. אדם שאוטם את לבו מה' יש לו מחצה של ברזל המפסיקה בינו ובין הבורא, לכן אנו צריכים לבקש מה' מאד שיטהר את לבנו לעובדו באמת, בלי מחיצות, ובלי מחשבות זרות, רק את ה' לבדו.

ולמה יש להסיר את ערלת הלב?

כי ה' הוא מלך מלכי המלכים, הוא אדון העולם. הקב"ה הוא "הא-ל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד".

ה' לא מוותר למי שעובר עברות, וגם אינו מלך בשר ודם שאפשר לתת לו כסף ולשחד אותו. אלא הקב"ה משלם לכל אחד כפי מעשיו.

אהבת הגר והתדבקות בה'

הקב"ה רחום וחנון, והוא דואג בקנייח למי שאין מי שיצאג לו - היתומים, האלמנות והגרים. ה' אוהב אותם מאוד והוא מצוה גם אותנו: "ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים".

משה רבנו המשיך ואמר שאנו מצוים לעבד לקב"ה, להתקרב אליו תמיד, ולהודות לו על כל הטובות שעשה לנו. כשירדו אבותינו למצרים הם מנו שבעים נפש בלבד, והיום עשה אותנו ה' כל כך רבים - "ככוכבי השמים הרב". ומלבד זאת, עלינו לשמור את המצוות גם בגלל השקר הטוב ש-ה' נותן לנו, ולכן ראוי שנעבד אותו מאהבה ונשמר משמרתו והקנינו ומשפטיו ומצותיו כל הימים.

פרק יא

תוכחה לישראל לזכר את ישועות ה'

משה רבנו בקש מבני ישראל לקבל את תוכחתו, שהרי הם בעצמם ראו את ישועות ה' והנהגתו במצרים, בקריעת ים סוף ובמדבר. הם ראו גם איך הקב"ה משלם לשונאים, כמו דתן ואבירם שנבלעו באדמה ביחד עם כל רכושם!

לכן, הזהיר משה את ישראל לשמור את כל המצוות "אשר אנכי מצוה היום", וללמוד יפה לפני כניסתם לארץ ישראל את הדינים הנוהגים בארץ "למען תאריכו ימים על האדמה".

משה אמר לישראל שאם הם לא ילמדו את מצוות הארץ או ישכחו אותן, לא יאריכו ימים על האדמה, מפני שאחד הדברים שגורמים לגלות מן הארץ הוא ששוכחים את התורה. לעומת זאת אם ישמרו את המצוות יזכו שיתקיים בהם "למען תחזקו" - תהיה לכם חזקה על האדמה והארץ תוציא לכם פרות משבחים וגדולים.

ארץ זבת חלב ודבש

ארץ ישראל אינה כמו ארץ מצרים אלא טובה ממנה בהרבה. במצרים לא יורד גשם, אלא החקלאים צריכים לחפר תעלות מהנילוס ולמשוך מים לשדותיהם בעמל רב. אבל בארץ ישראל האדם הולך לישון והקב"ה ממטיר גשם על פני האדמה. ומפני שבארץ ישראל אין צורך לטרח ולהשקות את השדות במים כמו במצרים, כדאי לנו שנשמר את מצוות הקב"ה, ועל ידי כך ירדו לנו תמיד גשמים. לכן משה מצוה

את ישראל לשמור את המצוות כדי שהקב"ה ישלח להם גשמי ברכה.

ארץ ישראל משגחת במיוחד על ידי ה' יתברך, וה' דורש אותה תמיד לראות מה היא צריכה. "עני ה' א-להיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" - בראש השנה נדון מה יהא בסוף השנה.

פרשת "והיה אם שמוע"

בפרשה הקודמת למדנו על הפרשה הראשונה של קריאת שמע שאותה אנו קוראים כל שנה פעמים ביום.

בפרשה שלנו מופיעה הפרשה השנייה של קריאת שמע, שהיא מיסודות האמונה של כל יהודי באשר הוא - פרשת "והיה אם שמוע".

הברכה וההצלחה תלויות בשמירת המצוות

מכיון שמשה רבנו הודיע לבני ישראל שהארץ שהם עומדים להכנס אליה הנה ארץ מיוחדת, הוא הזהיר אותם בשם הקב"ה שיקימו את המצוות ש-ה' צוה אותם בגלל אהבת ה' ולא משום סבה אחרת.

התורה מוסיפה ומצוה אותנו לעבד את ה' "בכל לבבכם".

כיצד מקימים את המצוה לעבד את ה' "בכל לבבכם"?

זו מצוה עשה מן התורה לעבד את הקב"ה בתפלה, וכשאדם מתפלל בכונת הלב הוא מקיים

מצוה זו.

ה' מבטיח לנו שאם נעשה את המוטל עלינו ונקיים את המצוות, ה' יוריד לנו מטר על הארץ. הבטחה נוספת היא שהגשם ירד "בעתו" - בלילות שבהם אנשים לא הולכים בדרך אלא מצויים בבתייהם והגשם לא מפריע להם.

ה' מוסיף ומבטיח שאם תתבונן שתצמח מהגשם שירד - נאסף אנו, ולא האויבים חלילה.

לא רק לאנשים תהיה תבונה, אלא יהיה אכל בשדה גם עבור בהמות, וכך לא יצטרכו ללכת עם הבהמות לחפש אכל במדבר. כאשר נאכל את הלחם אז "ואכלת ושבעת" - נאכל ונשבע והברכה תהיה מצויה בפת בתוך המעים.

מצוה להאכיל בעלי חיים תחלה

מהיכן לומדים שיש להאכיל את בעלי החיים תחלה?

"ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת" - שימו לב לסדר שיש בפסוק זה: תחלה מזכירות הבהמות ורק אחר כך האנשים. מכאן למדו חכמים (בגמרא ברכות מ.) שאסור לאדם שיש בביתו בעלי חיים לאכל עד שיתן לפני בהמותיו את מזונותיהן, משום צער בעלי חיים. מכאן רואים עד כמה הקב"ה מרחם על כל מעשיו.

לעמות זאת לגבי שתיה, כאשר בעל הבית צמא, מתר לו לשתות לפני שהוא נותן משקה לבהמותיו.

ממי למדו חכמים שבשתיה אדם יכול לשתות לפני בעלי החיים?

חכמים למדו זאת מרבקה שקדם נתנה שתיה לאליעזר עבד אברהם, ורק אחר כך השקתה את הגמלים.

אזהרה וענש לעובד עבודה זרה

לאחר שמשוה הודיע לבני ישראל את השכר הטוב שיהיה להם אם יקיימו את המצוות, הוא הודיע להם גם את הענש הצפוי להם אם יעברו על המצוות. משה הזהיר אותם שלא יבואו לידי חטא מרב טובה ושבוע, שאין אדם מורד ב'ה' אלא מתוך שביעה.

משה אמר לישראל שאם הם יתחילו לפרש מלמדי התורה, הם עלולים להדבק בסוף בעבודה זרה, שכן היא דרכו של היצר הרע, להסית את האדם קמעה קמעה: בתחלה - "וסרתם", אחר כך "ועבדתם אלהים אחרים", ואחר כך "והשתחיתם להם".

אם חלילה לישראל יעשו כה לא יראו את הקב"ה ולא ימנעו מלהקעים אותו - אף הקב"ה יקעס עליהם "וחרה אף ה' בכם", ויעצר את השמים ולא יהיה מטר, "והאדמה לא תתן את יבולה".

משה הדגיש לישראל שלא יעלה בדעתם שהענש יתעכב זמן רב, כפי שארע לדור המבול שהקב"ה חכה מאה ועשרים שנה שמא יעשו תשובה, אלא "ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה".

מדוע הקב"ה לא יעבב את הענש כמו שעשה בדור המבול?

מפני שדור המבול לא קבלו תורה ולא היה מי שילמד אותם, אף עם ישראל קבל את התורה והיה להם ממי ללמד.

חובת קיום מצוות גם בגלות

לאחר שה' הזהיר את ישראל שאם לא יקיימו מצוות הם יאבדו מהר מן הארץ הטובה וילכו לגלות, הוא מוסיף ומזהיר שלא יעלה בדעתנו שאם אנו בגלות, אין עלינו חובה לשמור את המצוות. לכן משה אמר לבני ישראל "ושמרתם את דברי אלה על לבבכם" - גם בגלות אל תסיחו את דעתכם מהמצוות, ועשו דברים כדי שלא תשכחו אותן.

הרחבה: איך אפשר לשים את הדברים האלו על הלב? הרי דברים אלו אינם בהם ממשות פזיזת? אלא חז"ל נתנו עצה טובה בפסוק זה שלא יבוא היצר הרע ויסית

אותנו לחטא. וכך אמר משה רבנו לבני ישראל: ה' ברא יצר הרע שייסית לחטא, אבל כנגדו ה' ברא תבלין, והיא התורה הקדושה, שבכח התורה, אם היצר הרע הוא אכן - הרי הוא נמוח, ואם הוא ברזל - הרי הוא מתפוצץ. אף אם לא נעסק בלמוד התורה - אנו נמסרים חלילה בידי היצר הרע.

מצות תפלין

"וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם" - כאן מצוה התורה על מצות תפלין ואומרת: תקשרו את הדברים שאמרתם לכם "על ידכם" - כנגד לבבכם, ו"בין עיניכם" - על הראש כנגד העינים, כדי שיהיו לכם לאות ויהיו לטוטפות.

מה הפונה במלה "אתם"?

הפונה היא לארבע הפרשיות: "שמע ישראל", "והיה אם שמע", "קדש לי כל בכור", "והיה כי יבאך", המנוחות בבתי התפלין של יד ושל ראש. המלה "טטפת" רומזת למנין ארבע הפרשיות, שכן "טט" בכתפי (שפה שמדברת במקום מסים בעולם) = שתיים, "פת" באפריקי (שפה שמדברת באפריקה) = שתיים, וסך הכל ארבע פרשיות.

למוד הבנים

התורה מוסיפה ומצוה מצוה נוספת המוטלת על האב ללמד את בניו תורה. "ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם" - מבאר רש"י: משעה שהבן יודע לדבר למד אותו: "תורה צוה לנו משה...",

ובזה יהיה נפר שאתם דבוקים בתורתך. מכאן אמרו: כשהתינוק מתחיל לדבר אביו מדבר עמו בלשון הקדש ומלמדו תורה.

התורה גם מצוה אותנו לעסק בדברי תורה בכל מצב, בין כשאנו יושבים בבית - "בשבתך בביתך", ובין כשאנו הולכים בדרך - "ובלכתך בדרך", בין כשאנו שוכבים - "ובשכבך", ובין כשאנו קמים - "ובקומך" - תמיד יש מצוה לעסק בתורה. אם ננהג כך נזכה להאריך ימים בטוב ובנעימים בארץ ישראל הקדושה.

מצות מזוזה

מצוה נוספת ש-ה' צוה את ישראל: לכתב מזוזות, "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך".

איילו פרשיות שמים במזוזה?

הקב"ה מצוה אותנו לקבוע את פרשיות "שמע" ו"והיה אם שמע", ולשים אותן על מזוזות פתחי הבתים, והחצרות, וגם בפתחי העירות והמדינות. זוהי מצות מזוזה.

בדבקות בה' יזכו לנצחון על האמות

משה רבנו אמר לבני ישראל שרק אם ישמרו את המצוות ויעבדו את ה' מתוך אהבה - ללכת בדרךיו, להדבק בתלמיד חכמים ולשמע דבריהם - אז יזכו לרשת את ארץ ישראל.

"והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם", אם אנו נעשה את החובה המוטלת עלינו, גם ה' יקים את הבטחתו ויגרש מפנינו את כל שבעת האמות - אף שהם "גוים גדלים ועצמים מכם", ונזכה שכל מקום שנלחם עליו יהיה שלנו, בגבולות הארץ שהקב"ה הבטיח לנו - מהמדבר בדרום ועד הלבנון בצפון, מנהר פרת במזרח ועד הים במערב.

משה רבנו הבטיח לבני ישראל, בשם הקב"ה, שאם הם יקיימו כל מה שה' צוה הם לא יחששו שהגוים יבואו להלחם בהם, כי "פחדכם ומוראכם יתן ה' אלקיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם".

יהי רצון שנזכה כל חיינו לעשות תמיד את רצון ה', ונגדל להיות צדיקים גמורים עובדי ה' באמת.

שבת שלום ומברך!

לְמַדְתִּי - הִבֵּגְתִּי - יָדַעְתִּי!

שְׁאֵלוֹת בְּקִיאוֹת עַל הַפְּרָשָׁה.

ממנו לא חטא בחטא העגל?

15. בְּאִיָּה תֹאדִיר עָלָה מֹשֶׁה
לְקַבֵּל אֶת הַלִּוְחֹת הַשְּׁנִיִּים?

16. מִדּוּעַ מִצֵּוָה אוֹתָנוּ הַתּוֹרָה
לְאַהֵב אֶת הָעָרִים?

פרק יא

17. בְּזָכוֹת מֶה יִזְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהֶאֱרִיךְ יָמִים עַל אֲדָמַת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל?

18. מָה הַפְּרוּשׁ: "עֵינַי ה'
אֶלְקִיךָ בַּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אֲחֵרִית שָׁנָה?"

19. פִּי־צֶד מְקִימִים אֶת הַמִּצְוָה
לְעַבֵּד אֶת ה' "בְּכָל לִבְכֶּם"?

20. אָדם שְׁמַגְדֵּל בְּעָלֵי חַיִּים
הָאֵם יֵשׁ עָלָיו חַיִּיב לְהֵאָכֵל
אוֹתָם לִפְנֵי שֶׁהוּא בַּעֲצָמוֹ
אֵכֵל?

21. האם יש חיוב להשקות את בעלי החיים שלו קדם שהוא ישתה?

22. הָאֵם קִיּוֹם הַמִּצְוֹת הוּא
רַק כְּשֶׁבִנִי יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים עַל
אֲדָמַת הָאָרֶץ אוּ גַם לְאַחֵר
נִשְׁהָם יֵצְאוּ לַגְלוּת?

23. כִּמָּה פְּרָשִׁיּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹךְ
הַתּפִּלִּין וּמָה הֵם?

24. האם חַיִּב הָאֵב לְלַמֵּד אֶת
בְּנוֹ תּוֹרָה וּמַהֲיֵךְ לומדים את
זה?

25. אֵילֹוּ פִּרְשִׁית שָׁמַיִם
בְּמִזְוָה?

26. הֵיכֵן צָרִיךְ לִקְבֹּעַ אֶת
הַמְּזוּזָה?

27. מָה יֵהם גְּבוּלוֹת הָאָרֶץ עַל
פִּי הַבַּטָּחָה הַקֵּב"ה?

עֲמִידָה וְלִצְדָה בְּתוֹכָהּ

לפניכם ציורים שונים המרמזים על פסוקים או נושאים מהפרשה, כל שורה מרמזת על ענף שונה. שימו לב! בכל שורה תתכן דרך פתרון שונה.

1

2

ፊደላዊ፡ 1፡ ስለ ስርዐት ፍርድ፡ «የሥነ ምግባር»፡

עַל־מִי זֶאֱמַר?

1. "אִיכָה אוֹכַל לְהוֹרִישִׁם".

2. "אֲבִיָּה בְּרוֹזֵל, וּמִהֲרָרִיָּה תַחֲצֹב נַחֲשֶׁת".

3. קשה מיתתם כיום שנשברו בו הלוחות.

4. "לֹא יֵשֵׁא פָנִים וּלֹא יִקַּח שָׁחַד".

[illegible][illegible]

חידה מהפרשה

פִּעְנָחוּ אֶת הַחִידָה שֶׁלפִּנֵּיכֶם וְגִלּוּ מַה מִּסְתָּתֵר בְּתוֹכָהּ

יֵין מִן הַקְּלוֹת

אֶךְ עַדִּין נַעֲלוֹת

הַדְרִיכָה עֲלֵיהֶן מִצְוִיָּה

וּבִהְיוֹתָ בְּרֵכָה תְלוּיָהּ.

ወይም ሌላውን ስለሚገባ ማረጋገጥ ይቻላል።

החידה מתוך: פיצוחים - פ. חריף

An illustration of a man with a long grey beard and a blue turban, and a young boy with a brown cap, both wearing traditional Middle Eastern attire. They are sitting together, looking down at an open book. The background is a soft-focus outdoor scene with green foliage and a pinkish sky. The Hebrew word 'תורה' (Torah) is visible in the background.

בחידות שלפניכם מסתתרים מושגים מפרשת השבוע,
על ידי חיבור בין הציור והאותיות תקבלו את התשובה.
חושבים שפתרתם נכון? בדקו עצמכם בתשובות.
בהצלחה!

ערבוב סדר האותיות.

תִּירוּחַ' - ב' לְמַתְקֵי מִים

הַתְּשׁוּבָה לְכָל שְׁאֵלָה מִסְתִּימָת
בְּאוֹת הַמוֹפִיעָה בְּרֹאשׁ הַשּׁוּרָה.

שאלות אתגר - קשות יותר.

א - נֹאמֵר עַל עַמִּי הָאָרֶץ: "לֹא
מֵהֶם."

ב - אֲבִיהֶם שֶׁל דָּתָן וְאֶבְיָרָם.

וְהַעֲצוּמִים שֶׁנִּלְחָמוּ בָּעַם יִשְׂרָאֵל.

ז - ה' לֹא לֹזֶמֶת.

ה - חרק ש-ה' ישלח על עמי

הָאָרֶץ.
ב - בזמן.

ז - מן הצאן.

ה - לא תִשְׁכַּח שָׁה' נוֹתֵן לָךְ.

ט - נֹאמַר עַל ה': "עֲשֵׂה _____

יתום ואלמנה."*

ב' יחיד מזה כל חלוי נזכרים ב

ל - מֹשֶׁה שָׁרַף אֹתוֹ בְּאֵשׁ וְטָחֲנוּ.

מ - מֹשֶׁה אָמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל:
 "____ הֵייתֶם עִם ה'."

ב - ה' אָמַר לְמַעַשׂה לַעֲשׂוֹת מַעַץ.

ב - בְּהֵמָה נוֹשָׁא מְנוּחָה בֵּין הַיָּחָד

למלחמות.

מִלִּים) *.

כְּנוֹי לְנָחֵשׁ אֲרָסִי*.

צ - נֶאֱמַר עַל עַמִּי הָאָדָם: "לֹא
____ מִפְּנֵיהֶם".*

ק - מִי שֶׁהוּא גְבוּהַ מִשְׁכָּמוֹ
וּמַעֲלָה מִבְּנֵי מִינוֹ (רמז): נֶאֱמַר עַל

ר - הַזֶּה.

ש - צור, אבן קשה.
ת - מרובה "הנהר"

പുറംകൂടം

[illegible]

൧൦. ൧൧. ൧൨. ൧൩. ൧൪. ൧൫. ൧൬. ൧൭. ൧൮. ൧൯. ൨൦. ൨൧. ൨൨. ൨൩. ൨൪. ൨൫. ൨൬. ൨൭. ൨൮. ൨൯. ൩൦. ൩൧. ൩൨. ൩൩. ൩൪. ൩൫. ൩൬. ൩൭. ൩൮. ൩൯. ൪൦. ൪൧. ൪൨. ൪൩. ൪൪. ൪൫. ൪൬. ൪൭. ൪൮. ൪൯. ൫൦. ൫൧. ൫൨. ൫൩. ൫൪. ൫൫. ൫൬. ൫൭. ൫൮. ൫൯. ൬൦. ൬൧. ൬൨. ൬൩. ൬൪. ൬൫. ൬൬. ൬൭. ൬൮. ൬൯. ൭൦. ൭൧. ൭൨. ൭൩. ൭൪. ൭൫. ൭൬. ൭൭. ൭൮. ൭൯. ൮൦. ൮൧. ൮൨. ൮൩. ൮൪. ൮൫. ൮൬. ൮൭. ൮൮. ൮൯. ൯൦. ൯൧. ൯൨. ൯൩. ൯൪. ൯൫. ൯൬. ൯൭. ൯൮. ൯൯. ൧൦൦.

1

2

7=5

3

$\gamma = \sigma$ $\phi = \eta$

1

ፊደላት ስርዓተ ቅዱስ

A man with a beard is sitting up in bed, reading a book to a young child who is also sitting up. The man is wearing a white shirt and has a dark beard. The child is wearing a white shirt and a headband. They are both looking at the book. The background is dark, suggesting it is nighttime.

למוצאי
שבת

וְהִנֵּה, לִפְתַּע פְּתָאוֹם נִשְׁמְעוּ נְקִישׁוֹת עַל הַדֶּלֶת. "בּוֹא", קָרָא הָרֶב.
לְחֹדֶר נִכְנסוּ שְׁנֵי אַבְרָכִים צְעִירִים, **חֲסִידֵי חֹב"ד**, שֶׁהָרֶב לֹא רָאָה
קִדְּם לָכֵן מְעוֹלָם. "מָה רְצוֹנְכֶם?" שָׁאל הָרֶב, וְשְׁנֵי הָאֲבָרְכִים אָמְרוּ:
"נִשְׁלַחְנוּ אֵלָיְךָ אֶתְמוֹל עַל דֵּי הָרֶבִי מְלִיבֹאִיטְשׁ. הוּא בִקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ
לְנִסֵּעַ אֵלָיְךָ בְּדַחֲפּוֹת, וְלִמְסֹר לָךְ בִּשְׁמוֹ כִּי אָבִירָה **צַ"ל**, מְעוֹלָם
הָאֲמַת, דּוֹאָג לָךְ. אָמְנָם יֵשׁ הָרֶבֶה בְּעִיּוֹת, אַךְ בְּמַהֲלָה הַשְׁבוּעוֹת
הַקְּרוֹבִים הַכֹּל יִסְתַּדֵּר. עֲלֶיךָ לְהִשָּׁאֵר בְּתַפְקִידָךְ!"

הר
הר
מע
הה
ארע הד
נשיא ה
הרב
ולק
נ

הרוחות בקהלה היהודית ברומא סָעֲרוּ. נְשִׂאֵי הקהלה, שֶׁהָיָה יְהוּדִי רְחוֹק מִדָּת, בִּקֵּשׁ לְחַלֵּל שְׂנוּיִים בְּחַיֵּי הקהלה, שִׁיִּחִיקוּ אוֹתָהּ מִדֶּרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת. כָּצֵד רָאשׁוֹן בִּקֵּשׁ נְשִׂאֵי הקהלה לְהִנָּחֵי בְּבֵית הַכִּנְסָת שְׂמוּשׁ בְּכָלִי נְגִינָה הַזִּקְרָא עוֹגֵב, בְּמַהֲלָה תַּפְלוֹת לֵיל הַשַּׁבָּת.

רבה של הקהלה - הרב אליהו טואף התנגד נחרצות לכל רעיונותיו המשיניים והמוזרים של נשיא הקהלה, אלא שהנשיא היה אדם בעל השפעה רבה וקשרים ענפים. הוא השפיע על רבים מבני הקהלה, וטען כי הרב הוא איש מישן, שמנסה לכפות את העבר על העתיד. הרב לא נכנע, אולם בשלב מסוים החליט פי איננו יכול עוד, והחליט להתפטר ממשרתו. בלב

ליום
דאטשן

בַּאֲחַת הַשָּׁנִים, **בְּיוֹם י"ג אֱלוֹל**, עָמַד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה וּמָסַר שְׁעוֹר בְּפָנָי קְבוּצַת בַּחוּרִים מְבַחֶרֶת. לִפְתַּע הִצִּיץ בְּשַׁעוֹנוֹ וְחָדַל מִדְּבוּרוֹ. "עֲתָה מִתְקַיֶּמֶת הַהוֹלָה שֶׁל ה'בֶּן אִישׁ חַי', בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל הָרֵב יוֹרֵם. עָלֵי לִלְכֹּת", אָמַר רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה. **סָבַר אֶת הַגִּמְרָא** וְהוֹרָה לְתַלְמִידָיו לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּלַעְדֵּיו. אוּלָם בְּעֵינָיו שֶׁל אֶחָד הַתַּלְמִידִים לֹא מָצָא הַדָּבָר חֵן. **"הָאֵם זֶה מִתְאַיֵּם שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה יֵלֵךְ לֵארוּעַ כֹּהֵ?" שָׂאֵל.**

לִלְקָה טוֹב, יְלָדִים אֲהוּבִים! הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֶת תַּלְמִידֵי הַחֻמְכִּים וְהַצַּדִּיקִים. הוּא חֵס עַל כְּבוֹדָם בְּאֶפֶן מִיחָד. בּוֹאוּ וּנִשְׁמַע סִפּוּר:

רבי יששכר מאיר - ראש ישיבת הנגב, העריך מאוד את הרב **יוֹרם אברג'יל זצ"ל**. בכל שנה, ביום י"ג באלול, היה הרב יורם עורך הלולה מרכזית לרבנו יוסף חיים, ה'בן איש חי'. בהלולה זו היה הרב עורך סעודה רבת משתתפים, נושא דברים מתורתו של ה'בן איש חי' ומעורר את הרבים ללמוד התורה ולדקדוק הלכה. אחד האורחים הנכבדים שעשו להם מנהג של קבע להשתתף מדי שנה בהלולת ה'בן איש חי', היה רבי יששכר מאיר. על אף

וְהִתְחַבֵּת אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהָ בְּכָל־לֵבָבָהּ וּבְכָל־נַפְשָׁהּ וּבְכָל־מְאֵדָהּ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֵנִי מְצִוָּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ לֵבָבָהּ וְשִׁנְתָּהּ לִנְהִיגָה וּדְרִיבָה בָּם בְּשִׁמְחָה בְּבִיתָהּ וּבִיבֻלָּתָהּ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׂכְכָהּ וּבְקוֹמָהּ וּקְשִׁרְתָּם לְאֹת עֲלֶיךָ יָדָהּ וְהָיוּ לְטָטְפַת בֵּין עֵינֶיהָ וּכְתֻבָּתָם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעְרֶיהָ:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המפיל חבלי שנה על עמי בתנומה על עקשיו ומאיר ראשון בת עינו. יהי רצון מלפניו יי אלהי אבותי, שמשיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך, ותרם לי מצוה ואל תרגיזני בדבר עברה. ואל תביאני ליד, ותרם לי ליד נסיון ולא יד נסיון. וישלם לי יצר הטוב ולא יצר הרע. ותצילני ממצר הרע ממחללים רעים ואל יפחיתוני חלומות רעים וחרושים רעים ותתן משני שלמה לפני הרהר עיני ון ארש ומתות.

(בלחש) ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

[illegible]

- את המילים המוקטנות אין לומר בשבתות וימים טובים -

ברבנו של עולם חרני מוחל וסולח לכל מי שהשלים והקניט אתיו
או שחטא כנגדי. בין גנסי בין במזמניו בין כבודי בין כל אשר לי.
בין פאנסי בין כרצוני בין בשלגי בין במימי בין ברדיורי בין במעשיו. בין
כנגדו זה בין כנגדו אחר לכל מי ישאלו לא יענש שום
אדם כמסתב. ויזנו מקטניו וזו עז-וה-לתי אבותי שאם אטמא
עוד, ומה שחטאתי לפניך חסוך ברחמיך הרבים אלק אל עי יסוריו
וחלואים רעים: יהיו לרצוני אמריי ויהיוו לבי לפניך, הן צור
ונאציר:

ארע דָּבָר מוֹזָר: הַבְּחֹר לֹא הִצְלִיחַ לְהַפְּיֵק מִן הַשּׁוֹפָר וְלוֹ קוֹל אֶחָד קָטָן. בְּדַמָּה הַמְּתוּחָה שְׂנוּצָרָה, בְּרוּר הִיָּה כִּי הַתּוֹרָה תּוֹבַעַת אֶת עֲלֻבּוֹנָהּ. בְּמוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶסָּף הַבְּחֹר אֶת כָּל כָּחוֹת נַפְשׁוֹ וְעָלָה אֶל בֵּית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל הָרֵב יוֹרֵם, לְבַקֵּשׁ מַחִילָה; מַחִילָה שְׁנִתְּנָה לוֹ, כַּמּוֹבָן, לְאַלְתֵּר.

נִשְׁתַּדַּל תָּמִיד לְכַבֵּד תַּלְמִידֵי חֻכָּמִים, וְאִם חֲלִילָה מִיִּשְׁהוּ יִטְעָה וְיִזְלַל בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל תַּלְמִיד חֻכָּם - נִסְבִּיר לוֹ שָׂזוּ טַעוֹת קִשָּׁה וְנַעֲזֹר לוֹ לְתַקֵּן אוֹתָהּ. כִּךְ נִקְרַב בּוֹדָאֵי אֶת הַגָּאֹלָה הַשְּׁלֵמָה.

וְעַכְשָׁו כָּלֵם בִּיחָד: יָד יָמִין עַל הַעֵינַיִם וְנִקְבַּל עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם. אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל...

אֶל אוֹתוֹ בְּחֹר, שֶׁשְׁמֵשׁ גַּם בַּעַל תּוֹקַע בִּישִׁיבָה בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים, וְאָמַר לוֹ: "עָלֶיךָ לְבַקֵּשׁ מַחִילָה מֵהָרֵב יוֹרֵם! זִלְזַלְתָּ בְּכַבּוּדוֹ. כָּל עוֹד לֹא תִבְקֵשׁ מַחִילָה, לֹא תוּכַל לְשַׁמֵּשׁ בַּעַל תּוֹקַע בִּישִׁיבָה!" הַבְּהִיר רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה לַבְּחֹר. הַבְּחֹר לֹא יָדַע אֶת נַפְשׁוֹ. לֹא הִיָּה בּוֹ אִמְץ לְבַקֵּשׁ אֶת מַחִילָתוֹ שֶׁל הָרֵב, וְעַל כֵּן הִתְחַנֵּן בְּפָנֵי רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה שִׁוְתֵר לוֹ עַל הַמְּשִׁימָה. לְאַחֵר תַּחֲנוּנִים רַבִּים, וְהִבְטָחוֹת כִּי מַעֲתָה יִזְהַר בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל הָרֵב, נִעְתָּר רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה לְבַקֵּשׁתוֹ, וּוְתֵר לוֹ עַל בִּקְשָׁת הַמַּחִילָה. בָּרֵם, בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּאִשּׁוֹר נִגַּשׁ אוֹתוֹ בְּחֹר לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר,

נוח לבדיות

ליום שני

וְאָמַר לְאוֹתוֹ עֲשִׂיר שְׁמִיתִין שְׁכָלֵם יִלְכוּ כִּי הוּא רוֹצֶה לְדַבֵּר אִתּוֹ. כְּשִׁיבָא כָּלֵם אָמַר לוֹ הָרֵב: "שְׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה רוֹצֶה לְהִיּוֹת חֲזָן. אָבֵל יֵשׁ פֹּה קֶצֶת בַּעֲיָה, כִּי יֵשׁ שְׁלוּשָׁה סוּגֵי תַּפְלוֹת: תַּפְּלָה לְמֹשֶׁה, תַּפְּלָה לְדָוִד וְתַפְּלָה לְעֵנִי. חִיב שֶׁהַחֲזָן שְׁמַתְפַּלֵּל יִהְיֶה צָדִיק כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, אוֹ אֶחָד שִׁיּוּדַע לְזַמֵּר כְּמוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אוֹ שִׁיְהִיָּה עֲנִי."

וְהַמְּשִׁיךְ הָרֵבִי לוֹמַר: "לְהַתְפַּלֵּל שְׁתַּהֲיָה צָדִיק כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ - זֹאת תַּפְּלַת שְׁוֹא. שִׁיְהִיָּה לָךְ פְּתָאוֹם קוֹל נִפְלֵא כְּדוֹד הַמֶּלֶךְ - זֶה וְדָאֵי לֹא יָכוֹל לִקְרוֹת בְּיוֹם אֶחָד. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נוֹלָדִים עִם זֶה. נִשְׁאָר לִי לְהַתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שְׁתַּהֲיָה עֲנִי, וְאִז תוּכַל לְהִיּוֹת חֲזָן". שְׁמַע זֹאת הָעֲשִׂיר וְנִבְהַל מְאוֹד. רַעְדָה אַחֲזָתוֹ, וּמִיד אָמַר לְרַבִּי: "אֵל תַּתְּפַּלֵּל עָלַי שְׂאֵתָה עֲנִי חֹס וְשָׁלוֹם. אֲנִי כָּבֵר לֹא רוֹצֶה לְהִיּוֹת חֲזָן". כִּךְ נִפְתָּרָה הַבַּעֲיָה בְּקִלּוֹת וּבְחֻכָּמָה.

נִשְׁתַּדַּל גַּם אֲנַחְנוּ לְהִיּוֹת נוֹחִים לְבָרִיּוֹת וְלֹא לְכַפּוֹת אֶת עַצְמָנוּ בְּכַח לְמָקוֹם אוֹ תַּפְקִיד שֶׁלֹּא מִתְאִימִים לָנוּ. וְה' יִצְלִיחַ דְּרָכֵינוּ וְכָל מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ.

וְעַכְשָׁו כָּלֵם בִּיחָד: יָד יָמִין עַל הַעֵינַיִם וְנִקְבַּל עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם. אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל...

לִילָה טוֹב, יְלָדִים צָדִיקִים! לְפַעֲמִים אָנוּ רוֹצִים לְקַבֵּל תַּפְקִיד אוֹ מַעֲמָד מְסִים, אָךְ לֹא תָמִיד זֶה מָה שְׁמַתָּאִים עֲבוּרָנוּ. הָאֵם כְּדָאֵי לִקְחַת בְּכַח בְּכָל זֹאת כָּל מָה שְׁנִרְצָה? בּוֹאוּ וְנִשְׁמַע סְפּוּר:

פַּעַם בָּאוּ אֶל הָרַבִּי מִפְּרַמִּישְׁלָאן כְּמָה אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ אַחֲרָאִים עַל הַנּוֹעַד שֶׁל בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד. הֵם שִׁפְכוּ בְּפָנָיו אֶת צַעֲרָם וְסִפְרוּ לוֹ: "חֲפִשְׁנוּ חֲזָן לְיָמִים הַנּוֹרָאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת. אָךְ מִי שֶׁהִתְנַדָּב לָכָּה הִיָּה עֲשִׂיר אֶחָד בַּעַל מַעֲשִׂים רַעִים. וְהָרִי יִשְׁנֶה חֲשִׁיבוֹת רַבָּה שֶׁהַחֲזָן יִהְיֶה אָדָם יָרֵא שָׁמַיִם הַמְּקַפִּיד עַל הַמַּצּוֹת קִלְהַ כְּחַמּוּרָה, בְּמִשְׁפָּךְ כָּל הַשָּׁנָה וּבִפְרָט בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים! אָךְ הָעֲשִׂיר מִנֵּה עַצְמוֹ לָכָּה בְּכַח וְאִינָנוּ יוֹדְעִים מָה לַעֲשׂוֹת". הָרַבִּי חָשַׁב קֶצֶת, וְאָמַר: "לְפָנַי הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים מְגִיעִים אֵלַי כָּל הַחֲזָנִים בְּאַזּוֹר, וּמִן הַסֵּתֶם גַּם הָעֲשִׂיר יִגִּיעַ. אֲנִי אֶזְהָר אוֹתוֹ וְאֶטְפֵּל בְּבַעֲיָה".

וְכָה הִיָּה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ כָּל הַחֲזָנִים לְרַבִּי, הָיָה בִּינְיָהֵם גַּם אוֹתוֹ חֲזָן עֲשִׂיר בַּעַל מַעֲשִׂים רַעִים. הָרַבִּי בָּרַךְ אֶת כָּלֵם,

לְדַרְתָּם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֵם לְצִיצִית וְרָאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתֵי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֹא-לְהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֵם לֹא-לְהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: (חֲזוֹר וְאָמַר) יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

יַעֲלֶזוּ חֲסִידֵים כְּבָדִיר, יִרְגְּנוּ עַל מַשְׁכַּבוֹתָם: רוֹמְזוֹת א-ל בְּגָרוֹנָם, וְחֵרֵב פִּסְיוֹת בִּידָם:

הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁשְׁלֵמָה שָׁשִׁים נְבָרִים כְּסִיבֵי כֶּה, מְגַבְרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אַחֲרֵי חֵרֵב מְלָמְדֵי מַלְחָמָה, אִישׁ חֲרִבוֹ עַל יְרִיכוֹ מִפְּחָד בְּלִילֹת: (וְחֲזוֹר מִפְּסוּק "הִנֵּה מִטָּתוֹ" שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים)

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: (בְּלִשָּׁה) וְחִרָה (לְעֵצוֹר) אֶף-יְיָ בָּכֶם וְעֵצוֹר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲרָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדָּתָם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם: (עַד כֹּאן בְּלִשָּׁה) וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶּם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֶתְם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדָתָם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבְלִקְחֶכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוֹמָה: וְכִתְבֶתֶם עַל-מַזְוִזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲרָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וְאִמְרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְאָמַר: דְּבַר אֵל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרָת אֱלֹהִים וְעֵשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כִּפְּפֵי בְגָדֵיהֶם

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ:

יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּנּוּ:

יִשְׂאֵל יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁמֶנֶה לְךָ שְׁלוֹם:

יִשָּׁב בְּסִתָּר עֲלִיוֹ, בְּצֵל ש-דִּי יִתְלַוֵּן: אָמַר לִי מַחְסִי וּמִצְדּוֹתַי, א-לֵהִי אֲבָטָה בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלָהּ מִפָּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַתַּח מְנַפְּיוֹ תַּחֲסֹה, צָנָה וְסִתְרָה אֲמַתוֹ: לֹא תִירָא מִפְּחָד לִילָה, מִחֻץ יַעֲזוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְסֵי יְהִלָּה, מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ אֱלֹהֵי וְרַבְּכָה מִיִּמִּינְךָ, אֱלֹהֵי לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעִינֶיךָ תִּבְטֵי, וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה יְיָ מַחְסִי:

לב. כל אחד מבין העוברים חש כאלו זכה בתשומת לב מלאה מצד הרבי.

שעות רבות עוברות ועדין גדול הקהל הממתין בחוץ, ומן הרחובות הסמוכים ממשיכים לנהור יהודים המבקשים להתברך. האנשים שעדין לא התברכו ממתינים בצפיה, והנה עוברת שמועה: "האדמו"ר צוה לסגר הדלת לשעה קלה!" אך הממתנים אינם ממהרים לעזב את המקום. איש מהם אינו מוכן לוותר על ברכתו של הצדיק. "שמא התעייף הרבי וברצונו לנוח קמעה?" "ואולי אחד הבאים הפנה אליו ענין חשוב, ועל הרבי להתייחד עמו ולדון בענין הדחוף?" השמועות עושות להן כנפים. הקהל ממשיך לחכות.

אך את הסבה האמתית לסגירת הדלת שמעו רק האנשים שעמדו בראש השורה, ועמדו להכנס אל הרבי. מבעד לסדק שנותר עם סגירת הדלת, מבחינים העומדים באדמו"ר המהלך כה וכה בחדר, שפתיו ממלמלות: "אל תבואני רגל גאווה!" כך מתפלל האדמו"ר מגור, שעה שבחוץ ממתין לברכתו תור ארוך של יהודים!

גם אנחנו נשתדל תמיד לעמד על המשמר. אם נרגיש שהגאווה מתגנבת ללבנו - נגרש אותה מיד: נעצר להתבונן ונבין שכל מה שיש לנו זה מה יתברך, וכל הצלחתנו היא אך ורק מתנה ממנו יתברך.

ועכשו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. אל מלך נאמן, שמע ישראל...

לילה טוב, ילדים מתוקים! אתם בודאי יודעים שהגאווה היא מדה מאוד לא טובה, אך לא תמיד קל להתגבר עליה. אפלו לרבנים חשובים, שכלם עומדים בתור כדי לקבל את ברכתם, יש לפעמים נסיון בזה. בואו ונשמע ספור:

ליל ראש השנה. התפלה בבתי הכנסת כבר הסתיימה; "לשנה טובה תכתבו ותחתמו", מאחלים כלם איש לרעהו ופוסעים לעבר בתייהם, להסב לסעודת החג. אולם באחד מרחובותיה של ירושלים נראה שאיש אינו נחפז לביתו; כלם חפצים להכנס אל הבית השוכן בקרן הרחוב - מעונו של האדמו"ר רבי ישראל אלתר מגור. חפצים כלם לזכות ולהתברך מפי האדמו"ר הקדוש.

בדחילו ורחימו ממתינים האנשים. רבים מהם נמנים עם חסידיו של האדמו"ר, אך לצדם נתן למצא יהודים מכל העדות: כאלה הלבושים בלבוש זה או אחר, צעירים לצד זקנים, אדמו"רים וראשי ישיבות לצד המוני העם. שורה ארוכה של יהודים עוברת במשך שעות על פני הצדיק. והרבי נצב על מקומו ומברך את היהודים הנרגשים בברכת "שנה טובה". בעיניו המפיקות אהבה ומסירות סוקר האדמו"ר את קהל העוברים: לזה מעניק חיוך של עידוד, לאחר שולח מבע של תשומת

מבית המדרש וראה ילד יהודי, מבגין עניים, עומד בחוץ. הילד היה כחוש ורזה, ובגדיו היו ישנים וקרועים. פנה אליו רבי זושא ושאל: "בני, וכי אינך מקנא בילדי הגויים, שאוכלים ושותים ולבושים מלבושי כבוד?"

"לא", השיב הילד מיד, "איני מקנא בהם כלל, כי שלי - גדול משלהם. אני יהודי וזכותי להאמין באלוהי ישראל!"

לילה טוב, ילדים חביבים! כמה טוב שזכינו להיות שיכים לעם הנבחר! עדיף להיות אפלו יהודי עני, לבוש בגדים ישנים וקרועים, מאשר להיות גוי מכבד ועשיר! בואו ונשמע ספור: לפני התקיעות של ראש השנה, יצא רבי זושא מאניפולי זצ"ל

שמות תשמת רעים אהובים בשמחה יצירך בנו ערו מקדש. ברוך אתה יי, משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה רנה וזמרה, אהבה ואהבה, שלום ורעות, מהרה יי א-לחינו ישמע בערי יהודה ובהוצאות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלל, קול מצהלות חתנים מחפשים, ונערים ממשחת נגילות, ברוך אתה יי, משמח חתן עם הכלה:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלם, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בן וצאצא, ברוך אתה יי, יוצר האדם: שוש תשיש ותגל עקרה מקבוצ בנייה לתוכה במהרה בשמחה. ברוך אתה יי, משמח ציון בבניה:

שבע ברכות

בסעודת חתן וכלה מברכים שבע ברכות לפני ברכת 'בורא פרי הגפן'. וסוגר ארץ ישראל לקחת שתי כוסות, אחת לברכת המזון ואחת לברכת חתנים, ואחר שתיים המסביר ברכת המזון, אינו מסיר 'בורא פרי הגפן' אלא מתחיל חשני לברך על חמם שבידו 'מחיל מלא לבנהו' עד סוף שבע ברכות, ואחר כך מברך הראשון 'בורא פרי הגפן' ומסמן להוציא את השמינים, וסוגרים.

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, שהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלם, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בן וצאצא, ברוך אתה יי, יוצר האדם: שוש תשיש ותגל עקרה מקבוצ בנייה לתוכה במהרה בשמחה. ברוך אתה יי, משמח ציון בבניה:

יום ראשון (אקרא במוצ"ש) אנא בכה, גדלת ימיך, תתיר צוררך. (אב"ד יצ"ו)

יום שני (אקרא בראשון בלילה) קבל רנת, נפמך. שגבנו, טהרנו נזרא. (מר"ע ש"ו)

יום שלישי (אקרא בשני בלילה) נא נבור, דורשי יחודה, קבבת שמרם. (נב"ד יכ"ש)

יום רביעי (אקרא בשלישי בלילה) ברכם טהרם, רחמי דקתך, תמיד גמלם. (בט"ר צ"ג)

יום חמישי (אקרא ברביעי בלילה) חסין קדוש, ברכ טובה, נהל ערדך. (חק"ב ט"ז)

יום שישי (אקרא בחמישי בלילה) יחיד גאווה, לעמך פנה, זוכרי קדשך. (יכ"ט פ"ז)

יום שבת (אקרא בששי בלילה) שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות. (שק"ו צ"ח)

בב"ש) ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד. אתה תקום תרחם ציון, כי עת להנחה כי מאושר: בךך אפקיד רוחי, פריהה אותי יי א-ל אמת:

בשבת ובמים שלא אומרים בהם תחנון (ראה בלוח בעמוד 2) - לא אומרים וידנו.

אנא יי א-לחינו וא-לחי אבותינו. תבא לפניהם תפלתנו. ואל תתעלם מלבנו מתחנונתנו. שאין אנחנו עוי פנים וקשה ערף לומר לפניה יי א-לחינו וא-לחי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אכל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

אשמנו. גננו. גלנו. דברנו רפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. בזבנו. פשענו. מרדנו. מרינו דברייך. נאצנו. נאפנו. סרנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צרנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תענינו ותעצנו. וסרנו ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל תבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

יש לקרוא את הנוסח המלא של "אנא בכה" כולו מירי בלילה, ולאחר מכן לחזור על הפסוק של אותו יום 3 פעמים. שימו לב, יום ראשון בלילה נחשב כיום שני, יום שני בלילה נחשב כיום שלישי וכן הלאה.

נרגש ונפעם חזר רבי זושא לבית המדרש, ואז פתח ואמר:

"רבנו של עולם! הבט משמים וראה, מי כעמך ישראל, עם סגלה! תינוק מישראל, אפלו שהוא צמא ורעב ובגדיו בלויים, מקבל הכל באהבה ודי לו בך ובאמונתך!"

כמה טוב שאנחנו יהודים ויש לנו אמונה בה! האמונה היא האוצר החשוב ביותר

שלנו. הכסף והכבוד לא תמיד מביאים לאשר ולפעמים אפלו גורמים לאדם להיות אמלל. אך האמונה משרה על האדם רגע ושמחה בכל מצב שהוא נמצא, שהרי כל מה שה' עושה - הכל לטובה.

ועכשו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. איל מלך נאמן, שמע ישראל...

הברז הנוסף

ליום חמישי

סבלנות, פשוט אין לדבר סוף. כעבר עשר דקות היה הבקבוק מתמלא סוף סוף והאיש היה יכול להניחו בארזו בסופו.

יום אחד הגיע אל הבית מכר "פקח". כאשר ראה את האיש ממלא בקבוקו בין מן החבית, היה לו רעיון נפלא: "הרכב לחבית שלך ברז נוסף, ואז, במקום להמתין עשר דקות תמימות עד שהבקבוק יתמלא סוף סוף ביין, יתמלא הבקבוק משני הברזים גם יחד במחצית הזמן - בחמש דקות בלבד!" "פקח שכמוך", צחק האיש, "הרעיון שלך היה נפלא, אם הברז הנוסף היה מוסיף גם יין לחבית. אך כיון שהברז לא יוסיף לי אפלו טפה אחת של יין - עדן יש לי פנאי להמתין חמש דקות נוספות."

חיכו האחים זה אל זה והבינו את מוסר ההשכל היטב: הפרנסה, משמים היא. בראש השנה כבר נקבע כמה ירווחו במשך השנה, וקניית יער נוסף לא תגדיל את עשרם. לכל היותר תרוקן העסקה מהר יותר את מכסת הפרנסה שנקבעה להם לשנה זו. כמובן, את היער הנוסף לא קנו. לימים שמעו שאדם אחר קנה את היער והפסיד בעסקה זו את כל הונו!

אנחנו צריכים להשתדל גם עבור הדברים הגשמיים, אך לא להשקיע בזה את כל הכחות. הקדוש ברוך הוא - הוא זה שקובע מה יהיה לנו, אנו רק צריכים לעשות השתדלות, כל אחד לפי יכולתו. את עקר הכחות שלנו כדאי וצריך להשקיע בתורה ובמצוות!

ועכשו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. איל מלך נאמן, שמע ישראל...

לילה טוב, ילדים נפלאים! התפקיד של הדברים הגשמיים בעולם הזה הוא לסייע לנו בעבודת ה'. יש אנשים שפרנסתם מצויה ברוח, אך במקום לפנות מזמנם לעבודת ה', הם מחפשים דרכים ותחבולות כיצד להתעשר עוד. זה בודאי לא כדאי. בואו ונשמע ספור:

על דלת ביתו של ה'חפץ חיים' בראדן דפקו שני האחים יוסף ואברהם. היה בבגליהם יער אחד, וכעת חלוקים היו בדעותיהם אם לרכש יער נוסף. משראו שאין ביכלתם להגיע לעמק השנה בכחות עצמם, החליטו לשאל את פיו של גדול הדור, וכאשר יאמר - כן יעשו. לאחר שהציגו שני האחים את טעוניהם לפני הרב הגדול, ענה להם ה'חפץ חיים': "אינני מבין כלל בעסקים מסוג זה, ולא אוכל ליעץ לכם." "רבי", אמר אברהם בתחנונים, "זה לא רק ענין של עסקים. אם נתוכח, עלול הדבר להביא למחלוקת בינינו!"

הרהר ה'חפץ חיים' רגע ארוך ואז הרים קולו ואמר: "לא נביא אני ולא בן נביא. אספר לכם מעשה וממנו תלמדו וכה תעשו: לאיש אחד היתה חבית מלאה יין יטון ובתחתיתה ברז. כאשר היה צריך למלא את בקבוקו ביין, היה פותח את הברז, והיין היה זורם בקלוח דקיק אל הבקבוק. הוי, עד שהבקבוק מתמלא! היה רטון, מעביר כבד משקלו מרגל אל רגל ומביט אל הבקבוק בחסר

ישמחנו בכנינה, ונברכה עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת ורצח והחליצו ביום השבת תה. בראש חודש וקצרו לטובה ביום ראש חודש תה. בראש חודש וקצרו לטובה ביום השבת תה.

ביום טוב ובחול המועד - ושמחת ביום: בספוח תג המנוח תה. בשבועות תג השבועות תה. בסוכות תג השבת תה. בשמיני עצרת שמיני תג עצרת תה. ביום (יום טוב) מקרא קודש תה.

כי אתה טוב ומטיב לכל, ונודה לך יי אלהינו על הארץ ועל

אם אכל מנוח:

פירות שבועות המנוח:

הפירות:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

של ארץ ישראל:

פרותיה.

פירות שבועות המנוח:

פרפת במדור
משכן שילה

עובר

"טוב שם משמך טוב."
המרתם על כל פירותיו, הוא יחוס ויחמול וירחם על

יום שלישי - כה אב שמעון קוממי בן חיים ז"ל	יום ראשון - כג אב יוסי יוסף כהן ז"ל בן בוכבה הי"ו	יום שבת - כב אב אסתר דרמי בת שלום ז"ל הוקדש ע"י שמריה ניסים הי"ו
יום שלישי - כה אב שלמה לוי בן ר' דוד ז"ל הוקדש ע"י משפחת לוי הי"ו	יום ראשון - כג אב אבינועם ג'ורג' בן מרים ז"ל	יום שבת - כב אב אסתר (רינה) סעדון בת פורטונה ז"ל הוקדש ע"י אלינר סעדון הי"ו
יום שלישי - כה אב זוהרה בת שמחה ז"ל הוקדש ע"י חיים לוגסי הי"ו	יום ראשון - כג אב גד אביגדורב בן נחמה ז"ל	יום שבת - כב אב סלח בן קמלה ז"ל
יום שלישי - כה אב רבי דוד עמר בן עישה ז"ל	יום ראשון - כג אב עזרא עופר בן אהרון ז"ל	לחקדשות: 073-222-4-999
יום שלישי - כה אב אסנת רומי בת דליה מרים ז"ל הוקדש ע"י החברות והמשפחה הי"ו	לחקדשות: 073-222-4-999	לחקדשות: 073-222-4-999
לחקדשות: 073-222-4-999	יום שני - כד אב שמואל פרידמן בן יהודה ז"ל	לחקדשות: 073-222-4-999
לחקדשות: 073-222-4-999	לחקדשות: 073-222-4-999	
לחקדשות: 073-222-4-999		

שבת קודש כ"ב אב

- ר' מרדכי בן הלל הכהן, מו"ס 'מורכבי' על הש"ס.
- ר' רפאל מיוחס, הראשון לציון ומגדולי רבני ירושלים, מו"ס 'פרי האדמה'.
- ר' דוד בן מרגלית, מגדולי חכמי מרוקו.
- ר' אליהו בן ר' יוסף הכהן דושינצ'ר, מפתח תקווה.

יום ראשון כ"ג אב

- ר' יעקב ישראל קנייבסקי, 'הסטייפלר', מו"ס 'קהילות יעקב'.
- ר' משה עדס, מגדולי חכמי ישיבת פורת יוסף.
- ר' אברהם משה זמרי, מו"ס 'חסד ורחמים', מחכמי נאבס.
- ר' חזקיה יהושע שבת, ראש אבות בני הדין וזקן הרבנים בירושלים, מו"ס 'דברי חזקיה'.
- ר' שמואל הכהן יצחקי, ראב"ד תוניס.
- ר' נתן בן ר' אברהם בד כהן, משגיח ישיבות 'אהל יעקב' ו'קרית מלך'.
- ר' מנחם סבא, מחכמי גרבה.
- ר' דוב בעריש גוטליב, מו"ס 'יד הקטנה' על הרמב"ם.

יום שני כ"ד אב

- ר' אפרים ולמן מרגליות, מו"ס 'בית אפרים'.
- ר' אהרון בן חסון, מו"ס 'מטה אהרון זבת תודה'.
- ר' ישמעאל הכהן מייז הי"ו, ראב"ד צפת, נהרג בפרעות.
- ר' משה בן ר' יעקב מלכא, ראב"ד לעדת המערבים בירושלים.
- ר' עזרא ענבאדי שעיו, ר"מ בישיבת פורת יוסף.
- ר' יצחק קובו השני, הראשון לציון.
- ר' מרדכי דוב זילברמן מצפת.

יום שלישי כ"ה אב

- ר' שמואל ברין אליעזר, מו"ס 'דבר שמואל'.
- ר' דוד גבאי, רבה הראשי של יבנה.
- ר' שלום כהן, ראש ישיבת פורת יוסף ונשיא מועצת חכמי התורה.

יום רביעי כ"ו אב

- ר' אהרן הררי רפול, מחכמי ורבני ירושלים.
- ר' יואל טייטלבוים, האדמו"ר מוואסל, מו"ס 'יואל משה'.
- ר' ציון הכהן יחזקאל, ראב"ד בגרבה, מו"ס 'ציון בנושפט תפדה'.
- ר' יששכר אצרא, מורבי סאלי ואחר כך ראב"ד לעדת המערבים.
- ר' מענדל דודא, ראב"ד ומגדולי רבני גרבה.

יום חמישי כ"ז אב

- ר' חיותא שלי, מחכמי גרבה בדור האחרון, מו"ס 'ברית ותורה'.
- ר' יהודה משה פתיא, מו"ס 'בית לחם יהודה'.
- ר' יחוסם נסים אלישר מבגדאד.
- ר' רפאל אוחנה ממבנסא, מחכמי טבריה ושליח ארץ ישראל, מו"ס 'טובת מראה'.
- ר' נחמן נתן קורנאל.
- ר' משה מרדכי שוליונגר, מו"ס 'משורר הלוי'.

יום שישי כ"ח אב

- ר' אברהם חיים עדס, מגדולי הרבנים והמקובלים.
- ר' נפתלי צבי יהודה ברלין, תנצ"ב.
- מוולוז'ין, מו"ס 'העמק שאלה'.
- ר' משה פינקל.
- ר' דוד מן המזיר.

זכויות יוצרים

© הבהרה:

רוב התכנים בגיליון מצוטטים מתוך ספרים המוגנים על פי כל חוק ובהתאם לכל דין בזכויות יוצרים של מחברי הספרים. אין לעשות שימוש בגיליון זה ו/או בתכניו המצוטטים ו/או בתכני המערכת ללא קבלת רשות מפורשת מכתב הממו"ל וממערכת הגיליון.

דיוח ה' תגיהם בגן עדן הם וכל בני ישראל השוכבים עמיהם

תהיה בשמחתם צדוק

התמונות והציורים באדיבות:
יצחק אלמקיאס-אומנות יהודית | הרב מרדכי כהן | חוברות 'בית המקראות' | ד. ביכמן | יוני גרשטיין | צדיקים 360 | נקסברגר | אציקלופדיה לחכמי תוסין | פוטו ציון | מאיר שויר | מכון המאורות | שיתוף הרה"ל בנצל | באדיבות ישיבת הכותל | מכון כלי המקדש | ספר 'הוראה של תורה' | ספר שיעורים לספר ויקרא | אוסף גניז קידוש השם בגן ברק | קדם מכירות |

אזכרה

יום השנה
לפטירת הוריהם
או יקיריהם
מתקרב?

זוהי חובתכם להחזיר להם
טובה ונחת, פעם בשנה!

הקדישו את הגיליון לעילוי נשמתם

והיו שותפים בזיכוי הרבים
והפצת התורה של יותר
מ-120,000 משפחות בכל
רחבי הארץ וכך תזכו
שבשבת האזכרה לפטירת
יקיריהם ילמדו רבבות
מעמך ישראל לעילוי
נשמתם בגיליון 'משכן
שילה'

וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

(להקדשות - נא להתקשר
עד חודש וחצי לפני תאריך
האזכרה)

בנוסף

ניתן להקדיש את
הגיליון להעלאת
רפואה, זיווג הגון,
זרע קודש של
קיימא ועוד. הקדשות
אלו יפורסמו בשולי
הגיליון.

יום המנוחות ה'תשפ"ד

נפש רוח ונשמה של הנפטר בשרם טוב מן העולם:

יום רביעי - כו אב אמנון יצחקוב בן מזל ז"ל	יום רביעי - כו אב לונה בוטבול בת חנה ז"ל	יום חמישי - כז אב מתתיהו לוי בן שדרה יונה ז"ל
יום רביעי - כו אב הרבנית ברכה חממי בת יחיא ז"ל	יום רביעי - כו אב חביב עמר בן פרחיה ז"ל הוקדש ע"י בתו הי"ו	להקדשות: 073-222-4-999
יום רביעי - כו אב יואב דומין בן מנצור ז"ל הוקדש ע"י עזר דומין הי"ו	להקדשות: 073-222-4-999	יום שישי - כח אב דורון דוידוב בן זילפה ז"ל הוקדש ע"י אילן ניסימוב הי"ו
יום רביעי - כו אב רוז'ה כלפה חנוך בן מרים ז"ל הוקדש ע"י דובי אביזרט הי"ו	להקדשות: 073-222-4-999	יום שישי - כח אב איז'ה אוהיון בת שוריקה ז"ל הוקדש ע"י אפרים מנחם אוהיון הי"ו
יום רביעי - כו אב שוקרולא סרבר בת נרקיס ז"ל	להקדשות: 073-222-4-999	יום שישי - כח אב חנה מהדין בת משיח ושרה ז"ל הוקדש ע"י אבי כהנים הי"ו
יום רביעי - כו אב יהודה בן ראמו ז"ל	להקדשות: 073-222-4-999	יום שישי - כח אב רפאל יהודה בן צבי יצחק הלוי ז"ל
יום רביעי - כו אב רינה לוי בת ז'קלין ז"ל	להקדשות: 073-222-4-999	
יום רביעי - כו אב שושנה בת אחובה ז"ל הוקדש ע"י דני פרז הי"ו		

בכלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

זרה בצדק החיים

מבצע זדברת בם

ה'תשפ"ה

ילדים ובחורים לומדים תנ"ך, משנה, גמרא,
הלכה, מוסר או פרשת שבוע, שעה ביום

ומבצע

רבות בנות עשו חיל

ילדות ונערות לומדות הלכות,
מוסר או קריאת תהילים
חצי שעה ביום

מספר זוכים בכל מבצע - זכיות בשווי כולל של 8000 ש"ח

כל יום נוסף מגדיל את שווי הזכייה!

- בין כל המשתתפים שרשמו 5 ימים ומעלה, תתקיים הגרלה על זכות הפצת גיליון 'משכן שילה' לכל הכיתה, בכל שנת הלימודים הבאה!
- התמונות להמחשה בלבד.

=====

ההגרלות יתקיימו אי"ה בחודש אלול. שמות הזוכים יפורסמו בגיליונות הבאים וכן בקו ההרשמה.

תנאים וכללים מלאים ניתן לשמוע בקו ההרשמה.

במה זוכים?

- בנוסף על הזכות העצומה של לימוד תורה ועשיית נחת רוח לבורא עולם, יתקיימו מספר הגרלות נושאות פרסים.
- הזוכים בהגרלה יקבלו שובר לרכישת הפרס בשווי מספר הימים שרשמו במערכת כפול 80 ש"ח (לדוגמא: זוכה שרשם 15 ימי לימוד, שווי הפרס יהיה 1200 ש"ח). וכן הלאה בזוכים נוספים עד סך זכיות כולל של 4000 ש"ח בכל מבצע (סה"כ 8000 ש"ח).

איך נרשמים?

- מתקשרים בין התאריכים י' - ל' אב בימים א-ה, לקו ההרשמה ורשמים ימי לימוד.
- כל יום של לימוד יש להתקשר ולרשום בנפרד - באותו יום עד 12:00 בלילה (לא ניתן לרשום על אתמול וכדו').
- הרישום מתבצע באופן אוטומטי ע"י הקשת מספר זהות + מספר פלאפון.
- בנוסף יש להחתים רב / הורה על אישור ימי הלימוד (הזוכה יתבקש לשלוח אישור חתום).

פרס ראשון יכול להגיע
ל- 1200 ש"ח

להרשמה היומית

079-9708016

משכן שילה
לכל הכיתה
לשנה שלמה!

